

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2016. november 21–24-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 352, 2017.10.19.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2016. november 23–december 1-jei ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 363, 2017.10.26.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2016. november 22., kedd

2018/C 224/01	Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2015. évi éves jelentéséről (2016/2063(INI))	2
2018/C 224/02	Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló zöld könyvről (2016/2056(INI))	8
2018/C 224/03	Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása az európai védelmi unióról (2016/2052(INI))	18
2018/C 224/04	Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása a vízi személyszállításban rejlő lehetőségek kiaknázásáról (2015/2350(INI))	29
2018/C 224/05	Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról (2016/2139(INI))	36

2016. november 23., szerda

2018/C 224/06	Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a Bazel III megállapodás véglegesítéséről (2016/2959(RSP))	45
2018/C 224/07	Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról (a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentés alapján) (2016/2067(INI))	50
2018/C 224/08	Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikációról (2016/2030(INI))	58
2018/C 224/09	Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a jelnyelvekről és a szakképzett jelnyelvi tolmácsokról (2016/2952(RSP))	68
2018/C 224/10	Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a bentazon hatóanyagok a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyása meghosszabítására, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet mellékletének módosítására irányuló bizottsági végrehajtási rendelettervezetről (D047341/00 – 2016/2978(RSP))	75

2016. november 24., csütörtök

2018/C 224/11	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása Gui Minhai, a Kínában bebörtönzött kiadó ügyéről (2016/2990(RSP))	78
2018/C 224/12	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a brazil Mato Grosso do Sul államban élő Guarani-Kaiowá törzs helyzetéről (2016/2991(RSP))	82
2018/C 224/13	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása Ildar Dageyin oroszországi lelkiismereti fogoly ügyéről (2016/2992(RSP))	85
2018/C 224/14	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a szíriai helyzetről (2016/2933(RSP))	88
2018/C 224/15	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása az EU és Törökország közötti kapcsolatokról (2016/2993(RSP))	93
2018/C 224/16	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása az EU-nak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról (2016/2966(RSP))	96
2018/C 224/17	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása az európai ombudsman 2015. évi tevékenységéről szóló éves jelentésről (2016/2150(INI))	101
2018/C 224/18	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a végleges héarendszer felé vezető útról és a héacsalás elleni küzdelemről (2016/2033(INI))	107
2018/C 224/19	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről (2016/2076(INI))	117
2018/C 224/20	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a fuvarozással foglalkozó kisvállalkozások új lehetőségeiről, ideértve az együttműködésre épülő üzleti modelleket (2015/2349(INI))	127
2018/C 224/21	Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a belarusz helyzetről (2016/2934(RSP))	135

2016. december 1., csütörtök

2018/C 224/22	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjáról: értékelés (2016/2045(INI))	140
2018/C 224/23	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a földrengéseket követően Olaszországban kialakult helyzetről (2016/2988(RSP))	145
2018/C 224/24	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a biztosok pénzügyi érdekeltségi nyilatkozatairól – iránymutatások (2016/2080(INI))	150
2018/C 224/25	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre vonatkozó felelősségről, kártérítésről és pénzügyi biztosítékokról (2015/2352(INI))	157
2018/C 224/26	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzetről (2016/3001(RSP))	163
2018/C 224/27	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a fejlődő országokban az energiához való hozzáférésről (2016/2885(RSP))	167
2018/C 224/28	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az európai fizetési meghagyásos eljárás alkalmazásáról (2016/2011(INI))	173

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2016. november 22., kedd

2018/C 224/29	Az Európai Parlament 2016. november 22-i határozata a Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2016/2115(IMM))	176
2018/C 224/30	Az Európai Parlament 2016. november 22-i határozata a Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2016/2107(IMM))	178

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2016. november 22., kedd

2018/C 224/31	Az Európai Parlament 2016. november 22-i jogalkotási állásfoglalása az Ukrajna és az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) közötti operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás Europol általi megkötésének jóváhagyásáról szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló tervezetről (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))	180
2018/C 224/32	Az Európai Parlament 2016. november 22-i jogalkotási állásfoglalása a tőkehalálománnyokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))	182
2018/C 224/33	Az Európai Parlament 2016. november 22-i jogalkotási állásfoglalása a 2011/16/EU irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))	183

2016. november 23., szerda

2018/C 224/34

P8_TA(2016)0438

Egyes légköri szennyezőanyagok kibocsátásai ***I

Az Európai Parlament 2016. november 23-i jogalkotási állásfoglalása az egyes légköri szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről és a 2003/35/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))

P8_TC1-COD(2013)0443

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. november 23-án került elfogadásra az egyes légköri szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről, a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 193

2016. november 24., csütörtök

2018/C 224/35

P8_TA(2016)0447

A Jordániának nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatás ***I

Az Európai Parlament 2016. november 24-i jogalkotási állásfoglalása a Jordán Hásimita Királyságnak nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

P8_TC1-COD(2016)0197

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. november 24-én került elfogadásra a Jordán Hásimita Királyságnak nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel 194

2018/C 224/36

P8_TA(2016)0448

A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenysége és felügyelete ***I

Az Európai Parlament 2016. november 24-i jogalkotási állásfoglalása a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

P8_TC1-COD(2014)0091

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. november 24-én került elfogadásra a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (átdolgozás) szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 196

2016. december 1., csütörtök

2018/C 224/37

P8_TA(2016)0457

Uniós Vámkódex: az Unió vámterületét tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk ***I

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendeletnek az Unió vámterületét tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

P8_TC1-COD(2016)0229

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. december 1-jén került elfogadásra az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendeletnek az Unió vámterületét tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 198

2018/C 224/38	P8_TA(2016)0458	Az alkalmazás kezdőnapja: a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok ***I	
		Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az alkalmazása kezdőnapjának tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0355	Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2016. december 1-jén került elfogadásra a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló 1286/2014/EU rendeletnek az alkalmazása kezdőnapjának tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	199
2018/C 224/39		Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Kiribati Köztársaság közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE))	201
2018/C 224/40		Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Salamon-szigetek közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE))	202
2018/C 224/41		Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Mikronéziai Szövetségi Államok közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE))	203
2018/C 224/42		Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Tuvalu közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09764/2016 – C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE))	204
2018/C 224/43		Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Marshall-szigeteki Köztársaság közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE))	205
2018/C 224/44		Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió közötti, a bűncselekmények megelőzésével, nyomozásával, felderítésével és a vádeljárás lefolytatásával kapcsolatos személyes adatok védelméről szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE))	206
2018/C 224/45		Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az egyrészről Ghána, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE))	207
2018/C 224/46		Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a rendkívüli tartalék 2016. évi igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD))	208

2018/C 224/47	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre vonatkozó, 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról: Előirányzatok aktualizálása a migrációs és a biztonsági kérdésekkel kapcsolatos legutóbbi fejlemények figyelembevétele céljából, kifizetési és kötelezettségvállalási előirányzatok csökkentése a globális átcsoportosítás eredményeként, az ESBA meghosszabbítása, a Frontex létszámtervének módosítása és a bevételi előirányzatok aktualizálása (saját források) (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))	210
2018/C 224/48	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre vonatkozó, 5/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról: A saját forrásokról szóló 2014/335/EU, Euratom határozat végrehajtása a megerősítési folyamat lezárását és a határozat 2016. október 1-jei hatálybalépését követően (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))	213
2018/C 224/49	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a Németországnak szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))	215
2018/C 224/50	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre vonatkozó, 6/2016. számú az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a Németországnak szóló támogatás céljából történő igénybevitelére irányuló javaslatot kísérő költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))	217
2018/C 224/51	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a rendkívüli tartalék 2017. évi igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))	219
2018/C 224/52	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása a Rugalmassági Eszköznek a jelenlegi migrációs, menekültügyi és biztonsági válság kezelésére szolgáló azonnali költségvetési intézkedések finanszírozása céljából történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))	222
2018/C 224/53	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Unió 2017. évi általános költségvetéséből folyósítandó előlegfizetések biztosítása céljára történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))	225
2018/C 224/54	Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása a költségvetési eljárás keretében az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének közös szövegtervezetéről (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))	227

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ¶ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2016. november 21–24-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 352, 2017.10.19.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2016. november 23–december 1-jei ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 363, 2017.10.26.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2016. november 22., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0433

Az Európai Központi Bank 2015. évi éves jelentése

Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2015. évi éves jelentéséről (2016/2063(INI))

(2018/C 224/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank 2015. évi éves jelentésére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 284. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel az EUMSZ 123. cikkének (1) bekezdésére;
  - tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányára, és különösen annak 15. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (1) bekezdésére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0302/2016),
- A. mivel az Egyesült Királyság az Európai Unióból történő esetleges kiválását illetően Draghi elnök helyesen jelentette ki, hogy „az, hogy a gazdasági kilátások mennyiben változnak, nagyban függ az előttünk álló tárgyalások időzítésétől, lefolyásától és végső kimenetelétől. Mindezidáig az euróövezet ellenálló volt, ám emiatt a bizonytalansági tényező miatt az alapforgatókönyv negatív irányban változhat”; továbbá hogy „tekintet nélkül arra, hogy milyen lesz az Európai Unió és az Egyesült Királyság közötti kapcsolat jellege, elsőrendű fontosságú, hogy az egységes piac integritását fenntartsuk. Bármilyen lesz is a végeredmény, az összes résztvevőnek ugyanazoknak a szabályoknak kell megfelelnie”;
- B. mivel a Bizottság legfrissebb tavaszi előrejelzése szerint az euróövezetben a reálnövekedés várhatóan szerény mértékű és földrajzilag egyenetlen eloszlású, a 2015-ös 1,7 %-ot követően 2016-ban 1,6 %-os, 2017-ben pedig 1,8 %-os lesz;
- C. mivel ugyanezen előrejelzés szerint a munkanélküliség az euróövezetben várhatóan a 2015. végi 10,9 %-ról 2017 végére 9,9 %-ra csökkenni fog; mivel a tagállami munkanélküliségi mutatók közötti különbségek 2015-ben tovább mélyültek, a németországi 4,6 %-tól a görögországi 24,9 %-ig;
- D. mivel szintén ugyanezen előrejelzés szerint az államháztartási hiány az euróövezetben várhatóan fokozatosan, a 2015-ös 2,1 %-ról 2016-ban 1,9 %-ra, 2017-ben pedig 1,6 %-ra fog csökkenni, és mivel a GDP-arányos államadósság az előrejelzések szerint szintén, a válság kezdete óta első alkalommal csökkenni fog, bár még mindig négy tagállammal szemben túlzott hiány esetén követendő bizottsági eljárás van folyamatban: Franciaország, Spanyolország, Görögország és Portugália; mivel Ciprus, Írország és Szlovénia a makrogazdasági programjaikon keresztül sikeresen a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték alá csökkentették a költségvetési hiányukat;

2016. november 22., kedd

- E. mivel ugyanezen előrejelzés szerint az euróövezetben 2016-ban a GDP 3 %-át kitevő külső többlet, és 2017-ben is ugyanez az érték várható; figyelembe véve az Egyesült Királyságnak mint az euróövezet egyik fő kereskedelmi partnerének az EU-ból való elvágólagos kilépése miatt a kereskedelmi mérleget érintő lehetséges negatív hatásokat;
- F. mivel az EUMSZ 127. cikkének (5) bekezdése megköveteli a Központi Bankok Európai Rendszerétől, hogy segítse a pénzügyi stabilitás fenntartását;
- G. mivel az EUMSZ 127. cikkének (2) bekezdése megköveteli a Központi Bankok Európai Rendszerétől „a fizetési rendszerek zavartalan működésének” előmozdítását;
- H. mivel az EKB 2016. szeptemberi előrejelzése szerint az euróövezet átlagos inflációs rátája a 2015-ös nullához hasonlóan 2016-ban is közel nulla (0,2 %) marad, 2017-ben 1,2 %, 2018-ban pedig 1,6 % lesz; mivel az elmúlt évek alacsony inflációs rátája elsősorban az alacsony energiaárakra vezethető vissza;
- I. mivel a kitűzött inflációs célt a demográfiai tendenciák konszolidációja, a továbbra is alacsony energiaárak, valamint a kereskedelem és a pénzügyek teljes mértékű globalizálódásának az európai társadalomra gyakorolt, a nagyarányú munkanélküliségben megmutatkozó hatása miatt egyre nehezebb elérni; mivel a deflációs nyomás hozzájárul a beruházások hiányához, valamint az összesített kereslet meggyengüléséhez;
- J. mivel 2015 márciusában az EKB 1,1 billió EUR összegű kiterjesztett eszközvásárlási programot indított, amely az eredeti tervek szerint 2016. szeptemberig tartott volna;
- K. mivel a programot azóta kiterjesztették, és így az összesen közel 1,7 billió EUR értékű eszközvásárlás a tervek szerint 2017. márciusig fog tartani, illetve a szóba jöhető eszközök listájába felvették a nem pénzügyi vállalatok és az állami szint alatti állami szervezetek kötvényeit; mivel aggályok merültek fel azzal kapcsolatban, hogy az EKB egyre nagyobb kockázatokat emel be mérlegébe;
- L. mivel a program kezdete óta az EKB 19 094 millió EUR értékben vásárolt eszközfedezetű értékpapírokat (ABS-eket);
- M. mivel az EKB tovább lazította monetáris politikáját, és a központi rátákat korábban soha nem látott szintre csökkentette: 2016 márciusára az irányadó refinanszírozási műveletek rátáját 0 %-ra, a betéti rendelkezésre állás rátáját pedig -0,40 %-ra vitte le; mivel az EKB ösztönzőket nyújt a banki hitelezés számára, és e célból a célzott hosszú lejáratú refinanszírozási műveletek (GLRG-II) egy további sorozatát hajtja végre;
- N. mivel az EKB szerint az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozásának célja a mikroprudenciális felügyelet és jogalkalmazás következetes alkalmazása az egész euróövezetben, az egységes versenyfeltételek biztosítása céljából a banki műveletekhez, valamint közös értékelési módszerek (SREP) előírása;
- O. mivel az EKB elnöke továbbra is hangsúlyozza az euróövezetben olyannyira szükséges szerkezeti reformok sürgősségét;
- P. mivel az EKB támogatja az egyszerű, átlátható és szabványosított értékpapírosítási keretet és az ebből fakadó csökkentett tőkekövetelményeket, amelyek újraélesztik mind az értékpapíripiacokat, mind pedig a reálgazdaság finanszírozását;
- Q. mivel az EUMSZ 123. cikke, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 21. cikke tiltja a kormányok monetáris finanszírozását;

2016. november 22., kedd

1. hangsúlyozza, hogy az euróövezetet továbbra is nagyarányú munkanélküliség, túlzottan alacsony infláció és jelentős makrogazdasági egyensúlyhiány – többek között folyó fizetésimérleg-hiány – jellemzi, továbbá hogy az euróövezetben igen alacsony a termelékenység növekedése, ami annak a következménye, hogy a válság kezdete óta egyre kevesebb – a válság előtti állapothoz képest 10 százalékponttal kevesebb – a beruházás, elmaradtak a strukturális reformok és gyenge a belföldi kereslet; megjegyzi, hogy az államadósság magas szintje és különösen a banki ágazat nemteljesítő hiteleinek nagy száma és alultőkésítetttsége néhány tagállamban tovább fragmentálja az euróövezeti pénzügyi piacot, és ezzel szűkül annak a lehetősége, hogy a legingatagabb gazdaságoknak segítsünk; hangsúlyozza, hogy csak a hiteles költségvetési politika és a szociálisan kiegyensúlyozott, termelékenység növelését célzó strukturális reformok vezetnek el a fenntarthatóan pozitív gazdasági fejlődéshez ezekben a tagállamokban;
2. hangsúlyozza az Európai Központi Bank föderális jellegét, amely kizárja a nemzeti vétókat, ami lehetővé tette, hogy határozottan lépjen fel a válsággal szemben;
3. tudatában van, hogy e rendkívüli összetett helyzetben és az elhúzódó alacsony inflációs időszak miatt az EKB az EUMSZ 127. cikke értelmében megbízatásának keretein belül járt el akkor, amikor rendkívüli intézkedéseket hozott az inflációs ráta középtávon 2%-ra történő emelése érdekében, és ez nem volt jogszerűtlen⁽¹⁾; megjegyzi, hogy az eszközvásárlási program 2015. márciusi elindítása óta, valamint a reálgazdaságot célzó hosszú lejáratú refinanszírozási műveletekkel kapcsolatos programoknak köszönhetően a pénzügyi feltételek némileg javultak, ami a vállalkozásoknak és a háztartásoknak nyújtott hitelezés újraindulását eredményezte az euróövezetben; megjegyzi, hogy ezek az intézkedések ahhoz is hozzájárultak, hogy az euróövezet egyes államkötvényeinek felára szűkül; megjegyzi, hogy a javulások nem egyenlő mértékben érintették a tagállamokat, és hogy a hiteligény egyes tagállamokban gyenge maradt;
4. hangsúlyozza, hogy az EKB 2016 júniusában elindított négy célzott, hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletet (TLTRO II); rámutat, hogy a program ösztönző struktúrája megváltozott az eredeti TLTRO-hoz képest, mivel így egyes bankok képesek lesznek kölcsönt nyújtani negatív kamat mellett, még akkor is, ha nem növelik a reálgazdaságnak nyújtott nettó hitelezésük összegét;
5. aggódik amiatt, hogy negatív kamatokért kínálnak likviditást, ugyanakkor megszüntetik a bankokra vonatkozó azon követelményt, hogy vissza kell téríteniük a támogatást, ha nem érik el a hitelezési referenciaértéküket, és ezért az EKB gyengíti a központi banki likviditás biztosítása és a reálgazdaságnak nyújtott hitelezés közötti kapcsolatot, amely az TLTRO-elgondolás központi gondolata volt;
6. üdvözlí az Európai Központi Bank 2012 júliusában tett kategorikus ígérletét, amely szerint „minden tőle telhető megtesz” az euró védelme érdekében, ami nélkülözhetetlennek bizonyult az euróövezet pénzügyi stabilitásának megőrzésében;
7. úgy véli, hogy az eszközvásárlási program nagyobb hatást gyakorolhatna az európai gazdaságra, ha azt az európai gazdaság versenyképességének növelését célzó hatékony és szociálisan kiegyensúlyozott szerkezeti reformok kísérik, és ha az EBB kötvényvásárlási aránya magasabb lenne, különös tekintettel a – társadalmi és gazdasági téren bizonyított európai hozzáadott értékkel rendelkező – TEN-T és TEN-E projektek kötvényeire, valamint többek között a kkv-knak nyújtott értékpapírosított hitelekre; felhívja az EKB-t, hogy készítsen tanulmányt arról, hogy milyen hatással járna az eszközvásárlási program, ha a másodlagos piacokon fel tudná vásárolni a beruházási és kutatási kiadásokhoz közvetlenül kapcsolódó tagállami államadósságokat; aggódalmának ad hangot amiatt, hogy a nem pénzügyi vállalatok által kibocsátott kötvényeknek a vállalati szektort érintő vásárlási program (CSPP) keretében történő nyílt – a jelenlegi körülmények között indokolható – felvásárlása torzíthatja a piacot;
8. egyetért Mario Draghival, az EKB elnökével abban, hogy tagállami szintű megfelelő költségvetési politika, valamint ambiciózus és szociálisan kiegyensúlyozott strukturális reformprogramok nélkül az egységes monetáris politika önmagában nem képes ösztönözni az összkeresletet; emlékeztet arra, hogy az uniós Szerződések elsődleges jogában rögzített megbízatása érdekében az EKB elsődleges célja, hogy a stabil beruházási környezet megteremtése érdekében fenntartsa az árstabilitást; úgy véli, hogy a monetáris politika önmagában nem megfelelő eszköz az európai gazdaság strukturális problémáinak megoldására; hangsúlyozza, hogy a gazdasági fellendüléssel kapcsolatos várakozások sem pótolhatják a szükséges strukturális reformokat; felhívja a figyelmet a közelmúltban elkészített tanulmányokra és párbeszédre annak kapcsán, hogy a semleges kamatlábak valószínűleg az egész világon csökkentek az elmúlt évtizedekben; rámutat, hogy ez a helyzet valószínűleg feszesebb és kevésbé hatékony monetáris politikához vezet, mivel gyakrabban kockáztatja a negatív kamatok elérését;

⁽¹⁾ Amint arra az Európai Unió Bírósága és a Német Szövetségi Alkotmánybíróság 2016. június 21-i ítélete rámutatott.

2016. november 22., kedd

9. egyetért abban, hogy egy jól működő, sokrétű és integrált tőkepiac támogatná az egységes monetáris politika felé vezető átmenetet; felszólít ezzel kapcsolatban a bankunió gyors fokozatos kiteljesítésére és maradéktalan megvalósítására, valamint a teljes tagállami megfelelésre a kapcsolódó jogszabályokkal, valamint egy tőkepiaci unió kiépítésével, mivel ez döntő jelentőségű lépés az egységes monetáris politika hatékonyságának javítása és a pénzügyi ágazatban jelentkező megrázkódtatásból fakadó kockázatok enyhítése érdekében; kritikus fontosságúnak tekinti a nem teljesítő hitelek kérdésének megoldását a leginkább érintett nemzeti banki ágazatok számára, a monetáris politika normál keretek közé történő terelése érdekében, az egész euróövezet számára;

10. hangsúlyozza, hogy a gazdaság és a munkaerőpiac strukturális és társadalmilag kiegyensúlyozott reformjai során teljes mértékben figyelembe kellene venni Európa demográfiai deficitjét azzal a céllal, hogy oldjuk a deflációs nyomást, és hogy a reformok ösztönzőleg hassanak egy kiegyensúlyozottabb, a 2 % körüli inflációs cél elérését megkönnyítő demográfiai szerkezet kialakulására; hangsúlyozza a demográfiaileg kedvezőtlen fejlődés melletti negatív beruházási várakozások veszélyét;

11. megjegyzi azonban, hogy annak ellenére, hogy a hagyományostól eltérő intézkedések hatása, kockázata és mellékhatása jelentős volt, különösen a bankok finanszírozási feltételei tekintetében a peremterületeken, az infláció 2017-ig várhatóan nem közelít majd a 2 %-os középtávú célhoz; megjegyzi, hogy a banki és hitelezési piac jelenlegi fellendülése ezidáig földrajzilag egyenlőtlen volt a tagállamok között, és ezidáig nem tette meg minden szempontból a várt hatást az euróövezetet jellemző beruházási hiányra; hangsúlyozza, hogy a beruházások elmaradásának nem csak a pénzeszközökhöz való hozzáférés hiánya az oka, hanem a hitelek iránti csekély kereslet is, és hogy elő kell mozdítani azokat a strukturális reformokat, amelyek közvetlenül elősegítik a beruházásokat és a munkahelyteremtést; felhívja a figyelmet arra, hogy egyre kevesebb az intézményi befektetők által nemzetközileg elfogadott, magas színvonalú eszközök száma;

12. rámutat arra, hogy míg a reálgazdaságra gyakorolt hatás igen korlátozott volt, a bankok szinte ingyen vagy nagyon olcsón juthattak finanszírozáshoz, ami a mérlegük közvetlen támogatását jelenti; sajnálatosnak tartja, hogy bár e támogatás egyértelműen példázza a monetáris irányítás költségvetési átgyűrűző hatását, annak mértékét nem követik nyomon és nem teszik közzé, és nem vonatkozik rá szigorú feltételrendszer, amely szabályozná, hogy kell-e befektetni, és ha igen, akkor milyen módon; kitarthat emellett, hogy az effajta kivételes intézkedéseket a piac- és gazdaságtorzító hatások enyhítésére irányuló intézkedéseknek kellene kísérniük;

13. helyteleníti a kkv-k és a nagyobb vállalatok számára nyújtott finanszírozás költségei, a kis és nagy összegű hitelek kamatlába és az euróövezet különböző országaiban található kkv-k számára nyújtott finanszírozás költségei között megfigyelhető nagy – bár fokozatosan csökkenő – különbséget, de elismeri a monetáris politika korlátait ebben a tekintetben; hangsúlyozza, hogy a banki mérlegek kiigazításának állandó szükséglete egyes tagállamokban hatást gyakorol a hitelek kkv-k számára való elérhetőségére; hangsúlyozza emellett annak veszélyét, hogy további versenytorzító hatással jár a tőkepiacra az, hogy az EKB megvásárolja a nagyvállalatok kötvényeit, és hogy a mögöttes kiválasztási kritériumoknak nem szabadna újabb torzulásokat eredményeznie, különös tekintettel a kockázati keretre, és rámutatva, hogy a vállalati kötvényvásárlásból nem szabadna kizárni a kkv-kat;

14. rámutat, hogy a huzamosan alacsony hozamgörbe csökkentheti a bankok nyereségességét, különösen, ha üzleti modelljeiket nem alakítják a helyzethez, és hogy ez potenciális kockázat kialakulásához vezethet elsősorban a magánbetétekre, a nyugdíjakra és a biztosítási alapokra nézve; figyelmeztet arra, hogy a bankok jövedelmének csökkenése visszavetheti hitelezési tevékenységüket; rámutat különösen arra, hogy ez a kamatláb-politika milyen negatív hatással lesz a pénzügyi piacokról kevés forráshoz jutó helyi és regionális bankokra és takarékpénztárakra, és hogy milyen kockázatokat teremt a biztosítási és nyugdíjágazatban; ezért felszólít a negatív kamatláb mint eszköz végrehajtásának és hatásainak célzott és folyamatos megfigyelésére; hangsúlyozza, hogy a tartósan nagyon alacsony (negatív) kamatlábakat fenntartó politikát megfelelő, körültekintő és időben történő kezeléssel meg kell szüntetni;

15. megérti, hogy miért van szükség a negatív kamatlábakra, ám továbbra is aggódik a negatív kamatláb-politikának az egyéni betétesekre és a nyugdíjpénztárak pénzügyi egyensúlyára esetlegesen gyakorolt hatása és az eszköz buborékok kialakulása miatt; aggasztja az, hogy egyes tagállamokban a hosszú távú megtakarítási kamatok elmaradnak az inflációs rátától; úgy véli, hogy a demográfiai változások és a takarékoságot illető kulturális preferenciák következtében a betéteket érő ezen negatív hatások a háztartások megtakarítási rátájának növekedéséhez vezethetnek, ami károsan hathat az euróövezet belföldi keresletére; figyelmeztet arra, hogy a letéti kamatok lefelé irányuló merevsége miatt korlátozottak lesznek annak az előnyei, hogy az EKB egyre lejjebb szorítja a letéti kamatokat a negatív tartományba;

2016. november 22., kedd

16. továbbra is aggasztja a refinanszírozási műveletek keretében fedezetként az eurórendszerbe helyezett nem forgalomképes eszközök és eszközzel fedezett értékpapírok továbbra is magas szintje; ismételten kéri az EKB-t, hogy nyújtson tájékoztatást arról, mely központi bankok fogadtak el ilyen értékpapírokat, valamint tegye közzé az ezen eszközök esetében alkalmazott értékelési módszereket; hangsúlyozza, hogy ez a közzététel hasznos lenne az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatok parlamenti ellenőrzése szempontjából;

17. kéri az EKB-t annak feltárására, hogy a monetáris politika átültetése miben különbözik a centralizált és koncentrált banki ágazattal, illetve a helyi és regionális bankok diverzifikáltabb hálózatával rendelkező és a tőkepiacokra erősebben támaszkodó tagállamok, valamint a gazdaság finanszírozásához elsősorban a bankokra vagy a tőkepiacokra támaszkodó országok között;

18. felhívja az EKB-t, hogy körültekintően mérje fel, milyen kockázatokkal jár a rendkívül alacsony (negatív) kamatláb-politika miatti vagyon- és ingatlanbuborék – különösen egyes nagyvárosokban történő – kialakulása, különös tekintettel az erőteljesen növekvő hitelvolumenre és az ingatlanszektorban az aránytalanul magas árakra, és hogy az Európai Rendszerkockázati Testülettel együtt nyújtson be javaslatokat kifejezetten ennek a problémának a megoldására szolgáló makroprudenciális ajánlások kidolgozására nézve;

19. támogatja az EKB azon értékelését, miszerint a jelenlegi CRR/CRD IV csomagból hiányoznak bizonyos intézkedések, amelyek a rendszerszintű kockázatok egyes típusait is képesek lennének hatékonyan kezelni – például: i. különféle eszközoldali intézkedések, többek között korlátok alkalmazása a hitelfedezeti arány, a hitel és a jövedelem aránya, vagy az adósságszolgálat és a jövedelem közötti arány tekintetében, és ii. a különféle kitétségi korlátok bevezetése, amelyek a magas kitétségek jelenlegi meghatározásán kívül esnek; sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, szükség van-e ezzel kapcsolatban jogalkotási javaslatokra; megjegyzi, hogy néhány ilyen intézkedést már integrálni is lehet az EDIS-javaslatlal kapcsolatban már folyamatban lévő jogalkotási munkába;

20. rámutat, hogy amint ezt az EKB-nak a likviditás Görögország számára 2015 júniusában történő biztosításában betöltött szerepe és az EKB Kormányzótanácsának a ciprusi bankok fizetőképességével kapcsolatos kiszivárgott megbeszélései is tanúsítják, a „fizetéseképtelenség” fogalma, amely alátámasztja a központi bank által az euróövezeti intézmények számára folyósított likviditás biztosítását, nem eléggé egyértelmű és hiányzik belőle a jogbiztonság, mivel az EKB az előző évek során vagy egy statikus fogalomként hivatkozott erre (a bank egy adott időpontban teljesíti-e a minimális tőkekövetelményeket), vagy a fizetőképesség dinamikus fogalmaként, a stressztesztek előretételező forgatókönyvei alapján, amelyek igazolják a rendkívüli likviditási segítségnyújtás (ELA) folytatását vagy korlátozását; hangsúlyozza, hogy a jogbiztonság garantálása és a pénzügyi stabilitás előmozdítása érdekében megoldást kell találni az egyértelműség e hiányára;

21. tudatában van, hogy az EKB vezetése elismeri, hogy politikáinak az egyenlőtlenségekre elosztásbeli következményei vannak, és tudomásul veszi az EKB megállapítását, mely szerint a hitelhez jutás költségeinek csökkentése a polgárok és a kkv-k számára, és ezzel párhuzamosan a foglalkoztatás növelése az euróövezeten belül részlegesen ellentételezheti az elosztásra gyakorolt ezen hatásokat;

22. megállapítja, hogy az EKB eszközvásárlási programja eddig soha nem látott szintre csökkentette a kötvényhozamokat a legtöbb tagállamban; óva int a kötvénypiacok túlzott felülértékelésétől, mivel azt a kamatlábak újbóli, kellően stabil helyreállítás nélküli emelkedése esetén nehéz lenne kezelni, különösen a túlzott hiány esetén követendő eljárásban érintett országokban és ott, ahol magas az államadósság szintje; rámutat, hogy ha a kamatok és a hozamgörbe hirtelen visszafordulnak a jelenlegi alacsony szintekről, az jelentős kockázatokat hordoz a mark-to-market pénzügyi eszközök jelentős arányával rendelkező pénzügyi intézményekre nézve;

23. hangsúlyozza, hogy az Európai Bíróság által meghatározott előfeltételeket teljesíteni kell, ha a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) a másodlagos piacon az euróövezet tagállamai által kibocsátott államkötvényeket akar vásárolni:

— a vásárlásokat nem jelentik be,

— a vásárlások mennyiségét a kezdetektől fogva korlátozzák,

— létezik egy minimális időszak az államkötvény kibocsátása és azoknak a KBER általi felvásárlása között, amelyet már kezdetben meg kell határozni, hogy megakadályozzák a kibocsátási feltételek torzulásait,

— a KBER csak azon tagállam államkötvényeit vásárolja meg, amelyeknél a kötvénypiaci hozzáférés lehetővé teszi ezeknek a kötvényeknek a finanszírozását,

2016. november 22., kedd

- a megvásárolt kötvényeket csak kivételes esetekben tartják meg lejáratig, a vásárlásokat korlátozzák vagy megszüntetik, és a megvásárolt kötvényeket újraértékesítik, amennyiben az intervenció szükségtelessé válik;
24. tudomásul veszi, hogy egyes tagállamok ürügyként használják a rendkívül alacsony (negatív) kamatlábakat fenntartó politikát arra, hogy halogassák elsődleges államháztartási hiányaik konszolidálását, különösen központi kormányzati szinten, és ebben az összefüggésben emlékeztet a stabilitási és növekedési paktum keretében vállalt kötelezettségekre; tudatában van, hogy egyes tagállamokban a költségvetési többletet többek között az államadósság negatív kamatlába eredményezte; hangsúlyozza, hogy a nemzeti gazdaságpolitikákat – elsősorban az euróövezeten belül – össze kell hangolni; hangsúlyozza, hogy a nem hagyományos monetáris politikából való kilépés elkerülhetetlen folyamata nagyon bonyolult ügy lesz, amelyet nagyon gondosan meg kell tervezni a tőkepiacokat érintő negatív sokkhatások elkerülése érdekében;
25. üdvözli a tanácsi ülés jegyzőkönyvének közzétételét, és azt a döntést, hogy nyilvánosságra hozzák az EKB és a nemzeti központi bankok között a nettó pénzügyi eszközökről született megállapodást; ösztönzi az EKB-t, hogy folytassa átláthatósági törekvéseit; emlékezteti az EKB-t arra, hogy a munkaszerződésekre vonatkozó politikát a bevált gyakorlathoz kell igazítani;
26. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 130. cikke teljes függetlenséget biztosít az EKB számára a monetáris politika kialakítását illetően, ami elengedhetetlen az árstabilitás megőrzése érdekében; kéri a kormányokat, hogy tartózkodjanak az olyan nyilatkozatoktól, amelyek megkérdőjelezzik az intézmény – feladatköre teljesítésének keretein belül játszott – szerepét;
27. felszólítja az Európai Központi Bankot, hogy a bankfelügyelet terén ráruházott feladatok keretében fordítson megkülönböztetett figyelmet az arányosság elvére;
28. emlékeztet az Európai Központi Bank és az Európai Bankhatóság (EBA) közötti feladatmegosztásra; hangsúlyozza, hogy az EKB nem válhat a tényleges standardalkotóvá az egységes felügyeleti mechanizmus alá nem tartozó bankok esetében;
29. tudomásul veszi, hogy az EKB Kormányzótanácsa 2016. május 18-án elfogadta az AnaCredit elnevezésű, a granuláris statisztikai banki hiteladatok jelentésére szolgáló rendszer bevezetéséről szóló rendeletet; felszólítja az EKB-t és a központi bankokat, hogy az AnaCredit megvalósítása során biztosítsák a lehető legnagyobb mozgásteret a tagállamok számára;
30. felszólítja az EKB-t, hogy az AnaCredit esetleges további lépcsőivel kapcsolatban csak nyilvános konzultációt követően, az Európai Parlament teljes körű bevonása mellett, az arányosság elvére különös figyelemmel kezdje meg a munkát;
31. aggodalommal jegyzi meg, hogy a TARGET 2 egyensúlyhiánya ismét fokozódik az euróövezetben annak ellenére, hogy a kereskedelem egyensúlyhiánya szűkül, ami arra utal, hogy folytatódik a tőke kiáramlása az euróövezet peremvidékéről;
32. emlékeztet arra, hogy a monetáris párbeszéd fontos a monetáris politika átláthatóságának biztosításához a Parlament és a szélesebb nyilvánosság felé;
33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.
-

2016. november 22., kedd

P8_TA(2016)0434

Zöld könyv a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról

Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló zöld könyvről (2016/2056(INI))

(2018/C 224/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv (pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó cselekvési terv)” című, 1999. május 11-i bizottsági közleményre (COM(1999)0232),
- tekintettel „Az 1/2003/EK rendelet 17. cikke szerinti ágazati vizsgálat a lakossági banki szolgáltatásokról (végleges jelentés)” című, 2007. január 31-i bizottsági közleményre (COM(2007)0033),
- tekintettel az egységes piaci lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló, 2007. április 30-i bizottsági zöld könyvre (COM(2007)0226),
- tekintettel a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Közösségben történő, határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtéséről szóló, 2012. január 11-i bizottsági zöld könyvre (COM(2011)0941),
- tekintettel az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságnak az összehasonlító weboldallal kapcsolatos követendő gyakorlatokról szóló, 2014-es jelentésére,
- tekintettel az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság európai intézményekhez intézett, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények közös kockázatértékelési és átláthatósági keretrendszeréről szóló, 2016. áprilisi véleményére,
- tekintettel a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. február 4-i 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. július 23-i 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 133., 2008.5.22., 66. o.

⁽²⁾ HL L 266., 2009.10.9., 11. o.

⁽³⁾ HL L 60., 2014.2.28., 34. o.

⁽⁴⁾ HL L 173., 2014.6.12., 349. o.

⁽⁵⁾ HL L 257., 2014.8.28., 73. o.

2016. november 22., kedd

- tekintettel a legutóbb az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 2009/65/EK irányelvnek a letétkezelői funkciók, a javadalmazási politikák és a szankciók tekintetében történő módosításáról szóló, 2014. július 23-i 2014/91/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított 2009/65/EK irányelvre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról szóló, 2014. július 23-i 2014/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
  - tekintettel a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló, 2014. november 26-i 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
  - tekintettel az európai felügyeleti hatóságok (EFH-k) és a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének (PFER) működéséről szóló, 2014. augusztus 8-i bizottsági jelentésére (COM(2014)0509),
  - tekintettel a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a biztosítási értékesítésről szóló, 2016. január 20-i (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
  - tekintettel a virtuális pénznemekről szóló, 2016. május 26-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
  - tekintettel „A lakossági pénzügyi szolgáltatásokról: Jobb termékek, bővebb választék és több lehetőség a fogyasztók és a vállalkozások számára” című, 2015. december 10-i bizottsági zöld könyvre (COM(2015)0630),
  - tekintettel az EBH-nak a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló bizottsági zöld könyvre adott, 2016. március 21-i válaszára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A8-0294/2016),
- A. mivel a lakossági pénzügyi szolgáltatások uniós piaca még mindig meglehetősen alulfejlett és igen elaprózódott, például a határokon átnyúló ügyletek alacsony száma tekintetében, ezért hatékony fellépésre van szükség az egységes piac teljes potenciáljának kiaknázásához és a végfelhasználók számára hasznos innováció elősegítéséhez;
- B. mivel a lakossági pénzügyi szolgáltatások viszonylag magas fokú koncentráció és elégtelen verseny jellemezte piacának dinamikája korlátozott választékot és alacsony ár-érték arányt, valamint a tagállamok között jelentős különbségeket eredményezhet; mivel a számos tagállamban fiókteleppel rendelkező multinacionális vállalatok könnyebben ki tudják küszöbölni ezeket az akadályokat, mint a kisvállalatok;

⁽¹⁾ HL L 257., 2014.8.28., 186. o.

⁽²⁾ HL L 257., 2014.8.28., 214. o.

⁽³⁾ HL L 352., 2014.12.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 123., 2015.5.19., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 337., 2015.12.23., 35. o.

⁽⁶⁾ HL L 26., 2016.2.2., 19. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0228.

2016. november 22., kedd

- C. mivel a lakossági pénzügyi szolgáltatások európai piaca csak úgy képzelhető el, ha valódi többletértéket jelent a fogyasztó számára a valódi verseny, a hozzáférés és a fogyasztóvédelem biztosításával, nevezetesen a gazdasági életben való részvételhez szükséges termékkel kapcsolatban;
- D. mivel a lakossági pénzügyi szolgáltatások piacának uniós szintű további fejlődése – a szükséges fogyasztóvédelemről gondoskodó megfelelő jogi kerettel együtt – nemcsak elősegítené a fontos és eredményes határokon átnyúló tevékenységeket, hanem nemzeti szinten nagyobb lehetőséget biztosíthatna a nagyobb verseny számára; mivel a lakossági pénzügyi szolgáltatások valódi európai belső piaca jelentős lehetőségeket rejt, hogy a fogyasztók számára jobb pénzügyi szolgáltatásokat és termékeket, több választási lehetőséget, a pénzügyi szolgáltatásokhoz és termékekhez jobb hozzáférést, valamint alacsonyabb árakat kínáljanak; mivel a verseny árakra gyakorolt hatása ágazatonként és termékenként eltérő lesz;
- E. mivel a zöld könyv főként a határokon átnyúló szolgáltatásokat kereső polgároknak kínált pénzügyi szolgáltatásokra összpontosít; mivel fontos, hogy ha új javaslatokat nyújtanak be, azok az összes fogyasztó javát szolgálják, ezáltal biztosítva, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások piaca mindenkiért működjön;
- F. mivel céltudatosan továbbra is a határok lebontására és a lakossági pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos innovációt akadályozó, meglévő protekcionista irányzatok megfékezésére kell törekedni; mivel a valódi belső piac az innovatív pénzügyi szolgáltatások központjaként vonzóvá fogja tenni az Uniót;
- G. mivel a digitalizálás és a pénzügyi technológiai innováció által előidézett gyors átalakulás megfelelő irányítás mellett új és gyakran jobb pénzügyi termékeket eredményezhet a fogyasztók számára, és hozzájárulhat a pénzügyi kirekesztés felszámolásához, többek között a tranzakciós költségek csökkenése és a finanszírozáshoz való hozzáférés egyszerűbbé válása révén, de jelentős kihívásokat is hozott a biztonság, az adatvédelem, a fogyasztóvédelem, az adózás, a tisztességes verseny és a pénzügyi stabilitás tekintetében, amelyet szorosan nyomon kellene követni a polgárok számára kínált előnyök maximalizálása érdekében;
- H. mivel jóllehet sok szolgáltatás válik internetalapúvá, fontos biztosítani, hogy senki se maradjon ki belőle, és szükség esetén nem digitális csatornákon keresztül is biztosítsák azok elérhetőségét a pénzügyi kirekesztés megelőzése érdekében;
- I. mivel az uniós lakossági pénzügyi szolgáltatások piacának megerősítése érdekében tett erőfeszítéseket össze kell hangolni a digitális egységes piaccal, a tőkepiaci unióval és az egységes piacra vonatkozó stratégiában foglalt ütemtervekkel, valamint ezen erőfeszítéseknek általános célként a munkahelyteremtés, a növekedés és a pénzügyi stabilitás fokozására és a fogyasztók európai gazdaságon belüli szerepének megerősítésére kell irányulniuk;
- J. hangsúlyozza, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások európai piacának mind kínálati, mind keresleti oldalról előnyösnek kell lennie a kkv-k számára; a kínálati oldalon a kkv-k finanszírozási forrásokhoz való jobb hozzáférését szolgáló eszköznek kell lennie; a keresleti oldalon lehetővé kell tennie a kkv-k számára, hogy könnyebben férjenek hozzá a határokon átnyúló piacokhoz;
- K. mivel a belső piac kiteljesítése egyrészt fontos a fogyasztók számára, másrészt alapvető jelentőséggel bír abból a szempontból is, hogy lehetőséget kínál az európai pénzügyi technológiai vállalatok részére, hogy élvezhessék a belső piac által kínált előnyöket és versenyre kelhessenek a hagyományos szereplőkkel annak érdekében, hogy Uniós-szerte innovatív, fogyasztóbarát megoldásokat kínáljanak és munkahelyeket teremtsenek;
- L. mivel a mikrovállalkozások, a kkv-k és a közepes piaci tőkeértékű vállalatok az európai gazdaság gerincét alkotják, valamint a foglalkoztatás és a növekedés motorjai; mivel minden európai jogszabályt és kezdeményezést e vállalkozások sajátosságaihoz kell igazítani;

2016. november 22., kedd

M. mivel az európai belső piac kiteljesítése a fogyasztók és a vállalkozások szempontjából egyaránt nagy jelentőséggel bír, és az innovatív, új szereplők versenyre kelnek a meglévő kínálattal;

1. üdvözli a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról (beleértve a biztosításokat) szóló bizottsági zöld könyvet és a dokumentum nyomán ez idáig létrejött élénk és eredményes vitát; üdvözli a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló zöld könyvvel kapcsolatos nyilvános konzultációt, amely a lakossági pénzügyi szolgáltatásokkal érintett különböző szereplők számára lehetőséget adott arra, hogy a sajátosságaiknak és/vagy tevékenységi ágazataiknak megfelelő véleményt adjanak; hangsúlyozza, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások egységes megközelítése kontraproduktív lenne, tekintettel az érintett szereplők és termékek sokféleségére;

2. úgy véli, hogy a digitalizálás továbbra is új lehetőségeket fog teremteni a fogyasztók, a befektetők, a kkv-k és a vállalatok számára a verseny, a határokon átívelő tevékenységek és az innováció terén; hangsúlyozza, hogy a digitalizálás önmagában nem elegendő a lakossági pénzügyi szolgáltatások valódi európai piacának megteremtéséhez; megjegyzi, hogy számos akadály, például a különböző adózási, szociális, igazságszolgáltatási, egészségügyi, szerződés-kötési és fogyasztóvédelmi rendszerek, valamint a különböző nyelvek és kultúrák nem haladhatók meg csupán a digitalizálás révén;

3. időszerűnek találja a zöld könyvben foglalt kezdeményezést, mivel egy ilyen innovatív és gyorsan változó piac fejleményeinek való hatékony és megfelelő válaszadás érdekében a döntéshozatali folyamat valamennyi szakaszában proaktív munkára van szükség;

4. a termékek összehasonlíthatóságának egyik legfőbb szempontjának tartja a szabályozás egyszerűsítését – a túlságosan összetett termékek és szolgáltatások visszaszorításának elősegítése révén – a tagállamok különböző piacain, különösen a biztosítási ágazatban;

5. rámutat, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások egységes piacával kapcsolatban sokféle uniós jogszabályt fogadtak már el, például a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelvet, a multilaterális bankközi díjakkal kapcsolatos rendeletet, a fizetési számlákról szóló irányelvet, a pénzmossási irányelvet, a jelzáloghitel-irányelvet, és a biztosításforgalmazási irányelvet; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse figyelemmel e jogszabályok átültetését és végrehajtását, kerülve a párhuzamosságokat és az átfedéseket;

6. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a lakossági pénzügyi piacon elősegítsék a pozitív fejleményeket valamennyi érdekelt fél, köztük a meglévő szereplők és az újonnan belépők számára versenyképes környezet megteremtésével és azonos versenyfeltételek fenntartásával, valamint a kivitelezés szempontjából a lehető leginkább technológia- és üzletimodell-semleges szabályok bevezetésével; rámutat arra, hogy erre a megközelítésre nem utolsósorban az induló vállalkozások és az új és innovatív kkv-k növekedésének támogatása miatt van szükség;

7. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy azonos szolgáltatásra azonos szabályok vonatkozzanak annak érdekében, hogy ne torzuljon a verseny, különösen új lakossági pénzügyi szolgáltatók megjelenése esetén; hangsúlyozza, hogy ezek a szabályok nem fékezhetik az innovációt; kiemeli, hogy az egységes engedélyezésre vonatkozó uniós rendelkezések jogszerűtlen alkalmazásának érdekelt felek általi bejelentését lehetővé tevő „kapcsolattartó pontok” létrehozása előmozdíthatja a piaci integrációt;

8. megjegyzi, hogy 2016 első negyedében Európában a pénzügyi technológiával kapcsolatos finanszírozás – Észak-Amerikához (1,8 milliárd USD) és Kínához (2,6 milliárd USD) képest – csak 348 millió USD-t tett ki, ami azt mutatja, hogy a technológiai fejlesztéseket illetően gyors szemléletváltásra és megfelelő szabályozási válaszra van sürgősen szükség annak érdekében, hogy Európa vezető innovációs piaccá váljon; hangsúlyozza, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások valódi egységes piaca, ahol biztosítva vannak az újonnan belépők azonos versenyfeltételei az innovatív pénzügyi szolgáltatások központjaként vonzóvá fogja tenni az Uniót, és a fogyasztók számára több és jobb választási lehetőségeket fog kínálni, alacsonyabb díjakért; hangsúlyozza, hogy ugyan a forradalmi technológiák szabályozási kihívásokat jelentenek, jelentős innovációs lehetőséget is kínálnak, amely a végfelhasználók javára válik, és emellett ösztönzi a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést is;

2016. november 22., kedd

9. hangsúlyozza, hogy különösen a fogyasztói bizalom és elégedettség erősítésének céljából a zöld könyv kezdeményezése csak abban az esetben járhat sikerrel, ha olyan uniós piac létrehozására összpontosít, amelyen a megfelelő védelmet élvező fogyasztók ugyanolyan lehetőségekkel rendelkeznek, és hozzáférhetnek az átlátható, egyszerű és jó ár-érték arányú termékekhez; elismeri a fogyasztóknak kínált egyszerű, biztonságos és egységes termékek pozitív értékét; felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy rendszeresen vizsgálják meg a lakossági pénzügyi szolgáltatások terén a termékkapcsolási gyakorlatok árakra és versenyre gyakorolt hatását; felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be egy egyszerű és biztonságos pénzügyi termékekkel kapcsolatos keretrendszert; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az egységes alapértelmezett opciók harmonizált jogi kerete létrehozásának lehetőségét a leggyakrabban használt uniós pénzügyi termékek számára, az alapszintű bankszámlákhoz és a páneurópai magánnyugdíj-biztosítási termékhez (PEPP) kapcsolódó modell alapján;

10. hangsúlyozza, hogy a zöld könyvön alapuló kezdeményezéseknek tiszteletben kell tartaniuk az arányosság elvét;

11. emlékeztet rá, hogy a zöld könyvön alapuló valamennyi kezdeményezésnek összhangban kell lennie az adócsalás, az adókikerülés és adókijátszás, valamint a pénzmosás elleni nemzetközi küzdelem, és ezen belül a közös adóazonosító szám bevezetésére irányuló erőfeszítések fokozásával;

12. megjegyzi, hogy a lakossági pénzügyi termékek egyre bonyolultabbak; továbbra is fontosnak tartja olyan kezdeményezések és eszközök kidolgozását, amelyek fokozzák a versenyt, és lehetővé teszik a fogyasztóknak, hogy a számukra elérhető termékválasztékban felismerjék és összehasonlítsák a biztonságos, fenntartható és egyszerű termékeket; támogatja az olyan kezdeményezéseket, mint az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (AÉKBV) vonatkozó kiemelt befektetői információkat tartalmazó dokumentum és a lakossági befektetési csomagtermékre és biztosítási alapú befektetési termékekre vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentum; hangsúlyozza, hogy ezeket az információs mechanizmusokat a digitális valósághoz kell igazítani; úgy véli, hogy a tájékoztató összefoglalóját össze kell hangolni a lakossági befektetési csomagtermékre és biztosítási alapú befektetési termékekre vonatkozó kiemelt információkat tartalmazó dokumentummal annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a lakossági befektetők számára a nyilvánosan kibocsátott vagy a piacra bevezetett értékpapírokhoz kapcsolódó kockázatok alapos értékelését;

13. emlékeztet a bankszektorra vonatkozó jogalkotási keretet érintő közelmúltbeli fejleményekre, különösen a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvre és a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvre; emlékeztet arra, hogy az újonnan bevezetett szanálási rendszer eredményeképpen olyan eszközöket kínálnak a lakossági befektetők számára, amelyek esetében nagyobb a veszteség kockázata; kitart amellett, hogy a fogyasztókat teljes körűen tájékoztatni kell az új szabályok hatásairól, különösen akkor, ha betéteik vagy befektetéseik hitelezői feltőkésítés veszélyének vannak kitéve; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv tagállamok általi megfelelő végrehajtását; rámutat, hogy bizonyos, hitelezői feltőkésítés céljára használható eszközök lakossági befektetőknek való értékesítése rendkívül problematikus mind a megfelelő fogyasztóvédelem, mind pedig a hitelezői feltőkésítés gyakorlati megvalósíthatósága szempontjából, és felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az ilyen gyakorlatok korlátozásának lehetőségeit;

14. megjegyzi, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások európai piaca csak úgy képzelhető el, ha a fogyasztók az Unióban mindenhol azonos jogi védelemben részesülnek; kiemeli, hogy frissíteni és fejleszteni kell a pénzügyi viták rendezésére szolgáló FIN-NET hálózatot;

15. megállapítja, hogy néhány tagállamban a biztosítási garanciarendszer hiánya megrendítheti a fogyasztók bizalmát, és felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje egy olyan jogszabály kidolgozását, amely engedélyezi a biztosítási garanciarendszer általi fedezetet;

16. hangsúlyozza, hogy mindig szem előtt kell tartani a pénzügyi kirekesztés felszámolásának szempontjait, és intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy valamennyi fogyasztónak egyenlő hozzáférése legyen legalább a legalapvetőbb pénzügyi szolgáltatásokhoz nem digitális csatornákon keresztül is a pénzügyi kirekesztés megelőzése érdekében;

17. úgy véli, hogy a pénzügyi ágazatban a strukturális átalakításokat – a pénzügyi technológiai (fintech) cégek megjelenésétől a fúziókig és felvásárlásokig –, amelyek csökkenthetik a munkahelyek és a szakmák számát, úgy kell végrehajtani, hogy ne romoljon a legkiszolgáltatottabb személyek, különösen az idősek, illetve a vidéki vagy gyéren lakott területeken élő személyek számára nyújtott szolgáltatások minősége;

2016. november 22., kedd

18. hangsúlyozza a pénzügyi oktatás mint olyan eszköz jelentőségét, amely védelmet nyújt a fogyasztók számára, és növeli a tudatosságukat; szorgalmazza, hogy szélesítsék ki és könnyítsék meg a független pénzügyi oktatáshoz való hozzáférést, és hangsúlyozza, hogy növelni kell fogyasztók befektetési lehetőségekkel kapcsolatos tudatosságát;

19. megjegyzi, hogy a digitalizálás előnyökkel szolgálhat a lakossági befektetők részére, ideértve például a termékek könnyebb összehasonlíthatóságát, a határokon átnyúló befektetésekhez való jobb és egyszerűbb hozzáférést, a szolgáltatók közötti tisztességesebb verseny biztosítását, valamint a gyorsabb és egyszerűbb nyilvántartásba vételi és fizetési mechanizmusokat és az ebből eredő alacsonyabb tranzakciós költségeket, azonban kihívások elé is állíthat, amelyeket nem hagyhatunk figyelmen kívül, ideértve például az átvilágítási, a pénzmosás elleni és az adatvédelmi követelmények betartásának biztosítását, valamint az olyan kockázatokat, mint a központi rendszerek kibertámadásokkal szembeni sebezhetőségét; felszólít a pénzügyi piacokon meglévő jelenlegi és kibontakozóban lévő tendenciák és az ezekből eredő előnyök és kockázatok azonosítására és nyomon követésére, a lakossági befektetőkre gyakorolt valószínű hatásukat referenciamutatóként alkalmazva;

20. megállapítja, hogy a fogyasztók különböző forrásokból összegyűjtött pénzügyi és nem pénzügyi adatait egyre gyakrabban használják fel a pénzügyi szolgáltatók különféle célokra, különösen a hitelezési és biztosítási területeken; hangsúlyozza, hogy a személyes adatok és a pénzügyi szolgáltatókra vonatkozó nagy adathalmazok felhasználásának az Unió adatvédelmi jogszabályaival összhangban kell történnie, valamint a szolgáltatásnyújtáshoz és a fogyasztókat megillető előnyök biztosításához feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódnia; ebből a szempontból a biztosítási kockázatok adathalmazok által kiváltott kapitalizálódását szorosan figyelemmel kell kísérni;

21. hangsúlyozza, hogy az ATM-eken keresztül történő készpénzhez való hozzáférés alapvető szolgáltatás, amelyet diszkriminációs és visszaélésszerű gyakorlatoktól mentesen kell biztosítani, és ezért nem vehetők ki rá túlzott költségek;

22. hangsúlyozza, hogy a fogyasztók pénzügyi szolgáltatásokba vetett nagyobb bizalmára lenne szükség, mivel ez továbbra is alacsony, különösen a magas árfolyamkockázatot rejtő pénzügyi termékek tekintetében, valamint annak biztosítására hívja fel a Bizottságot, hogy maradéktalanul hajtsák végre a fogyasztók pénzügyi tájékozottságának és tudatosságának növelésére irányuló meglévő intézkedéseket, és szükség esetén vezessenek be további intézkedéseket annak érdekében, hogy segítsék a fogyasztókat megalapozott döntések meghozatalában, hogy növeljék ezeknek a termékeknek az átláthatóságát, továbbá hogy eltöröljék azokat a korlátokat, amelyek megakadályozzák a fogyasztók számára a szolgáltatók közötti váltást, és eltöröljék a váltással járó indokolatlan költségeket vagy a terméktől való elállás költségeit; hangsúlyozza, hogy minden alkalommal át kell adni a fogyasztóknak az európai szabványosított információs adatlapot (ESIS) és az általános európai fogyasztói hiteltájékoztatót szerződéskötést megelőzően a hitel-, kölcsön- vagy jelzáloghitel-kalkuláció részeként;

23. megjegyzi, hogy az ügyfelekkel közvetlenül érintkező pénzügyi szakembereknek és pénzügyi szolgáltatóknak alapvető szerepük van abban, hogy a lakossági szolgáltatásokat elérhetővé tegyék valamennyi társadalmi réteg és a fogyasztók számára az EU-ban; rámutat arra, hogy ezeknek a munkavállalóknak alapvetően meg kell adni az ahhoz szükséges képzést és időt, hogy képesek legyenek az ügyfeleket pontosan kiszolgálni, és nem szabad számukra olyan értékesítési célokat vagy ösztönzőket megállapítani, amelyek elfogulttá tehetik vagy torzíthatják a tanácsadást, valamint a MiFID II irányelvben foglalt hatályos fogyasztóvédelmi rendelkezésekkel összhangban mindig az ügyfelek érdekében kell eljárniuk;

24. kiemeli, hogy a megfizethető és független tanácsadáshoz való hozzáférés kulcsfontosságú a megalapozott befektetési döntések meghozatalához; hangsúlyozza, hogy a tanácsadás javításához különösen az egységes lakossági befektetési termékek szélesebb körű kínálatára, valamint az összetett és egyszerű termékekre vonatkozó hatékony befektetői tájékoztató dokumentumokra van szükség;

25. megjegyzi, hogy a meglévő kereslet ellenére jelenleg hiányzik a megfizethető, célzott – a MiFID által szabályozott befektetési tanácsadáshoz képest szűkebb hatókörrel rendelkező – pénzügyi tanácsadás nyújtása; tudomásul veszi, hogy néhány tagállamban fontolóra vették és kezdeményezték egy ilyen köztes szolgáltatás létrehozását; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a piaci szereplőket, hogy azonosítsák, vizsgálják meg és kövessék nyomon az ezzel kapcsolatos bevált gyakorlatokat és kezdeményezéseket;

26. rámutat a MiFID II irányelv elégtelen nemzeti végrehajtására, ami ahhoz vezetett, hogy sok esetben olyan munkaidényes jelentéstételi követelményeket róttak a közvetítőkre, amelyek ténylegesen nem növelték a fogyasztóvédelmet és túlmutattak magán a MiFID II irányelven is; szorgalmazza, hogy vonják le a tanulságokat ezekből a tapasztalatokból;

2016. november 22., kedd

27. hangsúlyozza, hogy a lakossági banki szolgáltatások döntő szerepet játszanak a monetáris politikai feltételeknek a piac és különösen a fogyasztók felé történő megfelelő közvetítésében; kiemeli, hogy a megfelelő monetáris politikai környezet jelentős szerepet tölt be a fogyasztók hosszú távú megtakarításainak előmozdításában;
28. hangsúlyozza, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatások egységes piacának hatékonysága és dinamizmusa érdekében nem szabad szükségtelen és tisztességtelen különbséget tenni az euróövezeti és az azon kívüli tagállamok között;
29. úgy véli, hogy a közös valuta bevezetése a tagállamok által növelni fogja a lakossági pénzügyi szolgáltatások egységes piacának hatékonyságát és koherenciáját;
30. megjegyzi, hogy az e téren végzett uniós szintű adatgyűjtési és -elemzési kapacitást valószínűleg meg kell erősíteni; megjegyzi, hogy a zöld könyvben foglalt legígéretesebb elképzeléseket empirikus információkkal széleskörűen és megfelelően alá kell támasztani a jogalkotási folyamat megindítása előtt; hangsúlyozza, hogy az ilyen empirikus munka során használt módszereket és feltevéseket megfelelően ismertetni kell, és teljesen ki kell használni az EBH-rendeletben az európai felügyeleti hatóságra ruházott ellenőrzési munka eredményeit annak érdekében, hogy azonosítani lehessen a különböző innovációk előnyeit és kockázatait, valamint az ezek közötti megfelelő egyensúly megtalálásához szükséges bármilyen jogalkotási fellépést;
31. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a pénzügyi termékek és szolgáltatások megtévesztő értékesítésének kérdésével; felhívja különösen a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a MIFID II irányelvben foglalt új szabályok végrehajtását, amelyek tiltják, hogy a független pénzügyi tanácsadóknak jutalékot fizessenek, illetve a jutalékfizetést a nem független tanácsadókra korlátozzák, valamint kéri, hogy e nyomon követés alapján mérlegelje, hogy kell-e szigorítani ezeken a korlátozásokon;

Rövid távú prioritások

32. hangsúlyozza, hogy az uniós és nemzeti pénzügyi és fogyasztói szabályozást meg kell erősíteni, valamint a lakossági pénzügyi szolgáltatások egységes piaca tekintetében magas szintű fogyasztóvédelmi jogszabályokra, illetve minden tagállamban azok következetes és szigorú végrehajtására van szükség; ugyanakkor emlékeztet arra, hogy az elmúlt öt évben nőtt a lakossági pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogalkotási aktusok száma a prudenciális stabilitás növelése, a fogyasztók védelmének megerősítése és az ágazat iránti bizalom visszaállítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak fokozniuk kell a fogyasztókat és lakossági befektetőket érintő kérdésekkel kapcsolatos tevékenységeiket, és hogy számos tagállamban az illetékes ügynökségeknek el kell kezdeniük aktívabb és szakmaibb munkát végezni ezen a területen; felhívja a tagállami felügyeleti hatóságokat, hogy cseréljék ki bevált gyakorlatukat annak érdekében, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok alkalmazása tekintetében biztosítsák a tisztességes versenyt, a fogyasztóvédelmi jogszabályok érvényre juttatása mellett;
33. felhívja a Bizottságot, hogy az európai felügyeleti hatóságok finanszírozásáról és irányításáról szóló tervezett fehér könyvhöz kapcsolódó eljárás keretében különösen annak biztosítására helyezze a hangsúlyt, hogy a hatóságok megkapják az ahhoz szükséges finanszírozási modelleket és megbízásokat, hogy aktívabb és még inkább fogyasztóközpontú szerepet játszanak a lakossági pénzügyi szolgáltatások piacán, ugyanakkor biztosítsák a pénzügyi stabilitást;
34. üdvözli a Bizottság elkötelezettségét a fenntartható és zöld beruházások finanszírozásának ösztönzése terén, és sürgeti a Bizottságot, hogy a múltbeli konzultációkra alapozva és az Európai Parlamentet szorosan bevonva, játsszon proaktívabb szerepet a tőkepiaci uniónak – a Párizsi Megállapodás végrehajtásának részeként – a társadalmilag felelős befektetések növekvő piacának támogatása érdekében való felhasználásában a fenntartható befektetések ösztönzése révén, hatékonyság és egységes környezeti, társadalmi és irányítási információk szolgáltatása révén a jegyzett társaságokra és a pénzügyi közvetítőkre vonatkozó kritériumokat felhasználva, e kritériumok befektetéskezelő rendszerekben és közzétételi előírásokon belüli megfelelő tükröződése révén, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekről szóló irányelv közelmúltbeli felülvizsgálatában a Parlament által sikeresen előmozdított rendelkezésekhez hasonlóakra építve; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a környezeti, társadalmi és irányítási kritériumokon alapuló „hitelminősítési szolgáltatásokat” és a zöld kötvények piacának egységes keretét egy bizottsági tanulmányra és a zöld finanszírozással foglalkozó G20-csoport munkájára építve;

2016. november 22., kedd

35. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a lakossági pénzügyi szolgáltatások európai piacon fennálló, lakóhely szerinti megkülönböztetés elleni munkáját és amennyiben szükséges, az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás megszüntetésére irányuló tervezett általános javaslatokat egészítse ki kifejezetten a pénzügyi szektort célzó további jogalkotási kezdeményezésekkel, szem előtt tartva, hogy néhány termék és szolgáltatás ára egy sor (szabályozásbeli vagy földrajzi) tényezőtől függ, amelyek tagállamonként eltérőek;

36. sürgeti a Bizottságot, hogy többek között a fizetési számlákról szóló irányelv szerkezete és a Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság által a biztosítási ágazatról készített elemzés alapján hozzon létre egy jól szervezett és könnyen használható uniós összehasonlító portált, amely kiterjed a lakossági pénzügyi szolgáltatások piacának legtöbb vagy valamennyi részére; hangsúlyozza, hogy az összehasonlító eszközöknek pontos és a fogyasztók számára hasznos adatokat kell tartalmazniuk, és nemcsak a termékek áaira, hanem azok minőségére is összpontosítaniuk kell, szem előtt tartva, hogy csak hasonló termékeket lehet összehasonlítani;

37. sürgeti a Bizottságot, hogy többek között a fizetési számlákról szóló irányelvre való hivatkozással térképezze fel a hazai és határokon átnyúló számlaváltásra vonatkozó szabályokat, valamint az alkalmazott és nem alkalmazott gyakorlatokat az európai lakossági pénzügyi szolgáltatások piacának érintett részein, és nyújtson be egységes és átfogó stratégiát az egész Unióra kiterjedő, határokon átnyúló számlaváltás fogyasztók számára történő megkönnyítése érdekében;

38. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a lakossági pénzügyi szolgáltatások piacához kapcsolódó alternatív vitarendezési mechanizmusokat, és e célból biztosítsák, hogy az alternatív vitarendezéssel foglalkozó testületek valóban függetlenek legyenek, bizonyosodjanak meg arról, hogy ezek a testületek minden piaci szereplőre kiterjednek, valamint hozzanak intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a Pénzügyi Vitarendezési Hálózat (FIN-NET) hatékonyabbá és a fogyasztók körében ismertebbé váljon; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy a kollektív jogorvoslatról szóló ajánlás végrehajtásának tervezett értékelését követően vizsgálja meg az európai kollektív jogorvoslati rendszer bevezetésének lehetőségét;

39. kéri a Bizottságot, hogy folytasson további vizsgálatot azon zavaros és néha félrevezető gyakorlatokkal kapcsolatban, amelyekkel a fogyasztók a devizaváltással járó kártyás fizetésekor és a bankjegykiadó automatáknál történő készpénzfelvételkor szembesülnek, és nyújtson be egységes és átfogó megoldást, amely többek között a gyakorlatban is lehetővé teszi, hogy a fogyasztók megértsék és teljes mértékben ellenőrzésük alatt tarthassák a helyzetet, ideértve a digitális piachoz kapcsolódó fizetések körét is;

40. emlékezteti a Bizottságot, hogy továbbra is gyakorlat a bankkártya-használat megszüntetése amennyiben a tulajdonos egy másik tagállamba költözik, és felszólít, hogy hozzanak intézkedéseket ezen a területen, beleértve a nemzeti hatóságok figyelmeztetését;

41. felhívja a Bizottságot, hogy a meglévő rendszerek biztonsági szintjének vagy a pénzmosás elleni uniós keretrendszer követelményeinek teljes körű teljesítésére való képességük veszélyeztetése nélkül mozdítsa elő a digitális azonosítási technikák kölcsönös elismerését és interoperabilitását; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy többek között az elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról szóló rendelet (eIDAS-rendelet) és a pénzmosás elleni új jogszabályok végrehajtásához kapcsolódó alapos munkával – a lehető legmegfelelőbbben kivitelezhető módon – hozzanak létre olyan általános környezetet, amelyben a megbízható biztonsági követelmények a fogyasztóknak a személyes adatok védelme elveinek megfelelően történő azonosítását lehetővé tevő tisztességes és egyszerű eljárásokkal párosulnak; kéri továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy azonosítsák és szüntessék meg a pénzügyi szolgáltatások elektronikus aláírás útján történő igénybevételeinek jogszabályi akadályait, valamint segítsék elő az egész Unióra kiterjedő, határokon átnyúló digitális belépést;

42. rámutat, hogy a megosztott könyvelési technológia lehetséges átalakító hatása szükségessé teszi a szabályozási kapacitás növelését, hogy időben azonosítani tudják a lehetséges rendszerkockázatokat és a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos kihívásokat; ezért felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy horizontális munkacsoportot azzal a céllal, hogy szorosan kövesse nyomon a kockázatokat és segítsen azok időben történő kezelésében;

43. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben készítsen az egyablakos ügyintézésről összhangban álló tervet a nemzeti egyablakos rendszerek összehangolt hálózatának létrehozására, amely támogatást nyújtana a határokon átnyúló üzleti lehetőségeket fokozottabban kiaknázni kívánó lakossági pénzügyekkel foglalkozó cégeknek;

2016. november 22., kedd

44. hangsúlyozza, hogy a lakossági pénzügyi szolgáltatókat az innovációhoz és a környezetvédelemhez kapcsolódó projektek finanszírozására kell ösztönözni; rámutat, hogy meg lehetne vizsgálni a kkv-szorozóhoz hasonló megközelítés lehetőségét;
45. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az EIOPA által kidolgozott, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények közös kockázatértékelési és átláthatósági keretrendszeréről szóló javaslatot annak érdekében, hogy Unió-szerte előmozdítsa a 2. pilléren belüli megbízható rendszert és a rendszerek összehasonlíthatóságát, valamint hozzájáruljon a fogyasztókat érintő előnyöknek és kockázatoknak a szabályozó és felügyeleti hatóságok, illetve maguk a fogyasztók általi jobb megértéséhez;
46. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgáljon meg olyan új megközelítéseket, amelyek nagyobb szabályozásbeli rugalmasságot biztosíthatnának a vállalkozások számára tevékenységeik teszteléséhez, és magas fogyasztóvédelmi és biztonsági szint biztosítása mellett lehetővé tehetik számukra az innovációt;
47. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot az uniós megtakarítási számla létrehozásáról annak érdekében, hogy Európában lehetővé tegye a hosszú távú finanszírozást és támogassa az ökológiai átmenetet;
48. sürgeti a Bizottságot, hogy tisztázza a közérdekkel kapcsolatos rendelkezések alkalmazását, amelyeket jelenleg a tagállamok arra használhatnak, hogy megakadályozzák az új termékek piacukra való belépését, valamint hatalmazza fel az európai felügyeleti hatóságokat, hogy aktív közvetítőként lépjenek fel a tagállamok között, ha az említett rendelkezések alkalmazásával kapcsolatban ellentmondó értelmezések állnak fenn;

Hosszú távú szempontok

49. kéri a Bizottságot, hogy folytassa a pénzügyi szolgáltatások határokon átnyúló nyújtása előtt álló valamennyi fennálló akadály felszámolása kivitelezhetőségének, relevanciájának és a felszámolással járó előnyök és költségek további tanulmányozását, ily módon garantálva a lakossági pénzügyi szolgáltatások piacának különböző szegmenseiben – például az egyéni nyugdíjtermékek és a biztosítási termékek tekintetében – a hazai és határokon átnyúló hordozhatóságot;
50. hangsúlyozza, hogy a jelzáloghitelekről szóló irányelvet jelenleg ültetik át vagy hajtják végre a tagállamokban; ösztönzi a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az irányelv átültetését és végrehajtását, és elemezze e jogszabálynak a lakossági pénzügyi szolgáltatások piacára gyakorolt hatását; megjegyzi, hogy továbbra is jelentős akadályok állnak a jelzálog- és fogyasztási hitelek szilárdabb egységes piacának megteremtése előtt; ezért ösztönzi a Bizottságot, hogy a pénzügyi stabilitás biztosítása mellett tegyen előrelépést, egyensúlyt teremtve egyrészt a magánélethez való joggal és adatvédelemmel kapcsolatos aggályok, másrészt a megfelelőbben koordinált hiteladatbázisok határokon átnyúló jobb elérése között, és biztosítva azt, hogy ne ismétlődjenek meg olyan hitelesemények, melyek során a fogyasztók indokolatlanul voltak kitéve devizaátváltási kockázatoknak;
51. kéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt elemezze a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló európai jogszabályok végrehajtását és hatásait; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzék el a határokon átnyúló tevékenységekkel és a lakossági pénzügyi szolgáltatások európai piacának megvalósításával kapcsolatos jogi korlátok és meglévő akadályok mélyreható vizsgálatát; hangsúlyozza, hogy ennek az elemzésnek figyelembe kell vennie a kkv-k sajátosságait;
52. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze, milyen adatokra van szükségük a hitelezőknek ügyfeleik hitelképességének vizsgálatához, valamint ezen elemzés alapján nyújtson be javaslatokat a hitelképesség-vizsgálati folyamat szabályozására; felhívja a Bizottságot, hogy folytasson további vizsgálatot a hitelirodákban a fogyasztói adatok gyűjtésével, feldolgozásával és értékesítésével kapcsolatos jelenlegi gyakorlatát illetően annak biztosítása érdekében, hogy az helyénvaló legyen és ne sértse a fogyasztók jogait; felhívja a Bizottságot, hogy szükség esetén mérlegelje ezzel kapcsolatos intézkedések meghozatalát;
53. kéri a tagországokat, hogy biztosítsák a lakossági pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos digitális kommunikáció és értékesítés rendelkezésre állását olyan formákban, amelyek hozzáférhetőek a fogyatékossgal élők számára is, ideértve a honlapokat és a letölthető formátumokat; támogatja, hogy minden lakossági pénzügyi szolgáltatás teljes egészében kerüljön be a termékek és szolgáltatások akadálymentesítésének követelményeiről szóló irányelv (az „európai akadálymentesítési intézkedéscsomag”) hatálya alá;

2016. november 22., kedd

54. üdvözli a bérautó-szolgáltatások – többek között a kapcsolódó biztosítások és egyéb díjak – árképzésére vonatkozó nagyobb fokú átláthatóság megteremtésére irányuló munkát; hangsúlyozza, hogy a járművek bérléséhez kapcsolódó minden kötelező vagy választható díjat vagy költséget egyértelmű és hangsúlyos módon fel kell tüntetni a fogyasztó számára a bérbeadó társaság honlapján vagy az ár-összehasonlító oldalon; emlékezteti a Bizottságot, hogy hajtsa végre a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvet, és üdvözli a technológiai változásokra tekintettel kiadott új végrehajtási iránymutatások közelmúltbeli elfogadását;

55. emlékeztet a hitelminősítő intézetekről szóló rendelettel kapcsolatos munkára; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül e jogszabály hatását a lakossági fogyasztók számára értékesített termékekkel kapcsolatban;

o

o o

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. november 22., kedd

P8_TA(2016)0435

Európai védelmi unió

Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása az európai védelmi unióról (2016/2052(INI))

(2018/C 224/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lisszaboni Szerződésre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) V. címére,
- tekintettel az EUSZ 42. cikkének (6) bekezdésére az állandó strukturált együttműködésről;
- tekintettel az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdésére a védelmi szövetségről;
- tekintettel a nemzeti parlamentek Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Tanács 2013. december 18-i és 2015. június 25–26-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács közös biztonság- és védelempolitikáról szóló, 2013. november 25-i és 2014. november 18-i következtetéseire,
- tekintettel „Az Unió szerepéről a változó globális környezetben: egy összekapcsoltabb, feszültségekkel teli és összetettebb világban” című, 2016. április 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az EU kölcsönös védelmi és szolidaritási záradékai: politikai és műveleti dimenziók” című, 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban – 2004–2008” című, 2009. január 14-i állásfoglalására ⁽³⁾, amely 89. bekezdésében megállapítja, hogy „az alapvető jogok hatálya nem szűnik meg a kaszányák kapujában, és hogy az egyenruhát viselő polgárookra is teljes egészében érvényesek, és javasolja, hogy a tagállamok a fegyveres erőknél is biztosítsák az alapvető jogok betartását”,
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitikával (KKBP), valamint a közös biztonság- és védelempolitikával (KBVP) foglalkozó 2016. április 8-i hágai, 2015. szeptember 6-i luxembourgi, 2015. március 6-i rigai, 2014. november 7-i római, 2014. április 4-i athéni, 2013. szeptember 6-i vilniusi, 2013. március 25-i dublini és 2012. szeptember 10-i páfoszi parlamentközi konferenciára,
- mivel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által a közelmúltban, az uniós külügyminiszterek 2016. szeptember 2-án tartott „Gymnich-értekezletének” alkalmával tett nyilatkozatok újból megerősítették, hogy lehetőség nyílik a tagállamok körében védelmi téren elérendő konkrét előrelépésekre;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0120.

⁽²⁾ HL C 419., 2015.12.16., 138. o.

⁽³⁾ HL C 46. E, 2010.2.24., 48. o.

2016. november 22., kedd

- tekintettel a „Közös jövőkép, közös cselekvés: erősebb Európa. Az EU globális kül- és biztonságpolitikai stratégiája” című dokumentumra, amelyet az alelnök/főképviselő 2016. június 28-án mutatott be,
  - tekintettel az alelnöknek/főképviselőnek és az Európai Védelmi Ügynökség vezetőjének az Európai Tanács 2013. decemberi következtetéseinek végrehajtásáról szóló, 2014. július 7-i eredményjelentésére,
  - tekintettel az Európai Bizottság „Úton egy versenyképesebb és hatékonyabb védelmi és biztonsági ágazat felé” című, 2013. július 24-i közleményére (COM(2013)0542),
  - tekintettel a Bizottságnak „Az európai védelmi ágazat megújítása” című, 2014. június 24-i jelentésére,
  - tekintettel a Bizottság védelemről szóló közleményének végrehajtásáról szóló, 2015. május 8-i jelentésére,
  - tekintettel a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásokra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/81/EK irányelv, illetve a védelmi célú termékek Unión belüli átadásáról szóló 2009/43/EK irányelv értékelésére,
  - tekintettel az Európai Tanács és a Bizottság elnökei, illetve a NATO főtitkárának 2016. július 8-i együttes nyilatkozatára;
  - tekintettel az alelnök/főképviselő és a Bizottság „Az EU átfogó megközelítése a külső konfliktusok és válságok tekintetében” című, 2013. december 11-i közös közleményére (JOIN(2013)0030) és a Tanács ehhez kapcsolódó, 2014. május 12-i következtetéseire,
  - tekintettel az olasz honvédelmi miniszter és külügyminiszter „védelmi Schengen” létrehozásának szükségességéről szóló, 2016. augusztus 10-i nyilatkozatára,
  - tekintettel a német és a francia külügyminiszter „Erős Európa egy bizonytalan világban” című, 2016. június 28-i közös nyilatkozatára,
  - tekintettel az Egyesült Királyság Európai Unióból való lehetséges kilépésére,
  - tekintettel az Eurobarométer 85.1 2016. júniusi felmérésének eredményeire,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és az Alkotmányügyi Bizottság véleményére (A8-0316/2016),
- A. mivel az elmúlt években a biztonsági helyzet mind Európán belül, mind a környező régióban jelentősen romlott, és olyan nehéz, eddig példa nélküli kihívásokat támasztott, amelyekkel egyetlen ország vagy szervezet sem képes egyedül szembenézni; mivel Európa minden eddiginél nagyobb mértékben tapasztalja meg a terrorizmus veszélyét a területén, miközben Észak-Afrikában és a Közel-Keleten továbbra is terjed a terrorizmus és az állandó erőszak; mivel a szolidaritás és az ellenállóképesség együttműködést és együttes, rendszerszintű fellépést kíván az EU részéről, mindezt szövetségeseinkkel és partnereinkkel, illetve a harmadik országokkal együtt megvalósítva; mivel a megelőzés, az érzékeny biztonsági adatok megosztása, a fegyveres konfliktusok befejezése, a széles körben elterjedt emberi jogi jogsértések felszámolása, a demokrácia és a jogállamiság terjesztése és a terrorizmus elleni küzdelem az EU és polgárai prioritásai, és ebben az EU határain belül és azokon kívül is részt kell venni, többek között egy olyan hadmérnöki hadtest révén, amelyet abból a célból hoznak létre, hogy a harmadik országokban kezeljen az éghajlatváltozás következményeivel és a természeti katasztrófákkal kapcsolatos néhány igen gyakorlati kihívást; mivel Európának erősebbnek és gyorsabbnak kell lennie a valós veszélyhelyzetekben;

2016. november 22., kedd

- B. mivel a terrorizmus, a hibrid fenyegetések, a gazdaság volatilitása, a kibernetikai és energetikai szempontból nem biztonságos helyzet, a szervezett bűnözés és az éghajlatváltozás jelenti a fő biztonsági fenyegetést a mindennapok egyre összetettebb és összefonódó világában, ahol az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie, és keresnie kell az eszközöket a biztonság garantálásához, valamint a jólét és a demokrácia megteremtéséhez; mivel a jelenlegi pénzügyi és biztonsági környezet megköveteli az európai fegyveres erős szorosabb együttműködését, továbbá a katonai személyzet képzését, valamint intenzívebb és jobb együttműködését; mivel az Eurobarométer 2016. júniusi 85.1. felmérése szerint az uniós polgárok mintegy kétharmada azt szeretné látni, hogy az EU nagyobb szerepet vállal a biztonsági ügyekben és a védelempolitikában; mivel az EU belső és külső biztonsága kezd egyre inkább egybemosódni; mivel különös figyelmet kell fordítani a konfliktusmegelőzésre, az instabilitás kiváltó okainak kezelésére és a humánbiztonság garantálására; mivel az éghajlatváltozás olyan súlyos fenyegetést jelent a globális biztonságára, békére és stabilitásra, amely felerősíti a hagyományos biztonságot érő fenyegetéseket, többek között azáltal, hogy csökkenti a lakosság ivóvízhez és élelmiszerhez való hozzáférést a sérülékeny és fejlődő országokban, így gazdasági és társadalmi feszültségekhez vezet, migrációra kényszeríti az embereket vagy politikai feszültséget és biztonsági kockázatokat hoz létre;
- C. mivel az alelnök/főképviseelő globális kül- és biztonságpolitikai stratégiájában az Unió biztonságát az öt kiemelt prioritás egyikeként jelölte meg;
- D. mivel a Lisszaboni Szerződés megköveteli a tagállamoktól, hogy megfelelő kapacitásokat bocsássanak a polgári és katonai KBVP-missziók és -műveletek rendelkezésére; mivel a Szerződésekben foglaltaknak megfelelő biztonsági és védelmi kapacitásépítés közel sem optimális; mivel az európai intézmények is igen fontos politikai kezdeményező szerepet játszhatnak; mivel a tagállamok eddig nem mutattak akaratot egy európai biztonsági és védelmi unió létrehozására, attól tartva, hogy az fenyegetné a nemzeti szuverenitásukat;
- E. mivel a védelem és biztonság terén az európai fellépés hiányából fakadó költségeket évente 26,4 milliárd euróra becsülik ⁽¹⁾ a párhuzamos munkavégzés, a túlterheltség és a védelmi célú közbeszerzések előtt álló akadályok miatt;
- F. mivel az EUSZ 42. cikke előírja egy közös uniós védelempolitikának a KBVP részeként való fokozatos kialakítását, amely a jövőben az Európai Tanács egyhangú határozata nyomán közös uniós védelmet eredményez; mivel az EUSZ 42. cikkének (2) bekezdése is azt ajánlja a tagállamoknak, hogy az alkotmányos követelményeiknek megfelelően fogadjanak el egy ilyen határozatot;
- G. mivel az EUSZ 42. cikke védelmi ügynökségek létrehozását, továbbá egy európai képességi és fegyverzeti politika meghatározását is előírja; mivel ez a cikk előírja azt is, hogy az uniós erőfeszítéseknek NATO-kompatibilisek legyenek, valamint kiegészítsék és kölcsönösen erősítsék egymást; mivel egy közös uniós védelmi politikának erősítenie kell Európa azon képességét, hogy határain belül és túl előmozdítsa a biztonságot, továbbá erősítenie kell a NATO-val való partnerséget és a transzatlanti kapcsolatokat, és ezért megerősíti majd a NATO-t, következőképpen továbbfejleszti a hatékonyabb területi, regionális és globális biztonságot és védelmet; mivel a NATO 2016-os varsói csúcstalálkozójának a NATO–EU stratégiai partnerségről elfogadott legutóbbi együttes nyilatkozata elismerte a NATO szerepét és azt a támogatást, amit az EU nyújthat a közös célok elérése érdekében; mivel egy európai védelmi uniónak az ENSZ Alapokmányában foglalt alapelveknek megfelelően biztosítania kell a béke fenntartását, a konfliktusok megelőzését és a nemzetközi biztonság megerősítését;
- H. mivel a 2007-ben teljes műveleti képességet elért, humanitárius, békefenntartó és béketeremtő jellegű katonai feladatok ellátására tervezett uniós harccsoportok az eljárási, pénzügyi és politikai akadályok miatt még nem kerültek bevetésre, annak ellenére, hogy erre lehetőség és szükség is lett volna; rámutat, hogy ez egy elmulasztott lehetőség az EU mint a stabilitásért és békéért felelős fontos globális szereplő szerepének megerősítése terén;

⁽¹⁾ Az európai fellépés hiányából fakadó költségek a közös biztonság- és védelempolitikában, az Európai Parlament Kutatószolgálat (2013), 78. o.

2016. november 22., kedd

- I. mivel az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) létrehozásán kívül az EU közös biztonság- és védelempolitikájának egyetlen egyéb hiányzó eleméről sem született elképzelés vagy határozat, és ilyen nem is került végrehajtásra sem; mivel az Európai Védelmi Ügynökséget teljesen át kell szervezni, hogy lehetősége legyen megvalósítani a benne rejlő lehetőségeket, és igazolni tudja, hogy hozzáadott értéket teremt, hatékonyabbá teszi a KBVP-t, és harmonizált nemzeti védelmi tervezési eljárásokat eredményezhet azokon a területeken, amelyek az EUSZ 43. cikkében leírt petersbergi feladatokkal összhangban a KBVP katonai műveletei szempontjából jelentőséggel bírnak; arra bátorítja valamennyi tagállamot, hogy e cél elérése érdekében legyen részt az EVÜ-ben, és kötelezze el magát mellette;
- J. mivel az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiája előírja, hogy az EU a képességek teljes spektrumán következetesen ösztönözze a védelmi együttműködést, annak érdekében, hogy reagáljon a külső válságokra, segítsen építeni partnereink kapacitásait, garantálja Európa biztonságát, valamint biztos alapokon nyugvó európai védelmi ipart hozzon létre, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy Európa autonóm módon dönthessen stratégiai kérdésekről és léphessen fel; mivel a végrehajtása előtt minden intézkedésről meg kell állapodnia a Tanács minden tagjának;
- K. mivel a részint a védelemre összpontosító 2015. júniusi Európai Tanács mélyebb és módszeresebb védelmi együttműködés előmozdítását kérte a kulcsfontosságú képességek biztosítása érdekében, többek között adott esetben az uniós támogatások és a meglévő képességek felhasználása révén, tudomásul véve eközben, hogy a katonai képességeket továbbra is a tagállamok birtokolják és működtetik;
- L. mivel Franciaország 2015. november 17-én az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének alkalmazását kérte, és ezt követően pusztán kétoldalú alapon kérte és igazgatta a többi tagállam segítségnyújtási és támogatási hozzájárulásait;
- M. mivel a biztonságról és védelemről szóló uniós szintű fehér könyvnek tovább kell erősítenie a KBVP-t, és a Lisszaboni Szerződéssel összhangban javítania kell az EU azon képességét, hogy a biztonság megteremtőjeként lépjen fel, valamint hasznos észrevételekkel szolgálhat a jövőbeli és hatékonyabb KBVP-ről; mivel a KBVP-missziók és -műveletek nagyrészt olyan régiókban zajlanak, mint Afrika szarva és a Száhel-övezet, amelyeket súlyosan érintik az éghajlatváltozás olyan negatív következményei, mint a szárazság és a talajromlás;
- N. mivel a Tanács holland elnöksége támogatta az uniós fehér könyv ötletét; mivel a visegrádi országok üdvözlötték az erősebb európai védelmi integráció elképzelését; és mivel Németország egy európai biztonsági és védelmi uniós létrehozását szorgalmazta a német biztonságpolitikáról és a Bundeswehr jövőjéről szóló 2016-os fehér könyvben;
- O. mivel a fokozatos védelmi integráció a legjobb választási lehetőségünk arra, hogy kevesebb pénzből többet tegyünk, a fehér könyv pedig egyedülálló lehetőséget jelenthet a további lépésekre vonatkozó javaslatokhoz;

Európai védelmi unió

1. emlékeztet arra, hogy hosszú távú biztonságának garantálása érdekében Európának politikai akaratra és eltökéltségre van szüksége, amelyet egy megfelelő széles politikai eszköztár támogat, ideértve az erős és korszerű katonai képességeket is; ösztönzi az Európai Tanácsot, hogy vállaljon vezető szerepet egy közös uniós védelmi politika fokozatos kialakításában, és nyújtson további pénzügyi erőforrásokat a végrehajtásának biztosítására, hogy azt az EU következő többéves politikai és pénzügyi kerete alatt létre lehessen hozni; emlékeztet arra, hogy a közös uniós védelmi politika létrehozása a Lisszaboni Szerződésben foglalt közös biztonság- és védelempolitika kidolgozását és végrehajtását jelenti, amelyet köt a nemzetközi jog, és amely tulajdonképpen elengedhetetlen ahhoz, hogy az EU képes legyen globális szinten előmozdítani a jogállamiságot, a békét és a biztonságot; üdvözlö e tekintetben tagállamok valamennyi folyamatban lévő tevékenységét, amelyek arra irányulnak, hogy tovább integrálják védelmi erőfeszítéseinket, a biztonságról és védelemről szóló fehér könyv rendkívül fontos hozzájárulásainak figyelembevételével;

2016. november 22., kedd

2. sürgeti az uniós tagállamokat, hogy aknázzák ki a Lisszaboni Szerződésben a KBVP tekintetében meglévő lehetőségeket, különös tekintettel az EUSZ 42. cikkének (6) bekezdése szerinti állandó strukturált együttműködésre, illetve a 41. cikkének (3) bekezdése szerinti induló alapra; emlékeztet arra, hogy az EUSZ 43. cikke szerinti petersbergi feladatok az ambiciózus katonai feladatok hosszú listájából állnak, például a közös leszerelési műveleteket, humanitárius és mentési feladatokat, katonai tanácsadói és segítségnyújtási feladatokat, konfliktusmegelőzést és békefenntartást, harcoló erők válságkezelésben kifejtett feladatait – beleértve a béketeremtést is – és a konfliktusok lezárását követően a helyzet stabilizálására irányuló műveleteket foglalnak magukban; emlékeztet arra, hogy ugyanez a cikk azt is megállapítja, hogy ezek a feladatok hozzájárulhatnak a terrorizmus elleni küzdelemhez, ideértve a terrorizmus ellen saját területükön küzdő harmadik országok támogatását is; hangsúlyozza, hogy a KBVP jelenlegi állapota nem teszi lehetővé, hogy az EU ellássa az összes felsorolt feladatot; úgy véli, hogy annak kell lennie a napirenden, hogy szisztematikusan dolgoznak olyan módszerek kialakításán, amelyek lehetővé teszik, hogy az EU teljesítse a Lisszaboni Szerződés célkitűzéseit;

3. úgy véli, hogy egy valóban erős európai védelmi uniónak olyan garanciákat és képességeket kell kínálnia a tagállamok számára, amelyek túlmutatnak azok saját képességein;

4. úgy véli, hogy az európai védelmi uniónak a KBVP alapos felülvizsgálatával kell indulnia, a védelem határozott elvén kell alapulnia, hatékony finanszírozást kell kapnia, és össze kell hangolnia a NATO-val; úgy véli, hogy a belső és külső biztonság fokozódó integrációja mellett szükséges lépésként a KBVP-nek túl kell lépnie a külső válságok kezelésén, annak érdekében, hogy valóban biztosítsa a közös biztonságot és védelmet, és a rendelkezésére álló eszközök teljes skáláját felhasználva lehetővé tegye az Unió szerepvállalását a válságok és konfliktusok minden szakaszában;

5. rámutat arra, hogy a Tanács keretében létre kell hozni a védelmi miniszterek ülését, hogy az biztosítsa az állandó politikai vezetést, és koordinálja az európai védelmi unió kialakítását; felszólítja az Európai Unió Tanácsát, hogy első lépésként hozzon létre egy olyan konzultációs és döntéshozatali fórumként működő állandó formátumot, amelynek keretében azon tagállamok védelmi miniszterei ülésezhetnek, amelyek elkötelezettek a mélyebb védelmi együttműködés mellett;

6. felhívja a Bizottság elnökét, hogy hozzon létre egy, a Bizottság tagjaiból álló, „védelmi ügyekkel” foglalkozó állandó munkacsoportot az alelnök/főképviselet elnökletével; kéri, hogy a Parlament állandó képviselőkkel részt vehessen e csoport munkájában; támogatja, hogy a Bizottság jól összpontosított kutatás, tervezés és végrehajtás révén aktívabb szerepet vállaljon a védelemben; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy építse be az éghajlatváltozás témakörét az EU valamennyi külső fellépésébe, különösen a KBVP-be;

7. úgy véli, hogy a kockázatok és fenyegetések egyre negatívabb megítélése Európában sürgőssé teszi az Európai Védelmi Unió létrehozását; ennek oka kiváltképpen az Európai Unió határainak egyre romló biztonságában keresendő, különösen a keleti és déli szomszédaival közös határokon; megjegyzi, hogy ez így szerepel a tagállamok biztonsági stratégiáiban is; hangsúlyozza, hogy ez a helyzet 2014 folyamán különös módon és fokozatosan súlyosabbá vált az önmagát Iszlám Államnak nevező Dá'is megalakulásával és fejlődésével, valamint az Oroszország által alkalmazott erőszak következtében;

8. úgy véli, hogy az európai védelmi uniónak a tagállamok rendszeres időközönként elvégzett közös biztonsági fenyegetettségértékelésén kell alapulnia, de elég rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy eleget tegyen a tagállamok egyéni biztonsági kihívásainak és szükségleteinek;

9. úgy véli, hogy az Uniónak saját forrásokat kell rendelkezésre bocsátania arra, hogy nagyobb és rendszeresebb európai védelmi együttműködést ösztönözzön a tagállamai között, beleértve az állandó strukturált együttműködést; meggyőződése, hogy az uniós források felhasználása a kohézió és a szolidaritás egyértelmű kifejezése lenne, és hogy ez lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy egy közösebb erőfeszítés keretében javítsák a katonai képességeiket;

10. úgy véli, hogy a megerősített európai védelmi együttműködés nagyobb hatékonysághoz, egységhez és eredményességhez vezetne, növelné az uniós eszközöket és képességeket, és pozitív hatásokat gyakorolhatna a védelmi kutatás és ipar ügyeire; kiemeli, hogy az EU és a tagállamai csak az ilyen mélyebb együttműködésen keresztül – amelynek fokozatosan egy igazi európai védelmi unióvá kell fejlődnie – fogják tudni megszerezni azokat a szükséges technológiai és ipari képességeket, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy gyorsabban, illetve önállóan és hatékonyan tudjanak fellépni, továbbá gyorsan reagálva és hatékonyan kezeljék napjaink fenyegetéseit;

2016. november 22., kedd

11. arra bátorítja valamennyi tagállamot, hogy az uniós kereten belül állandó strukturált együttműködés kialakításával tegyenek egymással szemben kötelezőbb erejű kötelezettségvállalásokat; ösztönzi a tagállamokat, hogy az állandó strukturált együttműködés keretén belül hozzanak létre többnemzetiségű haderőt, és azt bocsássák a KBVP rendelkezésére; kiemeli annak fontosságát és szükségességét, hogy minden tagállam érintett legyen az állandó és hatékony strukturált együttműködésben; úgy véli, hogy a Tanácsnak rendes esetben erre a többnemzetiségű haderőre kell bíznia a békefenntartás, a konfliktus-megelőzés és a nemzetközi biztonság megerősítése feladatának végrehajtását; javasolja, hogy mind az uniós szintű döntéshozatali folyamatokat, mind a nemzeti eljárásokat úgy alakítsák ki, hogy gyorsan lehessen reagálni a válságokra; meggyőződése, hogy ennek érdekében az uniós harccsoport-rendszert át kell nevezni, a fentiekre kell használni, illetve politikailag, modulárisan és hatékony finanszírozás révén tovább kell fejleszteni; ösztönzi egy uniós műveleti parancsnokság létrehozását, ami a közös műveletek hatékony tervezésének, vezetésének és irányításának előfeltétele; hangsúlyozza, hogy az állandó strukturált együttműködés valamennyi tagállam előtt nyitva áll;

12. felhívja a tagállamokat, hogy ismerjék el különösen a katonai személyzet azon jogát, hogy szakmai szövetségeket vagy szakszervezeteket alakíthatnak, és vonják be őket a hatóságokkal folytatott rendszeres szociális párbeszédbe; felkéri az Európai Tanácsot, hogy tegyen konkrét lépéseket az európai fegyveres erők harmonizálása és szabványosítása felé, hogy egy új európai védelmi unió égisze alatt elősegítse a fegyveres erők személyzete közötti együttműködést;

13. megjegyzi, hogy minden tagállam számára nehézséget okoz a védelmi képességek nagyon széles körének fenntartása, főként a pénzügyi korlátok miatt; ezért több koordinációt szorgalmaz, és világosabb döntési lehetőségeket követel azzal kapcsolatban, hogy mely képességeket tartásuk meg, hogy a tagállamok specializálódni tudjanak bizonyos képességekre;

14. arra bátorítja valamennyi tagállamot, hogy keressék a katonai erők és eszközök közös beszerzésének, karbantartásának és fenntartásának további módjait; azt javasolja, hogy első lépésként hasznos lehetne a nem halálos eszközök, például a járművek és légi járművek, újratöltő járművek és légi járművek, valamint egyéb támogató eszközök egyesítése és megosztása;

15. úgy véli, hogy a tagállamok fegyveres erőinek kompatibilitásában és integrálásában kulcsszerepe van az interoperabilitásnak; hangsúlyozza ezért, hogy tagállamoknak meg kell vizsgálniuk a védelmi erőforrások közös közbeszerzésének lehetőségét; megjegyzi, hogy az EU védelmi piacainak protekcionizmusa és zárt jellege megnehezíti ezt;

16. hangsúlyozza, hogy az ATHENA mechanizmus felülvizsgálatára és kiszélesítésére van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az uniós missziók kollektív forrásokból lehessen finanszírozni, ahelyett, hogy a költségek legnagyobb része az egyes részt vevő tagállamokra hárulna, elhárítva ezzel a tagállamokra az erők lekötése terén ráháruló lehetséges akadályokat;

17. felszólítja az Európai Parlamentet, hogy hozzon létre egy teljes hatáskörökkel rendelkező Biztonsági és Védelmi Bizottságot, amely figyelemmel kíséri az állandó strukturált együttműködés végrehajtását;

18. úgy véli, hogy az EVÜ erős és növekvő szerepe elengedhetetlen egy olyan európai védelmi unió létrehozásához, amely összehangolja a képességalapú programokat és projekteket, és kialakítja a közös európai képességeket és fegyverzetpolitikát a nagyobb hatékonyság, az átfedések felszámolása és a költségek csökkentése érdekében, mégpedig a KBVP-művelet nagyon pontos képességi követelményeinek katalógusa és az ezen konkrét képességekre vonatkozó harmonizált nemzeti védelmi tervezés és közbeszerzési eljárások alapján; úgy véli, hogy ennek a tagállamok fegyveres erőinek állományára vonatkozó felülvizsgálat és az Európai Védelmi Ügynökség múltbeli tevékenységeinek és eljárásainak felülvizsgálata után kell történnie; felszólítja az Európai Védelmi Ügynökséget, hogy mutassa be, hogy a kiemelt célokban és a képességfejlesztési tervben azonosítottak közül mely képességbeli hiányosságot sikerült az Ügynökség keretében megszüntetni; meggyőződése, hogy az erőforrások egyesítésére és megosztására irányuló kezdeményezések kiváló első lépések a megerősített európai együttműködés felé;

19. ösztönzi a Bizottságot, hogy működjön együtt az EVÜ-vel, és erősítse meg a védelmi ágazat ipari és technológiai alapját, amely nélkülözhetetlen az európai stratégiai önállósághoz; úgy véli, hogy az ipar fenntartásának kulcsa a tagállamok védelmi kiadásainak növelése, valamint annak biztosítása, hogy az iparág világszinten versenyképes maradjon; megjegyzi, hogy a piac jelenlegi széttagoltsága gyenge pont az európai védelmi ipar versenyképességében; úgy véli, hogy a kutatási együttműködés segíthet a széttagoltság csökkentésében és a versenyképesség javításában;

2016. november 22., kedd

20. határozottan úgy véli, hogy csak az egyesített képességfejlesztés megközelítése – a funkcionális klaszterek, például az európai légi közlekedési irányítás egyesítését is ideértve – képes megteremteni az európai védelmi unió alapját képező szükséges méretgazdaságosságot; úgy véli továbbá, hogy az uniós képességek közös közbeszerzésen, valamint az erőforrások egyesítésének és megosztásának egyéb formáin keresztül történő erősítése megteremthetné az európai védelmi ipar oly szükséges fellendülését, a kkv-kat is beleértve; támogatja az ilyen projekteket ösztönző célzott intézkedéseket, hogy elérjék az EVÜ referenciaértékét, amely szerint az összes kiadás 35 %-át az együttműködésen alapuló közbeszerzés keretében kell elkölteni, ahogy azt az uniós globális stratégia is kérte; úgy véli, hogy az európai védelmi szemeszter bevezetése – amelynek során a tagállamok egyeztetnének egymással a tervezési ciklusokról és a közbeszerzési tervekről – segíthetne a védelmi piac jelenlegi széttagoltságának felszámolásában;

21. hangsúlyozza, hogy a kiberbiztonság jellegéből adódóan egy olyan szakpolitikai terület, ahol elengedhetetlen az együttműködés és az integráció, nem csak az uniós tagállamok, a fő partnerek és a NATO között, hanem a társadalom különböző szereplői közötti is, mivel ez nem csupán katonai feladat; egyértelműbb iránymutatásokat kér arra vonatkozóan, hogy az uniós védelmi és támadó képességeket hogyan és milyen összefüggésekben használják fel; emlékeztet arra, hogy a Parlament több alkalommal is kérte az uniós kettős felhasználású termékek és technológiák exportjáról szóló rendelet alapos felülvizsgálatát annak elkerülése érdekében, hogy rossz kezekbe kerüljenek olyan szoftverek és más rendszerek, amelyeket az EU digitális infrastruktúrája ellen vagy az emberi jogok megsértésére lehet felhasználni;

22. emlékeztet a főképviselet által a közelmúltban közzétett globális stratégiára, amely a külpolitikai cselekvési prioritások egységes keretét alkotja, amelyen belül kell meghatározni az európai védelmi politika következő lépéseit;

23. emlékeztet az Európai Védelmi Ügynökség irányítóbizottsága által 2007 novemberében jóváhagyott négy kollektív beruházási referenciaértékre, és aggodalmának ad hangot az együttműködés alacsony szintje miatt, amelyet a 2013-ban közzétett, védelmi adatokról szóló jelentés is jól szemléltet;

24. felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy vegye kezébe a kezdeményezést, és az európai drónipar fejlesztése céljából ültesse egy asztalhoz az európai védelmi ipar legfontosabb vállalatait és érdekelt feleit;

25. felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy vegye kezébe a kezdeményezést, és a stratégiák és a védelmi felszerelések közös fejlesztésére szolgáló platform kidolgozása céljából ültesse egy asztalhoz az európai védelmi ipar legfontosabb vállalatait és érdekelt feleit;

26. felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy az állandó strukturált együttműködés részeként erősítse meg a nemzeti kiberbiztonsági stratégiák, képességek és irányítási központok és az EVÜ közötti együttműködést, hogy segítsen védelmet nyújtani és fellépni a kibertámadásokkal szemben;

27. szorgalmazza az uniós kibervédelmi szakpolitikai keret továbbfejlesztését, annak érdekében, hogy növeljék a tagállamok kibervédelmi képességeit, az operatív együttműködést és az információmegosztást;

28. tudomásul veszi az EU jövőbeli védelmi kutatási programjára irányuló előkészítő intézkedés létrehozása érdekében folyamatban lévő munkát, és sürgeti a program mielőbbi – amint azt az Európai Tanács 2013-ban és 2015-ben kérte – hatékony elindítását az Európai Parlament által kezdeményezett kísérleti projektet követően; hangsúlyozza, hogy az előkészítő intézkedés számára megfelelő költségvetést kell biztosítani, legalább 90 millió eurót az elkövetkező három évre (2017–2020); úgy véli, hogy az előkészítő intézkedést egy nagy, célzott uniós finanszírozású kutatási programnak kell követnie a következő, 2021-től kezdődő többéves pénzügyi keret részeként; megjegyzi, hogy az európai védelmi kutatási program összesen legalább egy évi 500 millió eurós költségvetést fog igényelni a ebben az időszakban ahhoz, hogy hiteles legyen, és jelentős előrelépést érjen el; felhívja a tagállamokat, hogy vázoljanak fel olyan jövőbeli együttműködési programokat, amelyek esetében az EU által finanszírozott védelmi kutatás kiindulópont lehet, továbbá kéri a katonai műveleteket előkészítő intézkedések induló alapjának létrehozását a Lisszaboni Szerződésben előírtak szerint; tudomásul veszi a Bizottság védelmi vonatkozású kezdeményezéseit, például a védelmi cselekvési tervet, a védelmiipar-politikát és az európai védelmi technológiai és ipari bázist;

2016. november 22., kedd

29. hangsúlyozza, hogy a KBVP-missziók, mint például az EUNAVFOR MED, indítása hozzájárul egy európai védelmi unió megteremtéséhez; felhívja az Uniót, hogy folytassa és fokozza az ilyen jellegű műveleteket;
30. fontosnak tartja az európai szemeszter eljárásainak alkalmazását a fokozott biztonsági és védelmi együttműködés különböző formáinak bevezetésére;
31. hangsúlyozza, hogy fontos meghozni azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek ösztönzik a működőképes, tisztességes, hozzáférhető és átlátható európai védelmi piacot, előmozdítják a jövőbeli technológiai innovációt, támogatják a kkv-kat, és serkentik a növekedést és a munkahelyteremtést, hogy lehetővé tegyék a tagállamok számára a megfelelő védelmi és biztonsági költségvetés sokkal eredményesebb és hatékonyabb kihasználásának megvalósítását; megjegyzi, hogy a szilárd európai védelmi, technológiai és ipari alaphoz méltányos, működőképes és átlátható belső piacra, ellátási biztonságra és a védelem szempontjából lényeges iparágakkal folytatott strukturált párbeszédre van szükség; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a védelmi ágazat versenyképességének javításával, korrupció elleni intézkedéseivel és nagyobb átláthatóságával kapcsolatos előrelépések mindaddig lassúak voltak, illetve amiatt, hogy továbbra sem létezik szilárd európai védelmiipar-politika, és nem tartják be a belső piac szabályait; úgy véli, hogy a védelmi fegyverek integrált és versenyképes európai piacának ösztönzőket és jutalmakat kell nyújtania minden tagállamnak, és minden vásárlót megfelelő és megfizethető eszközökkel kell ellátnia, reagálva a saját egyéni biztonsági szükségleteikre; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a védelmi közbeszerzésről szóló irányelv és a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferéről szóló irányelv helyes alkalmazását az egész Unióban; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy garantálják az úgynevezett védelmi csomag két védelmi vonatkozású irányelvének teljes körű végrehajtását;
32. felszólítja a Bizottságot, hogy a védelmi cselekvési terv keretében lássa el szerepét, támogassa egy olyan erős ipari alap megteremtését, amely képes ellátni Európa stratégiai képességbeli szükségleteit, és azonosítsa, hogy az EU hol tud hozzáadott értéket nyújtani;
33. meggyőződése, hogy a közös uniós védelmi politika fokozatos kialakítása során az EU-nak – az érintett tagállamokkal egyetértésben – rendelkezést kell hoznia az általuk indított kapacitási programokban való részvételről, többek között az e programoknak az uniós kereten belül való végrehajtása céljából létrehozott struktúrákban való részvételről;
34. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az EVÜ-vel együttműködve segítse elő és támogassa a védelmi együttműködést olyan uniós források és eszközök mobilizálásán keresztül, amelyek a védelmi képességekre vonatkozó programok tagállamok általi kidolgozását célozzák; emlékeztet arra, hogy az európai védelmi cselekvési tervet stratégiai eszközként kell alkalmazni az európai szintű védelmi együttműködés megerősítéséhez, különösen az uniós finanszírozású védelmi kutatási programokon és olyan intézkedéseken keresztül, amelyek a teljes értéklánc mentén erősítik az ipari együttműködést;
35. rendkívül kedvezően fogadja a stratégiai önállóságra vonatkozóan az Európai Unió átfogó stratégiáján belül az alelnök/főképviseelő által kidolgozott koncepciót; úgy véli, hogy ezt a koncepciót mind stratégiai prioritásain, mind kapacitásaink és iparunk megerősítésének terén meg kellene valósítani;
36. üdvözli az Európai Tanács és a Bizottság elnökei, illetve a NATO főtitkárának 2016. július 8-i együttes nyilatkozatát, amely hangsúlyozza, hogy a biztonság és védelem terén együttműködésre van szükség az EU és a NATO között; meggyőződése, hogy az EU és a NATO közötti együttműködésnek magában kell foglalnia az északon és délen való együttműködést, a hibrid és kibernetikai fenyegetésekkel szembeni fellépést és a tengerhajózási biztonság javítását, valamint a védelmi képességek fejlesztésének harmonizálását és koordinálását; úgy véli, hogy a technológiai, ipari és katonai képességekkel kapcsolatos együttműködés a mindkét keret közötti összeegyeztethetőség és szinergia javításának lehetőségét nyújtja, és így nagyobb erőforrás-hatékonytságot biztosít; emlékeztet arra, hogy létfontosságú a fenti nyilatkozat gyors végrehajtása, és felszólítja e tekintetben az EKSZ-t és a többi érintett partnert, hogy 2016 decemberéig dolgozzák ki a végrehajtási konkrét lehetőségeit; úgy véli, hogy a tagállamoknak ki kell fejleszteniük a KBVP keretében bevethető képességeket, hogy lehetővé tegyék az önálló fellépést azokban az esetekben, amikor a NATO nem hajlandó fellépni, vagy ahol az uniós fellépés helyénvalóbb; meggyőződése, hogy ez a NATO szerepét is erősítené a biztonság- és védelempolitika, valamint a kollektív védelem terén; hangsúlyozza, hogy az EU és NATO között az erősebb és hatékonyabb védelmi ipar és

2016. november 22., kedd

védelmi kutatás előmozdítása érdekében folytatott együttműködés stratégiai prioritást képez, és ennek gyors megvalósítása döntő jelentőséggel bír; meggyőződése, hogy a megelőzéssel, elemzéssel és korai előrejelzéssel kapcsolatban az információk és hírszerzési adatok hatékony megosztása révén végzett együttes munka növelni fogja az EU fenyegetésekkel, köztük a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépésre szolgáló kapacitásait; továbbra is meggyőződése, hogy a NATO az európai biztonság és védelem elsődleges megteremtője; hangsúlyozza a NATO és az EU eszközei közötti kettős alkalmazás elkerülésének szükségességét; úgy véli, hogy az EU-nak a polgári szempontokat illetően is van lehetősége arra, hogy valódi előrelépést érjen el az instabil térségekben; azonban ragaszkodik ahhoz, hogy miközben a NATO szerepe a főként európai tagok külső támadásokkal szembeni védelme, addig az EU-nak törekednie kell arra, hogy valóban képes legyen megvédeni magát, és szükség esetén önállóan lépjen fel, és a felszerelések, a kiképzés és a szervezet javításán keresztül nagyobb felelősséget vállaljon ebben;

37. megjegyzi, hogy miközben továbbra is a NATO-nak kell a kollektív védelem alapkövének maradnia Európában, előfordulhat, hogy a NATO és az EU prioritásai nem mindig azonosak, nem utolsósorban az USA ázsiai pillére miatt; megjegyzi továbbá, hogy az EU egyedülálló eszköztárral rendelkezik a védelmi vonatkozású ügyekben, amely nem áll a NATO rendelkezésére, és ez fordítva is igaz; úgy véli, hogy az EU-nak nagyobb felelősséget kell vállalnia a közvetlen szomszédságában kialakuló biztonsági válságokkal kapcsolatban, különösen a hibrid hadviselés és a tengerhajózási biztonság összefüggésében; úgy véli, hogy hosszú távon szükségessé válhat a „Berlin Plusz” megállapodások reformja, azért is, hogy a NATO fel tudja használni az EU képességeit és eszközeit; kiemeli, hogy az EU stratégiai autonómiára irányuló törekvéseit és az európai védelmi unió kialakítását a NATO-val teljes szinergiában kell megvalósítani, és ennek a hatékonyabb együttműködéshez, az igazságos tehermegosztáshoz, valamint a NATO és az EU közötti produktív munkamegosztáshoz kell elvezetnie;

38. meggyőződése, hogy az EU és a NATO közötti együttműködésnek magában kell foglalnia az ellenállóképesség északon és délen való fejlesztését, valamint a védelmi beruházásokat; úgy véli, hogy a képességekkel kapcsolatos együttműködés a mindkét keret közötti összeegyeztethetőség és szinergia javításának lehetőségét nyújtja; meggyőződése, hogy ez a NATO szerepét is erősítené a biztonság- és védelempolitika, valamint a kollektív védelem terén;

39. mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az adminisztratív eljárások szükségtelenül lelassítják a KBVP-missziókat kiszolgáló erők létrehozását és a gyorsreagálású erők határokon átnyúló mozgását az EU-n belül; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy, az egész EU-ra kiterjedő rendszert a védelmi erők személyi állományának, berendezéseinek és eszközeinek a KBVP céljaiból való gyors mozgásának összehangolása érdekében, azokban az esetekben, ahol a szolidaritási záradékot alkalmazzák, és ahol saját lehetőségeikhez mérten fennáll maximális segítség- és támogatásnyújtási kötelezettségük, az ENSZ Alapokmányának 51. cikkével összhangban;

40. kéri, hogy hozzák létre az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének jövőbeli aktiválására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket és iránymutatásokat; felhívja a tagállamokat, hogy hozzák meg az EUSZ e cikkének végrehajtásához szükséges intézkedéseket, annak érdekében, hogy az egyes tagállamok számára lehetővé tegyék más tagállamok segítségnyújtási és támogatási hozzájárulásainak hatékony kezelését, illetve hogy ezeket hatékonyan lehessen kezelni az uniós kereten belül; felhívja a tagállamokat, hogy a GDP-jük 2 %-ában célozzák meg a védelemre fordítandó összeget, valamint hogy védelmi költségvetésük 20 % fordítsák az EVÜ révén szükségesnek ítélt felszerelésekre, többek között kutatás-fejlesztésre, megszüntetve ezáltal az EVÜ négy kollektív beruházási referenciaértékével kapcsolatos hiányosságot;

41. úgy véli, hogy a nemzeti költségvetés pénzügyi korlátai által jelentett kihívások ugyanakkor fejlődési lehetőségekkel is együtt járnak, amelyek abból adódnak, hogy védelmi ügyekben nyilvánvalóan szorosabb együttműködésre van szükség a tagállamok között; üdvözlöi néhány tagállam döntését, hogy megállítják, illetve visszafordítják a védelmi kiadások csökkentésének tendenciáját;

42. úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek fontos szerepet kellene játszania a jövőbeli európai védelmi unióban, a biztonsági és védelmi albizottságnak pedig teljes jogú parlamenti bizottsággá kellene válnia;

43. felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy kezdeményezze egy uniós biztonsági és védelmi fehér könyv elkészítését, amely az EU Európai Tanács által támogatott globális stratégiáján fog alapulni; felkéri a Tanácsot, hogy haladéktalanul adja ki e dokumentum kidolgozására vonatkozó feladatot; sajnálatának ad hangot az alelnök/főképviselet által az EU védelmi minisztereinek tett javaslat miatt, hogy csak egy végrehajtási tervet fogadjanak el a biztonsági és védelmi ügyekben a fehér könyvre irányuló átfogó eljárás helyett; úgy véli, hogy egy ilyen végrehajtási tervnek a biztonsági és védelmi fehér könyvre irányuló eljárás előjelének kell lennie, amelynek hasznos alapot kell adnia minden jogalkotási cikluson belüli esetleges uniós biztonsági és védelmi politikai hozzájárulás pontos és reális módon történő számszerűsítésére;

2016. november 22., kedd

44. meggyőződése, hogy az EU biztonsági és védelmi fehér könyvének koherens kormányközi és parlamentközi folyamatokból és a különböző uniós intézmények hozzájárulásaiból kell erednie, és a partnereinkkel és szövetségeseinkkel – többek között a NATO-val – folytatott nemzetközi koordinációval és átfogó nemzetközi támogatással kell alátámasztani; felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy vizsgálja felül az eredeti menetrendjét annak érdekében, hogy megkezdjék a célzott konzultációt a tagállamokkal és a parlamentekkel;

45. úgy véli, hogy az EU globális stratégiáján alapulva a fehér könyvnek magában kell foglalnia az EU biztonsági és védelmi stratégiáját, az e stratégia végrehajtásához szükségesnek ítélt képességeket, valamint az e képességek megvalósítására irányuló tagállami és uniós szintű intézkedéseket és programokat, amelyeknek egy kapacitásokról és fegyverkezésről szóló közös európai politikán kell alapulniuk, figyelembe véve, hogy a védelem és a biztonság továbbra is nemzeti hatáskör maradjon;

46. úgy véli, hogy a fehér könyvnek kötelező jellegű intézményközi megállapodás formájában kell megvalósulnia, amely az EU mindenkor többéves politikai és pénzügyi keretében meghatározná az Unió valamennyi kezdeményezését, beruházását, intézkedését és programját; meggyőződése, hogy a tagállamoknak, partnereknek és szövetségeseinknek saját biztonsági és védelmi tervezésük során a kölcsönös következetesség és kiegészítő jelleg biztosítása céljából figyelembe kell venniük ezt az intézményközi megállapodást;

Elindításra irányuló kezdeményezések

47. úgy véli, hogy a következő kezdeményezéseket kell haladéktalanul elindítani:

- a KBVP-re vonatkozó kutatással kapcsolatos előkészítő intézkedést, amely 2017-ben indul és 2019-ig folytatják;
- egy következő, ambiciózusabb és stratégiai védelmi kutatási programot, amely áthidalja a szakadékot a következő többéves pénzügyi keretig, ha a tagállamok rendelkezésre bocsátják a szükséges további pénzügyi erőforrásokat vagy az EUMSZ 185. cikke szerint társfinanszírozást nyújtanak;
- egy európai védelmi szemesztert, amely felmérné a tagállamok honvédelmi költségvetési erőfeszítései terén elért előrehaladást;
- az európai védelmi unió létrehozásának és bevezetésének megvalósítása érdekében megteendő lépéseket körvonalazó stratégiát;
- a Védelmi Miniszterek Állandó Tanácsa létrehozásának megfontolását;
- a NATO-kezdeményezés támogatását, amely a tagállamokban többnemzetiségű zászlóaljkat el fogja elhelyezni, amikor és ahol szükséges, különösen a szükséges infrastruktúra (többek között a lakhatás) kialakítása céljából;
- a fehér könyvre irányuló rendes eljárás kidolgozását, a következő többéves pénzügyi keret tervezésének keretében való első alkalmazás céljából;
- az érdekelt felek konferenciáját a közös európai fegyverzeti és képességi politikának és a megfelelő nemzeti politikák harmonizálásának egy uniós védelmi felülvizsgálaton alapuló kialakításáról;
- azon jogi problémák megoldását, amelyek akadályozzák a kapacitások harmadik országok biztonságának és fejlődésének elősegítésére irányuló megerősítéséről szóló közös közlemény végrehajtását;
- az uniós harccsoport-elgondolás reformját, amelynek célja olyan állandó egységek létrehozása, amelyek a vezető országoktól függetlenek lennének és szisztematikus közös képzéseken vennének részt;
- az EUSZ 41. cikkének (3) bekezdésében előírt katonai induló alapok létrehozását, amely elősegítené a katonai KBVP-műveletek sokkal gyorsabb elindítását;
- az Athena mechanizmus megerősítésére és kiszélesítésére irányuló cselekvési tervet, hogy a mechanizmus több közösségi forrást biztosítson az uniós missziók számára;
- az Athena mechanizmus reformját, amelynek célja a mechanizmus költségmegosztási és közös finanszírozási potenciáljának bővítése, különösen az uniós harccsoportok vagy egyéb gyorsreagálási eszközök bevetése és a partnerországok katonai szereplőinek kapacitásépítése tekintetében (képzés, mentorálás, tanácsadás, felszerelések rendelkezésre bocsátása, infrastruktúra javítása és egyéb szolgáltatások);

2016. november 22., kedd

- vitafolyamatot a védelmi és biztonsági terület kritikus iparágaiba irányuló külföldi közvetlen beruházásról és a szolgáltatókról, uniós szintű jogszabályok alkotása céljából;
- vitafolyamatot a kettős felhasználású szabványosításról, uniós szintű jogszabályok alkotása céljából;
- vitafolyamatot a KBVP katonai műveletek vezetését és irányítását ellátó állandó parancsnokság létrehozásáról;
- egy uniós szintű rendszert a védelmi erők személyi állománya, berendezései és eszközei gyors mozgásának összehangolása céljából;
- az európai védelmi cselekvési tervnek a biztonságról és védelemről szóló uniós fehér könyv alapján létrehozandó első elemeit;
- kezdeti EU–NATO projekteket a hibrid fenyegetések elleni fellépésről, azok megelőzéséről és az ellenállóképesség fejlesztéséről, a stratégiai kommunikáció és reagálás terén folytatott együttműködésről, a többek között a tengeren való műveleti együttműködésről, továbbá a migrációról, a kiberbiztonságról és -védelemről, a védelmi képességekről, a védelmi technológiai, kutatási és ipari bázis megerősítéséről, a gyakorlatokról, valamint az északi és déli partnereink védelmi és biztonsági kapacitásainak a kiépítéséről;
- a kiberbiztonsági és védelmi szereplők közötti együttműködést és bizalmat növelő intézkedéseket;

48. javasolja az Európai Védelmi Unió sürgős, differenciált integrációs rendszer által és az alábbi két lépésben történő megvalósítását:

- a) az állandó strukturált együttműködés megvalósítása, amelyet a Parlament már korábban, a Bizottság elnöke „Új kezdet” elnevezésű programjának részeként jóváhagyott;
- b) az alelnök/főképviseelő átfogó kül- és biztonságpolitikai stratégiájában foglalt cselekvési terv végrehajtása;

o

o o

49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, az ENSZ főtitkárának, a NATO főtitkárának, az úripar és a biztonság és védelem területén működő uniós ügynökségeknek és a nemzeti parlamenteknek.

2016. november 22., kedd

P8_TA(2016)0436

A vízi személyszállításban rejlő lehetőségek kiaknázása**Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása a vízi személyszállításban rejlő lehetőségek kiaknázásáról (2015/2350(INI))**

(2018/C 224/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1974. évi „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezményre (SOLAS), annak módosított formájában,
- tekintettel a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló, 1973. évi egyezményhez kapcsolódó 1978. évi jegyzőkönyvére,
- tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló 2006. évi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek huszonegyedik konferenciájára (COP 21) és a Kiotói Jegyzőkönyv feleinek találkozójaként szolgáló, a felek 2015. november 30. és december 11. között Párizsban, Franciaországban megrendezett tizenegyedik konferenciájára (CMP 11),
- tekintettel az „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforráshatékony közlekedési rendszer felé” című, 2011. március 28-i bizottsági fehér könyvre (COM(2011)0144),
- tekintettel a „Javaslatok és stratégiai célkitűzések az Európai Unió tengeri közlekedési politikájának vonatkozásában a 2018-ig terjedő időszakra” című, 2009. január 21-i bizottsági közleményre (COM(2009)0008),
- tekintettel a transzeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó uniós iránymutatásokról és a 661/2010/EU határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1315/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, a 913/2010/EU rendelet módosításáról és a 680/2007/EK és 67/2010/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2018-ig terjedő időszakra szóló tengeri szállítási politikájára vonatkozó javaslatokról és stratégiai célkitűzésekről szóló, 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A közlekedésről szóló 2011-es fehér könyv végrehajtása: számvetés és a fenntartható mobilitás felé vezető út” című, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a tengeri és belvízi közlekedést igénybe vevő utasok jogairól, valamint a 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2010. november 24-i 1177/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság 2016. május 24-i jelentésére a tengeri és belvízi közlekedést igénybe vevő utasok jogairól, valamint a 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló 1177/2010/EU rendelet alkalmazásáról (COM(2016)0274),

⁽¹⁾ HL L 348., 2013.12.20., 1. o.⁽²⁾ HL L 348., 2013.12.20., 129. o.⁽³⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 10. o.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0310.⁽⁵⁾ HL L 334., 2010.12.17., 1. o.

2016. november 22., kedd

- tekintettel „A minőségi belvízi hajózás megvalósítása – NADIES II” című, 2013. szeptember 10-i bizottsági közleményre (COM(2013)0623),
  - tekintettel a belvízi hajókra vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról szóló, 2006. december 12-i 2006/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a személyhajókra vonatkozó biztonsági szabályokról és követelményekről szóló, 2009. május 6-i 2009/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾;
  - tekintettel a tengeri áru- és személyszállításban használt statisztikai adatszolgáltatásról szóló 2009/42/EK irányelv módosításáról szóló, 2010. november 24-i 1090/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
  - tekintettel a Közösség tagállamainak kikötőibe érkező vagy onnan induló személyhajókon utazó személyek nyilvántartásáról szóló, 1998. június 18-i 98/41/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
  - a roll-on/roll-off személyhajók (ro-ro komphajók) biztonságos üzemeltetéséről szóló, 1995. december 8-i 3051/95/EK tanácsi rendelete ⁽⁵⁾,
  - tekintettel az 1999/32/EK tanácsi irányelvnek a tengeri hajózásban használatos tüzelő- és üzemanyagok kéntartalma tekintetében történő módosításáról szóló, 2012. november 21-i 2012/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
  - tekintettel a Bizottság „REFIT iránykorrekció: a személyhajók biztonságára vonatkozó uniós jogszabályok célravezetőségi vizsgálata” című, 2015. október 16-i jelentésére (COM(2015)0508),
  - tekintettel a Bizottság „A hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas kikötői létesítményekről szóló 2000/59/EK irányelv REFIT-értékelése” című, 2016. március 31-i jelentésére (COM(2016)0168),
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A8-0306/2016),
- A. mivel Európa földrajzi helyzete, hosszú partvonala, valamint számos szigete és folyója rendkívüli lehetőségeket kínál a fenntartható vízi személyszállításra;
- B. mivel a vízi személyszállítás a part menti (rövid távú tengeri) fuvarozás, a belvízi és tengeri kompok, a városi és város környéki mobilitás, az üdülési célú hajóutak és a turizmus komoly lehetőségeket rejt magában a rendelkezésre álló többletkapacitások kihasználása terén mind az infrastruktúra, mind pedig a hajók tekintetében, és alapvető szerepet játszik az Európai Unió különböző régióinak összekapcsolásában, a kohézió fokozásának fontos tényezőjévé téve azt; mivel a körutazást végző hajók és kompok tevékenysége ezenkívül ösztönzi a part menti turizmust, amely az egyik legfontosabb tengeri tevékenység Európában;
- C. mivel az elmúlt években tendencia lett a hajózás különböző területein alkalmazható hajók – például a folyam-tengeri hajók – intenzív fejlesztése, amelyek megfelelnek a tengerjáró hajókra vonatkozó követelményeknek és sekély vizeken is tudnak közlekedni;
- D. mivel a technológiai fejlődés révén a túlsúfolt utak helyett ismét alternatív lehetőséggé vált a vízi közlekedés;

⁽¹⁾ HL L 389., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 163., 2009.6.25., 1. o.

⁽³⁾ HL L 325., 2010.12.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 188., 1998.7.2., 35. o.

⁽⁵⁾ HL L 320., 1995.12.30., 14. o.

⁽⁶⁾ HL L 327., 2012.11.27., 1. o.

2016. november 22., kedd

- E. mivel a vízi személyszállítás és a vízi teherszállítás különböző kihívásokkal néz szembe, és eltérőek a szükségleteik az infrastruktúra, a környezeti kihívások, a működési kérdések, a biztonság és a kikötő és a város közötti kapcsolatok tekintetében, miközben mindkét piaci szegmensen egyetlen kikötői hatóság foglalkozik;
- F. mivel további hozzáadott értéket fog biztosítani a vízi személyszállítási csomópontok integrálása az összekötő infrastruktúrára irányuló európai politika révén, ahogy azt a tranzeurópai közlekedési hálózatról (TEN – T) szóló 1315/2013/EU és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközzel (CEF) szóló 1316/2013/EU rendelet révén már végrehajtották;
- G. mivel a kölcsönökre és garanciákra vonatkozó lehetőségek a vízi projektek esetében is rendelkezésre állnak az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) keretében, a hagyományos támogatások kiegészítő eszközeként;
- H. mivel a belvízi hajózást környezetbarát közlekedési módként ismerik el, amely különleges figyelmet és támogatást igényel, és mivel a fehér könyv javasolja a tengeri és belvízi szállítás előmozdítását, a part menti és a belvízi hajózás részarányának növelését és a közlekedésbiztonság javítását;
- I. mivel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény és az európai akadálymentesítési intézkedéscsomagra vonatkozó javaslat szilárd iránymutatást biztosít nem csak az 1177/2010/EU rendelet végrehajtásához és adott esetben jövőbeli felülvizsgálatához, hanem az intermodális kontextusban az utasjogokról szóló jogszabályok elfogadásához, tekintve, hogy az ilyen jogszabályoknak magukban kell foglalniuk a fogyatékossgal élő vagy csökkent mozgásképességű utasok akadálymentes hozzáférését is;
- J. mivel – bár a vízi közlekedés biztonságos közlekedési módnak tekinthető – több tragikus baleset történt a múltban a vízi személyszállítási ágazatban, beleértve az *Estonia*, a *Herald of Free Enterprise*, a *Costa Concordia*, a *Norman Atlantic* és az *UND Adriatik* hajók baleseteit is;
- K. mivel a 2018-ig tartó tengeri szállítási politikában az EU stratégiai célként határozza meg, hogy globális szinten vezető szerepre tegyen szert a tengeri kutatás és innováció, valamint a hajógyártás terén azzal a céllal, hogy javuljon a hajók energiahatékonysága és energiainelligenciája, mérséklődjön környezeti hatásuk, minimálisra csökkenjen a baleseti kockázat és javuljon az életminőség a fedélzeten;
- L. mivel a folyami hajós turizmus és a vízi személyszállítás a folyókon, csatornákon és egyéb belvizeken egyre jelentősebbé válik egyes európai folyószakaszokon és az azok mentén található városi csomópontokban;
- M. mivel az EU már több makroszintű stratégiát is elfogadott a vízi utak használatáról, beleértve a dunai, az adriai- és jón-tengeri, valamint a balti-tengeri stratégiát;
1. úgy véli, hogy nagyobb hangsúlyt kell helyezni a vízi személyszállításra az EU és tagállamai közlekedéspolitikájának ütemtervében; ezért úgy véli, hogy létre kell hozni a vízi személyszállítás egységes terét, például azáltal, hogy egyszerűsítik a határokon átnyúló személyszállításból eredő adminisztratív terheket;

Versenyképesség

2. ösztönzi a tagállamokat, a regionális és a helyi hatóságokat, valamint a Bizottságot, hogy fontolják meg a vízi személyszállítást, és különösen a kapcsolódó infrastruktúra javítását mind törzshálózatában, mind átfogó hálózatában, a TEN-T hálózaton és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközön belül, azáltal, hogy megerősítik a szárazföldi infrastruktúrával való összekapcsolását, beleértve az infrastruktúra és a tájékoztatás biztosítását, az összes utas mobilitási szükségleteinek kielégítése érdekében;
3. ösztönzi a tengeri gyorsforgalmi utak fejlesztését, beleértve a harmadik országokat is, amelyek elősegítik a hatékony multimodális szállítást, elősegítik e módok integrálását a további közlekedési hálózatokkal és módokkal, felszámolják a szűk keresztmetszeteket a fő hálózati infrastruktúrákon és biztosítják a területi folytonosságot és integrációt;

2016. november 22., kedd

4. hangsúlyozza, hogy meg kell szüntetni a szűk keresztmetszeteket a kiterjesztett nyugat-európai belvízi rendszer és a meglévő kelet-európai rendszer között, amely jelentős károkat szenvedett, és egyes területeken teljesen leépült;
5. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé éves áttekintést az EU által társfinanszírozott vízi személyszállítási projektekről a strukturális, a kohéziós, a regionális alapok, továbbá az Interreg, a Horizont 2020, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz és a TEN-T alapok, valamint az Európai Stratégiai Beruházási Alap keretében;
6. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé összefoglaló jelentést az uniós stratégiák végrehajtásáról a vízi személyszállítási ágazatban;
7. hangsúlyozza az európai statisztikai adatok központi jelentőségét a vízi közlekedési ágazatra vonatkozó tervek és politikák kialakítása során, különös tekintettel a kompok és utasszállító hajók által biztosított, több tagállamot érintő tengeri és belvízi szolgáltatásokra, tekintettel arra, hogy léteznek olyan területek, ahol az egyes területek közötti közlekedés csak vízi úton valósítható meg; kéri az Eurostatot, hogy a tengeri körutazáson részt vevő utasok számára vonatkozó statisztikáiban vegye számításba a kikötőben tartózkodás során a hajóra látogató utasokat, vagyis az egyes tranzitkikötőkben fel- és leszálló utasok számát is, és ne csak a tengeri körutazáson részt vevő, üdülő utasokat (forgalom); e számok figyelembevétele realisabb képet adna a hajós körutazások ágazata és általában a vízi személyszállítási ágazat által előállított hozzáadott értékről;
8. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozza ki a harmonizált statisztikák gyűjtésére vonatkozó rendszert a belvízi hajókhoz kapcsolódó balesetekre és rendkívüli eseményekre vonatkozóan, a határokon átnyúló forgalmat is beleértve;
9. úgy véli, hogy a vízi személyszállítás tömegközlekedési hálózatokba való integrálása jelentősen javíthatja a városi és regionális mobilitás hatékonyságát, a környezeti teljesítményt, az életminőséget, a megfizethetőséget és a városi élet kényelmét, továbbá segítheti a torlódások csökkentését a szárazföldi közlekedési hálózatokon; felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben támogassa a szárazföldi infrastruktúrára irányuló minőségi befektetéseket, amelyek hozzájárulhatnak a helyi közlekedési torlódások csökkentéséhez és annak biztosításához, hogy a helyi lakosságot nem éri negatív hatás; felhívja a Bizottságot, hogy e téren hozza létre a bevált gyakorlatok példáit tartalmazó listát;
10. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő és támogassák a helyi kezdeményezéseket, amelyek célja a belvízi szállítási ágazat aktiválása az agglomerációk ellátásának eszközeként, beleértve az elosztóközpontok kialakítását a folyami kikötőkben, valamint a személyszállítás fejlesztését, elsősorban azért, hogy növeljék az érintett területek vonzerejét a turisták számára;
11. hangsúlyozza, hogy a vízi személyszállítást jobban integrálni kell az információs, a foglalási és a jegyárúsítási rendszerekbe annak érdekében, hogy javítsák a közszolgáltatások minőségét és továbbfejlessék az idegenforgalmi ágazatot, különösen a távoli és elszigetelt térségekben; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a vízi személyszállítást végzőket vegyék figyelembe az európai integrált jegyárúsítási rendszerekkel kapcsolatos munka során;
12. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy finanszírozzon jobban szervezett és hatékonyabb projekteket az integrált szállítási szolgáltatások területén, amelyek az energiafogyasztás fokozatos csökkentéséhez, a légi, tengeri és szárazföldi szállítással foglalkozó különböző állami és a magántársaságok menetrendjének a személyszállítás intermodális és hatékony irányítását célzó átszervezéséhez, valamint az állami és magántársaságok által kibocsátott jegyek egy digitális alkalmazás révén egyetlen jeggyé való összevonásához vezetnek;
13. rámutat arra, hogy lehetőség szerint támogatni kell azon gyakorlatot, hogy teherszállító hajók személyszállítási szolgáltatásokat is biztosítsanak és fordítva, például kompok esetében, mivel lehetőséget teremtenek a hajók jobb kihasználására és a nagyobb pénzügyi hatékonyságra, valamint csökkentik a közúti torlódásokat;
14. üdvözli a vízi személyszállítási ágazat arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a vízi közlekedés zöldebbé tételét célzó európai keret részeként környezetkímélőbb és magasabb energiahatékonyságú hajókra váltsanak; úgy véli, hogy ez olcsóbb, fenntartható és ezáltal gazdaságilag versenyképesebb megoldásokat eredményez majd, általánosságban véle olcsóbbá, tisztábbá és „zöldebbé” téve az ágazatot;

2016. november 22., kedd

15. megjegyzi, hogy az EU-ban a jelentősebb partvidéki övezeteket érő különböző kihívások különféle fellépést igényelnek (több kompjárat az Északi-tengeren, korszerűsítés és bizonyos műszaki megoldások elterjesztése a mediterrán térségben stb.);

16. meg van győződve arról, hogy a személyhajógyártás uniós iparának kulcsfontosságú versenyképes szereplőnek kell maradnia, aktívabban kell azt ösztönözni, ugyanakkor csökkenteni kell környezeti lábnyomát az ágazaton belüli kutatás és innováció fellendítése révén;

Környezeti fenntarthatóság

17. felhívja a Bizottságot, hogy integrálja stratégiájába a vízi személyszállítást és a COP 21 megállapodásokkal összhangban tegyen lépéseket a CO₂-kibocsátás visszaszorítása, és ezáltal a külső költségek minimálisra csökkentése érdekében;

18. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a környezetvédelmi normákat azzal a céllal, hogy csökkentsék a levegőszennyezést a kén-oxidokra vonatkozó határértékekre, az üzemanyag minőségére és hatékonyabb üzemanyag-felhasználású motorokra vonatkozó balti-tengeri szabványoknak megfelelően;

19. hangsúlyozza, hogy a közlekedés szén-dioxid-mentesítéséhez jelentős erőfeszítésekre és előrelépésekre van szükség a kutatás és az innováció terén; támogatja a Bizottságot abban, hogy szorgalmazza a cseppfolyósított földgázt, a nem fosszilis alternatív üzemanyagokat, az elektromos és hibrid rendszereken alapuló megújuló energiaforrásokat, valamint a nap- és szélenergiát a tengeri hajók vonatkozásában, és arra ösztönzi, hogy a kutatás és az innováció során fordítsanak fokozott figyelmet a vízi személyszállítási ágazatra;

20. emlékeztet arra, hogy az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről szóló 2014/94/EU irányelv alapján a TEN-T törzshálózat részét képező tengeri kikötőben 2025-ig, a belvízi kikötőkben pedig 2030-ig biztosítani kell LNG-vételező berendezéseket a tengerjáró és egyéb hajók számára;

21. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az energetikai önellátást a kikötői terminálok épületein elhelyezett napelemek alkalmazása, valamint a nappal előállított energia éjszakai felhasználás céljából való tárolása révén;

22. hangsúlyozza, hogy a komp ágazat fontos összetevője a rövid távú tengeri fuvarozás piacának, és ennélfogva létfontosságú dinamizmusának és versenyképességének fenntartása érdekében, ugyanakkor javítja környezeti teljesítményét, valamint az energiahatékonyságot;

23. üdvözli a Bizottság REFIT-kezdemenyezését a kikötői fogadó létesítményekre vonatkozóan, mint a jelenlegi irányelv nemzetközi fejleményekhez való hozzáigazításának lehetősége, valamint támogatja és ösztönzi a rendes jogalkotási eljárás keretében új jogszabályok alkotására vonatkozó terveit; rámutat arra, hogy ez nem tarthatja vissza a tagállamokat attól, hogy fenntarthatóbb kezdeményezéseket indítsanak, beleértve a hulladékok mind a hajókon, mind pedig a kikötőkben való kezelésére vonatkozó megfelelő információs és nyomonkövetési rendszert;

Védelem és biztonság

24. hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló tengeri kompok és üdülési célú hajóutak biztonságának javítása, valamint a fogyasztóvédelem biztosítása terén az Európai Tengerészeti Biztonsági Hatóság egyik alapvető fontosságú szerepe a szennyezés és a balesetek megelőzése;

25. emlékeztet arra, hogy a kompok és körutazást végző hajók személyzetét ki kell képezni arra, hogy hatékony segítséget tudjanak nyújtani az utasoknak vészhelyzet esetén;

26. üdvözli a Bizottságnak a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelvre vonatkozó javaslatát, amely a belvízi hajózás tekintetében meghatározza a személyzet tagjai és a hajóvezetők képesítésére vonatkozó feltételeket a belvízi közlekedésen belüli munkavállalói mobilitás javítása érdekében;

2016. november 22., kedd

27. hangsúlyozza, hogy az olyan információs rendszerek továbbfejlesztése során, mint a hagyományos radar, a SafeSeaNet, a Galileo és a folyami információs szolgáltatások (RIS), összpontosítani kell a védelem, a biztonság és az interoperabilitás javítására, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyék kötelezővé a RIS alkalmazását;
28. felkéri az illetékes hatóságokat, hogy a biztonság javítása érdekében tegyenek javaslatot egy világos felelősség- és költségmegosztási keretre, és foglalkozzanak a kiegészítő személyzet képzésével, oktatásával és pályorientációjával, különösen a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) és a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) szabályainak keretében a képzési program részeként jóváhagyott szimulátorokon végrehajtott képzés elfogadásának kérdésével; úgy véli, hogy a szolgáltatások minősége és biztonságossága csak képzett személyzet segítségével javítható;
29. üdvözli a Bizottság új jogalkotási javaslatait, amelyek egyszerűsíteni és javítani kívánják az uniós vizeken személyszállítást végző hajók biztonságára vonatkozó közös szabályokat a biztonság és a verseny fokozása érdekében azáltal, hogy a szabályokat egyértelműbbé, egyszerűbbé és a legújabb jogi és technológiai fejleményeknek jobban megfelelővé teszik;
30. elismeri, hogy mivel a biztonság tekintetében egyre komolyabb aggodalmak merülnek fel, ezért további intézkedésekre lehet szükség, amelyek figyelembe veszik a kompforgalom és a kikötői műveletek sajátos jellemzőit a napi kompjáratok zökkenőmentes közlekedésének biztosítása érdekében;
31. rámutat arra, hogy számos határt folyók alkotnak, és arra ösztönzi az illetékes hatóságokat, hogy biztosítsák az együttműködést és a jól integrált és hatékony védelmi, biztonsági és vészhelyzeti rendszereket a határ mindkét oldalán;
32. rámutat arra, hogy számos zárt tenger, például a Balti-tenger és az Adria több tagállammal és olyan országokkal is határos, amelyek nem tartoznak az EU-hoz, és ezért felhívja az illetékes hatóságokat, hogy biztosítsanak hatékony védelmi, biztonsági és különösen vészhelyzeti rendszert;
33. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi tengeri kompok uniós vizeken való tevékenysége során az uniós és tagállami jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni;

A szolgáltatás minősége és hozzáférhetősége

34. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy foglalja bele a 1177/2010/EU rendelet elveit az intermodális utasok jogaira vonatkozó javaslatába, beleértve az akadálymentes hozzáférhetőség szempontjait is a fogyatékkal élő vagy csökkent mozgásképességű személyek számára, valamint hogy vegye figyelembe az idősek és a gyermekekkel utazó családok sajátos szükségleteit is; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy évente nyújtson be statisztikai adatokat a fogyatékkal élő vagy csökkent mozgásképességű utasok számának alakulására vonatkozóan;
35. hangsúlyozza a vízi személyszállítás jelentőségét a fenntartható turizmus kialakítása és a szezonális jelleg leküzdése szempontjából, különösen az Unió elszigetelt és legkülső régióiban, például a part menti, szigeti, tóvidéki és vidéki régiókban; ezenkívül úgy véli, hogy a kkv-knak központi jelentőséggel kell bírniuk a turisztikai szolgáltatások előmozdítása terén; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a helyi és regionális hatóságokat, hogy a lehető legjobban használják ki az uniós finanszírozási lehetőségeket a kkv-k számára, többek között az előzőekben említett távoli régiók helyi közösségei számára nyújtott támogatásokat;
36. megjegyzi, hogy nagy lehetőség rejlik a belvízi útvonalak és az európai kerékpárút-hálózat közötti megfelelő összeköttetések kialakításában, ami növelné számos uniós régió vonzerejét a turisták számára; hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a vízi személyszállítást igénybe vevő, kerékpárral utazó személyek szükségleteit;
37. úgy véli, hogy a turizmus a part menti régiókban és a szigeteken nem kellően fejlett a megfelelő összekapcsolódás hiánya miatt; úgy véli, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy ezeken a területeken egyre nagyobb a kereslet a minőségi közlekedési szolgáltatásokra;
38. véleménye szerint a vízi személyszállítás ágazata fontos még azokon a területeken is, ahol az jelenleg még gazdaságilag nem életképes, mint például a gyéribben lakott távoli szigeteken;

2016. november 22., kedd

39. emlékeztet arra, hogy a kompjáratok létfontosságú vonalak, melyek a legkülső régiókat kötik össze a kontinenssel és a gazdaságilag és iparilag fejlett területekkel – ami valóban alapvető fontosságú a területi, társadalmi és gazdasági kohézióhoz –, hozzájárulva ezáltal az európai kohézióhoz és integrációhoz;

40. hangsúlyozza, hogy elő kell segíteni a szigetek, szigeti régiók és távoli területek számára összeköttetést biztosító keretet olyan intézkedésekkel, amelyek támogatják a jobb minőségű kompjáratokat és a megfelelő terminálokat;

41. kiemeli, hogy jelentős potenciállal rendelkezik és kívánatos is a vízi személyszállítás multimodális mobilitási keretbe való belefoglalása, figyelembe véve a tömegközlekedést a nagy agglomerációkban, mind az ingázók, mind pedig a turisták számára; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy további javításokra van szükség annak érdekében, hogy integrált jegykiadó rendszerek elérhetővé tétele révén fejlesszék a mobilitást mint szolgáltatást, valamint az utasok vonzása érdekében fokozzák a megbízhatóságot, a kényelmet, a pontosságot és a járatsűrűséget, enyhítsék a logisztikai láncokra nehezedő nyomást és gyorsítsák a fel- és leszállást;

42. hangsúlyozza, hogy a magas színvonalú szolgáltatások fenntartása, valamint a tengeri közlekedés biztonsága érdekében elengedhetetlen, hogy fejlesszék az ismereteket és készségeket a tengerhajózási ágazatban az EU-n belül;

o

o o

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. november 22., kedd

P8_TA(2016)0437

A fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozása

Az Európai Parlament 2016. november 22-i állásfoglalása a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról (2016/2139(INI))

(2018/C 224/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló csúcstalálkozójára, valamint a Közgyűlés által 2015. szeptember 25-én elfogadott „Világunk átalakítása: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című záródokumentumra, és különösen az abban meghatározott fenntartható fejlesztési célok közül a 17. célra, amely kötelezi az ENSZ tagállamait a menetrend végrehajtási eszközeinek megerősítésére és a fenntartható fejlődést szolgáló globális partnerség újjáélesztésére, ⁽¹⁾
- tekintettel az addisz-abebei cselekvési programra, a fejlesztésfinanszírozásról szóló harmadik nemzetközi konferencián (Addisz-Abeba, Etiópia, 2015. július 13–16.) elfogadott záródokumentumra, amelyet az ENSZ Közgyűlése a 2015. július 27-i 69/313. sz. határozatában ⁽²⁾ jóváhagyott,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának „A nemzetközi fejlesztési együttműködés trendjei és eredményei” című, a 2016. évi fejlesztési együttműködési fórumhoz benyújtott jelentésére (E/2016/65) ⁽³⁾,
- tekintettel a segélyhatékonysággal foglalkozó második magas szintű fórum által 2005-ben elfogadott, a segélyhatékonyságról szóló párizsi nyilatkozatra, a segélyhatékonysággal foglalkozó harmadik, 2008-ban Accrában (Ghána) rendezett magas szintű fórum által elfogadott accrai cselekvési programra ⁽⁴⁾ és a segélyhatékonysággal foglalkozó negyedik, 2011 decemberében Pusanban (Koreai Köztársaság) rendezett magas szintű fórum által elfogadott dokumentumra, amely elindította a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerséget (GPEDC) ⁽⁵⁾,
- tekintettel a békeépítésről és államépítésről szóló, 2010. április 10-én Diliben elfogadott nyilatkozatra, valamint a segélyhatékonysággal foglalkozó negyedik magas szintű fórumon 2011. november 30-án elindított, az instabil államokban való szerepvállalásról szóló új megállapodásra,
- tekintettel a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség (GPEDC) 2014 áprilisában, Mexikóvárosban megrendezett első magas szintű találkozójáról kiadott közleményre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a GPEDC hamarosan megrendezésre kerülő második magas szintű találkozójára, amelyre 2016. november 28. és december 1. között kerül sor Nairobiban ⁽⁷⁾,
- tekintettel az OECD/UNDP 2014. évi, „A fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozása” című értékelő jelentésére ⁽⁸⁾,
- tekintettel a fejlesztés hatékonyságát szolgáló, 2011-ben Sziemreapben elfogadott, a civil társadalmi szervezetekre vonatkozó nemzetközi fejlesztéshatékonysági keretrendszerre,

⁽¹⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽²⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽³⁾ <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N16/132/05/PDF/N1613205.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/34428351.pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽⁶⁾ <http://effectivecooperation.org/2014/03/draft-communicue-for-the-first-high-level-meeting-of-the-global-partnership/>

⁽⁷⁾ <http://effectivecooperation.org/events/2016-high-level-meeting/>

⁽⁸⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

2016. november 22., kedd

- tekintettel az EUMSZ 208. cikkére, amely az EU fejlesztési politikájának elsődleges célkitűzéseként határozza meg a szegénység csökkentését és megszüntetését, és előírja, hogy az Unió és a tagállamok teljesítsék az ENSZ és az egyéb illetékes szervezetek égisze alatt vállalt kötelezettségeiket, valamint a szakpolitikák végrehajtásakor vegyék figyelembe azokat a fejlesztési együttműködési célkitűzéseket, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra,
- tekintettel a fejlesztési politikáról szóló 2005. évi európai konszenzusra ⁽¹⁾ és az arra irányuló tervekre, hogy 2017-ben új konszenzusról állapodnak meg,
- tekintettel az Európai Unió magatartási kódexére a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról ⁽²⁾,
- tekintettel a segélyhatékonysági működési keret egységes szerkezetbe foglalt szövegére ⁽³⁾, amely a segélyhatékonysági működési keretről szóló, 2009. november 17-i tanácsi következtetésekre, az országok közötti munkamegosztásról szóló 2010. június 14-i tanácsi következtetésekre, és az átláthatóságról és a kölcsönös elszámoltathatóságról szóló 2010. december 9-i tanácsi következtetésekre épül,
- tekintettel „Az uniós nemzetközi együttműködési és fejlesztési eredmények keretrendszerének elindítása” című, 2015. március 26-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0080) és az eredménykeretről szóló, 2015. május 26-i tanácsi következtetésekre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség első magas szintű találkozájával kapcsolatos közös uniós álláspontokról szóló, 2014. március 17-i tanácsi következtetésekre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az „Új globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért 2015 után” című, 2015. május 26-i tanácsi következtetésekre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a közös programozás megerősítéséről szóló, 2016. május 12-i tanácsi következtetésekre ⁽⁷⁾,
- tekintettel az EU által nyújtott fejlesztési támogatás célértékeiről szóló, az Európai Tanács részére készített 2016. évi jelentéssel kapcsolatos, 2016. május 12-i tanácsi következtetésekre ⁽⁸⁾,
- tekintettel „A fejlesztésfinanszírozás elszámoltathatóságáról szóló 2015. évi uniós jelentés – Az Unió és a tagállamok által elért eredmények áttekintése” című, 2015. június 23-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0128),
- tekintettel „Az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiája – Közös jövőkép, közös fellépés: Erősebb Európa” című, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője/a Bizottság alelnöke által 2016 júniusában ismertetett stratégiára ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács következtetései 9558/07, 2007.5.15.

⁽³⁾ A Tanács 18239/10. sz. dokumentuma.

⁽⁴⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9145-2015-INIT/en/pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadasset.aspx?id=15603>

⁽⁶⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/en/pdf>

⁽⁷⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8831-2016-INIT/en/pdf>

⁽⁸⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8822-2016-INIT/en/pdf>

⁽⁹⁾ 10715/16 számú tanácsi dokumentum

2016. november 22., kedd

- tekintettel a támogatáshatékonyságról szóló, 2005. évi párizsi nyilatkozat nyomon követéséről szóló, 2008. május 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a fejlődő országoknak nyújtott uniós költségvetés-támogatás jövőjéről szóló, 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a segélyhatékonyságról szóló negyedik magas szintű fórumról szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel az Európai Parlament az uniós fejlesztési segélyt adományozók koordinációjáról szóló, a Bizottságnak címzett ajánlásokat tartalmazó, 2013. december 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a fejlesztésfinanszírozásról szóló, 2015. május 19-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a magánszektor fejlesztésben betöltött szerepéről szóló, 2016. április 14-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
  - tekintettel a 2030-ig szóló menetrend nyomon követéséről és felülvizsgálatáról szóló, 2016. május 12-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
  - tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2015. évi uniós jelentésről szóló, 2016. június 7-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0322/2016),
- A. mivel a párizsi nyilatkozat és az accrai cselekvési program által lefektetett alapelvek továbbra is teljes mértékben érvényesek, és bebizonyosodott, hogy milyen értéket képviselnek a fejlesztési támogatások minőségének javításában, valamint e finanszírozások közvélemény általi támogatottsága szempontjából az adományozó országokban;
- B. mivel a monterreyi konszenzus (2002) magas szintű politikai kötelezettségvállalásai, a római nyilatkozat (2003), a párizsi nyilatkozat (2005), az accrai cselekvési program (2008) és a segélyhatékonysággal foglalkozó negyedik magas szintű puszani fórum (2011) mind ugyanazt a célt követik, azaz hogy a hivatalos fejlesztési támogatás hatásainak maximalizálása érdekében javítsák a végrehajtás minőségét, az irányítást és a felhasználását;
- C. mivel a segélyhatékonysági alapelvek sok országban egyértelműen hozzájárultak a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához, de az eredmények nem egyenletesek, és nem minden fejlesztési szereplő érvényesítette teljes mértékben és mindig az összes alapvető az összes országban;
- D. mivel a globális partnerség kulcsszerepet játszhat a 2030-ig tartó időszakokra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend végrehajtásában és a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában azáltal, hogy a hangsúlyt a hagyományos állami fejlesztési támogatással kapcsolatos „segélyhatékonyságról” áthelyezi a „fejlesztési együttműködés hatékonyságára”;
- E. mivel – különösen az alacsony jövedelmű országokban és azon országokban, amelyek mélyszegénységgel és egyenlőtlenséggel küzdenek – a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) alapvető szerepet játszhat a 2030-ig tartó időszakokra vonatkozó menetrend végrehajtásában, amennyiben célzottabb, és tiszteletben tartja a hatékony fejlesztési együttműködés alapelveit, nevezetesen az egyes országok demokratikus felelősségvállalását, a helyi kapacitás összehangolását, megerősítését, az átláthatóságot és a demokratikus elszámoltathatóságot, az eredményekre történő összpontosítást és a inkluzivitást; hangsúlyozza, hogy a segélyezési feltételeknek tiszteletben kell tartaniuk a demokratikus felelősségvállalás elveit;

⁽¹⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 100. o.

⁽²⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 38. o.

⁽³⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 80. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0558.

⁽⁵⁾ HL C 353., 2016.9.27., 2. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0137.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0224.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0246.

2016. november 22., kedd

- F. mivel a fejlesztési támogatáson és együttműködésen kívül más fejlesztéspolitikai eszközökre is szükség van ahhoz, hogy hatékonyan csökkenteni lehessen a szegénységet és a többi fenntartható fejlesztési cél elérését is elő lehessen mozdítani;
- G. mivel a költségvetés-támogatás számos előnnyel jár, ilyen például az állami felelősségvállalás, az eredmények pontosabb értékelése, a szakpolitikák nagyobb koherenciája, a támogatás jobb kiszámíthatósága, valamint a rendelkezésre álló forrásoknak a lakosság közvetlen hasznára történő optimális felhasználása;
- H. mivel a magánszektor – az egyéb hagyományos kormányzati és nem kormányzati fejlesztési szervezetek mellett – fejlesztési stratégiánkban, azaz az inkluzív és fenntartható fejlődés megvalósításában egyre inkább valódi partnerként vesz részt;
- I. mivel a segélyhatékonyság szempontjából elengedhetetlen, hogy a kedvezményezett országok a piactudományi mechanizmusokat bevezető, növekedésösztönző gazdaságpolitikákkal párhuzamosan mozgósítsák a magántőkét, földreformokat hajtsanak végre és fokozatosan megnyissák piacaikat a globális verseny előtt;
- J. mivel egy bizottsági tanulmány szerint a támogatás szétaprózódása évi 2–3 milliárd EUR pluszköltséget jelent az Európai Unió számára;
- K. mivel a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség (GPEDC) olyan inkluzív fórumot kínál, amely minden országból összehozza a kormányokat, a bilaterális és multilaterális szervezeteket, a civil társadalmat, a parlamenteket, a szakszervezeteket és a magánszektorát;
- L. mivel a GPEDC a fejlesztésben részt vevő szereplők magatartására és a közöttük fennálló kapcsolatokra, a fejlesztési politikák és programok hatékony végrehajtására, valamint az elmúlt évtized során meghatározott legfontosabb alapelvek betartásában elért eredmények megfigyelésére összpontosít, hogy ezáltal javítsa az összes szereplő hatékonyságát a fejlesztésben; mivel tisztázni kell a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend végrehajtását felügyelő globális fejlesztési rendszerrel fennálló kapcsolatait;
- M. mivel az olyan országok, mint Kína, Brazília, Törökország, Oroszország és India egyre fontosabb szerepet játszanak nemcsak új adományozókként, hanem a fejlesztési szakértelem és a technológia átadóiként is, nem utolsósorban a közelmúltban megszerzett és jelenlegi saját fejlesztési tapasztalataiknak köszönhetően; mivel a globális közjavak előmozdítása terén a hagyományosabb adományozókkal folytatott együttműködésük és a GPEDC-en belül folytatott inkluzív fejlesztési együttműködésben való részvételük fokozható;
- N. mivel a Bizottság tevékeny szerepet játszik a GPEDC irányító bizottságában, amelynek egyik társelnökét az egyik uniós ország, Hollandia adja; mivel e társelnöki szerepet most Németország veszi át;
- O. mivel az egyes országoknak a fejlesztési együttműködésben vállalt felelőssége megköveteli, hogy az adományozók igazodjanak a nemzeti fejlesztési tervekhez és a nemzetközi szinten elfogadott fenntartható fejlesztési célokhoz és célkitűzésekhez, valamint a hazai szereplők részvételéhez a fejlesztési tervek és programok végrehajtásával kapcsolatos tervezés és elszámoltathatóság tekintetében;
- P. mivel a segély kettős haszonnal jár, amennyiben nemcsak a fejlesztési projektek finanszírozza, hanem e forrásokat helyi szinten, helyileg előállított termékekre és szolgáltatásokra költik el; mivel ezért a segélyhatékonyságról szóló párizsi nyilatkozat szerinti segélyhatékonyság tekintetében, valamint a partnerországok jó kormányzásának megszilárdításában és demokratikus elszámoltathatóságának javításában elengedhetetlen szerepet tölt be az országos rendszerek és a nemzeti közbeszerzési rendszerek megerősítése;
- Q. mivel a szolgáltatók által meghatározott fejlesztési együttműködési menetrendek és a kötött segélyek – beleértve a közbeszerzés területére vonatkozókat is – különböző, olykor a fejlesztéspolitikákkal ellentétes politikai érdekeket fejezhetnek ki, és veszélyeztethetik az összehangolás terén eddig elért előrehaladást, valamint a fejlesztési támogatással kapcsolatos felelősségvállalást és annak fenntarthatóságát is, ami a hatékonyság hiányához és növekvő függőséghez vezet; mivel a helyi szintű felelősségvállalás fontos szerepet tölt be abban, hogy a polgárok számára tényleges fejlődést biztosítsanak;

2016. november 22., kedd

- R. mivel egyre jobban terjed az eredménykeretek használata a fejlesztési együttműködési programok eredményeinek mérésében, viszont az ezekért a keretekért való teljes felelősségvállalás és a fejlődő országok által történő használatuk továbbra is nagy kihívásokat támaszt;
- S. mivel a GPEDC 2016. évi ellenőrzési fordulója szerint továbbra is lassú az országos rendszerek használatával kapcsolatos előrehaladás, valamint a kötött segélyek megszüntetése nem folytatódott tovább, és arányuk még mindig a 2010-ben elért legmagasabb szinten, 80 %-on áll;
- T. mivel a partnerországok parlamenti képviselői, a helyi hatóságok és a civil társadalom képviselői továbbra is elégedetlenségüknek adnak hangot annak kapcsán, hogy milyen mértékben vonják be őket a folyamatokba és milyen tájékoztatást kapnak a fejlesztési együttműködési tervezésről és a végrehajtásról;
- U. mivel a fejlesztés hatékonysága – amelyet a fejlesztés szolgálatába állított összes eszköz és erőforrás hatékony felhasználásaként értelmeznek, beleértve a szegénység csökkentését is – nemcsak a támogatásnyújtó és a kedvezményezett országoktól, hanem attól is függ, hogy léteznek-e hatékony és alkalmazkodóképes intézmények és szilárd politikák, hogy működik-e a helyi szereplők és a civil társadalom részvétele, a jogállamiság és a mindenre kiterjedő demokratikus kormányzás, hogy léteznek-e eredményes és átlátható nyomonkövetési mechanizmusok, illetve hogy vannak-e biztosítékok a fejlődő országokon belül zajló korrupció, valamint a nemzetközi szinten történő tiltott pénzmozgások ellen; mivel a GPEDC-nak egyre fontosabb szerepet kell játszania a fejlesztés fent említett meghatározó tényezőinek támogatásában és előmozdításában;
- V. mivel a támogatások szétaprózódása továbbra is állandó problémát jelent, amely az adományozók és a segélyszervezetek burjánzásából, valamint tevékenységük és projektjeik összehangolásának hiányából ered;
- W. mivel a déli országok közötti együttműködés növekedése a feltörekvő gazdaságok lelassulása és a nyersanyagárak csökkenése ellenére sem állt meg;
- X. mivel a fejlesztési környezet egyre inkább heterogén, amelynek egyik jellemzője, hogy a közepes jövedelmű országokban több a szegény, mint az alacsony jövedelmű országokban; mivel ezzel párhuzamosan a fejlesztési kihívások jellege is megváltozott és olyan új globális kihívások jelentek meg, mint a migráció, az élelmezésbiztonság, a béke és stabilitás, valamint az éghajlatváltozás;
1. felkéri a fejlesztés összes szereplőjét, hogy építsenek a Párizstól Pusanig vállalt kötelezettségekre, újítsák meg és erősítsék meg erőfeszítéseiket, hogy a fejlesztési együttműködést a lehető leghatékonyabbá tegyék, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendben meghatározott nagyratörő célok és célkitűzések elérése céljából, és hogy a lehető legjobban használják fel a fejlesztésre szánt állami és magánforrásokat;
  2. kéri, hogy a szegénység csökkentéséhez és a fenntartható fejlesztési célok elérésének előmozdításához vegyék igénybe az összes rendelkezésre álló fejlesztéspolitikai eszközt; úgy véli, hogy a fejlesztésfinanszírozás hatékonyságát a konkrét eredmények, illetve az alapján kell értékelni, hogy a finanszírozás milyen hatással van a fejlesztéspolitika egészére nézve;
  3. hangsúlyozza a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) kulcsszerepét a fejlesztéshatékonysági menetrend teljesítésében, a szegénység és az egyenlőtlenség csökkentésében, az alapvető közszolgáltatások ellátásában és a jó kormányzási eljárások támogatásában; hangsúlyozza, hogy az ODA rugalmasabb, kiszámíthatóbb és számonkérhetőbb, mint a fejlesztéshez esetlegesen hozzájáruló egyéb pénzáramlások;
  4. emlékeztet arra, hogy a hatékony fejlesztési együttműködés előfeltétele az elegendő finanszírozás biztosítása; megjegyzi, hogy a hivatalos fejlesztési támogatást nyújtók közül a legtöbben nem tettek eleget azon kötelezettségvállalásuknak, hogy 2015-ig bruttó nemzeti jövedelmük 0,7 %-át fejlesztési támogatásra fordítsák, aminek eredményeképpen több mint 2 billió USD-t nem bocsátottak a fejlődő országok rendelkezésére a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez;
  5. sürgeti az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy teljesítsék azt a régóta fennálló kötelezettségvállalásukat, amely szerint bruttó nemzeti jövedelmük 0,7 %-át támogatási célokra ajánlják, és ösztönzi őket arra, hogy fokozzák fejlesztési támogatásaikat mind az uniós költségvetésen, mind az Európai Fejlesztési Alapon (EFA) keresztül, valamint hogy fogadjanak el ütemtervet a kötelezettségvállalás átlátható, kiszámítható és elszámoltatható teljesítése érdekében; óva int a hivatalos fejlesztési támogatási kritériumok azzal a céllal történő enyhítésétől, hogy a fejlődő országokban a fenntartható fejlődés előmozdításához közvetlenül kapcsolódó kiadásoktól eltérő kiadásokat fedezzenek;

2016. november 22., kedd

6. aggodalommal jegyzi meg, hogy 2015 közepéig alig öt uniós ország tett közzé puszani végrehajtási terveket; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek közzé végrehajtási terveket és az erőfeszítéseikkel kapcsolatos jelentéseket még a GPEDC második magas szintű találkozója előtt (HLM2), amelyre 2016. november 28. és december 1. között Nairobiban kerül sor;
7. kéri, hogy a HLM2 záródokumentuma egyértelműen foglalkozzon a fejlesztési szereplők és intézmények eltérő szerepkörével és felelősségével, és jelölje ki őket a menetrend végrehajtását és az alapelvek alkalmazását illetően, az előrehaladás megkönnyítése, valamint a jövőbeni együttműködés megkönnyítése érdekében;
8. tudomásul veszi, hogy a mexikói javaslatba belefoglalták az ötödik fejleszthetőségi alapelveket, miszerint „senkiről sem szabad megfeledkezni”; elismeri annak jelentőségét, hogy a fejleszthetőségi program keretében nagy figyelmet fordítsanak a szegény, kiszolgáltatott és marginalizált csoportokra, kellően figyelembe véve a nemek közötti egyenlőség kérdését, valamint a kiszolgáltatott helyzeteket és a konfliktushelyzeteket; úgy véli, hogy jóllehet ez az alapelv megfelel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendben foglalt általános elgondolásnak és átfogó kötelezettségvállalásnak, esetleges beépítése esetén azonban komolyan meg kell vitatni és át kell gondolni, hogy miként működhet, különösen az érvényesítéssel kapcsolatos kérdéseket és a mutatókat illetően;
9. hangsúlyozza, hogy a GPEDC-t határozottan be kell vonni a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend és az addisz-abebai cselekvési program végrehajtásába; úgy véli, hogy a GPEDC akkor képes hozzáadott értékről gondoskodni, ha munkáját stratégiai szempontból beütemezik és testre szabják, az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa fejlesztési együttműködési fóruma, a fejlesztésfinanszírozási fórum és a magas szintű politikai fórum munkájának és időbeosztásának a figyelembevételével;
10. hangsúlyozza, hogy a GPEDC-nek jelentős szerepet kell játszania a megfigyelés és az elszámoltathatóság konkrét tényeken alapuló aspektusaiban, a fenntartható fejlesztési célok elérésére vonatkozó hatékonysági alapelvek tekintetében és annak támogatásában, hogy az összes résztvevő teljesebb mértékben hajtsa végre azokat országos szinten; hangsúlyozza, hogy a GPEDC-nek gondoskodnia kell egyértelműen meghatározott csatornákról az OECD adományozóin kívüli egyes fejlesztési szereplők közötti együttműködéshez, ide számítva az új adományozókat, a helyi és regionális önkormányzatokat, a civil társadalmi szervezeteket, a jótékony magánszemélyeket, a pénzintézeteket, a magánszektor vállalatait és a szakszervezeteket is; úgy véli, hogy a GPEDC elnökségének gyakorlására vonatkozó intézkedéseknek vissza kell tükrözniük az érintettek sokféleségét;
11. felhívja a figyelmet arra, hogy 1 % növekedés Afrikában a hivatalos fejlesztési támogatás több mint kétszeresét teszi ki;
12. úgy véli, hogy a GPEDC-nek vezető szerepet kell játszania a 17. fenntartható fejlesztési cél eredményeinek biztosításában, nevezetesen az ellenőrzés és az elszámoltathatóság, a segélyhatékonyság javítása, a fejlesztési finanszírozás minőségi és kapacitási szempontjai, az adózás és a hitelezés fenntarthatósága, a magánszektor mozgósítása és a fenntartható fejlődésért viselt felelőssége, az átláthatóság, a szakpolitikák koherenciája, a sok résztvevős partnerségek, valamint a déli országok közötti és a háromoldalú együttműködés tekintetében;
13. hangsúlyozza, hogy a GPEDC-nek fontos szerepet kell játszania a 17.16.1. fenntartható fejlesztési céllal kapcsolatos mutató tekintetében, különösen a hatékonyabb, befogadóbb és több érdekelt felet tömörítő partnerségek létrehozásában annak érdekében, hogy fejlesztési erőfeszítéseik minőségének mérésével támogassák és fenntartsák a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend végrehajtását; üdvözlöi a 2016-os ellenőrzési fordulót, megjegyezve, hogy növekedett az e gyakorlatban részt vevő fejlesztési partnerek számra, és bizakodva várja az értékelő jelentés megjelenését;
14. arra buzdítja a GPEDC részes feleit, hogy mérlegeljék egy függetlenebb és megfelelőbb módon finanszírozott állandó GPEDC-titkárság létrehozását, a közös támogatócsoport munkájára építve, és sürgeti az Unió tagállamait és a partnerországokat, hogy nevezzék ki nemzeti kapcsolattartó pontjaikat;
15. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament számára lehetővé kell tenni, hogy ellássa az Európai Unió által folytatott valamennyi szakpolitika, köztük a fejlesztéspolitika demokratikus ellenőrzése terén betöltött alapvető szerepét, és határozottan kéri, hogy rendszeresen és kellő időben tájékoztassák a Bizottság által a GPEDC irányító bizottságában betöltött pozíciókról;

2016. november 22., kedd

16. üdvözli az elért eredményeket, és azt javasolja a Bizottságnak, hogy tegyen további erőfeszítéseket annak érdekében, hogy minden érdekelt fél hozzáférhessen a fejlesztési együttműködési tervezés, a finanszírozási mechanizmusok, a projektek és a támogatások mozgása átláthatóságának terén rendelkezésre álló információkhoz, különösen a nemzetközi segélyek átláthatóságára irányuló kezdeményezés (IATI) és az „EU Aid Explorer” weboldal felállítása kapcsán; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy további fontos lépésekre van még szükség e téren, és határozottan kéri, hogy az összes adományozó sürgősen tegyen további jelentős erőfeszítéseket annak érdekében, hogy az információk és az adatok könnyebben hozzáférhetőek, aktuálisabbak és összehasonlíthatóbbak legyenek; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek ma még nem járulnak hozzá az IATI-hoz, hogy kezdjék ezt meg; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják fel a rendelkezésre álló adatokat és ebben támogassák a partnerországokat is úgy, hogy segítik az információcsere és a bevált gyakorlatok előmozdítását e téren;

17. úgy véli, hogy a fejlesztési eredményekkel kapcsolatos ellenőrzés, felülvizsgálat és tudásmegosztás elengedhetetlenül fontos az elszámoltathatóság és az együttműködés hatásának növeléséhez, főként országos szinten; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy legalább 24 havonta nyújtson be jelentéseket a puszani alapelvek átfogó végrehajtására irányuló uniós és tagállami erőfeszítésekről és cselekvési tervekről; kéri az Uniót, hogy továbbra is támogassa a partnerországokat igazgatási és logisztikai kapacitásaik, valamint elsősorban statisztikai rendszereik fejlesztésében;

18. üdvözli az OECD kezdeményezéseit, amelyek hozzájárulhatnak a jogellenes pénzmozgások csökkentéséhez, és arra kéri a nemzetközi közösséget, hogy fokozzák az adórendszerekkel és általánosságban a pénzmozgásokkal kapcsolatos átláthatóság növelésére irányuló együttműködést; kitart amellett, hogy a multinacionális vállalatok és pénzügyi intézmények ebben alapvető és felelősségteljes szerepet játszanak;

19. felkéri a Bizottságot, az uniós küldöttségeket és a tagállamok ügynökségeit, hogy a stratégiai dokumentumokat, az adományozók közötti koordinációt, az éves cselekvési terveket, a folyamatban lévő és a tervezett programokat, valamint a pályázati felhívásokat és beszerzéseket vagy egyéb alkalmazott finanszírozási mechanizmusokat áttekintő országspecifikus fejlesztési együttműködési áttekintések publikálásával tájékoztassák a nemzeti parlamenteket, és amennyiben ez lehetséges, a helyi és a regionális hatóságokat, valamint a magánszektor érintettjeit és a civil társadalmat a fejlesztési segítségnyújtással kapcsolatos tervezésről és pénzügyi kötelezettségvállalásokról;

20. bátorítja a támogatásban részesülő országok parlamentjeit, hogy fogadjanak el a fejlesztési támogatásokra vonatkozó nemzeti politikákat az adományozók és a támogatásban részesülő kormányok – köztük a helyi hatóságok – elszámoltathatóságának javítása, az államháztartás-irányítás és támogatásfelvevő képesség továbbfejlesztése, a korrupció és a támogatások pazarlásának felszámolása, az adózási rendszerek hatékonytá tételé, a költségvetési támogatás fogadási feltételeinek javítása, valamint hosszú távon a támogatástól való függőség csökkentése érdekében;

21. fontosnak tartja annak előmozdítását, hogy valamennyi tagállam csatlakozzon az addisz-abeai adózási kezdeményezéshez annak érdekében, hogy 2020-ig megkértszerezzék a partnerországok adóügyi kapacitásának megerősítésére szánt technikai segítségnyújtást;

22. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a partnerországok nemzeti parlamentjeivel az ilyen jellegű politikák kidolgozásának konstruktív támogatása céljából, és egészítsék ki azokat kölcsönös elszámoltathatósági rendelkezésekkel; üdvözli a Bizottságnak a belső elszámoltathatóság javítására irányuló erőfeszítéseit a költségvetési támogatásokkal kapcsolatban, és hogy ennek érdekében megerősíti a nemzeti parlamentek és a legfőbb ellenőrzési intézmények intézményi kapacitáit;

23. kiemeli a polgárok, a helyi közösségek, a választott képviselők, a vallási alapú szervezetek, a civil társadalmi szervezetek, a tudományos intézetek, a szakszervezetek és a magánszektor fejlesztésben betöltött szerepét, és hangsúlyozza, hogy minden említett szereplőt be kell vonni a hatékonysági menetrend előmozdításának és végrehajtásának különféle szintjeibe; úgy véli, hogy hatékony hozzájárulásukhoz szükség van arra, hogy részt vegyenek a tervezésben és végrehajtásban, a kölcsönös elszámoltathatóságban és átláthatóságban, valamint a nyomon követésben és értékelésben, és hogy az adományozók javítsák a kiszámíthatóságot és a gyorsaságot, amikor partnerekként együttműködnek ezekkel a szereplőkkel a végrehajtásban és az alapszolgáltatások nyújtásában, annak érdekében, hogy valóban el tudják érni a lakosság legkiszolgáltatottabb rétegeit;

24. hangsúlyozza, hogy a támogatás csak akkor maradhat fenn, ha a kedvezményezettek komolyan elkötelezik magukat és képesek az irányításra; kiemeli a fejlesztési eredményekért vállalt felelősség megosztásának jelentőségét, ideértve az isztambuli alapelvek végrehajtását is, és felhívja a figyelmet arra, hogy a demokratikus felelősségvállaláshoz erős intézményekre van szükség, amelyek képesek biztosítani a helyi szereplők teljes körű bevonását a fejlesztési programok végrehajtásába, nyomon követésébe és értékelésébe;

2016. november 22., kedd

25. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy lehetővé tegyék a civil társadalmi szervezetek számára, hogy független fejlesztési szereplőként betölthessék szerepüket, különös hangsúlyt helyezve az elfogadott nemzetközi jogokkal összhangban álló, kedvező környezet megteremtésére, amely maximalizálja a civil társadalmi szervezetek fejlesztési hozzájárulásait; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos partnerországban egyre kisebb teret hagynak a civil társadalmi szervezeteknek; felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa a civil társadalmi szervezetek finanszírozási forrásokhoz való hozzáférést;

26. üdvözli az Unió által a közös programozással kapcsolatos kötelezettségvállalások terén elért eredményeket; megjegyzi, hogy a közös programozás célja, hogy csökkentse a támogatások szétaprózódását és a tranzakciós költségeket, a jobb munkamegosztás útján fokozza a komplementaritást, növelje a fejlesztési együttműködés nemzeti szintű és kölcsönös elszámoltathatóságát és kiszámíthatóságát, és ilyen módon egyértelmű előnyöket nyújtson az Unió és a partnerországok számára egyaránt; úgy látja, hogy az uniós fejlesztési támogatásban részesülő 110 ország közül 59 országban próbálták ki a közös programozást; kéri az uniós tagállamokat és a partnerországokat, hogy mozdítsák elő a közös programozásban való szerepvállalást annak érdekében, hogy minden lehetséges országban teljes mértékben kiaknázhassák annak előnyeit;

27. emlékeztet arra a kérésére⁽¹⁾, hogy kodifikálják és erősítsék meg a fejlesztési segélyek fokozott komplementaritását és hatékony koordinálását biztosító mechanizmusokat és gyakorlatokat az uniós tagállamok és intézmények körében azáltal, hogy egyértelmű és érvényesíthető szabályokról gondoskodnak az egyes országok demokratikus felelősségvállalása, a harmonizálás, az ország stratégiáival és rendszereivel való összehangolás, a finanszírozások kiszámíthatósága, az átláthatóság és a kölcsönös elszámoltathatóság biztosítása érdekében; kéri, hogy a Bizottság tájékoztasson azzal kapcsolatban, miért nem követik nyomon ezt a kérést, és közölje, hogy milyen alternatív intézkedéseket tett vagy szándékozik tenni ebben a tekintetben;

28. emlékeztet arra, hogy az EU és a tagállamai kötelezettséget vállaltak arra, hogy megszüntetik a kötött segélyeket, és elismeri az ezen a téren elért előrehaladást; további erőfeszítéseket szorgalmaz annak felgyorsítása érdekében, hogy globális szinten a fejlesztési segélyek minden adományozója megszüntesse a kötött segélyeket, beleértve a feltörekvő gazdaságokat is; kéri a támogatásnyújtókat, hogy első lehetőségként a partnerországok közbeszerzési eljárásait vegyék igénybe;

29. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szegénység felszámolásával kapcsolatos szempontok szem elől tévesztése nélkül dolgozzanak ki új – a közös érdekű globális kihívások kezelésén alapuló – kezdeményezéseket a déli országok közötti, valamint a háromoldalú együttműködés erősítését célzó iránymutató projektekre nézve, és vonjanak be ebbe új feltörekvő adományozókat és más közepes bevételű országokat; hangsúlyozza, hogy a fejlesztéshatékonsági program megvalósítása érdekében ki kell használni a decentralizált együttműködésben rejlő összes lehetőséget, az átláthatóságra, a hatékonyságra és a koherenciára vonatkozó valamennyi garancia tiszteletben tartásával, elkerülve a nemzetközi segélyezési struktúra további szétzúzóedését;

30. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési támogatás fontos szerepet játszhat a szegénység elleni küzdelemben, az egyenlőtlenségek kezelésében és a fejlesztés előmozdításában, különösen a leginkább rászoruló és kiszolgáltatott csoportok minőségi közszolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek előmozdításában, ezenkívül katalizálhat más kritikus rendszerszintű tényezőket, amelyek elősegítik a fejlődést, ideértve például a nemek közötti egyenlőség előmozdítását (ahogy azt a pusznai partnerség keretében is kifejezésre juttatták), az oktatást, az egészségügyi rendszerek megerősítését, ezen belül is a szegénységgel összefüggő betegségek elleni küzdelmet, ha a jogállamiságra, valamint az emberi jogok tiszteletben tartására épülő legitim, mindenkire kiterjedő kormányzás keretében alkalmazzák;

31. kiemeli a 16. fenntartható fejlesztési cél jelentőségét az általános hatékonyság szempontjából és figyelmeztet, hogy a fejlesztési segély nem képes eredményesen betölteni rendeltetését ott, ahol hiányzik a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság, egy pártatlan, hatékony és független igazságszolgáltatási rendszer, a közintézmények és a tisztségviselők sérthetlenségének biztosítására szolgáló, nemzetközileg elismert szociális, környezetvédelmi és munkaügyi normák és biztosítékok, a minden szinten befogadó, részvételen és képviselőtlen alapuló döntéshozatal, az átláthatóság és az elszámoltathatóság;

32. emlékeztet arra, hogy a fogadó országokban tapasztalható korrupció, akár közvetlen módon kapcsolódik a fejlesztési támogatáshoz, akár nem, súlyosan sérti a demokratikus legitimitást és a fejlesztési segítségnyújtás nyilvánosság általi támogatását az adományozó országokban; ezért üdvözöl minden olyan megtett intézkedést, amely előmozdítja a hatékony és eredményes pénzgazdálkodást, és véglegesen felszámolja a korrupciót, ugyanakkor megjegyzi, hogy sok partnerországban olyan helyzet uralkodik, amely természetéből adódóan együtt jár bizonyos mértékű kockázattal;

⁽¹⁾ 2013. december 11-én elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0558.

2016. november 22., kedd

33. sürgeti, hogy a tagállamok és más adományozók fokozzák erőfeszítéseiket és a humán erőforrásokat a hatékonyság fogalmának jobb meghatározása és átfogó elemzések végrehajtása céljából a bizonytalan helyzet, a konfliktusok utáni állapotok és a konfliktusmegelőzés összefüggésében, amelyek esetében a kívánt eredményeket nem mindig sikerül pontosan megfogalmazni adatok formájában és az eredménykereteken belül;

34. határozottan úgy véli, hogy a magánszektor fontos partner a fenntartható fejlesztési célok elérésében, valamint a további fejlesztési források mozgósításában; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködésben játszott növekvő szerepükre tekintettel a magánszektor szereplőinek igazodniuk kell a fejlesztéshatékonysági alapelvekhez, és a projektek teljes időtartama alatt be kell tartaniuk a vállalati elszámoltathatóság alapelveit; elismeri a magánszektor bizonyos szereplőinek arra irányuló erőfeszítéseit, hogy üzleti modelljük alapvető elemeiként figyelembe vegyék az emberi jogi kötelezettségvállalásokat, a társadalmi befogadást, valamint a fenntarthatóságot, és e megközelítés általános elterjesztését szorgalmazza; rámutat arra, hogy a magánszektornak tiszteletben kell tartania a nemzetközi jog elveit, valamint a szociális és környezetvédelmi normákat, csakúgy, mint az ENSZ emberi jogokról szóló globális megállapodását, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelveket, az ILO alapvető munkaügyi normáit, a környezetvédelmi normákat, valamint az ENSZ korrupció elleni egyezményét; felszólítja a Bizottságot, hogy bizonyosodjon meg arról, hogy adóparadicsomokban működő cégek ne vehessenek részt a hivatalos fejlesztési támogatás keretében finanszírozott projektekből; ezzel párhuzamosan hangsúlyozza, hogy a partnerországokban elő kell segíteni a vállalkozások számára kedvező környezet, többek között az átlátható jogi és szabályozási rendszerek megteremtését;

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, Kenya parlamentjének és kormányának mint a GPEDC második magas szintű találkozájának házigazdájának, a GPEDC társelnökeinek, az ENSZ fejlesztési programjának, az OECD-nek és az Interparlamentáris Uniónak.

2016. november 23., szerda

P8_TA(2016)0439

A Bázeli III véglegesítése**Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a Bázeli III megállapodás véglegesítéséről (2016/2959(RSP))**

(2018/C 224/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a G20-csúcstalálkozó válságot követő következtetéseire,
- tekintettel a G20-ak pénzügyminisztereinek és központi banki vezetőinek 2016. február 27-i közleményére,
- tekintettel a G20-ak pénzügyminisztereinek és központi banki vezetőinek 2016. április 14–15-i közleményére,
- tekintettel a G20-ak pénzügyminisztereinek és központi banki vezetőinek 2016. július 23–24-i közleményére,
- tekintettel a G20-ak vezetőinek 2016. szeptember 4–5-i közleményére,
- tekintettel a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) jelentéseire a G20-ak vezetőinek az elfogadott reformmenetrend végrehajtásáról, és különösen a BCBS által „A válságot követő reformok lezárása: frissítés” címmel a G20-ak vezetőinek készített 2015. novemberi jelentésre ⁽¹⁾,
- tekintettel a BCBS „Revisions to the Basel III leverage ratio framework” (A Bázeli III tőkeáttételi arányra vonatkozó keretnek felülvizsgálata) című 2016. április 6-i, a „Reducing variation in credit risk-weighted assets – constraints on the use of internal model approaches” (A hitelkockázattal súlyozott eszközöket illetően felmerülő eltérések csökkentése – a belső modellen alapuló módszerek használatának korlátai) című 2016. március 24-i és a „Revisions to the Standardised Approach for credit risk” (A sztenderd hitelkockázati módszer felülvizsgálatai) című 2015. december 10-i konzultációs anyagára,
- tekintettel a BCBS „Regulatory treatment of accounting provisions” (A számviteli szabályok szabályozási kezelése) című, 2016. októberi vitaanyagára és konzultációs anyagára,
- tekintettel a BCBS „TLAC holdings – Amendments to the Basel III standard on the definition of capital” (A teljes veszteségviselési képesség (TLAC) eszközei – A tőke meghatározásáról szóló Bázeli III szabvány módosításai) című, 2016. októberi szabványára ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) „EU Shadow Banking Monitor” című 2016. júliusi kiadványára,
- tekintettel az Európai Bankhatóság (EBH) által elvégzett stresszteszt eredményeire, melyeket 2016. július 29-én tettek közzé,
- tekintettel a Tanács a válságot követő bázeli reformok véglegesítéséről szóló, 2016. július 12-i következtetéseire ⁽³⁾,
- tekintettel az IMF 2016-os jelentésére a globális pénzügyi stabilitásról,

⁽¹⁾ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d344.pdf>.⁽²⁾ <https://www.bis.org/bcbs/publ/d387.htm>.⁽³⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/07/12-conclusions-banking-reform/>.

2016. november 23., szerda

- tekintettel a bankunióról szóló 2015. évi éves jelentésről szóló, 2016. március 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel 2016. január 19-i állásfoglalására a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintéséről és kihívásairól: hatások és a pénzügyi szabályozás hatékonyabb és eredményesebb uniós keretei és a tőkepiaci unió felé vezető út ⁽²⁾,
  - tekintettel 2016. április 12-i állásfoglalására az EU szerepéről a nemzetközi pénzügyi, monetáris és szabályozó intézményekben és testületekben ⁽³⁾,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság „Az Európai Unió szerepe a nemzetközi gazdasági fórumokon – 5. tanulmány: A BCBS” című tanulmányára,
  - tekintettel a BCBS főtitkárával, Bill Coen úrral, az SSM felügyelőbizottságának elnökével, Danièle Nouy asszonnyal, az EBH elnökével, Andrea Enria úrral és az Európai Bizottság alelnökével, Valdis Dombrovskis úrral a Bazel III/IV véglegesítéséről folytatott eszmecsere,
  - tekintettel a Bizottság nyilatkozatára a sztenderd hitelkockázati módszer Bázeli Bizottság általi felülvizsgálatairól és a Katainen alelnökkel folytatott, 2016. július 6-i eszmecsere,
  - tekintettel a Bazel III megállapodás véglegesítéséről a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000136/2016 – B8-1810/2016),
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a pénzügyi stabilitás megőrzésének előfeltétele egy rugalmas és jól feltőkésített bankrendszer, amely megfelelően tudja hitelezni a reálgazdaságot az egész ciklus során és támogatni tudja a gazdasági növekedést;
- B. mivel a G20-ak vezetői a pénzügyi válságot követően megállapodtak egy, a nemzetközi bankok szabályozási előírásait, köztük a prudenciális követelményeket is szigorító átfogó reformmenetrendben;
- C. mivel a BCBS nemzetközileg elfogadott minimumszabályokat dolgoz ki a nagy, nemzetközileg aktív bankok prudenciális követelményeire vonatkozóan; mivel a BCBS nyomon követi és áttekinti e globális szabványok végrehajtását és arról jelentést készít a G20-aknak; mivel iránymutatása fontos eszköz a világszerte alkalmazott szabályozások fragmentálódásának megakadályozására;
- D. mivel az Európai Unió a tőkekövetelmény-rendelet (CCR) és a tőkekövetelmény-irányelv (CRD IV) keretében végrehajtotta a nemzetközileg elfogadott szabályokat, jóllehet azokat az EU valódi finanszírozási igényeihez alakította, például a kkv-eket támogató tényező kapcsán és lehetővé téve némi rugalmasságot; mivel az EU-ban úgy döntöttek, hogy e szabályoknak minden bankra vonatkozniuk kell, nem csak a legnagyobb, nemzetközileg aktív bankokra, miközben néhány Európán kívüli országban azok némelyikét csak a legnagyobb bankokra alkalmazzák; mivel fontos a nemzetközileg egyforma feltételek felé történő előrelépés; mivel a bázeli keret elfogadott módosításainak végrehajtása érdekében a Bizottságnak el kell készítenie a CRR/CRD IV felülvizsgálatáról szóló jogalkotási javaslatot;
- E. mivel a bankok prudenciális követelményei kapcsolódnak más szabályozási előírásokhoz, például a teljes veszteségviselési képességhez (TLAC) és a származékos eszközök kötelező központi klíringjéhez, illetve kiegészítik azokat; mivel az uniós bankszektorra vonatkozó szabályozási keret jelentősen javult az elmúlt években, különösen a bankunió létrehozása révén;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0093.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0108.

2016. november 23., szerda

- F. mivel a pénzügyi stabilitás és növekedés szilárd kerete átfogó és kiegyensúlyozott kell legyen, hogy dinamikus felügyeleti gyakorlatokat tartalmazhasson és ne csak a főként kvantitatív aspektusokra vonatkozó statikus szabályozásra összpontosítson;
- G. mivel az adatok szerint a múltban túl nagy volt a kockázati súlyok és a stratégiai kockázatmodellezés változékonysága a bankokra vonatkozó tőkekövetelmények és a nemzeti felügyeleti belső modellek értékelésével kapcsolatos nehézségeinek csökkentése érdekében, ami hozzájárult a pénzügyi válsághoz;
- H. mivel a különféle banki üzleti modellekre vonatkozó prudenciális követelmények végrehajtása jelentősen eltérhet egymástól a hatály és az összetettség vonatkozásában, ami az egységes megközelítést hatékonytalanná és aránytalanul terheléssé teszi különösen a kisebb, hazai piacra összpontosító, kevésbé bonyolult és kevésbé összekapcsolódó bankok, illetve szabályozók és felügyeleik számára; ezért megfelelő mértékű arányosságra és rugalmasságra van szükség;
- I. mivel a BCBS most foglalkozik a bankokra vonatkozó prudenciális keret további módosításával a hitelkockázat és az operatív kockázat kezelése érdekében; mivel e reformok a hitelkockázatra vonatkozó standardizált megközelítés kockázatterékenységeinek és szilárdságának növelésére, a belső modelleken alapuló megközelítések további korlátozásaira, valamint a tőkeáttételi arány kialakításának és egy standardizált megközelítéseken alapuló esetleges tőkekülönbözetek a véglegesítésére összpontosítanak;
- J. mivel az egyesült államokbeli pénzügyintézetek többsége a standardizált megközelítést használja a hitelkockázat értékelésére, miközben az EU-ban a nagy és közepes bankok belső modelleket használnak;
- K. mivel a standardizált megközelítés megfelelő felülvizsgálata és az arányosság elvének tiszteletben tartása a fő tényezőzők abból a szempontból, hogy a BCBS-standardok azoknál a kis bankoknál is működjenek, amelyek leginkább használják azt;
- L. mivel a G20-ak jelezték, hogy a jelenlegi felülvizsgálat során nem nőhetnek jelentősen az általános tőkekövetelmények, és ezt az álláspontot a tagállamok is megismételték a 2016. júliusi ECOFIN Tanács ülése során;
- M. mivel a szabályozók rendszerszintű stressztesztet végeznek az európai bankoknál és e tesztek eredményeit nyilvánosságra hozzák;
- N. mivel egyes nem uniós joghatóságok, például Japán aggodalmuknak adtak hangot a tőke növelésére irányuló egyre nagyobb nyomás és az új szabályoknak való megfelelés érdekében végzett tevékenységek magasabb költségei miatt;
- O. mivel a BSBC döntései nem bírnak jogilag kötelező erővel, és azokat rendes jogalkotási eljárás révén át kell ültetni ahhoz, hogy hatályosak legyenek az EU-ban; mivel nem minden illetékes nemzeti hatóság van képviselve a BCBS-ben, azonban az EKB és az SSM teljes jogú tagként, a Bizottság és az EBH pedig megfigyelőként vesz részt munkájában;
1. hangsúlyozza a bankok prudenciális szabályozására vonatkozó szilárd globális előírások és elvek fontosságát, és üdvözli a BCBS ezzel kapcsolatos munkáját a válságot követően;
  2. hangsúlyozza, hogy a bankokat jól fel kell tőkésíteni, hogy támogatni lehessen a reálgazdaságot, csökkenjen a rendszerszintű kockázat és elkerülhető legyen a válság során tapasztalt hatalmas mentőcsomagok megismétlődése; hangsúlyozza, hogy a tisztességes verseny és a pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében az árnyékbanki ágazat megfelelő szabályozására van szükség;

2016. november 23., szerda

3. rámutat, hogy más joghatóságoktól eltérően az európai gazdaságban a bankok kulcsszerepet játszanak annak finanszírozásában, és valószínűleg továbbra is a háztartások és a vállalkozások, különösen a kkv-k fő finanszírozási forrásai maradnak; hangsúlyozza, hogy az uniós jogi szabályozás mindig igyekezett figyelembe venni ezt (például a kkv-kra vonatkozó támogatási együttműködés révén) és a továbbiakban is így kell tennie (például meghosszabbítva és kibővítve a támogatási együttműködést); elismeri azonban, hogy fontos az európai gazdasági finanszírozási formáinak diverzifikálása, és üdvözli ennek kapcsán a tőkepiaci unió keretében folyó munkát;
4. megjegyzi, hogy a Bazel III keret véglegesítése érdekében a BCBS által jelenleg végzett munka célja az egyszerűsítés, az összehasonlíthatóság és a kockázattal súlyozott tőkekövetelmények konvergenciájának erősítése a kockázattal súlyozott értékpapírok túlzott eltéréseinek kezelése és annak biztosítása érdekében, hogy ugyanazokra a kockázatokra ugyanazok a szabályok vonatkozzanak; hangsúlyozza, hogy a BCBS határozatai legitimitásának és elismerésének fokozása érdekében nagyobb átláthatóságra és elszámoltathatóságra van szükség; üdvözli, hogy a BCBS főtitkára megjelent az ECON bizottságban és ösztönzi a további párbeszédet;
5. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi felülvizsgálat során tiszteletben kell tartani a jegybankelnökök és felügyeleti vezetők csoportja által meghatározott elvet, miszerint nem növelik jelentősen az általános tőkekövetelményeket, ugyanakkor erősítik az európai bankok általános pénzügyi pozícióját;
6. hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálat egy második ugyanolyan fontos elve a globális szinten egyenlő versenyfeltételek biztosítása, csökkentve – és nem elmélyítve – a joghatóságok és a banki modellek közti különbségeket, az uniós banki modell indokolatlan penalizálása nélkül;
7. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a BCBS friss tervezeteinek előzetes elemzése arra utal, hogy a reformcsomag a jelenlegi szakaszában nem áll összhangban a fenti két elvvel; felszólítja a BCBS-t, hogy vizsgálja felül javaslatait ebből a szempontból és felhívja az EKB-t és az SSM-et, hogy az új szabályok véglegesítése és ellenőrzése során biztosítsa ezen elvek tiszteletben tartását;
8. hangsúlyozza, hogy ilyen megközelítésre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Parlament társjogalkotóként konzisztensen hajtsa végre az új szabályt;
9. emlékeztet az arányosság elvének fontosságára, melyet nem csak a szabályozott intézmények mérete kapcsán kell értékelni, hanem az egyes érdekcsoportok szabályozásának költségei és hasznai közti tisztességes egyensúlyként is figyelembe kell venni;
10. párbeszédre és a bevált gyakorlatok megosztására szólít fel a szabályozók között az uniós és nemzetközi szinten biztosítandó arányosság elve alkalmazásának vonatkozásában;
11. felhívja a BCBS-t, hogy a szabályok bizottság által elfogadását megelőzően gondosan és átfogóan értékelje az új reformok kvalitatív és kvantitatív hatásait, figyelembe véve azoknak a különféle joghatóságokra és banki modellekre gyakorolt következményeit; úgy véli, hogy az értékelés során figyelembe kell venni a bizottság által korábban javasolt reformterveket is; felhívja a BCBS-t, hogy amennyiben az elemzés során kiegyensúlyozatlanságra derül fény, tegye meg a szükséges kiigazításokat;
12. emlékeztet a szabályozás kockázatalapú megközelítésének fontosságára, ugyanazokra a kockázatokra vonatkozóan ugyanazokkal a szabályokkal, és hangsúlyozza, hogy csökkenteni kell a szabályozási arbitrázs lehetőségét és a kockázattal súlyozott értékpapírok túlzott különbözőségét; felhívja a BCBS-t, hogy őrizze meg a prudenciális szabályozás kockázatérzékenységét, biztosítva, hogy a standardizált megközelítés felülvizsgálata és a belső minősítésen alapuló módszer (IRBA) alkalmazása során kiküszöbölhető legyen a szabályozói arbitrázs és megfelelően figyelembe vegyék a finanszírozás különféle formáinak, például az ingatlanhitelezés, az infrastruktúra-finanszírozás és a speciális hitelezés jellemzőit, elkerülve a reálgazdaságra gyakorolt aránytalan következményeket; aggodalmának ad hangot ezzel kapcsolatban az eredménykiesés javasolt bevezetése által a reálgazdaságra gyakorolt esetleges hatások miatt;

2016. november 23., szerda

13. felhívja a Bizottságot, hogy gondosan és átfogóan értékelje a közelmúltbeli és az új reformok kvalitatív és kvantitatív hatásait többek között az európai reálgazdaság finanszírozására és az olyan tervezett európai jogalkotási projektekre, mint a tőkepiaci unió; felhívja a Bizottságot, hogy használja fel a pénzügyi szolgáltatásokról szóló rendelet 2016 végén esedékes első értékelése során készülő értékelések megállapításait; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a BCBS új javaslatai és azok végrehajtása ne álljon ellentétben e kezdeményezésekkel; hangsúlyozza, hogy az értékelés nem veszélyeztetheti az eddig elért jogalkotási eredményeket és hogy az nem tekinthető deregulációra való felhívásnak;
14. kéri, hogy a származékos termékek kötelező központi klíringjének előírását teljes mértékben vegyék figyelembe a tőkeáttételi arány megállapítása során, hogy ezzel is ösztönözzék a központi klíring gyakorlatát;
15. emlékeztet, hogy megfelelően figyelembe kell venni az európai banki modellek jellegzetességeit, a piacokat, amelyeken működnek, az intézmények eltérő méretét és a különböző kockázati profilokat úgy a hatáértékelés, mint a szabályok kalibrálása során, hogy meg lehessen őrizni az európai banki ágazat diverzitását és tiszteltben lehessen tartani az arányosságot; felhívja a Bizottságot, hogy mindezen elveket vegye figyelembe a végrehajtás körének meghatározása és a BCBS javaslatainak uniós jogszabályokba való átültetése során;
16. hangsúlyozza az európai és nemzeti bankfelügyeletek fontos szerepét a felügyeleti konvergencia biztosításában az EU-ban, tekintettel az arányosság elvére és a szabályok különféle banki modelleknek való megfelelésére; hangsúlyozza a felügyelt intézmények helyzetére vonatkozó megbízható és összehasonlítható információk jelentőségét, ami lehetővé teszi a munka hatékony és megbízható elvégzését; hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani a belső modellek alkalmazására vonatkozó jogot; felhívja az SSM-et és az EBH-t, hogy folytassák felügyeleti tevékenységüket, biztosítva a belső modellek konzisztens alkalmazását és hogy megfelelően figyelembe tudják venni a bankok üzleti modelljeinek kockázatát, erősíteni tudják a konvergenciáját a hibák kezelési módjában és adott esetben módosításokat javasolhassanak;
17. emlékeztet, hogy a bankokra vonatkozó prudenciális követelmények interakcióban állnak más fontos banki szabályokkal, például a TLAC-szabály bevezetésével az EU-ban és annak a BRRD keretében a MREL-lel való harmonizálásával, valamint az IFRS 9 számviteli szabvány alkalmazásával a közeljövőben, továbbá a bankunió keretével; hangsúlyozza ezért, hogy a prudenciális szabályozás reformjáról folyó gondolkodás során figyelembe kell venni ezeket a különféle tényezőket, valamint egyedi és kombinált hatásukat;
18. emlékeztet, hogy az elmúlt években számos nagy uniós bank osztalékot fizetett részvényeseinek, miközben jelentősen alultőkésítettek maradtak és nem tisztították meg következetes módon mérlegeiket;
19. felhívja a Bizottságot, hogy tekintse prioritásnak a kevésbé kockázatos banki modellekre vonatkozó „kis bankok szabályozási csomagjával” (small banking box) kapcsolatos munkát, és terjessze ki e munkát annak értékelésére is, hogy a jövőben megvalósítható-e egy olyan szabályozási keret, amely kevésbé bonyolult, megfelelő és arányos prudenciális szabályokat ír elő a különféle banki modellek vonatkozásában;
20. hangsúlyozza a Bizottság, az Európai Központi Bank és az Európai Bankhatóság szerepének jelentőségét a BCBS munkájában való részvételben és a BCBS-ben folytatott viták fejleményeiről való átlátható és átfogó beszámolásban; felszólít e szerep láthatóbbá tételére az ECOFIN ülésein és a Parlament ECON bizottsága előtti fokozottabb elszámoltathatóságra, továbbá arra, hogy az EU képviselői rendszeresen számoljanak be a vitákról;
21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak.

2016. november 23., szerda

P8_TA(2016)0440

A közös biztonság- és védelempolitika végrehajtása

Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról (a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentés alapján) (2016/2067(INI))

(2018/C 224/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtására (a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentés alapján),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) állandó strukturált együttműködés létrehozásáról szóló 42. cikk (6) bekezdésére és 46. cikkére,
- tekintettel az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (alelnök/főképviselő) az Európai Parlamenthez intézett, a közös kül- és biztonságpolitikáról (KKBP) szóló éves jelentésére (13026/2016), különösen annak a közös biztonság- és védelempolitikát (KBVP) érintő szakaszaira,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. és 3. cikkére, valamint V. címére, és különösen 21. és 36. cikkére, valamint 42. cikkének (2), (3) és (7) bekezdésére,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitikáról szóló 2013. november 25-i, 2014. november 18-i, 2015. május 18-i, 2016. június 27-i és 2016. október 17-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Tanács 2013. december 20-i és 2015. június 26-i következtetéseire,
- tekintettel a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásáról szóló, 2015. május 21-i ⁽¹⁾, az európai védelmieszköz-piacokon végbemenő változásoknak az európai biztonsági és védelmi képességekre kifejtett hatásáról szóló, 2015. május 21-i ⁽²⁾, „a Fekete-tenger medencéjének stratégiai katonai helyzetéről a Krím félsziget Oroszország általi jogellenes elcsatolása után” című, 2015. június 11-i ⁽³⁾, „az Unió szerepéről a változó globális környezetben: egy összekapcsoltabb, feszültségekkel teli és összetettebb világban” című, 2016. április 13-i ⁽⁴⁾ és „a béketámogató műveletekről – Az EU szerepvállalása az ENSZ és az Afrikai Unió vonatkozásában” című, 2016. június 7-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Federica Mogherini alelnök/főképviselő által 2016. június 28-án bemutatott, „Közös jövőkép, közös fellépés: Erősebb Európa – Globális stratégia az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájára vonatkozóan” című dokumentumra,
- tekintettel a Federica Mogherini alelnök/főképviselő által 2016. november 14-én ismertetett, a biztonságra és védelemre vonatkozó végrehajtási tervre, valamint a Tanács kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiáról szóló 2016. november 14-i következtetéseire,
- tekintettel a főképviselő és a Bizottság 2016. április 6-i közös közleményére a hibrid fenyegetések elleni küzdelemről (JOIN(2016)0018) és a vonatkozó, 2016. április 19-i tanácsi következtetésekre,

⁽¹⁾ HL C 353., 2016.9.27., 59. o.

⁽²⁾ HL C 353., 2016.9.27., 74. o.

⁽³⁾ HL C 407., 2016.11.4., 74. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0120.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0249.

2016. november 23., szerda

- tekintettel a főképviseelő és a Bizottság 2015. április 28-i közös közleményére a biztonságot és a fejlesztést szolgáló kapacitásépítésről (JOIN(2015)0017), valamint a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 230/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2016. július 5-i bizottsági javaslatra (COM(2016)0447),
- tekintettel a főképviseelő és a Bizottság „A biztonsági ágazat reformjának támogatását szolgáló uniós stratégiai keret elemei” című, 2016. július 5-i közös közleményére (JOIN(2016)0031),
- tekintettel a missziótámogatási platformról szóló, 2016. április 18-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az európai biztonsági stratégiáról szóló, 2015. április 28-i bizottsági közleményre (COM(2015)0185),
- tekintettel az Európai Unió 2015–2020-as időszakra szóló megújított belső biztonsági stratégiájára és a 2015. június 15–16-i kapcsolódó tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Bizottság „Az európai biztonsági stratégia megvalósítása a terrorizmus elleni küzdelem és a hatékony és valódi biztonsági uniós előkészítésének érdekében” című, 2016. április 20-i közleményére (COM(2016)0230),
- tekintettel a főképviseelő és a Bizottság „Az EU átfogó megközelítése a külső konfliktusok és válságok tekintetében” című, 2013. december 11-i közös közleményére (JOIN(2013)0030) és a Tanács ehhez kapcsolódó, 2014. május 12-i következtetéseire,
- tekintettel a kiberbiztonságról és -védelemről szóló, 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾; tekintettel a főképviseelő és a Bizottság „Az Európai Unió kiberbiztonsági stratégiája: Nyílt, megbízható és biztonságos kibertér” című, 2013. február 7-i közleményére (JOIN(2013)0001); tekintettel a Tanács 2014. november 18-i uniós kiberbiztonsági politikai keretére,
- tekintettel az „Európa kibertámadásokkal szembeni ellenálló képességének erősítése, valamint a versenyképes és innovatív kiberbiztonsági ágazat támogatása” című, 2016. július 5-i bizottsági közleményre (COM(2016)0410),
- tekintettel a NATO számítógép-incidenskezelő képessége (NCIRC) és a hálózatbiztonsági vészhelyzeteket elhárító csoport – Európai Unió (CERT-EU) közötti, 2016. február 10-én aláírt technikai megállapodásra, amely megkönnyíti a kiberbiztonsági incidensekkel kapcsolatos fokozott információmegosztást,
- tekintettel a NATO 2016. évi varsói csúcstalálkozója összefüggésében 2016. július 8-án aláírt EU–NATO közös nyilatkozatra (az Európai Tanács elnökének, az Európai Bizottság elnökének és az Észak-atlanti Szerződés Szervezete főtítkárának közös nyilatkozata),
- tekintettel a varsói csúcstalálkozó közleményére, amelyet az Észak-atlanti Tanács 2016. július 8–9-i varsói ülésén részt vevő állam- és kormányfők adtak ki,
- tekintettel az Eurobarométer 2016 júniusi 85.1. felmérésének eredményeire,
- tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0317/2016),

⁽¹⁾ HL C 419., 2015.12.16., 145. o.

2016. november 23., szerda

Stratégiai háttér

1. megállapítja, hogy az európai biztonsági környezet jelentősen leromlott, képlékenyebbé, összetettebbé, veszélyesebbé és kevésbé kiszámíthatóvá vált; megállapítja, hogy a fenyegetések mind hagyományos, mind hibrid jellegűek, melyeket állami és nem állami szereplők váltanak ki, délről és keletről érkeznek és az egyes tagállamokat eltérően érintik;
2. emlékeztet arra, hogy az uniós tagállamok biztonsága szorosan kapcsolódik egymáshoz, és megállapítja, hogy a tagállamok összehangolatlanul és erőforrásaikat szétaprózva reagálnak a közös fenyegetésekre és kockázatokra, ezáltal bonyolítva és gyakran akadályozva a közös megközelítést; hangsúlyozza, hogy a koordináció hiánya az uniós fellépés egyik sebezhetősége; megjegyzi, hogy Európa nem elég rugalmas a hibrid, gyakran határokon átnyúló dimenzióval is rendelkező fenyegetések hatékony kezeléséhez;
3. úgy látja, hogy Európának egyre összetettebb válságok sorozatára kell válaszolnia, melyek forrása Nyugat-Afrikától a Száhel-övezeten, Afrika szarván és a Közel-Keleten, valamint Kelet-Ukrajnán keresztül a Kaukázusig terjed; úgy véli, hogy az EU-nak fokoznia kell a párbeszédet és együttműködést a térség harmadik országaival, valamint a regionális és szubregionális szervezetekkel; hangsúlyozza, hogy az EU-nak készen kell állnia a nemzetközi biztonsági környezet strukturális változásainak és az olyan kihívásoknak a kezelésére, melyek között szerepelhet államok közötti konfliktus, államok összeomlása és kibertámadások, valamint az éghajlatváltozással járó biztonsági kihívások;
4. aggodalommal állapítja meg, hogy a radikális iszlamista szervezetek és egyének által végrehajtott terrorista támadások soha nem látott mértékben irányulnak Európára, nyomás alá helyezve az európai életmódot; kiemeli, hogy ennek következtében az egyén biztonságának kérdése kiemelkedővé vált, gyengítve a hagyományos különbségtételt a külső és a belső dimenziók között;
5. felszólítja az EU-t, hogy alkalmazkodjon ezekhez a biztonság kihívásokhoz, különösen azzal, hogy más külső és belső eszközökkel összhangban hatékonyabban használja fel a KBVP eszközeit; jobb együttműködést és koordinációt szorgalmaz a tagállamok között, különösen a terrorizmus elleni küzdelem terén;
6. átfogó deradikalizációs programokon alapuló erőteljes megelőző politikát szorgalmaz; megjegyzi, hogy alapvető fontosságú a radikalizálódás és a terrorista propaganda elleni aktívabb küzdelem is, mind az EU-n belül, mind az EU külkapcsolataiban; felszólítja a Bizottságot, hogy a radikalizálódás és a terrorizmus elleni, valamennyi tagállamban folytatott küzdelem terén lépjen fel a szélsőséges tartalmak online terjesztése ellen és ösztönözzön aktívabb bírósági együttműködést a büntető igazságszolgáltatási rendszerek között, a Eurojustot is beleértve;
7. megjegyzi, hogy a II. világháború óta először fordult elő, hogy a határokat erőszakkal változtatták meg Európában; hangsúlyozza, hogy a katonai megszállás káros hatást gyakorol Európa egészének biztonságára; megismétli, hogy minden erőszakkal történő határmódosítás Ukrajnában összeegyeztethetetlen a Helsinki Záróokmánnyal és az ENSZ Alapokmányával;
8. mivel az Eurobarométer 2016 júniusi 85.1. felmérése szerint az uniós polgárok mintegy kétharmada azt szeretné látni, hogy az EU nagyobb szerepet vállal a biztonsági ügyekben és a védelempolitikában;
9. úgy véli, hogy az egységesebb, és így hatékonyabb európai kül- és biztonságpolitika határozottan hozzájárulna az iraki és a szíriai fegyveres ütközetek intenzitásának csökkentéséhez, illetve a magát Iszlám Államnak nevező csoport eltörléséhez;

Felülvizsgált és erősebb KBVP

10. határozott meggyőződése, hogy emiatt a KBVP alapos és jelentős felülvizsgálatára van szükség, hogy az EU és tagállamai döntő mértékben hozzá tudjanak járulni az Unió biztonságához, a nemzetközi válságok kezeléséhez, és érvényesíteni tudják az EU stratégiai autonómiáját; emlékeztet, hogy egyedül egyetlen ország sem tud szembenézni az aktuális biztonsági kihívásokkal;

2016. november 23., szerda

11. meggyőződése, hogy a KBVP sikeres felülvizsgálatának már a folyamat kezdetétől fogva teljes mértékben be kell vonnia a tagállamokat, hogy elkerüljék azt a kockázatot, hogy a folyamat a későbbiekben holtpontra jut; hangsúlyozza az európai védelmi képességek fejlesztése tekintetében a további összehangolás gyakorlati és pénzügyi előnyeit, és megemlíti azokat a folyamatban lévő kezdeményezéseket, amelyeket az Európai Tanács 2016. decemberi védelmi ülésén konkrét intézkedésekkel kell nyomon követni; arra is felszólítja a tagállamokat és az EU-t, hogy megfelelő mértékben ruházzanak be a biztonságba és védelembe;

12. hangsúlyozza, hogy az állandó strukturált együttműködés (az EUSZ 42. cikkének (6) bekezdése) létrehozása által lehetőség nyílna az önvédelem vagy egy állandó önvédelmi struktúra kialakítására, amely a válságkezelési műveletek megerősítésére szolgálna;

13. kiemeli, hogy mivel Európa immár nem tartja maradéktalanul ellenőrzése alatt biztonsági környezetét, a fellépés időpontjának és helyének megválasztásával az EU-nak a KBVP-missziókon és műveleteken keresztül, valamint egyéb eszközök révén képesnek kell lennie, hogy a válságkezelés teljes spektrumában beavatkozzon, többek közt a válságmegelőzés és válságrendezés területén is, ily módon felölelve a konfliktusciklus valamennyi szakaszát, továbbá maradéktalanul szerepet vállalva abban, hogy Európa biztonságos maradjon, és biztosítva a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség egészének közös biztonságát és védelmét; sürgeti az Európai Tanácsot, hogy kezdje meg azt a folyamatot, amely a közös biztonság- és védelempolitikát az EUSZ 42. cikkének (2) bekezdésében előírt közös védelemmé alakítja; úgy véli, hogy a KBVP egyik jelentős célkitűzése az EU ellenálló képességének megerősítése kell legyen;

14. üdvözli a KBVP-re vonatkozó útíttervet, amelyet konkrét menetrend és lépések megadásával mutat be az alelnök/főképviseelő; üdvözli, hogy ez az útítterv kiegészíti a jövőbeli európai védelmi cselekvési tervet; kiemeli, hogy meg kell erősíteni a KBVP katonai komponensét; határozottan támogatja, hogy a tagállamok hangolják össze a biztonsági és védelmi beruházásaikat, valamint uniós szinten növeljék a védelmi kutatás pénzügyi támogatását;

15. hasonlóképpen kiemeli, hogy a KBVP-nek az erős kollektív védelem elvén és hatékony finanszírozáson kell alapulnia, továbbá hogy a KBVP-t a biztonság és védelem terén illetékes nemzetközi intézményekkel, például a NATO-val teljes összhangban, és teljes mértékben egymást kiegészítve kell végrehajtani; úgy véli, hogy az EU-nak a NATO kapacitáscéljainak teljesítésére kell ösztönöznie a tagállamokat, ami megköveteli, hogy a védelmi kiadásokat legalább a GDP 2 %-ára növeljék a walesi és a varsói csúcstalálkozók megerősítetteknek megfelelően;

16. emlékeztet arra, hogy Európában és környezetében a konfliktusok és válságok a fizikai és a kibertérben is bekövetkeznek, és kiemeli, hogy ezért a kiberbiztonságot és kibervédelmet a KBVP alapelemeként integrálni kell, és általánosan érvényesíteni kell az EU valamennyi belső és külső politikáján;

17. üdvözli az EU az alelnök/főképviseelő által ismertetett kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiáját mint a KKBP és a KBVP működésének és fejlődésének háttérét biztosító intézményi keret szükséges és pozitív fejlődését; sajnálja a tagállamok alacsony szintű részvételét a kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégia előkészítésében;

18. kiemeli, hogy a tagállamok és a nemzeti parlamentek részéről határozott elköteleződésre, felelősségvállalásra és támogatásra van szükség valamennyi uniós szervvel szoros együttműködésben az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájának politikai szinten megkívánt ambíciója, prioritásai és átfogó megközelítése gyors és hatékony végrehajtásának biztosításához, mégpedig egy biztonságról és védelemről szóló uniós fehér könyv formájában, melyet egy biztonságra és védelemre vonatkozó végrehajtási terv előz meg; kiemeli, hogy a végrehajtási terv szorosan kapcsolódik az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájának szélesebb körű végrehajtásához, a Bizottság jövőbeni európai védelmi cselekvési tervéhez és a Varsóban aláírt EU–NATO közös nyilatkozat végrehajtásához; üdvözli az alelnök/főképviseelőt és a tagállamokat által a végrehajtási folyamatban végzett folyamatos munkát; hangsúlyozza, hogy hozzá kell rendelni a szükséges megfelelő erőforrásokat az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájának végrehajtásához és egy hatékony és szilárdabb KBVP kialakításához;

19. úgy véli, hogy az Európai Tanács által elfogadott és bemutatott megállapodás tárgyát képező ágazati stratégia kidolgozása lenne szükséges az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájának nyomon követéseként, amelynek tovább kellene pontosítania az ambíció, a feladatok, a követelmények és a képességbeli prioritások polgári és katonai szintjeit; megismétli az európai védelem fehér könyvének kidolgozására irányuló korábbi felhívásait és felszólítja a Tanácsot, hogy haladéktalanul készítse el ezt a dokumentumot; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a biztonságra és védelemre javasolt végrehajtási terv messze elmarad a parlamentek és a nyilvánosság várakozásaitól; megismétli, hogy az Európai Unió tagállamainak biztonsága oszthatatlan;

2016. november 23., szerda

20. üdvözli a Németország és Franciaország külügyminiszterei által javasolt európai biztonsági paktumot és támogatja többek között Európa stratégiai környezete közös elemzésének ötletét, a fenyegetésértékelés időszakos közös tevékenységgé válását, és így egymás aggodalmainak tisztelőben tartását és a közös képességek és fellépés támogatását; üdvözli a más tagállamok által a KBVP fejlesztése terén a közelmúltban indított kezdeményezéseket is; sajnálja azonban, hogy a tagállamok nem végeznek önértékelést arról, hogy miért voltak tétlenek a védelem területén tett korábbi európai kötelezettségvállalások végrehajtása tekintetében;

21. megállapítja, hogy ehhez együtt kell működni a NATO hasonló tevékenységeivel; hangsúlyozza, hogy ehhez elengedhetetlen a komoly kötelezettségvállalás és a hírszerzési és egyéb információk tagállamok közötti fokozott és hatékonyabb cseréje;

22. megállapítja, hogy mivel a belső és a külső biztonság egyre inkább összefonódik, és egyre nehezebb különbséget tenni a fizikai és a kibertér között, szükségessé válik egyedi eszköztáraink integrációja, lehetővé téve az EU számára, hogy a rendelkezésre álló eszközök teljes tárházát kihasználva lépjen fel, ideértve az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikkének (7) bekezdését is;

A KBVP és a válságok integrált megközelítése

23. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy egy állandó uniós parancsnokságot hozzanak létre a polgári és katonai KBVP-missziók és -műveletek számára, ahonnan egy integrált operatív személyzet támogatná a teljes tervezési ciklust, a kezdeti politikai koncepció kidolgozásától egészen a részletes tervekig; hangsúlyozza, hogy ez nem a NATO struktúráinak megismétlése lenne, hanem a KBVP-missziók és -műveletek tervezési és végrehajtási képességeinek megerősítéséhez szükséges intézményi rendszer;

24. kiemeli, hogy a KBVP-missziók és -műveletek – többek között a határokon nyújtott támogatás, a kapacitásépítés, a katonai kiképzési missziók és a haditengerészeti műveletek – hozzájárulnak a nemzetközi békéhez és stabilitáshoz;

25. sajnálatosnak tartja, hogy a KBVP-missziókat és -műveleteket továbbra is strukturális gyenge pontok akadályozzák, veszélyeztetve azok eredményességét; úgy véli, hogy ezeknek valódi eszközökké kell válniuk, és jobban integrálni lehetne őket az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájába;

26. e tekintetben tudomásul veszi az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiája által kitűzött politikai ambíció szintjét, miszerint integráltan közelíti meg a konfliktusokat és válságokat, és az Unió megelőzés, rendezés és stabilizáció révén a konfliktus valamennyi szakaszában szerepet vállal, továbbá kötelezettséget vállal az idő előtti kilépés elkerülésére; úgy véli, hogy az EU-nak koherensen támogatnia kell az Iszlám Állam elleni koalícióban részt vevő tagállamokat egy kiképzésre irányuló iraki KBVP-misszió létrehozásával;

27. üdvözli a Száhel-övezetben jelen lévő „regionalizált” KBVP-missziók elképzelését, mivel ez megfelel az alrégió országai akaratának, hogy a G5 Száhel-övezetbeli platformján keresztül erősítsék meg az együttműködést a biztonság területén; meggyőződése, hogy ez lehetőséget kínálhatna a helyszínen jelen lévő KBVP-missziók (EUCAP Száhel Mali és EUCAP Száhel Niger) eredményességének és relevanciájának megerősítésére; határozottan úgy véli, hogy a „regionalizáció” koncepciójának a terepen szerzett szakértelemre, határozott célkitűzésekre és az elérésükhöz szükséges eszközökre kell épülnie, és azt nem szabad csupán a politikai megfontolások ösztönzésére meghatározni;

28. kiemeli, hogy a jövőbeli missziókról és műveletekről szóló minden tanácsi határozatnak az EU biztonságát vagy azon partnerek és régiók biztonságát közvetlenül érintő konfliktusokba történő beavatkozásokat kell előre sorolnia, ahol az EU-nak szerepe van a biztonság megteremtésében; úgy véli, hogy a beavatkozásról szóló döntésnek a stratégiai környezet közös elemzésén és megértésén, valamint a tagállamok közös stratégiai érdekein kell alapulnia, és figyelembe kell vennie más szövetségek és szervezetek, például az ENSZ vagy a NATO fellépéseit is; úgy véli továbbá, hogy a kapacitásépítést célzó KBVP-missziókat össze kell hangolni a Bizottságnak a biztonsági ágazat reformja és a jogállamiság terén végzett tevékenységével;

29. tudomásul veszi a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz létrehozásáról szóló 230/2014/EU rendelet módosítására irányuló bizottsági javaslatot, melynek célja az uniós támogatás kiterjesztése a partnerországok katonai szereplőinek felszerelésére, mivel ez elengedhetetlen hozzájárulást jelent ellenálló képességükhöz, ami csökkenti annak esélyét, hogy ismét konfliktus tárgyává és az EU ellen irányuló ellenséges tevékenységek menedékhelyeivé váljanak; hangsúlyozza, hogy erre csak a fent említett, a 230/2014/EU rendelet módosítására irányuló javaslat 3a. cikkében meghatározott kivételes körülmények esetén kerülhet sor, hogy hozzájáruljanak a fenntartható fejlődéshez, a felelősségteljes

2016. november 23., szerda

kormányzáshoz és a jogállamisághoz; ösztönzi e tekintetben az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy a KBVP-missziók hatékonyságának és fenntarthatóságának javítása érdekében gyorsítsák fel a biztonságot és a fejlesztést szolgáló kapacitásépítési kezdeményezés végrehajtását;

30. kiemeli, hogy a partnerek által a biztonság és a védelem területén végzett kapacitásépítés javítása érdekében más pénzügyi eszközöket is azonosítani kell; felszólítja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy a legjobb eredmények elérése és a párhuzamos helyszíni munkavégzés elkerülése érdekében biztosítsa a teljes koherenciát és koordinációt;

31. ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy a petersbergi feladatokat felül kellene vizsgálni és a harccsoportokat mielőbb bevethető katonai eszközzé kellene tenni fokozottabb modularitásuk és funkcionálisabb finanszírozásuk révén; megjegyzi, hogy a tagállamok konstruktív hozzáállásának hiánya továbbra is politikai és műveleti akadályt állít a harci egységek bevetése elé; sürgeti a Tanácsot, hogy kezdeményezze a katonai műveletek kezdeti szakaszainak sürgős finanszírozására szolgáló induló alap létrehozását, melyet az EUSZ 41. cikkének (3) bekezdése ír elő;

32. nagyobb rugalmasságot kér az EU pénzügyi szabályozásában, hogy támogassák a válságokra való reagálási képességét, és végrehajtsák a Lisszaboni Szerződés jelenlegi rendelkezéseit; kéri az ATHENA mechanizmus felülvizsgálatát, hogy hatókörét kiterjesszék először a gyorsreagálási műveletek és az uniós harccsoportok bevetésének, majd pedig az összes katonai művelet valamennyi költségére;

Együttműködés a NATO-val és más partnerekkel

33. emlékeztet, hogy a NATO és az EU stratégiai érdekei megegyeznek, és ugyanazokkal a kihívásokkal szembesülnek mind keleten, mind délen; felhívja a figyelmet arra, hogy a kölcsönös védelmi záradék, a 42. cikk (7) bekezdése érvényes az EU tagállamaira, akár tagjai a NATO-nak, akár nem; megjegyzi, hogy az EU-nak képesnek kell lennie arra, hogy saját eszközeivel ugyanolyan mértékben védje meg az EU azon tagállamait is, amelyek nem tagjai a NATO-nak; tudomásul veszi az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájának a megfelelő szintű uniós stratégiai autonómiára vonatkozó célkitűzését, és kiemeli, hogy a két szervezet esetében szükség van eszközeik egymást kiegészítő jellegére; úgy véli, hogy az EU „stratégiai autonómiájának” meg kellene erősítenie Európa arra irányuló képességét, hogy előmozdítsa a biztonságot határain belül és azokon túl is, továbbá megerősítse a NATO-val való partnerséget és a transzatlanti kapcsolatokat;

34. úgy véli, hogy az EU és a NATO közötti szoros és hatékony együttműködés alapját misszióik, és ebből következően eszköztáruk egymást kiegészítő jellege és összeegyeztethetősége képezi; hangsúlyozza, hogy a két szervezet közötti kapcsolatoknak továbbra is az együttműködésen, nem pedig a versenyen kell alapulniuk; úgy véli, hogy az EU-nak a NATO kapacitási céljainak teljesítésére kell ösztönöznie a tagállamokat, ami megköveteli, hogy a védelmi kiadásokat legalább a GDP 2 %-ára növeljék;

35. kiemeli, hogy a NATO erőssége az elrettentés és a védelem, és hogy a NATO tagjai elleni agresszió esetén készen áll megvalósítani a kollektív védelmet (az Észak-atlanti Szerződés V. cikke), míg a KBVP jelenleg a békefenntartásra, a konfliktusmegelőzésre és a nemzetközi biztonság megerősítésére összpontosít (az EUSZ 42. cikke), az EU pedig további eszközökkel rendelkezik a tagállamok belső biztonsága előtt álló kihívások, többek között a felforgatás kezelésére, melyekre nem terjed ki az V. cikk hatálya; megismétli, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 222. cikke szerinti „szolidaritási klauzula” célja az, hogy biztosítsa a demokratikus intézmények és a polgári lakosság védelmét terrortámadás esetén;

36. üdvözli a közelmúltban az EU és a NATO által Varsóban aláírt közös nyilatkozatot és teljes mértékben támogatja az abban említett együttműködési területeket; megjegyzi, hogy a nyilatkozat a kialakult informális gyakorlatokat írja le, és nem emeli új szintre és az EU és a NATO közötti együttműködést; kiemeli, hogy a hibrid és kiberfenyegetések, valamint a kutatás tekintetében elsősorban el kell mélyíteni az együttműködést, és még inkább ki kell egészíteni a kapacitásépítést; üdvözli a pozsonyi ütemterv kinyilatkoztatott célját, miszerint haladéktalanul megkezdik a közös nyilatkozat végrehajtását;

37. teljes mértékben támogatja a más intézményi partnerekkel, köztük az ENSZ-szel, az Afrikai Unióval és az EBESZ-szel, valamint a stratégiai kétoldalú partnerekkel, különösen az USA-val a hibrid fenyegetések, a tengerhajózási biztonság, a gyorsreagálás, a terrorizmus elleni küzdelem és a kiberbiztonság terén folytatott biztonsági és védelmi együttműködés fokozását;

2016. november 23., szerda

Európai védelmi együttműködés

38. úgy véli, hogy az erősebb védelmi ipar fejlesztése megerősíti az EU stratégiai autonómiáját és technológiai függetlenségét; meggyőződése, hogy Európa szomszédságában az EU biztonságnyújtó státuszának erősítéséhez megfelelő és elegendő képességek és olyan versenyképes, hatékony és átlátható védelmi ipar szükséges, amely biztosítja a fenntartható ellátási láncot; megállapítja, hogy az európai védelmi ipart a széttöredezettség és a megkettőzödések jellemzik, amelyeket fokozatosan fel kell számolni úgy, hogy ösztönzőket és jutalmakat biztosítsanak valamennyi nemzeti összetevő számára, és figyelembe veszik egy integrált védelmi piac hosszú távú kilátásait;

39. sajnálja, hogy a tagállamok még nem hajtották végre a szükséges elkötelezettséggel a rendszerszintű és hosszú távú védelmi együttműködés szakpolitikai keretét, és hogy az erőforrások egyesítésére és megosztására irányuló kezdeményezés nem járt kézzelfogható eredményekkel; felszólítja a Tanácsot, hogy vezessen be rendszeres félévenkénti vitákat, hogy stratégiai iránymutatást és politikai lendületet adjon a KBVP-nek és az európai védelmi együttműködésnek;

40. hangsúlyozza, hogy tovább kell mélyíteni a kibervédelem terén folytatott együttműködést, és biztosítani kell a KBVP-missziók teljes körű kibernetikai ellenálló képességét; sürgeti a Tanácsot, hogy a kibervédelmet szerves elemként építse be a védelemről folyó vitákba; határozottan szükségesnek tartja a nemzeti kibervédelmi stratégiákat; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes körűen használják ki az Európai Védelmi Ügynökség keretében rendelkezésre álló kibernetikai kapacitásépítési intézkedéseket, és használják fel a NATO együttműködésen alapuló kibervédelmi kiválósági központját (CCDCOE);

41. megjegyzi, hogy minden tagállam számára nehézséget okoz a teljesen működőképes védelmi képességek nagyon széles körének fenntartása, főként a pénzügyi korlátok miatt; ezért több koordinációt szorgalmaz, és világosabb döntési lehetőségeket követel azzal kapcsolatban, hogy mely képességeket tartsák meg, hogy a tagállamok specializálódni tudjanak bizonyos képességekre;

42. úgy véli, hogy a tagállamok fegyveres erőinek kompatibilitásában és integrálásában kulcsszerepe van az interoperabilitásnak; hangsúlyozza ezért, hogy tagállamoknak meg kell vizsgálniuk a védelmi erőforrások közös közbeszerzésének lehetőségét; megjegyzi, hogy az EU védelmi piacainak protekcionizmusa és zárt jellege megnehezíti ezt;

43. emlékeztet, hogy a szilárd európai védelmi technológiai és ipari bázis – amely a kkv-k számára is lehetőségeket biztosít – alapvetően alátámasztja a KBVP-t és a közös piac előfeltétele, lehetővé téve így az EU számára stratégiai autonómiájának kiépítését;

44. sajnálja, hogy a tagállamok a védelmi és biztonsági közbeszerzésekről szóló 2009/81/EK irányelvet és a védelmi vonatkozású termékek Európai Unión belüli transzferéről szóló 2009/43/EK irányelvet teljesen eltérő mértékben alkalmazzák; ennek következtében felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazza a 346. cikkről szóló iránymutató feljegyzést, továbbá hogy vállalja a Szerződések őreként rá ruházott szerepet, és az irányelvek megsértése esetén kezdje meg a kötelezettségzegési eljárások végrehajtását; felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák a katonai közbeszerzések keresleti oldalára irányuló multinacionális erőfeszítéseket, a kínálati oldalon pedig felszólítja az európai ipart, hogy jobb koordinációval és ágazati konszolidációval erősítsék meg globális piaci pozícióikat;

45. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamokban folyamatosan csökkenek a védelmi kutatási előirányzatok, ami veszélyezteti a technológiai és ipari bázist és ezáltal Európa stratégiai autonómiáját; felszólítja a tagállamokat, hogy haderőiket inkább az európai védelmi iparból, mint a versenytárs ipari vállalatoktól származó felszerelésekkel lássák el;

46. meggyőződése, hogy a hatékony KBVP számára előnyös lenne, ha fokoznák az Európai Védelmi Ügynökség szerepét a képesség vezérelte programok, projektek és tevékenységek összehangolásában; úgy véli, hogy támogatni kellene, hogy az Európai Védelmi Ügynökség maradéktalanul teljesíthesse célkitűzéseit, többek között különösen az európai védelmi cselekvési terv és az európai védelmi kutatási program összefüggésében a közeljövőben felmerülő prioritásait és szerepeit; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül az Ügynökség szervezetét, eljárásait és tevékenységeit, több lehetőséget nyitva meg a további együttműködés és integráció számára; felhívja a tagállamokat, hogy az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájával és az ágazati stratégiával összhangban adjanak iránymutatásokat a képességfejlesztési terv felülvizsgálatának koordinálásáról;

2016. november 23., szerda

47. hangsúlyozza, hogy a kiberbiztonság jellegéből adódóan olyan szakpolitikai terület, ahol elengedhetetlen az együttműködés és az integráció, nem csak az uniós tagállamok, a fő partnerek és a NATO között, hanem a társadalom különböző szereplői közötti is, mivel ez nem csupán katonai feladat; egyértelműbb iránymutatásokat kér arra vonatkozóan, hogy az uniós védelmi és támadó képességeket hogyan és milyen összefüggésekben használják fel; emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament több alkalommal is kérte az uniós kettős felhasználású termékek és technológiák exportjáról szóló rendelet alapos felülvizsgálatát annak megelőzése érdekében, hogy rossz kezekbe kerüljenek olyan szoftverek és más rendszerek, amelyeket az EU digitális infrastruktúrája ellen és az emberi jogok megsértésére lehet felhasználni; felszólítja az EU-t, hogy a nemzetközi fórumokon – beleértve az internetirányítási fórumokat, de nem csak azokat – védelmezze azt az elvet, hogy az internet alapvető infrastruktúrája egy semleges övezet, ahol a nemzeti érdekeiket követő kormányok nem avatkozhatnak be;

48. támogatja a Bizottság védelmi vonatkozású kezdeményezéseit, például a védelmi cselekvési tervet és a védelmiipar-politikát, amelyeket a biztonságról és védelemről szóló uniós fehér könyv bemutatása után kell elindítani; támogatja, hogy a Bizottság kiterjedt és jól összpontosított kutatás, tervezés és végrehajtás révén aktívabb szerepet vállaljon a védelemben; üdvözli a KBVP-hez kapcsolódó kutatásokra vonatkozó előkészítő intézkedést és megfelelő finanszírozásra szólít fel a jelenlegi többéves pénzügyi keret fennmaradó részére; támogatja, hogy a következő többéves pénzügyi keret (2021–2027) során egy uniós védelmi kutatási programot dolgozzanak ki;

49. úgy véli, hogy a jövőbeni uniós finanszírozású védelmi kutatási programnak finanszíroznia kellene a tagállamok által megállapított prioritási területek kutatási projektjeit, és hogy egy Európai Védelmi Alap támogatná a tagállamok által közösen megállapított és elismert uniós többletértékkel rendelkező képességek finanszírozását;

50. felszólít az európai jog olyan reformjára, amely az európai védelmi ipari vállalatok számára lehetővé teszi, hogy ugyanolyan állami támogatásokban részesülhessenek, mint az amerikai ipari vállalatok;

o

o o

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a NATO főtitkárának, a NATO Parlamenti Közgyűlése elnökének, az ENSZ főtitkárának, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) hivatalban lévő elnökének és az EBESZ Parlamenti Közgyűlése elnökének.

2016. november 23., szerda

P8_TA(2016)0441

A harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikáció

Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikációról (2016/2030(INI))

(2018/C 224/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai lelkiismeretről és a totalitarizmusról szóló, 2009. április 2-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a strasbourggi/kehli csúcstalálkozón elfogadott 2009. április 4-i nyilatkozatra, amelyet a NATO 60. évfordulója alkalmából fogadtak el,
- tekintettel az uniós külpolitika digitális szabadságra vonatkozó stratégiájáról szóló, 2012. december 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2015. február 9-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács 2015. március 19-i és 20-i következtetéseire,
- tekintettel az EU Szíriára és Irakra, valamint az ISIL/Dáís jelentette fenyegetésre vonatkozó regionális stratégiájáról szóló, 2015. március 16-i tanácsi következtetésekre, amelyet a Külügyek Tanácsa 2016. május 23-án újra megerősített,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének / a Bizottság alelnökének „Az Unió szerepe a változó globális környezetben: egy összekapcsoltabb, feszültségekkel teli és összetettebb világban” című, 2015. május 18-i jelentésére, és az EU új globális biztonsági stratégiájáról folyó munkára,
- tekintettel az EU és Oroszország közötti kapcsolatok helyzetéről szóló, 2015. június 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a stratégiai kommunikációra vonatkozó uniós cselekvési tervre (Ares(2015)2608242 – 2015.6.22.),
- tekintettel az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2015. július 9-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a NATO walesi csúcstalálkozóján kiadott, 2014. szeptember 5-i nyilatkozatra,
- tekintettel az európai polgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzéséről szóló, 2015. november 25-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, az európai biztonsági stratégiáról szóló, 2015. április 28-i bizottsági közleményre (COM(2015)0185),

⁽¹⁾ HL C 137. E, 2010.5.27., 25. o.

⁽²⁾ HL C 434., 2015.12.23., 24. o.

⁽³⁾ HL C 407., 2016.11.4., 35. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0272.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0410.

2016. november 23., szerda

- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés kerete – európai uniós válasz” című, 2016. április 6-i közös közleményére (JOIN(2016)0018),
  - tekintettel az Európai Parlamenthez, az Európai Tanácshoz és a Tanácshoz intézett, „Az európai biztonsági stratégia megvalósítása a terrorizmus elleni küzdelem és a hatékony és valódi biztonsági unió előkészítésének érdekében” című, 2016. április 20-i bizottsági közleményre (COM(2016)0230),
  - tekintettel a Demokráciáért Európai Alapítvány által a keleti partnerség keretében és azon túl folyó orosz nyelvű médiakezdemenyvezésekről „Bringing Plurality and Balance to the Russian Language Media Space” (A pluralitás és az egyensúly megteremtése az orosz nyelvű médiatérben) címmel készített megvalósíthatósági tanulmányra,
  - tekintettel az ENSZ emberi jogoknak és alapvető szabadságoknak a terrorizmus elleni küzdelem vonatkozásában való előmozdításával és védelmével foglalkozó különleges előadójának jelentésére (A/HRC/31/65),
  - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 34. általános megjegyzésére (CCPR/C/GC/34),
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A8-0290/2016),
- A. mivel az Unió elkötelezte magát amellyel, hogy nemzetközi szintű fellépése olyan elvekkel összhangban történik, mint amilyen a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása, a média szabadsága, az információkhoz való hozzáférés, a véleménynyilvánítás szabadsága és a médiapluralizmus, mely utóbbit azonban a nemzetközi jog, többek között az emberi jogok európai egyezménye értelmében bizonyos mértékben korlátozni lehet; mivel az Unió hiteltelenségére irányuló harmadik fél szereplők nem osztják ugyanezeket az elveket;
- B. mivel az EU, tagállamai és polgárai egyre nagyobb és módszeresebb nyomás alá kerültek az állami és nem állami szereplőktől – többek között a szomszédságukban található transznacionális terrorista vagy bűnszervezetektől – induló információs, félretájékoztató és félrevezető kampányok és propagandák kezelése tekintetében, amelyek célja, hogy aláássák magának az objektív tájékoztatásnak vagy az etikus újságírásnak a fogalmát, minden tájékoztatást részrehajlóan vagy a politikai hatalom eszközeként használva fel, és amelyek a demokratikus értékek és érdekek ellen is irányulnak;
- C. mivel a média szabadsága, az információkhoz való hozzáférés és a véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus rendszer alappillére, amelyben a média tulajdonosi szerkezetének és finanszírozási forrásainak átláthatósága kiemelt fontosságú; mivel a minőségi újságírás, a médiapluralizmus és a tények ellenőrzésének biztosítására irányuló stratégiák csak akkor lehetnek eredményesek, ha a tájékoztatást nyújtók bizalmat élveznek és hitelesek; mivel ezzel egyidejűleg kritikusán értékelni kell, hogy miként kezeljék azokat a médiaforrásokat, amelyek bizonyítottan több alkalommal is részt vállaltak a szándékos megtévesztés és félretájékoztató stratégiaiban, különösen az „új médiában”, a közösségi hálókon és a digitális világban;
- D. mivel az információs hadviselés egy történelmi jelenség, amely egyidős magával a hadviseléssel; mivel a célzott információs hadviselés gyakorlatát széles körben alkalmazták a hidegháború során, és azóta mindig is szerves részét képezte az újkori hibrid hadviselésnek, amely az álcázott és nyílt katonai és nem katonai intézkedések kombinációja, amelyet azzal a céllal vetnek be, hogy hadüzenet nélkül destabilizálják a támadás alatt álló ország politikai, gazdasági és társadalmi helyzetét, és nemcsak az EU partnerei ellen irányul, hanem maga az EU, az intézményei és az összes tagállam és állampolgár ellen is, nemzetiségtől és vallástól függetlenül;

2016. november 23., szerda

- E. mivel a Krím Oroszország általi annektálásával és az Oroszország által a Donyec-medencében folytatott hibrid háborúval a Kreml fokozta a szembenállást az EU-val; mivel a Kreml fokozta propagandáját, amelynek során Oroszország nagyobb szerepet játszik az európai médiakörnyezetben, azzal a céllal, hogy politikai támogatást szerezzen az európai közvéleményben az orosz fellépés mellett, és alássa az EU külpolitikájának koherenciáját;
- F. mivel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 20. cikkével összhangban törvényben meg kell tiltani minden háborús propagandát, valamint a nemzeti, faji vagy vallási gyűlölet bármilyen hirdetését, amely megkülönböztetésre, ellenségeskedésre vagy erőszakra izgat;
- G. mivel a pénzügyi válság és a digitális média új formáinak terjedése komoly kihívások elé állította a minőségi újságírást, ami a kritikus gondolkodás visszaszorulásához vezetett a közönség körében, amely így fogékonyabbá vált a félretájékoztatásra és a manipulálásra;
- H. mivel a propaganda és az orosz média térnyerése különösen erőteljes, és gyakran egyedülálló helyet foglal el a keleti szomszédság országaiiban; mivel ezen országokban a nemzeti média gyakran gyenge, és nem képes megbirkózni az orosz média erejével és hatalmával;
- I. mivel információs és kommunikációs hadviselési technológiákat vetnek be annak érdekében, hogy legitimizálják az uniós tagállamok szuverenitását, politikai függetlenségét, állampolgáraik biztonságát és a területi integritásukat fenyegető fellépéseket;
- J. mivel az EU nem ismeri el az ISIL/Dáist államnak, illetve állam jellegű entitásnak;
- K. mivel az ISIL/Dáis, az al-Kaida és sok más dzsihádisták terrorista csoport rendszeresen használ kommunikációs stratégiákat, valamint offline és online közvetlen propagandát az EU és tagállamai és az európai értékek elleni akcióik igazolásának részeként és az európai fiatalok toborzásának fellendítése érdekében is;
- L. mivel a NATO strasbourgi/kehli csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozatát követően, amely hangsúlyozza annak egyre nagyobb jelentőségét, hogy a NATO megfelelő módon és időben, pontosan és gyorsan reagálva kommunikáljon formálódó szerepéről, célkitűzéseiről és küldetéséről, 2014-ben Lettorszáiban létrehozták a NATO Stratégiai Kommunikációs Kiválósági Központját ((NATO StratCom COE), amit a NATO walesi csúcstalálkozásán elfogadott nyilatkozat üdvözölt;

A harmadik felek által kifejlesztett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikáció

1. hangsúlyozza, hogy az EU-ellenes ellenséges propaganda számos formában és különböző eszközök felhasználásával, gyakran a tagállamok profiljához igazodva valósul meg, célja pedig az, hogy kétséget keltsen, megossza a tagállamokat, elősegítse az Európai Unió és észak-amerikai partnerei stratégiai szétválását, megbénítsa a döntéshozatali eljárásokat, rongosza az uniós intézmények és a transzatlanti partnerség hitelét, amely elismert szerepet tölt be Európa biztonsági szerkezetében, valamint az uniós állampolgárok és a szomszédos országok állampolgárainak szemében és tudatában, továbbá hogy alássa és kikezdi a demokratikus értékeket, az emberi jogokat és a jogállamiságon alapuló európai narratívát; emlékeztet arra, hogy a legfontosabb alkalmazott eszközök közé tartozik a félelemkeltés és az uniós polgárok elbizonytalanítása, valamint az, hogy a valóságosnál sokkal erősebbnek mutatják be az ellenséges állami és nem állami szereplőket;
2. felszólítja az uniós intézményeket annak elismerésére, hogy a stratégiai kommunikáció és az információs hadviselés nemcsak külső uniós probléma, hanem belső is, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU-val szemben ellenséges propagandának számos közvetítője van az Unióban; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy néhány tagállama csak korlátozott mértékben van tudatában annak, hogy a propaganda és a félretájékoztatás közönségévé és színterévé vált; e tekintetben felszólítja az uniós szereplőket, hogy kezeljék azt a problémát, hogy nincs egyértelmű helyzet és megállapodás azt illetően, hogy mit tekintenek propagandának és félretájékoztatásnak, és a média képviselőivel és a tagállamok szakértőivel együttműködve dolgozzák ki a fogalom meghatározások közös készletét, és gyűjtsenek adatokat és tényeket a propaganda fogadtatásáról;
3. megállapítja, hogy a félretájékoztatás és a propaganda a hibrid hadviselés részét képezi; hangsúlyozza ezért, hogy intézményi/politikai kommunikáció, agytrösztök/tudományos kutatások, a közösségi médián keresztül folytatott kampányok, civil társadalmi kezdeményezések, a médiáműveltség és egyéb hasznos intézkedések révén növelni kell a tudatosságot és határozottságot kell mutatni;

2016. november 23., szerda

4. hangsúlyozza, hogy a harmadik országok EU-ellenes propagandára és félretájékoztatásra irányuló stratégiája különböző formákat ölthet, amely az Európai Unión belül és azon túl is kiterjedhet különösen a hagyományos sajtóra, a közösségi hálózatokra, az iskolai programokra és a politikai pártokra;
5. megjegyzi a többek között az uniós intézmények, a tagállamok, a különböző NATO- és ENSZ-szervek, az NGO-k és a civil szervezetek szintjén folytatott jelenlegi uniós stratégiai kommunikáció többrétegű jellegét, és felszólít az e szereplők közötti lehető legjobb koordinációra és információcserére; felszólít az azon különböző szereplők közötti nagyobb koordinációra és információcserére, amelyek aggodalmuknak adtak hangot az ilyen propagandaműveletekkel kapcsolatban és stratégiákat szeretnének bevezetni a félretájékoztatás elleni küzdelem érdekében; úgy véli, hogy az uniós keretek között az uniós intézményeket kell megbízni ezzel a koordinációval;
6. elismeri, hogy az EU-nak prioritásnak kell tekintenie a stratégiai kommunikációs munkát, amelynek megfelelő erőforrásokkal kell rendelkeznie; megismétli, hogy az EU az integráció sikeres modellje, amely a válságok közepette is továbbra is vonzó azon országok számára, amelyek le kívánják másolni ezt a modellt, és annak részévé akarnak válni; ezért kiemeli, hogy az EU-nak a sikereivel, értékeivel és elveivel kapcsolatban pozitív üzeneteket kell határozottan és bátran hangsúlyoznia, narratívájában pedig offenzívának, és nem defenzívának kell lennie;

Az orosz félretájékoztatás és propaganda-hadviselés felismerése

7. sajnálattal jegyzi meg, hogy Oroszország az uniós partnerekkel meglévő kapcsolatait és a velük tartott találkozókat a valódi párbeszéd kialakítása helyett inkább propagandacélokra és arra használja fel, hogy nyilvánosan gyengítse az Unió közös álláspontját;
8. elismeri, hogy az orosz kormány használja a különböző eszközök és csatornák széles skáláját, például az agytrösztöket és a különleges alapítványokat (pl. Russzkij Mir), a különleges hatóságokat (Rosszotrudnichestvo), a többnyelvű TV-állomásokat (pl. Russia Today), a fiktív hírügynökségeket és multimédia-szolgáltatásokat (Szputnyik), a határokon átnyúló társadalmi és vallási csoportokat, mivel a rezsim a hagyományos keresztény értékek egyedüli védelmezőjeként kíván mutatkozni, a közösségi médiát és az internetes trollokat pedig a demokratikus értékek megkérdőjelezésére, Európa megosztására, belső támogatás szerzésére, valamint olyan kép kialakítására használja, miszerint az EU keleti szomszédságában hanyatló államok találhatók; hangsúlyozza, hogy Oroszország jelentős pénzügyi forrásokat fektet be félretájékoztatási és propagandaeszközeibe, amelyeket vagy közvetlenül az állam kezdeményez, vagy pedig a Kreml által ellenőrzött vállalatok és szervezetek valósítanak meg; kiemeli egyrészt, hogy a Kreml a politikai kohézió aláásása céljából politikai pártokat és szervezeteket finanszíroz az EU-ban, másrészt, hogy a kreml propaganda közvetlenül konkrét újságírókat, politikusokat és magánszemélyeket céloz meg az EU-ban;
9. emlékeztet a biztonsági és hírszerzési szolgáltatások azon következtetésére, hogy Oroszország képes és szándékában áll olyan műveleteket folytatni, amelyek más országok destabilizálására irányulnak; rámutat arra, hogy ez gyakran a politikai szélsőségesek támogatása, valamint nagyléptékű félretájékoztatási és tömegtájékoztatási kampányok formájában valósul meg; megjegyzi továbbá, hogy az ilyen médiavállalatok jelen vannak és aktívak az EU-ban;
10. rámutat arra, hogy a Kreml tájékoztatási stratégiája kiegészíti azt a politikáját, hogy egyes uniós tagállamokkal megerősíti a kétoldalú kapcsolatokat, a gazdasági együttműködést és a közös projekteket, hogy gyengítse az uniós tagállamok koherenciáját, és aláassa az uniós politikákat;
11. azzal érvel, hogy az orosz stratégiai kommunikáció részét képezi egy átfogóbb felforgató kampánynak, amelynek célja az uniós együttműködés, valamint az Unió és tagállamai szuverenitásának, politikai függetlenségének és területi integritásának gyengítése; sürgeti a tagállamokat, hogy legyenek éberek az európai felségterületen folytatott orosz tájékoztatási műveletekkel kapcsolatban, és fokozzák az ilyen műveletek elleni fellépést szolgáló kapacitásmegosztást és elhárítási munkát;
12. erőteljesen bírálja azokat az orosz erőfeszítéseket, amelyek az uniós integrációs folyamat megszakítására irányulnak, és e tekintetben sajnálja, hogy Oroszország támogatja az Unió-ellenes erőket az EU-ban, különös tekintettel a szélsőjobboldali pártokra, populistákra és mozgalmakra, amelyek tagadják a liberális demokráciák alapértékeit;
13. mélyszéles aggodalmának ad hangot a Kreml által ösztönzött tevékenységek – többek között a félretájékoztatás és a propaganda – Európában tapasztalható gyors növekedése miatt, amelyek célja, hogy fenntartsák vagy fokozzák Oroszország befolyását az EU meggyengítésére és megosztására; hangsúlyozza, hogy a Kreml propagandájának nagy része arra irányul, hogy néhány európai országot „Oroszország hagyományos befolyási övezetéhez” tartozóként ábrázoljon; megjegyzi, hogy egyik fő stratégiáját képezi egy alternatív narratíva terjesztése és bevezetése, amely gyakran a történelmi

2016. november 23., szerda

események manipulált értelmezésén alapul, célja pedig a külső fellépéseinek és geopolitikai érdekeinek alátámasztása; megjegyzi, hogy a történelem meghamisítása egyik fő stratégiáját képezi; e tekintetben megjegyzi, hogy nyilvános kampányokon és az oktatási rendszereken keresztül fel kell hívni a figyelmet a kommunista rezsimek által elkövetett bűncselekményekre, és a Kreml narratívája elleni fellépés érdekében támogatni kell a kutatási és dokumentációs tevékenységeket, különösen a szovjet blokk egykori országaiban;

14. hangsúlyozza, hogy Oroszország kihasználja a nemzetközi jogi keret hiányát például a kiberbiztonság területén, valamint a médiaszabályozásokban az elszámoltathatóság hiányát, és az ezekben az ügyekben meglévő bárminemű kétértelműséget saját előnyére fordítja; hangsúlyozza, hogy az informatika területén folytatott orosz tevékenységek elősegítik az információs hadviselést; felhívja a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy fordítsanak figyelmet az internetcsatlakozási pontok mint az uniós biztonsági stratégia kritikus infrastruktúrájának szerepére; kiemeli, hogy alapvető fontosságú az információs rendszerek ellenálló képességének biztosítása uniós és tagállami szinten, különösen a tagadással és a bomlasztással szemben, amelyek központi szerepet játszhatnak a hibrid konfliktusokban és a propaganda elleni küzdelemben, e tekintetben szorosabb együttműködést szorgalmaz a NATO-val, különösen a NATO együttműködésen alapuló kibervédelmi kiválósági központjával;

15. felkéri a tagállamokat, hogy a hibrid fenyegetések felfedése érdekében dolgozzanak ki összehangolt stratégiai kommunikációs mechanizmusokat a képességek támogatására és a félretájékoztató és propaganda elleni fellépésre;

Az ISIL/Dáís információs hadviselésének, félretájékoztató és radikalizálódási módszereinek megértése és leszerelése

16. tudatában van annak, hogy az ISIL/Dáís mind regionális, mind globális szinten számos stratégiát alkalmaz gyűlöletkeltő és erőszakos politikai, vallási és szociális felfogásának terjesztésére; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy alakítsák ki az ISIL/Dáís „ellenhangját”, bevonva az oktatási rendszert és olyan elismert muszlim tudósok szerepvállalásának és láthatóságának növelése révén, akiknek megvan a hitelük ahhoz, hogy az ISIL/Dáís-propagandát megfosszák legitimitásától; üdvözlí az ISIL/Dáís elleni nemzetközi koalíció erőfeszítéseit, és e tekintetben támogatja az EU Szíriára és Irakra vonatkozó regionális stratégiáját; sürgeti az Európai Uniót és tagállamait, hogy dolgozzák ki és terjesszék a dzsihádisták propaganda „ellenhangját”, külön hangsúlyt fektetve a radikális iszlámot hirdető teológiai eltérésekkel kapcsolatos oktatási tevékenységre;

17. megjegyzi, hogy az iszlamista terrorszervezetek, különösen az ISIL/Dáís és az al-Kaida, aktív tájékoztató kampányokat folytatnak, amelyek célja az európai értékek és érdekek aláásása és az azok elleni gyűlöletkeltés fokozása; aggódománnyal ad hangot amiatt, hogy az ISIL/Dáís – elsősorban a fiatalok körében – széles körben alkalmazza a közösségi média eszközeit, különösen a Twittert és a Facebookot propagandájának és toborzási céljainak előmozdítására; e tekintetben kiemeli annak fontosságát, hogy az ISIL/Dáís-szal szembeni ellenpropaganda stratégiáját egy szélesebb, átfogóbb regionális stratégiába ágyazzák bele, amely összekapcsolja a diplomáciai, társadalmi-gazdasági, fejlesztési és konfliktusmegelőzési eszközöket; üdvözlí a Délre irányuló stratégiai kommunikációs munkacsoport létrehozását, amely képes hatékonyan hozzájárulni az ISIL/Dáís szélsőséges propagandájának és befolyásának lebontásához és leküzdéséhez;

18. kiemeli, hogy az ISIL/Dáís célpontja az EU és az európai polgárok, és felszólítja az EU-t és tagállamait a szorosabb együttműködésre a társadalom, és különösen a fiatalok toborzástól és radikalizálódástól való védelmére, így erősítve a radikalizálódás elleni ellenálló képességüket; hangsúlyozza, hogy még inkább előtérbe kell helyezni az uniós eszközök és módszerek javítását, főként a kibertérben; ösztönzi valamennyi tagállamot, hogy a 2015. októberben létrehozott radikalizálódástudatossági hálózat kiválósági központjával szorosan együttműködve vizsgálja ki és hatékonyan kezelje a radikalizálódásra való fogékonyság háttérben rejlő társadalmi-demográfiai kiváltó okokat, és vezessen be többdimenziós struktúrákat (tudományos kutatás, büntetés-végrehajtás, rendőrség, igazságszolgáltatás, szociális szolgálatok, oktatás) a radikalizálódás elleni küzdelem érdekében; kiemeli, hogy a Tanács szorgalmazta a terrorizmusoz és erőszakos szélsőségeséghez vezető radikalizálódásra választ adó büntető igazságszolgáltatási intézkedések előmozdítását;

19. felszólítja a tagállamokat, hogy lépjenek fel az ISIL/Dáís finanszírozáshoz és támogatáshoz való hozzáféréseinek megakadályozása érdekében, és mozdítsák elő ezt az elvet az EU külső fellépéseiben, továbbá hangsúlyozza, hogy le kell lépni az ISIL/Dáís valódi természetét és el kell utasítani ideológiáját;

2016. november 23., szerda

20. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy Unió-szerte következetesen lépjenek fel az intoleráns, radikális prédikátorok által a prédikációkon, könyvekben, tévéműsorokban, az interneten és minden más kommunikációs eszközzel rendszerszerűen népszerűsített gyűlöletbeszédrel szemben, amely termékeny talajt kínál az olyan terrorszervezetek növekedés számára, mint az ISIL/Dáís és az al-Kaida;
21. kiemeli annak fontosságát, hogy az EU és tagállamai együttműködjenek a közösségimédia-szolgáltatókkal az ISIL/Dáís propagandájának a közösségi médiacsatornákon keresztül történő terjesztése elleni fellépés érdekében;
22. hangsúlyozza, hogy az iszlamista terrorszervezetek, különösen az ISIL/Dáís és az al-Kaida, aktív félretájékoztatási kampányokat folytatnak, melyek célja az európai értékek és érdekek aláásása; e tekintetben kiemeli az iszlamista EU-ellenes propagandával és félretájékoztatással szembeni külön stratégia fontosságát;
23. hangsúlyozza, hogy az elfogulatlan, megbízható és objektív, az uniós országok fejleményeivel kapcsolatos tényeken alapuló kommunikáció és információáramlás megakadályozná a harmadik felek által táplált propaganda terjesztését;

A propaganda elleni fellépés uniós stratégiája

24. üdvözli a stratégiai kommunikációra vonatkozó cselekvési tervet; üdvözli „A hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés közös kerete” című közös közleményt, és felszólít az azokban foglalt ajánlások haladéktalan jóváhagyására és végrehajtására; hangsúlyozza, hogy a javasolt intézkedések megkövetelik az összes érintett uniós és nemzeti szintű szereplő együttműködését és összehangolását; úgy véli, hogy csak egy átfogó megközelítés vezetheti sikerre az uniós erőfeszítéseket; felszólítja az EU soros elnökségét betöltő tagállamokat, hogy a stratégiai kommunikációkat mindig foglalják bele programjaikba, hogy biztosítani lehessen az e területtel kapcsolatos munka folytonosságát; üdvözli a lett elnökség kezdeményezéseit és eredményeit e területen; felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy az uniós fellépés jobb összehangolása érdekében biztosítsa a gyakori politikai szintű kapcsolattartást a tagállamokkal; hangsúlyozza, hogy lényegesen meg kell erősíteni az EU és a NATO között a stratégiai kommunikáció terén folytatott együttműködést; üdvözli a szlovák elnökség azon szándékát, hogy a totalitárius rendszerek áldozatainak európai emléknapja alkalmából konferenciát kíván rendezni a totalitarizmusról;
25. felkéri az illetékes uniós intézményeket és hatóságokat, hogy szorosan ellenőrizzék az Európa-ellenes propaganda finanszírozási forrásait;
26. hangsúlyozza, hogy a demokráciát szolgáló uniós eszközök keretében több forrásra van szükség a tömegtájékoztatás szabadságának támogatására az európai szomszédságpolitika (ENP) országaiban; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a meglévő eszközök – így a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze, az európai szomszédságpolitika, a keleti partnerségi médiaszabadság-figyelő projekt (Eastern Partnership Media Freedom Watch) és a Demokráciáért Európai Alapítvány – maradéktalan kiaknázásáról a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének védelme érdekében;
27. megjegyzi, hogy Oroszország hatalmas erőforrásokat rendel a propagandatevékenységekhez, továbbá hogy az ellenséges propaganda kihathat az uniós döntéshozatali eljárásokra és alááshatja a közbizalmat, a nyitottságot és a demokráciát; elismeri az EU stratégiai kommunikációs munkacsoportja által elvégzett munkát; felszólít ezért az EU stratégiai kommunikációs munkacsoportjának megerősítésére azáltal, hogy az EKSZ-en belül olyan teljes jogú egységgé váljon, amelyik felelős a keleti és a déli szomszédságért, továbbá megfelelő személyzettel és elegendő költségvetési forrásokkal rendelkezik, lehetőleg külön e célra szolgáló, kiegészítő költségvetési sor révén; megerősített együttműködést szorgalmaz az uniós tagállamok hírszerzési szolgálatai között azzal a céllal, hogy értékeljék az EU demokratikus alapjainak és értékeinek aláásására törekvő harmadik országok befolyását; szorosabb együttműködést szorgalmaz a Parlament és az EKSZ között a stratégiai kommunikáció terén, bevonva a Parlament elemzési kapacitásait és a tagállamokban működő Tájékoztatási Irodáit is;
28. hangsúlyozza, hogy az EU számára elengedhetetlen, hogy külső fellépésein keresztül továbbra is aktívan előmozdítsa az alapvető jogok és szabadságok tiszteletben tartását; úgy véli, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának, a gyülekezési szabadságnak, az információkhoz való hozzáférés jogának és a média függetlenségének támogatása a szomszédos országokban erősíti az EU propaganda ellen irányuló fellépéseit;

2016. november 23., szerda

29. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióban és szomszédságában a nem állami szereplőkre is kiterjedően meg kell erősíteni a médiapluralizmust és a média objektivitását, pártatlanságát és függetlenségét, többek között az újságírók támogatása és a médiaszereplők számára kifejlesztett kapacitásépítési programok segítségével, az információcserére szolgáló partnerségek és hálózatok (például a tartalommegosztó platformok), a médiával kapcsolatos kutatások, az újságírók képzési és mobilitási lehetőségeinek és az uniós székhelyű médiumokhoz való kiközvetítésének előmozdításával, a bevált gyakorlatok megosztásának elősegítése érdekében;

30. hangsúlyozza a színvonalas újságírási-oktatási és -képzési fontos szerepét az EU-ban és az EU-n kívül a minőségi újságírói elemzések és a kiadványok magas színvonala érdekében; amellett érvel, hogy az uniós értékek tekintetében sajtó- és véleménynyilvánítási szabadság és médiapluralizmus előmozdításába beletartozik a harmadik országokban üldözött és bebörtönzött újságírók és emberi jogi jogvédők támogatása is;

31. szorosabb együttműködést szorgalmaz az uniós intézmények, a Demokráciáért Európai Alapítvány, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ), az Európa Tanács és a tagállamok között az átfedések elkerülése és a hasonló kezdeményezések szinergiájának biztosítása érdekében;

32. megdöbbenését fejezi ki a média függetlenségével és szabadságával kapcsolatos, egyes uniós tagállamokbeli problémák miatt, amelyekről nemzetközi szervezetek, például a Riporterok Határok Nélkül tudósítottak; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy tegyenek megfelelő intézkedéseket a médiaágazat jelenlegi helyzetének javítása érdekében, a tömegtájékoztatás szabadságát, pártatlanságát és függetlenségét támogató uniós külső tevékenység hitelességének biztosítása céljából;

33. felszólítja a javaslatnak megfelelően megerősített kommunikációs munkacsoportot, hogy az @EUvsDisInfo Twitter oldallal összhangban hozzon létre egy, a nyilvánosság számára szánt honlapot, amely tartalmazza a félretájékoztatás felfedezésére szolgáló különböző eszközöket, elmagyarázza azok működését, és a civil társadalom számos ilyen irányú kezdeményezését bemutatja;

34. megerősíti, hogy egy hatékony kommunikációs stratégiának be kell vonnia a helyi közösségeket az uniós fellépésekkel kapcsolatos eszmecserékbe, támogatnia kell az emberek közötti közvetlen kapcsolatokat, és megfelelő teret kell biztosítani a kulturális és társadalmi cserekapcsolatoknak, melyek kulcsszerepet játszanak a helyi közösségekben kialakuló előítéletek leküzdésében; e tekintetben emlékeztet arra, hogy az uniós küldöttségeknek közvetlen kapcsolatot kell ápolniuk a civil társadalom alulról szerveződő, helyi szereplőivel és képviselőivel;

35. hangsúlyozza, hogy a gyűlöletkeltés, illetve az erőszakra vagy háborúra való uszítás nem bújhat meg a szólás- és szabadság leple alatt, jogi kezdeményezések megtételét sürgeti e tekintetben a félretájékoztatás kezelésével kapcsolatban az elszámoltathatóság növelése érdekében;

36. kiemeli az uniós politikákra vonatkozó belső és külső kommunikáció következetességének és hatékonyságának, valamint az egyes régióknak megfelelően kialakított tájékoztatás biztosításának fontosságát, mely magában foglalja az információkhoz a helyi nyelven való hozzáférést is; üdvözli ezzel összefüggésben az EKSZ orosz nyelvű honlapjának elindítását mint a megfelelő irányba tett első lépést, és ösztönzi az EKSZ honlapjának további nyelvekre, például arab és török nyelvre történő lefordítását;

37. kiemeli a tagállamok felelősségét, hogy aktívan, megelőző módon és együttműködve lépjenek fel a területükön folytatott és érdekeiket aláásó ellenséges információs műveletekkel szemben; sürgeti a tagállamok kormányait, hogy fejlesszék ki saját stratégiai kommunikációs képességeiket;

38. felszólítja az összes tagállamot, hogy bocsássák a polgáraik rendelkezésére az EU stratégiai kommunikációs munkacsoportjának hetente megjelenő két hírlevelét a félretájékoztatásról (*The Disinformation Digest* és *The Disinformation Review*), hogy felhívják a nyilvánosság figyelmét a harmadik felek által alkalmazott propagandamódszerekre;

39. ragaszkodik ahhoz, hogy tegyenek különbséget propaganda és kritika között;

40. hangsúlyozza, hogy ugyan az EU-t vagy annak szakpolitikáit érintő nem minden bírálat minősül feltétlenül propagandának vagy félretájékoztatásnak, különösen a politikai véleménynyilvánítás körében, de manipuláció vagy harmadik országokhoz kapcsolható olyan támogatás esetén, melynek célja e kritikák szítása vagy súlyosabbá tétele, okkal kérdőjelezhető meg ezen üzenetek megbízhatósága;

2016. november 23., szerda

41. hangsúlyozza, hogy noha a harmadik országok általi EU-ellenes propaganda és félretájékoztatás ellen fel kell lépni, ez nem kérdőjelezheti meg a konstruktív kapcsolatok harmadik országokkal történő fenntartását és azt, hogy a közös kihívások kezelése során stratégiai partnerekként kezeljük őket;

42. üdvözi a stratégiai kommunikációra vonatkozó cselekvési terv elfogadását és az East StratCom Team (a keleti stratégiával és kommunikációval foglalkozó csoport) felállítását az Európai Külügyi Szolgálaton (EKSZ) belül, melynek célja az uniós politikák közvetítése és az EU-ellenes propaganda és félretájékoztatás elleni fellépés; felszólít a stratégiai kommunikáció további fokozására; úgy véli, hogy az East StratCom Team munkájának hatékonyságát és átláthatóságát tovább kell javítani; kéri az EKSZ-t, hogy dolgozza ki az e munka eredményességének mérésére vonatkozó kritériumokat; kiemeli továbbá, hogy fontos az East StratCom Team számára elegendő finanszírozást és megfelelő személyzetet biztosítani;

43. megjegyzi, hogy az East StratCom Task Force (a keleti stratégiával és kommunikációval foglalkozó munkacsoport) által publikált *Disinformation Review*-nak (Szemle a félretájékoztatásról) meg kell felelnie a Nemzetközi Újságíró Szövetség által az újságírók magatartási elveiről szóló nyilatkozatban előírt előírásoknak; hangsúlyozza, hogy e szemle nyelvezetének megfelelőnek, értéktételektől mentesnek és sértő nyelvezet használatát mellőzőnek kell lennie; felkéri az East StratCom Task Force-t, hogy vizsgálja felül a szemlében használt nyelvezetre vonatkozó kritériumokat;

44. úgy véli, hogy az EU-ellenes propaganda ellensúlyozására hatékony stratégia lehet olyan intézkedések elfogadása, amelyek célja, hogy a célközönség megfelelő és érdekes információkhoz jusson az uniós tevékenységekkel, az európai értékekkel és egyéb közérdekű kérdésekkel kapcsolatban, és hangsúlyozza, hogy erre a célra a modern technológiákat és a közösségi hálózatokat is fel lehetne használni;

45. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási kezdeményezéseket annak érdekében, hogy hatékonyabban és elszámoltathatóbban kezeljék a félretájékoztatást és a propagandát, és hogy az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz félidős felülvizsgálatát használja fel arra, hogy stratégiai prioritásként előmozdítsa a média ellenálló képességét; felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a meglévő uniós pénzügyi eszközök hatékonyságának mélyreható felülvizsgálatát, és terjesszen elő olyan átfogó és rugalmas megoldásra irányuló javaslatot, amely közvetlen támogatást tud nyújtani a független médiaorgánumoknak, agytrösztöknek és nem kormányzati szervezeteknek – különösen a célcsoport anyanyelvén –, és lehetővé teszi kiegészítő források átcsoportosítását olyan szervezetek, például a Demokrációért Európai Alapítvány számára, amelyek erre képesek, ugyanakkor korlátozza a stratégiai kommunikációs tevékenységekben, erőszakra uszításban és gyűlöletkeltésben részt vevő személyek és szervezetek finanszírozását szolgáló pénzmozgásokat; felhívja a Bizottságot, hogy alaposan ellenőrizze az EU által finanszírozott egyes nagyléptékű médiaprojektek, például az Euronews hatékonyságát;

46. kiemeli a figyelemfelhívás, az oktatás, az online média és az információs műveltség fontosságát az EU-ban és a szomszédságban, hogy a propaganda azonosítása érdekében a polgárok képesek legyenek kritikusan elemezni a médiatartalmakat; ebben az értelemben hangsúlyozza a tudás erősítésének fontosságát az oktatási rendszer valamennyi szintjén; rámutat arra, hogy bátorítani kell az embereket az aktív polgári szerepvállalásra, és tudatosítani kell őket mint médiafogyasztókat; kiemeli az online eszközök, különösen a közösségi média központi szerepét, ahol a hamis információk terjesztése és a félretájékoztatási kampányok elindítása sokkal egyszerűbb, és gyakran semmilyen akadályba sem ütközik; emlékeztet arra, hogy kontraproduktív módszer, ha a propaganda ellen propagandával lépnek fel, ezért megérti, hogy az EU egésze és a tagállamok egyenként csak úgy küzdhetnek a harmadik felek propagandájával szemben, hogy megcáfolják a félretájékoztatási kampányokat, és pozitív üzeneteket és információkat használnak fel, és valóban hatékony stratégiát dolgoznak ki, amely differenciált és alkalmazkodik a propagandát terjesztő szereplők természetéhez; elismeri, hogy a pénzügyi válság és a digitális média új formáinak terjedése komoly kihívások elé állította a minőségi újságírást;

47. aggodalmának ad hangot a közösségi médiának és online platformoknak a gyűlöletbeszéd terjesztésére és az erőszakra való uszításra történő felhasználása miatt, és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy igazítsák ki és tegyék naprakészé a jogszabályokat az aktuális fejlemények kezelése érdekében, vagy maradéktalanul hajtsák végre és érvényesítsék az online és offline gyűlöletbeszéd elleni, meglévő jogszabályokat; amellet érvel, hogy e tekintetben szorosabb együttműködésre van szükség az online platformokkal, valamint a vezető internetes és médiavállalatokkal;

48. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a színvonalas újságíráshoz és a tájékoztatás sokoldalúságához szükséges keretet a tömegtájékoztatás sokszínűségét hátrányosan befolyásoló médiakoncentráció elleni küzdelemben;

2016. november 23., szerda

49. megjegyzi, hogy a médiaoktatás tudást és készségeket ad, valamint képessé teszi a polgárokat véleménynyilvánítási szabadságuk gyakorlására, a médiatartalmak kritikai elemzésére és a félretájékoztatásra való reagálásra; kiemeli ezért, hogy a médiaműveltséget célzó fellépések segítségével minden szinten növelni kell a félretájékoztatás veszélyeivel kapcsolatos tudatosságot, többek között egy média-, újságírói és szerkesztői etikáról szóló európai tájékoztatói kampánnyal, valamint a közösségi platformokkal való jobb együttműködés előmozdításával és a gyűlöletbeszéd, az erőszakra való felbujtás és az online megkülönböztetés kezelésére irányuló közös kezdeményezések támogatásával;

50. megállapítja, hogy semmiféle „puha” hatalmi stratégia nem lehet sikeres a kulturális diplomácia és a kultúrák közötti párbeszéd országok közötti és országon belüli előmozdítása nélkül, az Unión belül és azon túl; bátorítja ezért a hosszú távú nyilvános és kulturális diplomáciai fellépéseket és kezdeményezéseket, például a diákokat és a fiatal szakembereket célzó ösztöndíjakat és csereprogramokat, köztük a kultúrák közötti párbeszéd támogatására, az EU-hoz fűződő kulturális kapcsolatos megerősítésére és a közös kulturális kapcsolatok és örökség előmozdítására irányuló kezdeményezéseket, valamint az uniós küldöttségek és az EKSZ tagjai számára megfelelő képzés biztosítását annak érdekében, hogy megfelelő interkulturális készségekkel rendelkezzenek;

51. úgy véli, hogy a közmédiának példát kell mutatnia arra, hogy miként kell az újságírás bevált gyakorlataival és etikai elveivel összhangban pártatlan és objektív tájékoztatást nyújtani;

52. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani az új technológiákra – köztük a digitális műsorszórásra, a mobiltávközlésre, az internetes média- és közösségi hálózatokra, ezen belül a regionális jellegű hálózatokra is –, amelyek elősegítik a Szerződésben foglalt európai értékekre vonatkozó információk terjesztését és azok nagyobb mértékű tudatosítását; emlékeztet arra, hogy e tájékoztatásnak magas színvonalúnak kell lennie, annak keretében be kell számolni konkrét bevált gyakorlatokról és rá kell világítani az EU harmadik országokban megnyilvánuló hatásaira, köztük az uniós humanitárius segítségnyújtásra, valamint azokra a lehetőségekre és előnyökre, melyeket az Unióval való szorosabb kapcsolat és együttműködés hoz magával a harmadik országok polgárai és különösen a fiatalok számára, például a vízummentes utazás vagy a kapacitásépítés, a mobilitás és a csereprogramok tekintetében;

53. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az OPEN szomszédsági program keretében jelenleg fejlesztés alatt álló, európai szomszédságpolitikának szentelt új honlap ne csak a szakértői közösségeknek szánt tartalmakat foglaljon magában, hanem tartalmazzon egy, a nagyközönség igényeire szabott részt is; úgy véli, hogy a honlapon helyet kell kapnia egy keleti partnerségnek szentelt résznek is, ahol egy helyen meg lehet találni mindazokat az információkat, melyek jelenleg csak különböző webhelyeken, részenként lelhetők fel;

54. rámutat a popkultúrában és a szórakozva oktatásban rejlő potenciálra, mivel azok felhasználhatók a közös emberi értékek kifejezésére és az uniós politikák közvetítésére is.

55. hangsúlyozza, hogy támogatja az olyan kezdeményezéseket, mint a baltikumi médiakiválósági központ Rigában, a NATO Stratégiai Kommunikációs Kiválósági Központja ((NATO StratCom COE) vagy a radikalizálódástudatossági hálózat kiválósági központja; hangsúlyozza, hogy hasznosítani kell megállapításaikat és elemzéseiket és minden szinten meg kell erősíteni az EU elemzési kapacitásait; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak hasonló projekteket, vállaljanak szerepet az újságírók képzésében, támogassák a független médiacentrumokat és a média sokszínűségét, ösztönözzék a média és az agytrösztök közötti hálózatépítést és együttműködést, valamint a bevált gyakorlatok és információk cseréjét ezen a területen;

56. elítéli a független média, az újságírók és a civil társadalmi aktivisták elleni rendszeres rendőrségi razzákat Oroszországban és a megszállt területeken, ideértve a jogellenes annektálása után a Krímet is; hangsúlyozza több tucat újságíró megölését, nyomtalan eltűnését és bebörtönzését 1999 óta Oroszországban; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg az újságírók védelmét Oroszországban és az EU szomszédságában, valamint támogassák az orosz civil társadalmat és fektessenek be az emberek közötti kapcsolatokba; sürgeti az újságírók azonnali szabadon bocsátását; megjegyzi, hogy az EU megerősíti kapcsolatait a keleti partnerekkel és más szomszédaival, és Oroszország felé is nyitva tartja a kommunikációs csatornákat; elismeri, hogy az orosz félretájékoztatási kampányok legnagyobb akadálya az lenne, ha magán Oroszországon belül létezne független és szabad média; úgy véli, hogy az EU-nak ennek elérését kell célul kitűznie; kéri, hogy fordítsanak különleges figyelmet és elégséges erőforrást a média pluralizmusára, a helyi médiára, az oknyomozó újságírásra és az idegen nyelvű médiára, különös tekintettel az orosz, arab, farszi, török és urdu nyelvre, valamint más olyan nyelvekre, amelyeket a propagandával szemben sebezhető lakosság beszél;

2016. november 23., szerda

57. támogatja az érintett szereplők által Szíriában, Irakban és a térségben (többek között a külföldi harcosok származási országaiban) folytatott kommunikációs kampányokat, amelyek célja, hogy megfosszák hitelétől az ISIL/Dáís ideológiáját, és elítéljék az emberi jogok ISIL/Dáís általi megsértését, valamint hogy fellépjenek a térségbeli egyéb csoportokhoz kötődő erőszakos szélsőségekkel és gyűlöletre uszítással szemben; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy a közel-keleti és észak-afrikai országokkal folytatott párbeszédükben helyezzenek hangsúlyt arra, hogy a felelősségteljes kormányzás, az elszámoltathatóság, az átláthatóság, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása elengedhetetlen előfeltételei annak, hogy megvédjék ezeket a társadalmakat az intoleráns és erőszakos ideológiák terjedésétől, amelyek ösztönzést adnak az olyan terrorszervezeteknek, mint az ISIL/Dáís és az al-Kaida; az ISIL/Dáís és más nemzetközi terrorszervezetek felől érkező növekvő fenyegetéssel szembesülve kiemeli, hogy meg kell erősíteni az együttműködést a biztonsági kérdésekben azokkal az országokkal, amelyek kiterjedt tapasztalatokkal rendelkeznek a terrorizmus elleni küzdelem terén;

58. felhívja az alelnököt/főképviselet és a Tanácsot, hogy erősítsék meg az EU-nak a végrehajtási folyamat melletti teljes körű támogatását, és pénzügyileg járuljanak hozzá a Demokráciáért Európai Alapítvány által a keleti partnerség keretében és azon túl folyó orosz nyelvű médiakezdeményezésekről készített megvalósíthatósági tanulmányban foglalt ajánlások megvalósításához;

o

o o

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a tagállamoknak, a Bizottságnak, valamint a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, az EKSZ-nek és a NATO-nak.

2016. november 23., szerda

P8_TA(2016)0442

Jelnyelv és hivatásos jelnyelvi tolmácsok

Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a jelnyelvekről és a szakképzett jelnyelvi tolmácsokról (2016/2952(RSP))

(2018/C 224/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 2., 5., 9., 10., 19., 168. cikkére és 216. cikkének (2) bekezdésére, valamint az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. és 21. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a siketek jelnyelvéről szóló 1988. június 17-i⁽¹⁾, valamint a jelnyelvekről szóló 1998. november 18-i állásfoglalására⁽²⁾,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (CRPD) és az EU-ban 2011. január 21-én, a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló, 2009. november 26-i 2010/48/EK tanácsi határozattal összhangban történt hatályba lépésére⁽³⁾,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtásáról szóló, 2016. július 7-i állásfoglalására, különös tekintettel az ENSZ CRPD-bizottságának záró észrevételeire⁽⁴⁾,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottságnak az inkluzív oktatáshoz való jogról szóló 4. sz. (2016) általános megjegyzésére⁽⁵⁾,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre (a továbbiakban: „a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv”)⁽⁶⁾,
- tekintettel a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽⁷⁾,
- tekintettel „Az Erasmus+ program és a szakképzési mobilitás támogatásának más eszközei – az egész életen át tartó tanulás perspektívájából” című, 2016. április 12-i állásfoglalására⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európai Ifjúsági Fórum az egyenlőségről és a megkülönböztetésmentességről szóló szakpolitikai dokumentumára⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL C 187., 1988.7.18., 236. o.

⁽²⁾ HL C 379., 1998.12.7., 66. o.

⁽³⁾ HL L 23., 2010.1.27., 35. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0318.

⁽⁵⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

⁽⁶⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽⁷⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0107.

⁽⁹⁾ http://www.youthforum.org/assets/2016/04/0099-16_Policy_Paper_Equality_Non-discrimination_FINAL2.pdf

2016. november 23., szerda

- tekintettel a termékekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáférés követelményeire vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2015. december 2-i javaslatra (COM(2015)0615),
  - tekintettel a közszektorbeli szervezetek webhelyeinek akadálymentesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló 2012. december 3-i javaslatra (COM(2012)0721),
  - tekintettel a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló, 2010. október 20-i 2010/64/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a jelnyelvi tolmácsok európai fórumának (efsli) a „Tanulási eredmények” és „Értékelési iránymutatások” című kiadványaira, melyek célja, hogy a jelnyelvi tolmácsok egyenlő képzési lehetőségeket kapjanak, valamint hogy a siket polgárok az Unió egész területén minőségi szolgáltatásokban részesüljenek ⁽²⁾,
  - tekintettel az efsli/Siketek Európai Uniója által a jelnyelvi tolmácsok számára a nemzetközi/európai szintű találkozókhoz kidolgozott iránymutatásra ⁽³⁾,
  - tekintettel a Szinkrontolmácsok Nemzetközi Szövetségének (AIIC) a vegyes csapatokban dolgozó tolmácsok számára kidolgozott iránymutatására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a külföldi munkavállalás vagy tanulás esetén a jelnyelvi tolmácsolási szolgáltatáshoz való jogokról szóló efsli-jelentésre ⁽⁵⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel teljes jogú polgárként a fogyatékossgal élő személyek, és különösen a nők és gyermekek – beleértve a siket és nagyothalló személyeket, a jelnyelvet használókat és az azt nem használókat – egyenlő jogokkal rendelkeznek, és joguk van az elidegeníthetetlen méltósághoz, az egyenlő bánásmóddhoz, a független életvitelhez, az önállóságához és a teljes körű társadalmi szerepvállaláshoz;
- B. mivel az EUMSZ értelmében az Uniónak politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során fel kell lépnie a fogyatékossgon alapuló megkülönböztetés ellen (10. cikk), és az ilyen megkülönböztetés leküzdésére az Unió jogszabályokat fogadhat el (19. cikk);
- C. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 26. cikke kifejezetten tiltja a fogyatékossgon alapuló megkülönböztetést, és a fogyatékossgal élő személyek társadalomban való egyenlő részvételéről rendelkezik;
- D. mivel az EU-ban mintegy egymillió a jelnyelvet használó ⁽⁶⁾, és 51 millió a nagyothalló polgárok száma ⁽⁷⁾, és ez utóbbiak közül számosan jelnyelvet használók is;
- E. mivel a nemzeti és regionális jelnyelvek teljes jogú, a beszélt nyelvekkel egyenértékű, természetes nyelvek, amelyek saját nyelvtannal és szintaxissal rendelkeznek ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL L 280., 2010.10.26., 1. o.

⁽²⁾ <http://efsli.org/publications>

⁽³⁾ <http://efsli.org/efsliblu/wp-content/uploads/2012/09/SL-Interpreter-Guidelines.pdf>

⁽⁴⁾ <http://aiic.net/page/6701/guidelines-for-spoken-language-interpreters-working-in-mixed-teams/lang/1>

⁽⁵⁾ <http://efsli.org/efsliblu/wp-content/uploads/2012/09/R1101-The-right-to-sign-language-interpreting-services-when-working-or-studying-abroad.pdf>

⁽⁶⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-511_hu.htm

⁽⁷⁾ A Nagyothallók Európai Szövetsége (EFHOH) http://www.efhoh.org/about_us

⁽⁸⁾ Brentari, D., ed. (2010) Sign Languages. Cambridge University Press. Pfau, R., Steinbach M. & Bencie W., eds. (2012) Sign Language: An International Handbook. De Gruyter.

2016. november 23., szerda

- F. mivel az EU többnyelvűségi politikája ösztönzi az idegen nyelvek tanulását, és mivel egyik célja az, hogy minden európai anyanyelvén kívül még két nyelvet beszéljen; mivel a nemzeti és regionális jelnyelvek tanulása és előmozdítása támogathatja ezt a célkitűzést;
- G. mivel az akadálymentes hozzáférhetőség előfeltétele annak, hogy a fogyatékossgal élő személyek önálló életet élhessenek és teljes körű és egyenlő módon részt vehessenek a társadalom életében ⁽¹⁾,
- H. mivel az akadálymentes hozzáférhetőség nem korlátozódik a környezet fizikai hozzáférhetőségére, hanem kiterjed az információk és a kommunikáció hozzáférhetőségére is, többek közt a tartalom jelnyelven való biztosításának formájában is ⁽²⁾,
- I. mivel a szakképzett jelnyelvi tolmácsok a megbízások és feladatok tekintetében egyenrangúak a tolmácsokkal;
- J. mivel a jelnyelvi tolmácsok helyzete nem egységes a tagállamokban, és az informális családi támogatástól a felsőfokú képesítéssel rendelkező tolmácsokig terjedő, széles skálán helyezkedik el;
- K. mivel valamennyi tagállamban hiány van a szakképzett jelnyelvi tolmácsokból, és mivel a jelnyelvet használók és a jelnyelvi tolmácsok aránya 8: 1 és 2 500:1 közt mozog, az átlagos arány pedig 160:1 ⁽³⁾;
- L. mivel olyan petíció ⁽⁴⁾ benyújtására került sor, amely az Európai Parlamenttől a petíciók nemzeti és regionális jelnyelveken való benyújtásának lehetővé tételét kéri;
- M. mivel az Európai Unióban használt jelnyelvekkel foglalkozó brüsszeli nyilatkozat ⁽⁵⁾ a természetes jelnyelv használatához való megkülönböztetésmentes megközelítést szorgalmaz, ahogyan azt a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény előírja, amelyet az EU, és egy kivételével valamennyi tagállam is aláírt;
- N. mivel az állami és a magán televízióban alkalmazott feliratozás szintje és minősége jelentősen eltér az egyes tagállamokban, a skála ugyanis a 10 %-nál kisebb értéktől a csaknem 100 %-ig terjed, és a minőségi normák is nagyban különböznek egymástól ⁽⁶⁾; mivel a tagállamok többségében nem állnak rendelkezésre adatok a televíziós jelnyelvi tolmácsolás szintjéről;
- O. mivel az új nyelvi technológiák fejlesztése előnyöket hozhat a jelnyelvet használók számára;
- P. mivel a CRPD szerint az ésszerű alkalmazkodás megtagadása megkülönböztetést jelent, és mivel a foglalkoztatási egyenlőségről szóló irányelv értelmében az egyenlő bánásmód elvének való megfelelés biztosítása érdekében kötelező az ésszerű alkalmazkodás végrehajtása;
- Q. mivel a siket, siketvak vagy nagyothalló polgárok jelenleg nem kommunikálhatnak közvetlenül az Európai Parlament képviselőivel és az Európai Unió intézményeinek tisztviselőivel, illetve fordítva, mivel az uniós intézmények sem léphetnek közvetlen kapcsolatba siket vagy nagyothalló emberekkel;

⁽¹⁾ 2. számú általános megjegyzés, CRPD-bizottság, CRPD/C/GC/2.

⁽²⁾ Az Egyesült Nemzetek Szervezete egyezménye a fogyatékossgal élő személyek jogairól (UNCRPD), 9. cikk.

⁽³⁾ Wit, M. de (2016, megjelenés előtt). Sign Language Interpreting in Europe, 2016. évi kiadás.

⁽⁴⁾ 1056–16. sz. petíció.

⁽⁵⁾ Brüsszeli nyilatkozat (2010), az Európai Siketek Szövetsége (EUD) http://www.eud.eu/files/8514/5803/7674/brussels_declaration_FINAL.pdf

⁽⁶⁾ EFHOH (2015). State of subtitling access in EU. Elérhető: http://media.wix.com/ugd/c2e099_0921564404524507bed2f-f3648781a3c.pdf

2016. november 23., szerda

Képzett és professzionális jelnyelvi tolmácsok

1. hangsúlyozza, hogy szakképesítéssel rendelkező és professzionális jelnyelvi tolmácsokra van szükség, amit csak a következő megközelítés alapján lehet biztosítani:
  - a) a nemzeti és regionális jelnyelv(ek) hivatalos elismerése a tagállamokban és az uniós intézményekben,
  - b) hivatalos képzés (egyetemi vagy 3 éves nappali tagozatos tanulmánnyal egyenértékű, a beszélt nyelvi tolmácsok képzése tekintetében megkövetelt képzésnek megfelelő egyéb képzés) ⁽¹⁾,
  - c) nyilvántartásba vétel (hivatalos akkreditációs és minőségellenőrzési rendszer, például folyamatos szakmai továbbképzés),
  - d) a szakma hivatalos elismerése;
2. elismeri, hogy a magas színvonalú jelnyelvi tolmácsszolgáltatás nyújtása:
  - a) valamennyi érdekelt fél bevonásával megvalósított objektív minőségértékelés függvénye,
  - b) szakmai képesítéseken alapul,
  - c) a siketek közössége szakértő képviselőinek bevonását feltételezi;
  - d) a jelnyelvi tolmácsok képzésére és alkalmazására szolgáló elégséges források függvénye;
3. elismeri, hogy a jelnyelvi tolmácsolás szakmai szolgáltatás, amelyet megfelelő szakmai díjazással kell ellentételezni;

Az akadálymentes hozzáférhetőség és az ésszerű alkalmazkodás közötti különbségtétel ⁽²⁾

4. méltányolja, hogy az akadálymentes hozzáférhetőség bizonyos csoportok számára előnyöket hoz, és hogy fokozatosan bevezetett előírások csomagján alapul;
5. tudatában van annak, hogy aránytalanságra vagy indokolatlan teherre hivatkozva nem indokolható az akadálymentes hozzáférhetőség biztosításának elmulasztása;
6. elismeri, hogy az ésszerű alkalmazkodás egyénre vonatkozik, és az akadálymentes hozzáférhetőségre vonatkozó kötelezettség kiegészítése;
7. megjegyzi továbbá, hogy egy konkrét személy az ésszerű alkalmazkodás tekintetében intézkedéseket igényelhet még akkor is, ha az akadálymentes hozzáférhetőség kötelezettsége egyébként teljesül;
8. megérti, hogy a jelnyelvi tolmácsolás biztosítása az adott helyzettől függően akadálymentes hozzáférhetőséget vagy ésszerű alkalmazkodást biztosító intézkedésének minősülhet;

Akadálymentes hozzáférhetőség

9. hangsúlyozza, hogy a siket, siketvak és nagyothalló polgárok számára jelnyelvi tolmácsolás, feliratozás, beszédfelismerő formátumok és/vagy alternatív kommunikációs formák, többek között szóbeli tolmácsolás révén ugyanolyan tájékoztatást és kommunikációt kell biztosítani, mint amelyben egészséges társaik részesülnek;

⁽¹⁾ Efsli (2013) Learning Outcomes for Graduates of a Three Year Interpreting Training Programme.

⁽²⁾ CRPD/C/GC/4, 28. pont.

2016. november 23., szerda

10. hangsúlyozza, hogy az állami és kormányzati szervek által nyújtott szolgáltatásokat, többek között az általuk közzétett online tartalmakat élő közvetítők, például helyszíni jelnyelvi tolmácsolás, vagy szükség esetén akár alternatív internetalapú és a távvezérelt szolgáltatások révén is hozzáférhetővé kell tenni;
11. ismételten kifejezésre juttatja elkötelezettségét a politikai folyamat a lehető legnagyobb mértékű hozzáférhetővé tétele mellett, többek között szakképzett jelnyelvi tolmácsolás szolgáltatása révén is; megjegyzi, hogy ez kiterjed a választásokra, a nyilvános konzultációkra és adott esetben egyéb eseményekre is;
12. hangsúlyozza, hogy a nyelvi technológiák egyre nagyobb szerepet játszanak a digitális térhez való akadálymentes hozzáférés mindenki számára egyenlő módon történő biztosításában;
13. elismeri a minimumszabványok jelentőségét az akadálymentes hozzáférhetőség biztosítása szempontjából, különös tekintettel az új és a kialakulóban lévő technológiákra, például az internetalapú jelnyelvi tolmácsolási és feliratozási szolgáltatásokra;
14. megjegyzi, hogy bár az egészségügyi ellátás biztosítása tagállami hatáskörbe tartozik, foglalkozni kell a siket, siketvak és nagyothalló betegek szükségleteivel is (különös figyelmet fordítva a nőkre és gyermekekre), például oly módon is, hogy szakképzett jelnyelvi tolmácsokat bocsát rendelkezésre és ilyen jellegű ismereteket adó képzésben részesíti a személyi állomány tagjait;
15. elismeri, hogy az igazságszolgáltatáshoz való egyenlő hozzáférés a siket, siketvak és nagyothalló polgárok számára csak akkor biztosítható, ha megfelelő képzéssel rendelkező és professzionális jelnyelvi tolmácsok állnak rendelkezésre;
16. tisztában van a szakszerű és precíz tolmácsolási és fordítási szolgáltatások jelentőségével, különösen bírósági és egyéb jogi környezetben; ismételten rámutat ezért annak fontosságára, hogy szakosodott és magasan képzett jelnyelvi tolmácsok álljanak rendelkezésre különösen a fent említett körülmények között;
17. hangsúlyozza, hogy fegyveres konfliktus, humanitárius szükségállapot vagy természeti katasztrófa esetén a fogyatékossgal élő személyeket fokozottan és egyedi intézkedésekkel kell segíteni, például jeltolmácsolás és a vészhelyzetre vonatkozó hozzáférhető, valós idejű, szövegalapú információk rendelkezésükre bocsátása révén⁽¹⁾;

Foglalkoztatás, oktatás és képzés

18. megjegyzi, hogy a foglalkoztatáshoz, az oktatáshoz és képzéshez való egyenlő hozzáférés biztosítása érdekében meg kell hozni az ésszerű alkalmazkodással kapcsolatos, a szakképzett jelnyelvi tolmácsok rendelkezésre bocsátását is magukba foglaló intézkedéseket;
19. hangsúlyozza, hogy kiegyensúlyozott és átfogó tájékoztatást kell nyújtani a jelnyelvről és a siketek élethelyzetéről annak érdekében, hogy a szülők a gyermekeik legjobb érdekeit szolgáló, tájékozott döntést hozhassanak;
20. hangsúlyozza, hogy a korai beavatkozást célzó programok kulcsfontosságúak a gyermekek számára az életvezetési készségek, így a nyelvi készségek kifejlődése szempontjából; megjegyzi továbbá, hogy ezeknek a programoknak ideális esetben siket példaképeket is kellene tartalmazniuk;
21. hangsúlyozza, hogy a siket, siketvak és nagyothalló diákok és szüleik számára az iskoláskor előtti szolgáltatások vagy iskolai oktatás révén lehetőségét kell adni a környezetükben használt nemzeti vagy regionális jelnyelv megtanulására⁽²⁾;

⁽¹⁾ Az Egyesült Nemzetek Szervezete egyezménye a fogyatékossgal élő személyek jogairól (UNCRPD), 11. cikk.

⁽²⁾ http://www.univie.ac.at/designbilingual/downloads/De-Sign_Bilingual_Findings.pdf

2016. november 23., szerda

22. hangsúlyozza, hogy a jelnyelvet fel kell venni a tantervekbe a figyelem felkeltése, valamint a jelnyelvek használatának fokozása érdekében;
23. hangsúlyozza, hogy intézkedéseket kell hozni a siket közösségek nyelvi identitásának elismerése és előmozdítása érdekében ⁽¹⁾;
24. felhívja a tagállamokat, hogy éppúgy ösztönözzék a jelnyelv elsajátítását, mint az idegen nyelvekét;
25. hangsúlyozza, hogy a képesítéssel rendelkező jelnyelvi tolmácsok és a tantestületek jelnyelvben járatos, a kétnyelvű befogadó oktatási környezetben hatékony munkavégzés képességeivel bíró tagjai jelentős mértékben hozzájárulnak a siket gyermekek és fiatalok egyetemi szintű tanulmányi sikereihez, ami hosszú távú magasabb oktatási eredményekhez és a munkanélküliségi arány csökkenéséhez vezet;
26. hangsúlyozza, hogy széles körben tapasztalható a hozzáférhető formátumú és nyelvű kétnyelvű jelnyelvi tankönyvek és tananyagok hiánya;
27. nyomatékosan kéri a szabad mozgás elvének szavatolását az EU-ban a siket, siketvak és nagyothalló emberek számára, különösen az Erasmus+ és a hozzá kapcsolódó mobilitási programok keretében, biztosítva, hogy a résztvevőkre ne háruljanak aránytalan terhek abból fakadóan, hogy maguknak kell biztosítaniuk saját tolmácsolási szükségleteik kielégítését;
28. üdvözli a „fogyatékossgal élő személyek európai kártyája” kísérleti projektet; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jelnyelvi tolmácsolást kizárták a projektből, mivel ez jelentősen akadályozza a siket, siketvak és nagyothalló a munkavállalók és diákok a szabad mozgását az EU-ban;

Az Európai Unió intézményei

29. elismeri, hogy az EU intézményeinek a legjobb gyakorlat példáit kell közvetíteniük alkalmazottaik, választott tisztviselőik, gyakornokaik és az uniós polgárok számára az ésszerű alkalmazkodás és az akadálymentes hozzáférhetőség tekintetében, amibe a jelnyelvre történő tolmácsolás is beletartozik;
30. üdvözli, hogy az Európai Unió intézményei eseti alapon már jelenleg is gondoskodnak a nyilvános rendezvények és bizottsági ülések akadálymentes hozzáférhetőségéről; úgy véli, hogy a feliratozás és a beszéd felismerés alkalmazását alternatívaként kellene fontolóra venni, ugyanakkor egyenértékű és szükséges intézkedésként is a jelnyelvet nem használó nagyothallók vonatkozásában, valamint hogy ez szintén fontos az uniós intézmények alkalmazottai számára az ésszerű alkalmazkodásnak a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK tanácsi irányelv 5. cikkével összhangban való biztosítása tekintetében;
31. elismeri, hogy az uniós intézményeknél működik egy rendszer, melynek keretében a tolmácsolási osztályok jelnyelvi tolmácsolási szolgáltatást nyújtanak az akadálymentes hozzáférhetőséget biztosítandó; sürgeti az intézményeket, hogy akkor is vegyék igénybe ezeket a meglévő rendszereket, amikor ésszerű alkalmazkodást biztosítanak az alkalmazottak és/vagy a választott tisztviselők számára, ezáltal hatékonyan csökkentve az egyénekre s az intézményekre nehezedő adminisztratív terheket;
32. határozottan felhívja az intézményeket, hogy hivatalosan adják meg a jelnyelvi tolmácsoknak ugyanazt a státuszt, mint amivel a tolmácsok rendelkeznek az intézmények és/vagy azok alkalmazottai és kinevezett tisztviselői számára nyújtott tolmácsolási szolgáltatások tekintetében, ideértve a technológiai támogatáshoz, segédanyagokhoz és dokumentumokhoz való hozzáférést is;
33. sürgeti az Eurostatot annak biztosítására, hogy az uniós intézmények megkapják a jelnyelvet használó siketekre, siketvakokra és nagyothallókra vonatkozó statisztikákat fogyatékossgai és nyelvi szakpolitikáik jobb kialakítása, végrehajtása és elemzése érdekében;
34. sürgeti a Parlament látogatásszervező szervezeti egységét, hogy gondoskodjék a siket, siketvak és nagyothalló látogatók igényeiről azáltal, hogy számukra közvetlen hozzáférést biztosít a nemzeti és regionális jelnyelvi és beszéd felismerési szolgáltatásokhoz;

⁽¹⁾ 4. számú általános megjegyzés, CRPD-bizottság, CRPD/C/GC/4, az alábbi helyen elérhető: <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>

2016. november 23., szerda

35. kéri az intézményeket, hogy maradéktalanul hajtsák végre az INSIGN európai kísérleti projektet, amely az Európai Parlament egy valós idejű jelnyelvi alkalmazás és szolgáltatás végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i határozata nyomán született, és amelynek célja a siket és nagyothalló emberek és az uniós intézmények közti kommunikáció javítása ⁽¹⁾;

o

o o

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ <http://www.eud.eu/projects/past-projects/insign-project/>

2016. november 23., szerda

P8_TA(2016)0443

A bentazon hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbítása

Az Európai Parlament 2016. november 23-i állásfoglalása a bentazon hatóanyagok a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyása meghosszabbítására, továbbá az 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet mellékletének módosítására irányuló bizottsági végrehajtási rendelettervezetről (D047341/00 – 2016/2978(RSP))

(2018/C 224/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a bentazon hatóanyagok a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyásának meghosszabbítására, továbbá az 540/2011/EU végrehajtási rendelet mellékletének módosítására irányuló bizottsági végrehajtási rendelettervezetre (D047341/00,
  - tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 20. cikke (1) bekezdésére,
  - tekintettel a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 11. és 13. cikkére,
  - tekintettel az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance bentazone” ⁽³⁾ (A bentazon hatóanyag esetében felmerülő kockázatok felméréséről szóló, peszticideket vizsgáló szakértői értékelésből levont következtetés) című dokumentumára,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalási indítványára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 106. cikkének (2) és (3) bekezdésére,
- A. mivel a bentazon hatóanyag növénykultúrák széles körében alkalmazott kelés utáni, szelektív növényvédő szer széleslevelű gyomnövények ellen, amelynek használata elterjedt a mezőgazdaságban;
- B. mivel a bentazon hatóanyag tulajdonságaiból adódóan különösen nagy kockázatot jelent a közvetlen beszivárgás a talajvízbe;
- C. mivel az Egyesült Királyság Környezetvédelmi Ügynökségének adatai szerint a bentazon hatóanyag az angliai talajvízben leggyakrabban kimutatott engedélyezett növényvédő szer, és a felszíni vizekben is megtalálható; mivel egész Európában hasonló a helyzet;
- D. mivel a Bizottság 2016. április 8-i (EU) 2016/549 végrehajtási rendelete az 540/2011/EU végrehajtási rendelet módosításáról 2017. június 30-ig meghosszabbította a bentazon hatóanyag jóváhagyási időtartamát annak okán, hogy a vegyi anyag vizsgálata elhúzódott;
- E. mivel a bentazon hatóanyagok a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti jóváhagyása meghosszabbítására, továbbá az 540/2011/EU végrehajtási rendelet mellékletének módosítására irányuló bizottsági végrehajtási rendelettervezet (a továbbiakban: „végrehajtási rendelettervezet”) az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) által végzett tudományos értékelés alapján 2032. január 31-ig, vagyis a lehető leghosszabb időszakra rendelkezik a bentazon engedélyezéséről;

⁽¹⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽³⁾ EFSA Journal 2015; 13(4):4077.

2016. november 23., szerda

- F. mivel az 1107/2009/EK rendelettel összhangban, valamint a jelenlegi tudományos és technikai ismeretek fényében a végrehajtási rendelettervezet bizonyos feltételeket és korlátozásokat tartalmaz, különösen a további megerősítő információ nyújtásának kötelezettségét;
- G. mivel a hosszabbítási kérelmet értékelő jelentésre vonatkozó észrevételek mérlegelése nyomán az a döntés született, hogy a kérelmezőknek további információval kell szolgálniuk;
- H. mivel a hosszabbítási kérelmet értékelő jelentésre vonatkozó észrevételek mérlegelése nyomán az a döntés született, hogy az EFSA végezzen szakértői konzultációt a vegyi anyag emlősökre gyakorolt toxicitása, szermaradékai, környezeti sorsa és viselkedése, valamint ökotoxicitása terén, és fogadjon el következtetést arra nézve, hogy a bentazon hatóanyag várhatóan megfelel-e az 1107/2009/EK rendelet 4. cikkében foglalt feltételeknek;
- I. mivel a kérelmezőknek az OECD fogalmi keretben jelenleg szereplő 2. és 3. szintű tesztekre vonatkozó megerősítő információt kell benyújtaniuk az endokrin rendszer által katalizált hatásmechanizmusok lehetőségének vizsgálata érdekében, tekintettel a patkányokon végzett fejlődési toxicitásvizsgálat során megfigyelt fejlődési hatásokra (beágyazódás utáni veszteségek növekedése, az élő magzatok számának csökkenése és a magzati fejlődés rendellenességei egyértelmű anyai toxicitás hiányában, amelyek arra utalnak, hogy megfelelő lehet a 2. kategóriájú, reprodukciót károsító anyagnak minősítés);
- J. mivel a fogyasztói kockázatértékelés nem került véglegesítésre amiatt, hogy a növények esetében végzett kockázatértékelés, illetve az állatok esetében való érvényesítés tekintetében javasolt szermaradék-meghatározások ideiglenesnek minősültek az adatok terén feltárt hiányosságok miatt;
- K. mivel a felszín alatti vizeknek a kiindulási anyag bentazonnal és a metabolit N-metil-bentazonnal szembeni kitettségére vonatkozó értékelés nem került véglegesítésre; mivel nem áll rendelkezésre információ a felszín alatti vizek lehetséges kitettségére vonatkozóan abban az esetben, ha az évi kijuttatási mennyiség meghaladja a 960 g hatóanyag/ha mennyiséget (a reprezentatív használat előírt mennyiségei 1 440 g hatóanyag/ha-ig terjednek);
- L. mivel a Bizottság határozata a hatóanyag jóváhagyásáról – egyúttal adatokat kérve a biztonságossága megerősítésére vonatkozóan (amely a megerősítő jellegű információkkal kapcsolatos eljárás néven ismert) – lehetővé tenné a hatóanyag forgalmazását még mielőtt a Bizottság minden szükséges adatot megkapott volna a döntés alátámasztásához;
- M. mivel az európai ombudsman az Európai Bizottság növényvédő szerek (pesticidek) engedélyezésével és forgalomba hozatalával kapcsolatos gyakorlatairól szóló 12/2013/MDC ügyben 2016. február 18-án hozott határozata felszólította a Bizottságot, hogy megszorítóan és szigorúan az alkalmazandó jogszabályokkal összhangban alkalmazza a megerősítő jellegű információkkal kapcsolatos eljárást, és az ombudsman döntését követő két éven belül nyújtson be jelentést, amely igazolja, hogy a megerősítő jellegű információkra vonatkozó határozatok száma a jelenlegi megközelítéshez képest jelentősen csökkent;
- N. mivel a Bizottság végrehajtási rendelettervezete nem hajtja végre az európai ombudsman javaslatait, amelyek megoldást kínálnak a Bizottság növényvédő-jóváhagyási rendszerének fejlesztésére;
- O. mivel az 1107/2009/EK rendelet értelmében a hatóanyagok jóváhagyása legfeljebb tizenöt évre hosszabbítható meg; mivel a jóváhagyás időtartamának arányban kell állnia az adott hatóanyag használatával járó esetleges kockázatokkal; mivel az elővigyázatosság elve, amelyet az 1107/2009/EK rendelet értelmében alkalmazni kell, a Bizottság számára előírja, hogy ne hagyjon jóvá hatóanyagokat olyan esetekben, amelyekben a közegészség vagy a környezet veszélyeztetve lehet;
- P. mivel az EFSA szakértői értékelése javasolja a bentazon hatóanyag 2. kategóriájú, reprodukciót károsító anyagként történő besorolását, összhangban az 1272/2008/EK rendelet rendelkezéseivel;

2016. november 23., szerda

- Q. mivel egy eset akkor sorolható a kritikus problématerületek közé, amennyiben elegendő információ áll rendelkezésre a reprezentatív használatok értékelésének elvégzéséhez, összhangban az 1107/2009/EK rendelet 29. cikkének (6) bekezdése szerinti egységes elvekkel, valamint az 546/2011/EU rendelet rendelkezéseivel, továbbá ez a vizsgálat nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy legalább egy reprezentatív felhasználás tekintetében várható, hogy a hatóanyagot tartalmazó növényvédő szer nem fog károsan hatni az emberi vagy állati egészségre, vagy a felszín alatti vizekre nézve, illetve nem terheli elfogadhatatlan mértékben a környezetet;
- R. mivel az EFSA következtetései szerint kritikus problémák kerültek meghatározásra, különösen az a tény, hogy a két kérelmező számára javasolt technikai anyagspecifikáció nem volt összevethető a toxikológiai referenciaértékek megállapítására szolgáló tesztelés során használt anyaggal, valamint nem került bizonyításra, hogy az ökotoxicitásra vonatkozó kísérletek során használt technikai anyag megfelelően reprezentatív a két kérelmező technikai specifikációi vonatkozásában;
1. úgy véli, hogy a bizottsági végrehajtási rendelet tervezete túllépi az 1107/2009/EK rendeletben meghatározott végrehajtási hatásköröket;
  2. úgy véli, hogy a bentazol hatóanyag reprezentatív használatának értékelése nem elégséges annak megállapításához, hogy legalább egy reprezentatív felhasználás tekintetében várható, hogy a hatóanyagot tartalmazó növényvédő szer nem fog károsan hatni az emberi vagy állati egészségre, vagy a felszín alatti vizekre nézve, illetve nem terheli elfogadhatatlan mértékben a környezetet.
  3. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a növényvédelmi termékekre vonatkozó alternatív, fenntartható és költséghatékony megoldások terén finanszírozzák a kutatást és az innovációt az emberi és állati egészség, valamint a környezet magas szintű védelmének biztosítása érdekében;
  4. úgy véli, hogy a megerősítő jellegű információkkal kapcsolatos eljárásnak a bentazon hatóanyagra történő alkalmazásával a Bizottság megsértette az 1107/2009/EK rendelet rendelkezéseit, valamint az elővigyázatosságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkében szereplő elvét.
  5. felhívja a Bizottságot, hogy végezze el a releváns hiányzó információ igénylését és értékelését, mielőtt a jóváhagyásról döntene;
  6. felkéri a Bizottságot, hogy vonja vissza végrehajtási rendelete tervezetét és nyújtson be új tervezetet a bizottságnak;
  7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0444

Gui Minhai, a Kínában bebörtönzött könyvkiadó ügye

Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása Gui Minhai, a Kínában bebörtönzött kiadó ügyéről (2016/2990(RSP))

(2018/C 224/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kínai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a Hongkongban eltűnt könyvkiadói munkatársak ügyéről szóló 2016. február 4-i ⁽¹⁾, az EU és Kína közötti kapcsolatokról szóló 2015. december 16-i ⁽²⁾, valamint „Az EU prioritásai az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 25. ülészsaka tekintetében” című, 2014. március 13-i ⁽³⁾ állásfoglalásaira,
  - tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének a Mighty Current kiadóhoz köthető személyek hongkongi eltűnéséről szóló, 2016. január 7-i nyilatkozatára,
  - tekintettel az Európai Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat 2016. áprilisi, 18. éves jelentésére a Hongkong Különleges Közigazgatási Területről,
  - tekintettel az EU és Kína között az emberi jogokról folytatott, 1995-ben indított párbeszédre és a párbeszéd 2015. november 30. és december 1. között Pekingben tartott 34. fordulójára,
  - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának 2016. február 16-i nyilatkozatára,
  - tekintettel az Európai Bizottságnak és az EKSZ-nek Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett, „A Kínára vonatkozó új uniós stratégia elemei” című, 2016. június 22-i közös közleményére;
  - tekintettel a Kínai Népköztársaság Hongkongi Különleges Közigazgatási Területének alaptörvényére, különösen annak a személyes szabadságjogokra és a sajtószabadságra vonatkozó cikkeire, valamint a hongkongi jogokról szóló rendeletre (Hong Kong Bill of Rights Ordinance),
  - tekintettel az 1966. december 16-án kelt Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
  - tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
  - tekintettel az új nemzetbiztonsági törvénynek a Kínai Nemzeti Népi Kongresszus állandó bizottsága általi, 2015. július 1-jei elfogadására, a külföldi nem kormányzati szervezetek igazgatásáról szóló új törvénynek a Nemzeti Népi Kongresszus általi, 2016. április 28-i elfogadására és a kiberbiztonságról szóló új törvény 2016. november 7-i elfogadására,
  - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Gui Minhai, aki könyvkiadással foglalkozik, továbbá egy Pekinget kritikával illető irodalmi műveket értékesítő könyvesbolt és könyvkiadó részvényese, 2015. október 17-én Thaiföldön, Pattaya városából nyom nélkül eltűnt;
- B. mivel 2015 októbere és decembere között négy további olyan hongkongi lakos (Lui Bo, Zhang Zhiping, Lam Wing-Kee és Lee Bo) tűnt el, akik ugyanennél a könyvesboltnál dolgoztak;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0045.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0458.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0252.

2016. november 24., csütörtök

- C. mivel Gui Minhai kínai származású svéd állampolgár, tehát uniós polgár;
- D. mivel 2016. január 17-én Gui Minhai szerepelt egy kínai tévéműsorban, és a jelek szerint elismerte, hogy önként tért vissza a szárazföldi Kínába azért, hogy elbírálják egy 2003-ban történt autóbalesettel kapcsolatos feltételezett bűncselekményének ügyét; mivel komoly okkal úgy vélhető, hogy a tévés szereplése pusztán színjáték volt, és előre megírt szöveget olvasott fel;
- E. mivel Gui Minhai több mint egy éve áll letartóztatás alatt, teljes elkülönítésben, és mivel holléte ismeretlen; mivel Gui Minhai a könyvkereskedők csoportjának egyetlen olyan tagja, aki még mindig börtönben van;
- F. mivel a svéd hatóságok arra kérték a kínai hatóságokat, hogy teljes mértékben támogassák állampolgárukat, valamint a többi „eltűnt” személy jogainak védelmét; mivel sem Gui Minhai családját, sem a svéd kormányt nem tájékoztatták hivatalos vádemelésről vagy fogvatartása hivatalos helyéről;
- G. mivel Lui Bo és Zhang Zhiping számára azt követően, hogy a szárazföldi Kínában fogva tartották őket, megengedték, hogy 2016. március 4-én, illetve 8-án visszatérjenek Hongkongba; mivel a rendőrséget arra érték, hogy ejtsék a velük kapcsolatos ügyeket, és még érkezésük napján visszatértek a szárazföldi Kínába; mivel Lee Bo 2016. március 24-én visszatért Hongkongba, és tagadja, hogy elröbölték volna; mivel Lam Wing-Kee 2016. június 16-án visszatért Hongkongba;
- H. mivel 2016 júniusában Lam Wing-Kee, a kiadók egyike, visszatért Hongkongba, hogy lezárja az eltűnésével kapcsolatos vizsgálatot, de ahelyett, hogy visszatért volna a szárazföldi területre, tévékamerák előtt elmondta a sajtónak, hogy a kínai biztonsági erők elröbölték, elszigetelve tartották és olyan bűncselekmények beismerésére kényszerítették, amelyeket nem követett el;
- I. mivel Hongkong kitart a szólás-, a véleménynyilvánítási és a kiadói szabadság mellett, és védi e szabadságokat; mivel bár Kína szárazföldi részén tilos, Hongkongban jogszerű a kínai vezetést bíráló bármely anyag közzététele; mivel az „egy ország – két rendszer” elv a fenti szabadságok tekintetében garantálja Hongkong autonómiáját Pekinggel szemben az alaptörvény 27. cikkében foglaltaknak megfelelően;
- J. mivel a Hongkong Különleges Közigazgatási Területről szóló 2015-ös éves jelentésben az EKSZ és a Bizottság az öt könyvkiadó esetét véli a Hongkong alaptörvényét és az „egy ország – két rendszer” elvet érintő legnagyobb kihívásnak azóta, hogy Hongkongot 1997-ben átadták a Kínai Népköztársaságnak; mivel csak a hongkongi törvényes bűnüldöző hatóságok rendelkeznek jogi felhatalmazással arra, hogy Hongkongban érvényt szerezzenek a jogszabályoknak;
- K. mivel az ENSZ Kínzás Elleni Bizottsága súlyos aggodalmának adott hangot azon különböző forrásokból származó, egybehangzó jelentések miatt, amelyek szerint továbbra is alkalmazzák az el nem ismert és nem hivatalos fogdáknak, az úgynevezett „fekete börtönökben” a jogszerűtlen fogva tartás gyakorlatát; mivel komoly aggodalmának adott hangot azon egybehangzó jelentések miatt is, amelyek szerint a kínzás és a bántalmazás még mindig szerves része a büntető igazságszolgáltatásnak, amely ítélethozatalát túlzott mértékben a beismerő vallomásokra alapozza;
- L. mivel Kína aláírta, de még nem erősítette meg a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát, mivel Kína nem írta alá és nem erősítette meg minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt;
- M. mivel a 2015. június 29-én tartott 17. EU–Kína csúcstalálkozó új szintre emelte a kétoldalú kapcsolatokat, és mivel az EU az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó stratégiai keretében elkötelezte magát, hogy az emberi jogokat helyezi a harmadik országokkal, köztük a stratégiai partnereivel fenntartott kapcsolatai középpontjába; mivel a 2016. július 12–13-án tartott 18. EU–Kína csúcstalálkozó olyan tartalmú nyilatkozattal zárult, amely szerint az EU és Kína között még 2016 vége előtt sor kerül az emberi jogi párbeszéd egy újabb fordulójára;

2016. november 24., csütörtök

1. súlyos aggodalmának ad hangot, amiért semmit sem lehet tudni Gui Minhai hollétéről; felszólít arra, hogy haladéktalanul adjanak részletes tájékoztatást tartózkodási helyéről és hollétéről, és felszólít azonnali biztonságos szabadon engedésére, valamint arra, hogy biztosítsák számára a kommunikációhoz való jogot;
2. aggodalmát fejezi ki azon állítások miatt, amelyek szerint Kína szárazföldi területének bűnüldöző szervei Hongkongban tevékenykednek; emlékezteti a kínai hatóságokat arra, hogy bűnüldöző hatóságaik bármely hongkongi tevékenysége összeegyeztethetetlen lenne az „egy ország – két rendszer” elvével;
3. sürgeti az érintett thaiföldi, kínai és hongkongi hatóságokat, hogy a jogállamisággal összhangban tisztázzák az eltűnések körülményeit;
4. határozottan elítéli az emberi jogok megsértésének minden esetét, különösen az önkényes őrizetbe vételt, a kiadatást, a kikényszerített vallomások, a titkos fogva tartást, a magánzárkás fogva tartást és a kiadói és véleménynyilvánítási szabadság megsértését; emlékeztet, hogy a könyvszerkesztők, újságírók és bloggerek függetlenségét meg kell védeni; felszólít az emberi jogi jogsértések és a politikai megfélemlítés azonnali beszüntetésére;
5. elítéli a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását és kriminalizálását, és helyteleníti a véleménynyilvánítási szabadságra vonatkozó korlátozások szigorítását; felszólítja a kínai kormányt, hogy vessen véget a szabad információ-áramlás akadályozásának, ideértve az internet használatának korlátozását is;
6. aggodalmának ad hangot a kibertér cenzúrájának és ellenőrzésének gyakorlatait megalapozó és intézményesítő, a kiberbiztonságról szóló, 2016. november 7-én elfogadott új jogszabály miatt, valamint az elfogadott nemzetbiztonsági jogszabály és a terrorizmus elleni jogszabálytervezet miatt; felhívja a figyelmet a kínai reformpárti ügyvédek és polgári jogi aktivisták azzal kapcsolatos félelmeire, hogy e jogszabályok tovább korlátozzák majd a véleménynyilvánítás szabadságát és még nagyobb lesz az öncenzúra;
7. felszólítja Kínát, hogy engedje szabadon a kormányt békésen bírálókat, a korrupcióellenes aktivistákat, ügyvédeket és újságírókat, és ejtsen velük szemben minden vádat;
8. aggodalmát fejezi ki a külföldi nem kormányzati szervezetek kezeléséről szóló jogszabály 2017. január 1-jei hatálybalépése miatt, mivel radikálisan megnehezítené a kínai civil társadalom tevékenységeit, és súlyosan korlátozná az egyesülési szabadságot és a véleménynyilvánítás szabadságát az országban, többek között azért, hogy betiltja a kínai közbiztonsági minisztériumnál be nem jegyzett külföldi nem kormányzati szervezeteket, és hogy megtiltja a tartományi közbiztonsági minisztériumoknak, hogy kínai magánszemélyeket vagy szervezeteket finanszírozzanak, és megtiltana a kínai csoportoknak, hogy be nem jegyzett külföldi – többek között hongkongi és makaói székhellyel rendelkező – nem kormányzati szervezetek nevében vagy engedélyével „tevékenységeket” végezzenek; felszólítja a kínai hatóságokat, hogy biztosítsanak biztonságos és tisztességes környezetet, valamint átlátható eljárásokat, amelyek lehetővé teszik a nem kormányzati szervezetek szabad és hatékony működését Kínában;
9. kiemeli az Európai Unió elkötelezettségét a hongkongi demokrácia, így a jogállamiság, az igazságszolgáltatás függetlensége, az alapvető jogok és szabadságok, az átláthatóság, valamint az információszabadság és a véleménynyilvánítás szabadságának megerősítése iránt;
10. felszólítja Kínát, hogy késedelem nélkül írja alá és erősítse meg a minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt;
11. hangsúlyozza az Európai Unió elkötelezettségét a jogállamiság, az igazságszolgáltatás függetlensége, az alapvető jogok és szabadságok, az átláthatóság, valamint a szólás és a véleménynyilvánítás szabadságának megerősítése iránt minden olyan országban, amellyel kétoldalú kapcsolatokat ápol; úgy véli, hogy meg kell teremteni a kölcsönös tiszteleten alapuló, érdemi és nyílt emberi jogi párbeszédet; úgy gondolja, hogy az EU és Kína közötti szilárd, folyamatos kapcsolatoknak eredményes platformot kell biztosítaniuk a kölcsönös tiszteleten alapuló, érett, érdemi és nyílt emberi jogi párbeszédhez;
12. kitart amellett, hogy a kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok kölcsönösen fontos szerepet játszanak jólétünk fellendítésében; emlékeztet arra, hogy e kapcsolatok csak a jóhiszeműség és a kölcsönös bizalom szellemében fejlődhetnek; hangsúlyozza, hogy a modern kereskedelmi megállapodásoknak részét képezi az emberi jogok és az átláthatóság tisztelete;
13. sürgeti az érintett uniós intézményeket, hogy gyorsan intézkedjenek és vegyék fel Gui Minhai ügyét az EU és Kína közötti emberi jogi párbeszéd következő fordulójának napirendjére;

2016. november 24., csütörtök

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Kínai Népköztársaság kormányának és parlamentjének, valamint Hongkong Különleges Közigazgatási

---

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0445

A Guarani-Kaiowá törzs helyzete Mato Grosso Do Sul brazil államban

Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a braziliai Mato Grosso do Sul államban élő Guarani-Kaiowá törzs helyzetéről (2016/2991(RSP))

(2018/C 224/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a braziliai őslakos népek jogai védelmének szükségességéről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a braziliai őslakos népek alkotmányos jogainak megsértéséről szóló, 1996. február 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a braziliai őslakos népek helyzetéről szóló, 1995. október 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel az őslakos népek jogairól szóló, az ENSZ Közgyűlés által 2007. szeptember 13-án elfogadott ENSZ-nyilatkozatra,
  - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948. december 10-én fogadtak el,
  - tekintettel az ENSZ 2015. szeptemberi fenntartható fejlesztési céljaira,
  - tekintettel az üzleti és emberi jogokra vonatkozó irányadó ENSZ-alapelvekre és az ENSZ Globális Megállapodására,
  - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet bennszülött és törzsi népekről szóló, 1989. június 27-én elfogadott és Brazília által aláírt (169. számú) egyezményére,
  - tekintettel Federica Mogherini, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a világ őslakos népei nemzetközi napjának alkalmából tett 2016. augusztus 9-i nyilatkozatára,
  - tekintettel az ENSZ emberi jogok védelmezőiről szóló, 1998. évi nyilatkozatára, az Európai Unió emberi jogi jogvédőkről szóló iránymutatására, valamint a demokrácia és az emberi jogok európai eszközére (EIDHR),
  - tekintettel az őslakosok jogaival foglalkozó ENSZ különmegbízott, Victoria Tauli Corpuz jelentésére a 2016. március 7–17. közötti braziliai kiküldetéséről (A/HRC/33/42/Add.1),
  - tekintettel az Őslakos Misszionárius Tanács (CIMI) 2016. évi jelentésére,
  - tekintettel az EU emberi jogi különleges képviselőjének az EU–Brazília közötti emberi jogi párbeszéd során tett nyilatkozatára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a hatályos 1988-as évi brazil alkotmány – amelynek kidolgozásakor az őslakos népekkel is konzultáltak – elismeri e népek jogait arra, hogy megőrizzék kulturális hagyományait, valamint elismeri az ősi területekhez való eredeti jogukat; mivel az államra hárul e jogok szabályozásának és védelmének feladata;

⁽¹⁾ HL C 65., 1996.3.4., 164. o.

⁽²⁾ HL C 287., 1995.10.30., 202. o.

2016. november 24., csütörtök

- B. mivel az őslakosok jogaival foglalkozó ENSZ- különmegbízott szerint az elmúlt nyolc évben a beszámolók szerint aggasztóan megrekedt az ENSZ-ajánlások végrehajtása és olyan – régóta húzódó, a braziliai őslakos népek számára kulcsfontosságú – ügyek megoldása terén, amilyen például a földterületek bejegyzése, illetve az őslakos népeket illető jogok védelmének nyugtalanító visszaesése;
- C. mivel az őslakosok egészségével foglalkozó különleges titkárság (SESAI) és a Mato Grosso do Sul államban élő őslakosokat tömörítő egészségügyi körzet (DSEI-MS) hivatalos adatai szerint az elmúlt 14 évben a Guarani-Kaiowá törzs legalább 400 tagját és 14 vezetőjét – köztük Simiao Vilharvát és Clodioidi de Souzát – gyilkolták meg ősi földjeik békés tiltakozás keretében történő visszafoglalására irányuló törekvéseik során;
- D. mivel az őslakos népek egészségével és táplálkozásával foglalkozó, 2008–2009-ben végzett nemzeti felmérés szerint az őslakos gyermekek 26 %-a krónikusan alultáplált, szemben a nem őslakos gyermekek körében mért 5,9 %-kal; mivel a FIAN Brazil és az Őslakos Misszionárius Tanács (CIMI) közelmúltbeli kutatása szerint a Guarani és Kaiowá közösségek tagjainak 42 %-a krónikus alultápláltságban szenved;
- E. mivel a nem megfelelően nyújtott egészségügyi ellátás, oktatás és szociális szolgáltatások, valamint az ősi területek kijelölésének hiánya is közrejátszott a fiatalok öngyilkosságában és a gyermekhalandóságban; mivel az elmúlt 15 évben legalább 750-en – többségükben fiatalok – követtek el öngyilkosságot és több mint 600 gyermek vesztette el életét 5. életévének betöltése előtt, legtöbbször megelőzhető, könnyen kezelhető betegségekben;
- F. mivel a brazil őslakos területek 98,33 %-a az Amazonas térségében található, ahol az őslakosok hozzájárulnak a biológiai sokféleség megőrzéséhez és így szerepet játszanak az éghajlatváltozás megelőzésében; mivel a Jogok és Erőforrások Kezdeményezés, a Woods Hole Kutatási Központ és a Világ Erőforrásai Intézet által készített, „A kollektív földterületeken való szén-dioxid-tárolás globális alapkövetelményei felé: hozzájárulás az éghajlatváltozás enyhítéséhez” című, 2016. november 1-jén közzétett tanulmány szerint az őslakos területek bővítése fontos szerepet tölthet be az erdők, a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma megőrzésében;
- G. mivel a Szövetségi Közigazgatási Minisztérium és az őslakos népeket támogató nemzeti alapítvány (FUNAI) 2007-ben megállapodott az arra irányuló műveletek feltételeiben (TAC), hogy 2009-ig beazonosítsanak és kijelöljenek 36 területet a Mato Grosso do Sul államban élő Guarani-Kaiowá közösség számára;
- H. mivel számos kezdeményezés van folyamatban a brazil szövetségi alkotmány reformja, értelmezése és alkalmazása céljából, és mivel e potenciális változások veszélybe sodorhatják az őslakosok alkotmányos jogait;
1. elismeri az EU és Brazília között régóta fennálló partnerséget, amely a kölcsönös bizalmon és a demokratikus elvek és értékek tiszteletén alapul; elismerését fejezi ki a brazil kormánynak olyan ügyek terén tett előrelépésekért, mint a FUNAI konstruktív szerepe, a Szövetségi Legfelsőbb Bíróságnak a kilakoltatások megakadályozását célzó számos határozata, számos erőfeszítés differenciált szolgáltatások végrehajtására az egészségügy és az oktatás területén, jelentős eredmények a földek elhatárolásával kapcsolatban az Amazonas térségében, az az őslakosokkal kapcsolatos politikáról szóló, első nemzeti konferencia megrendezése és az őslakosokkal kapcsolatos politikára vonatkozó nemzeti tanács létrehozása;
  2. határozottan elítéli a braziliai bennszülött közösségekkel szemben elkövetett erőszakot; sajnálatát fejezi ki a Mato Grosso do Sul államban élő Guarani-Kaiowá lakosság szegénysége és emberi jogi helyzete miatt;
  3. felszólítja a brazil hatóságokat, hogy tegyenek azonnali lépéseket az őslakos népek biztonságának védelmére és folytassanak független vizsgálatokat az emberi és területi jogait védeni próbáló őslakosok meggyilkolásának és megtámadásának eseteiről, hogy bíróság elé lehessen állítani az elkövetőket;

2016. november 24., csütörtök

4. emlékezteti a brazil hatóságokat a brazil alkotmány egyéni jogok védelméről, illetve a kisebbségek és védtelen etnikai csoportok jogairól szóló rendelkezéseinek a Guarani-Kaiowá lakosság vonatkozásában való maradéktalan fenntartása és alkalmazása tekintetében fennálló felelősségükre;
5. emlékezteti a brazil hatóságokat a nemzetközi emberi jogi normák őslakos népekkel kapcsolatos betartásának kötelezettségére, amelyet különösen a brazil szövetségi alkotmány és az indián statútumról szóló 6.0001/73. sz. jogszabály is előír;
6. elismeri a brazil Szövetségi Legfelsőbb Bíróság szerepét az őslakos népek eredeti és alkotmányos jogainak folyamatos védelme terén, és felkéri a nemzeti tanácsot a kiszolgáltatott személyek szükségleteit jobban védelmező mechanizmusok és fellépések kidolgozására;
7. felszólítja a brazil hatóságokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az őslakosok jogaival foglalkozó ENSZ-külföldi megbízott ajánlásait, amelyeket 2016. márciusi braziliai kiküldetését követően fogalmazott meg;
8. felszólítja a brazil hatóságokat, hogy dolgozzanak ki egy munkatervet arra, hogy elsőbbségi feladatként végezzék el a Guarani-Kaiowá lakosság által igényelt valamennyi földterület kijelölését, illetve teremtsék meg az ehhez szükséges műszaki működési feltételeket, tekintettel arra, hogy több gyilkosságot is az ősi földterületek újbóli elfoglalását követő megtorlások során követtek el;
9. javasolja a brazil hatóságoknak, hogy biztosítsanak elegendő költségvetést a FUNAI munkájához és erősítsék azt meg az őslakos népek által igénybe vett alapvető szolgáltatások nyújtásához szükséges forrásokkal;
10. aggodalmának ad hangot a javasolt 215/2000 számú (PEC 215) alkotmánymódosítással kapcsolatosan, amelyet a brazil őslakos népek hevesen elleneznek, mivel az elfogadása esetén fenyegetést jelent majd az őslakos népek földhöz való jogaira azáltal, hogy lehetővé teszi a mezőgazdasági, faipari, bányászati és energiaágazathoz kötődő, az indiánok ellen szövetkező érdekcsoportok számára, hogy megakadályozzák az új őslakos területek elismerését; szilárd meggyőződése, hogy a társaságoknak elszámoltathatóknak kell lenniük azokért a környezeti károkért és emberi jogi visszaélésekért, amelyekért felelősek, továbbá hogy az Uniónak és a tagállamoknak ezt alapvető elvként kellene érvényesíteniük azáltal, hogy valamennyi kereskedelmi politikában jogilag kötelező erejű rendelkezéssé teszik;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ emberi jogi főbiztosának, Brazília elnökének és kormányának, a Brazil Nemzeti Kongresszus elnökének, az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlés két társelnökének és az ENSZ Őslakosok Kérdéseivel Foglalkozó Állandó Fórumának.

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0446

Ildar Dadin oroszországi lelkiismereti fogoly ügye**Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása Ildar Dageyin oroszországi lelkiismereti fogoly ügyéről (2016/2992(RSP))**

(2018/C 224/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi, Oroszországról szóló jelentéseire, ajánlásaira és állásfoglalásaira, különösen a Tanácshoz intézett, a Szergej Magnyickij ügyében érintett orosz tisztviselőkkel szembeni közös vízumkorlátozások bevezetéséről szóló, 2012. október 23-i ajánlására⁽¹⁾, az oroszországi jogállamiságról szóló, 2013. június 13-i állásfoglalására⁽²⁾, a Bolotnaja téri eseményekben részt vevő tüntetők elleni ítéletről szóló, 2014. március 13-i állásfoglalására⁽³⁾; a Tanácshoz intézett, a Szergej Magnyickij ügyében érintett orosz tisztviselőkkel szembeni közös vízumkorlátozások bevezetéséről szóló, 2014. április 2-i ajánlására⁽⁴⁾; a (2009. évi Szaharov-díjjal kitüntetett) Memorial nevű nem kormányzati szervezet felosztatásáról szóló, 2014. október 23-i állásfoglalására⁽⁵⁾, a Borisz Nyemcov orosz ellenzéki vezető meggyilkolásáról és a demokrácia oroszországi helyzetéről szóló, 2015. március 12-i állásfoglalására⁽⁶⁾, az EU és Oroszország közötti kapcsolatok helyzetéről szóló, 2015. június 10-i állásfoglalására⁽⁷⁾ továbbá az Oroszországról, különösen Eszton Koliver, Oleg Szencov és Alekszandr Kolcsenko ügyéről szóló, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására⁽⁸⁾,
  - tekintettel a 2013. június 3–4-i EU–Oroszország csúcstalálkozó eredményeire, valamint a 2013. május 19-i emberi jogi konzultációkra,
  - tekintettel az orosz alkotmányra, különösen annak a szólásszabadságot védő 29. cikkére, valamint a békés gyülekezéshez való jogot tartalmazó 31. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2015. december elején Ildar Dageyin orosz ellenzéki aktivistát három év börtönbüntetésre ítélték több békés háborúellenes tiltakozás és gyülekezés megszervezése miatt, és ő volt az első ember Oroszországban, akit a 2014-ben elfogadott, a nyilvános gyülekezésre vonatkozó szigorú törvény alapján helyeztek vád alá;
- B. mivel Ildar Dageyint az ügyészség által kért két évet meghaladóan három év börtönbüntetésre ítélték, amelyet utóbb a fellebbezés következtében két és fél évre csökkentettek;
- C. mivel folyamatban levő börtönbüntetése alatt Ildar Dageyint jelentések szerint az orosz hatóságok a karéliai 7. számú büntetőtáborban több ízben megkínózták, megverték, embertelen bánásmódban részesítették és megöléssel fenyegették;
- D. mivel az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) jóváhagyta Dageyin ügyvédjének kérelmét és kötelezte az Oroszországi Föderációt, hogy tényleges vizsgálatot folytassanak le, Ildar Dageyint szállítsák át egy másik büntetés-végrehajtási intézménybe és biztosítsák kapcsolattartását jogi képviselőjével;

⁽¹⁾ HL C 68. E, 2014.3.7., 13. o.⁽²⁾ HL C 65., 2016.2.19., 150. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0253.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0258.⁽⁵⁾ HL C 274., 2016.7.27., 21. o.⁽⁶⁾ HL C 316., 2016.8.30., 126. o.⁽⁷⁾ HL C 407., 2016.11.4., 35. o.⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0314.

2016. november 24., csütörtök

- E. mivel Ildar Dagein esete nem elszigetelt eset és szavahihető emberi jogi jelentések rámutatnak, hogy az orosz büntetés-végrehajtási rendszerben kiterjedten és szisztematikusan folyamodnak kínzáshoz, durva és embertelen bánásmóddhoz; mivel azok, akik a börtönökben, büntetés-végrehajtási és fogvatartási intézményekben levőkkel szemben kínzást alkalmaznak és felelősek a visszaélésekért, gyakran büntetlenséget élveznek;
- F. mivel 2016. november 3-án Thorbjorn Jagland, az Európa Tanács főtitkára Alekszandr Konovalov, az Oroszországi Föderáció igazságügyminisztere előtt aggodalmának adott hangot a Dageint sújtó állítólagos durva bánásmód miatt;
- G. mivel az utóbbi években az országban jelentősen – a Memorial Emberi Jogi Központ szerint 102-re – növekedett a politikai foglyok száma, akik között ott található Alekszandr Kosztyenko Fjodorovics, Ivan Nyepomnyascsij, Dmitrij Busenkov, Vlagyimir Ionov, Makszim Panfilov és mások; mivel Oroszország 2015-ben 109 alkalommal – minden más országnál többször – sértette meg az emberi jogok európai egyezményét;
- H. mivel 2015-ben 197 rendőrségen fogva tartott személy veszítette életét, közülük 109-en „hirtelen egészségromlás” miatt, 62-en pedig öngyilkosok lettek, ami az Oroszországi Föderáció büntetés-végrehajtási intézményeiben fogva tartott emberekkel szemben kiterjedten alkalmazott visszaélésekről, kínzásról és rossz bánásmódról tanúskodik;
- I. mivel 2016. október 26-án a moszkvai bíróság 300 000 rubel összegű pénzbüntetést szabott ki a Jurij Levada Elemzőközpontra (Levada Központ), Oroszország három legjelentősebb közvélemény-kutató intézetének egyikére amiatt, hogy elmulasztotta magát „külföldi ügynökként” nyilvántartásba vételni;
- J. mivel Putyin elnök a közelmúltban aláírt egy rendeletet, amely szerint Oroszország nem vesz részt többé a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) Római Statútumában; mivel az orosz külügyminiszter nyilatkozatában az NBB munkáját „elégtelennek és egyoldalúnak” nevezte, és kifejezte fenntartásait a 2008. augusztusi dél-oszétiai események kapcsán indított vizsgálata miatt; mivel az NBB ügyészei egy olyan jelentést közöltek a bíróság honlapján, amely szerint „az orosz megszállást a krími tatárok zaklatása és megfélemlítése kísérte”;
- K. mivel 2016. októberben az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa úgy határozott, hogy Oroszországot nem választja újólag tagjává, miután több mint 80 emberi jogi és nemzetközi segélyszervezet levélben sürgette az ENSZ tagállamait, hogy akadályozzák meg Oroszország beválasztását a testületbe;
1. felszólít Ildar Dagein és mindazok azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására, akiket hamis vagy megalapozatlan vádak alapján, vagy véleménynyilvánításhoz és gyülekezéshez való joguk gyakorlása miatt tartanak fogva;
  2. mélyen aggasztja, hogy az Oroszországi Föderáció büntető törvénykönyvét egy olyan cikkel módosították, amely újabb korlátozásokat vezet be a nyilvános gyülekezések tekintetében és az ilyen gyülekezéseket bűncselekménnyé minősíti;
  3. sürgeti az orosz hatóságokat, hogy független emberi jogi szakértők részvételével folytassanak le alapos és átlátható vizsgálatot Ildar Dagein állításai vonatkozásában, melyek szerint megkínzották és rossz bánásmódban részesítették; felhív független vizsgálat lefolytatására azon állítások tekintetében, hogy az orosz büntetés-végrehajtási intézményekben, munkatáborokban és börtönökben állami tisztviselők kínzás, visszaélések, megalázó és embertelen bánásmód elkövetésében vétkesek;
  4. felszólítja e tekintetben az Oroszországi Föderációt, hogy végezze el büntetés-végrehajtási rendszerének alapos felülvizsgálatát a rendszer mélyreható reformjának végrehajtása céljából, továbbá maradéktalanul alkalmazza a vonatkozó nemzetközi egyezményekben foglalt normákat;
  5. kifejezi szolidaritását az Oroszországban és az ideiglenesen elfoglalt ukrajnai területeken hamis és megalapozatlan vádak alapján letartóztatott személyekkel, beleértve a krími tatárokat is, és felszólít azonnali szabadon bocsátásukra;

2016. november 24., csütörtök

6. emlékezteti Oroszországot – mint az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet tagját – a nemzetközi jogi kötelezettségeinek, valamint az alapvető emberi jogoknak és a jogállamiságnak való maradéktalan megfelelés fontosságára, ahogyan azok az Oroszország által részes félként aláírt számos nemzetközi szerződésben és megállapodásban szerepelnek; hangsúlyozza, hogy az Oroszországi Föderáció csak akkor tekinthető megbízható partnernek a nemzetközi együttműködés világában, ha eleget tesz a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeinek; hangot ad e tekintetben aggodalmának azon elnöki rendelet miatt, amely Oroszországot kivonja az NBB Római Statútumából;
  7. felszólítja az orosz kormányt, hogy tegyen konkrét és azonnali lépéseket az EJEE Oroszországgal szemben hozott ítéleteinek való megfelelés érdekében; sajnálja e tekintetben, hogy az Oroszországi Föderáció a 2015 decemberében elfogadott új törvényben felhatalmazta alkotmánybíróságát az EJEE ítéleteinek kétségbe vonására;
  8. nyomatékosan kéri a Tanácsot, hogy dolgozzon ki egységes politikát Oroszországra vonatkozóan, amelyben a 28 uniós tagállam és az uniós intézmények elkötelezik magukat az emberi jogok EU–Oroszország kapcsolatokon belüli szerepére és a nemzetközi jog tiszteletben tartására vonatkozó határozott üzenet mellett; felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy az EKSZ-szel és a Bizottsággal együtt dolgozzon ki alapos és konkrét stratégiát az orosz civil társadalom és szervezetek támogatására, igénybe véve a demokrácia és az emberi jogok európai eszközeit;
  9. felhívja a Tanácsot, hogy fogadjon el célzott szankcióegyüttest azok megbüntetésére, akik vétkesek az Ildar Dagyinnal és más emberi jogi aktivistákkal szemben alkalmazott rossz bánásmódban;
  10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Külügyi Szolgálatnak, a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviseletének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanácsnak, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek, valamint az Oroszországi Föderáció elnökének, kormányának és parlamentjének.
-

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0449

A szíriai helyzet

Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a szíriai helyzetről (2016/2933(RSP))

(2018/C 224/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Szíriáról szóló korábbi állásfoglalásaira, többek között a 2016. október 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Alapokmányának alapelveire,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948-ban fogadtak el,
- tekintettel az 1949. évi genfi egyezményekre és azok kiegészítő jegyzőkönyveire,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a Dáís/ISIS-ről és az al-Núszra Frontról, valamint a szíriai konfliktusról szóló határozataira, és különösen a 2118 (2013)„, a 2139 (2014)„, a 2165 (2014)„, a 2191 (2014)„, a 2199 (2015)„, a 2254 (2015)„, a 2258 (2015). és a 2268 (2016). sz. határozatára,
- tekintettel a Tanács 2016. október 17-i, és az Európai Tanács 2016. február 18-i és 19-i, valamint 2016. október 20-i és 21-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, Federica Mogherininek és a humanitárius segélyekkel és polgári védelemmel foglalkozó biztosnak, Christos Stylianidisnek a Szíriáról szóló 2016. szeptember 16-i, az ENSZ/Vörösféldold humanitárius segélykonvoja elleni légi csapásról szóló 2016. szeptember 20-i, az aleppói helyzetről szóló 2016. szeptember 24-i, az aleppói sürgősségi humanitárius kezdeményezésről szóló 2016. október 2-i és a sürgősségi humanitárius segély Aleppóba jutásának sürgősségéről szóló 2016. október 25-i nyilatkozataira,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa által a Szíriai Arab Köztársaság megfigyelése céljából létrehozott független nemzetközi vizsgálóbizottság jelentéseire, valamint az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a Szíriai Arab Köztársaságról elfogadott 2016. szeptember 27-i és 2016. október 21-i határozatára,
- tekintettel Federica Mogherini, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője 2016. november 17-i nyilatkozatára Oroszországról és a Nemzetközi Büntetőbíróságról,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

A. mivel a Szíriában hat éve tartó konfliktus, rendkívüli erőszak és brutalitás több mint 400 000 ember halálát eredményezte és több mint 13 millióan szorulnak humanitárius segítségre; mivel 2016-ban várhatóan 8,7 millióan kényszerülnek lakóhelyük elhagyására Szírián belül, és 4,8 millióan elmenekültek az országból;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0382.

2016. november 24., csütörtök

- B. mivel Szíriában változatlanul folytatódnak a harcok és a bombázások, a humanitárius helyzet pedig tovább romlott; mivel a szíriai válság epicentruma továbbra is Aleppó, de harcok folynak Hamában, Idlibben, Szíria észak-nyugati részén, Damaszkusz külvárosában és Dajr ez-Zaurban is; mivel több mint négy millió ember él ostrom alatt álló városokban és nehezen elérhető körzetekben, ahol a főbb vízellátási és elektromos infrastruktúrák megsemmisültek; mivel az Aszad-rezsim és Oroszország által kihirdetett egyoldalú humanitárius fegyverszünetek ellenére Aleppó keleti részén és más ostromlott városokban, például a felkelők által ellenőrzés alatt tartott Zabadaniban és a kormányerők által ellenőrzött, Idlib tartománybeli Kafrijában és Fúában komoly élelmiszer- és gyógyszerhiány alakult ki; mivel 2016. júliusa óta nem jutott el humanitárius segély Aleppó keleti részének ostrom alatt álló területeire;
- C. mivel folyamatosan egészségügyi krízishelyzet uralkodik Aleppó és Szíria egész területén; mivel az UNICEF szerint a régióban szétszóródott szíriai menekültek több mint kétharmada nem jut rendszeresen vízhez, és közel hat millió gyermeknek van szüksége sürgős, életmentő segítségre;
- D. mivel a konfliktus során az összes fél súlyosan megsértette az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot, de a legsúlyosabban az Oroszország és Irán által támogatott Aszad-rezsim, amely többek között megkülönböztetés nélkül fegyvereket, gyújtogatást, hordóbombákat és bunkerek elleni bombákat vetett be polgári területeken, továbbá a vegyi fegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhalmozásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítéséről szóló egyezmény szerint vegyi fegyvernek minősülő anyagokat használt; mivel nem tartották tiszteletben az elővigyázatosság és az arányosság elvét; mivel szándékosan polgári területeket, iskolákat, kórházakat, humanitárius munkásokat és menekülttáborokat vettek célba; mivel a háborús és az emberiség elleni bűncselekmények nem maradhatnak büntetlenül;
- E. mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa által a Szíriai Arab Köztársaság megfigyelése céljából létrehozott független nemzetközi vizsgálóbizottság és az emberi jogvédő csoportok bizonyítékot találtak arra, hogy a szíriai kormány legalább 200 000 személyt tartóztatott le és tart fogva embertelen körülmények között; mivel az elmúlt években szíriaiak ezrei haltak meg kínzás és betegségek következtében a szíriai kormány fogságában; mivel az erőszakos eltűnések és a fogvatartottak kegyetlen bántalmazása széles körben elterjedt jelenségek; mivel a szíriai hatóságok megpróbálták titokban tartani börtöneiket úgy, hogy megtagadták az azokba való bejutást a börtönöket figyelemmel kíséző nemzetközileg elismert szervezetektől; mivel a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának (ICRC) 2011 óta csak néhány börtönt állt módjában meglátogatni;
- F. mivel a világ ismételtlen a Dáís/ISIS és más dzsihadista csoportok által elkövetett atrocitásokkal, brutális kivégzésekkel és elmondhatatlan nemi erőszakkal, emberrablásokkal, kínzással, erőszakos áttérítéssel és a nők és lányok rabszolgaságával szembesül; mivel gyermekeket toboroztak és használtak terrorista támadásokhoz; mivel a Dáís/ISIS továbbra is Szíria és Irak jelentős részeit tartja ellenőrzés alatt; mivel a Dáís/ISIS népiirtást követ el etnikai és vallási kisebbségekkel szemben, kegyetlen kínzásokat folytat és felszámolja a kulturális örökséget; mivel komoly aggályok merülnek fel a jelenleg a Dáís/ISIS ellenőrzése alatt élő lakosság jólétével és a felszabadító hadjárat során emberi pajzsként való esetleges felhasználásával kapcsolatban;
- G. mivel az al-Kaidához kapcsolódó, korábban al-Núszra Front néven ismert Dzsabhat Fatah al-Sham szíriai terrorszervezet elutasítja a tárgyalásokon alapuló politikai átmenetet és Szíria inkluzív demokratikus jövőjét;
- H. mivel Szíria aláírta, de nem ratifikálta a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) Római Statútumát; mivel Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár több alkalommal sürgette az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy vigye az NBB elé Szíria ügyét; mivel Oroszország és Kína megakadályozza az előrelépést a számonkérés terén Szíriában azzal, hogy megvétóz minden olyan biztonsági tanácsi határozatot, amely felhatalmazást adna a Bíróság számára, hogy kivizsgálja a konfliktus során Szíriában elkövetett szörnyű bűncselekményeket; mivel 2016. november 16-án Oroszország úgy döntött, hogy visszavonja aláírását a Római Statútumról; mivel az elszámoltathatóság hiánya további atrocitásokhoz vezet és fokozza az áldozatok szenvedéseit;

2016. november 24., csütörtök

- I. mivel a konfliktusban érintett valamennyi országnak és félnek emlékeznie kell az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2254 (2015). számú határozata értelmében tett kötelezettségvállalására, és különösen arra a kötelezettségre, hogy szüntessék be a civilek és a polgári infrastruktúrák elleni támadásokat, valamint hogy az ország egész területén biztosítsák a humanitárius szállítmányok áthaladását; mivel az Európai Uniónak minden eszközt – köztük korlátozó intézkedéseket is – fel kell használnia arra, hogy a feleket rábírja ezen ENSZ-határozat betartására;
- J. mivel az EU az egyik legfontosabb szereplője a Szíriában történő soha nem látott erőszak és rombolás elől menekülő tömegek számára biztosított humanitárius segítségnyújtásnak; mivel nemzetközi egység hiányában jelentősen nehezebb elérni a szíriai háború tárgyalásos megoldását;
  1. ismét hangot ad legmélyebb aggodalmának a folytatódó harcok, a bombázások és a romló humanitárius helyzet miatt Szíriában; határozottan elítéli a polgári lakosság és infrastruktúra elleni támadásokat, az összes szíriai ostrom folytatódását és hogy a humanitárius segítség nem jut el a szükségét szenvedő szíriai néphez; felszólítja az összes felet, hogy a humanitárius szervezetek számára biztosítsanak akadálymentes és folyamatos hozzáférést, és tegyék lehetővé a sürgősségi segélyszállítmányok bejutását, különösen a nehezen megközelíthető és ostrom alatt álló területeken; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi humanitárius jog tiltja a lakosság szándékos éheztetését és felszólít minden felet az egészségügyi okból szükségessé váló evakuálások lehetővé tételére Aleppó keleti részén és minden más ostrom alatt álló területen;
  2. a lehető leghatározottabban elítéli az Aszad-erők által Oroszország és Irán támogatásával elkövetett atrocitásokat, valamint az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog széles körű megsértését, valamint a nem állami fegyveres csoportok, különösen a Dáís/ISIS, a Dzsabhat Fatah al-Sham/al-Núszra Front és más dzsihádisták csoportok által elkövetett emberi jogi visszaéléseket és a nemzetközi humanitárius jog megsértését;
  3. követeli a bombázások és a polgári személyek elleni válogatás nélküli támadások azonnali beszüntetését; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a felek fordítsanak maximális figyelmet és hozzanak meg minden megfelelő intézkedést a polgári személyek védelme érdekében, függetlenül azok etnikai hovatartozásától, illetve vallási vagy világnézeti meggyőződésétől; határozottan elítéli, hogy felfegyverzett ellenzéki csoportok számtalan rakétát lőttek ki megkülönböztetés nélkül Nyugat-Aleppó civilek által lakott elővárosaira; hangsúlyozza, hogy jelentések szerint számos civil, köztük gyermek sérült meg vagy vesztette életét; kéri, hogy a konfliktusban részes valamennyi fél tegye meg a megfelelő lépéseket a polgári lakosság nemzetközi jognak megfelelő védelme érdekében, beleértve a civil létesítmények – orvosi központok, iskolák és vízműtelepek – elleni támadások beszüntetését, az ilyen létesítményekből a katonaság azonnali visszavonását, a sűrűn lakott térségekben katonai állások létrehozásának elkerülését és a sebesültek és az ostromlott területekről távozni kívánó civilek evakuálásának lehetővé tételét; rámutat, hogy a szíriai lakosság védelmének szavatolása elsődlegesen a szíriai rezsime feladata;
  4. nagyra becsüli a humanitárius segélymunkások erőfeszítéseit, akik segítséget, élelmet, vizet és gyógyszereket juttatnak el azokhoz, akik nem tudnak szabadulni a konfliktusból, és sürgeti a konfliktus valamennyi résztvevőjét, hogy biztosítsák a humanitárius szervezetek számára, hogy biztonságos és akadálytalan módon eljuthassanak a háborútól szenvedő polgári lakossághoz;
  5. felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy nyújtsanak teljes körű támogatást az ENSZ-nek és a Vegyifegyver-tilalmi Szervezetnek (OPCW) annak érdekében, hogy valamennyi oldalon tovább tudják vizsgálni a vegyi fegyverek használatát és megsemmisítését Szíriában; ragaszkodik ahhoz, hogy a vegyi fegyverek bevetésének felelőseit számoltassák el; támogatja az OPCW közös vizsgálati mechanizmusa mandátumának kibővítését, hogy meg lehessen határozni a vegyi fegyverek használatáért való felelősséget Szíriában;
  6. aggodalmának ad hangot a rezsime börtöneiben és a külföldről támogatott milíciák titkos központjaiban fogva tartottak jogellenes fogvatartása, kínzása, bántalmazása, erőszakos eltüntetése és megölése miatt; felhívja az ilyen létesítményeket kezelő szíriai hatóságokat, hogy hagyjanak fel a kivégzésekkel és az embertelen bánásmód alkalmazásával;
  7. felszólít az önkényesen fogva tartottak azonnali szabadon bocsátására és a kínzás, bántalmazás és az erőszakos eltüntetés gyakorlatának beszüntetésére, összhangban az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2014. február 22-i 2139. sz. határozatával; a nemzetközi megfigyelők – például a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága – azonnali és akadálymentes bejutásának biztosítására szólít fel, hogy ellenőrizni lehessen valamennyi fogvatartott helyzetét Szíriában és hogy tájékoztatni és támogatni lehessen hozzátartozóikat;

2016. november 24., csütörtök

8. emlékeztet arra, hogy határozottan elítéli az Aszad-rezsim, a Dáis/ISIS, a Dzsabhat Fatah al-Sham/al-Núszra és más terrorista szervezetek által elkövetett atrocitásokat, amelyek súlyos háborús bűncselekménynek és az emberiség elleni bűncselekménynek minősülnek; támogatja, hogy az ötok (az Egyesült Államok, Franciaország, Németország, Olaszország és az Egyesült Királyság) és az alelnök/főképviseelő az összes Szíriában harcoló fegyveres csoportot felszólították a Dzsabhat Fatah al-Shammal való mindennemű együttműködés megszüntetésére; rámutat, hogy fontos a Dáis/ISIS tevékenységeit szolgáló finanszírozási és támogatási csatornák elvágása, a külföldi harcosok feltartóztatása és a fegyverek dzsihádisták csoportokhoz való áramlásának megállítás; felhívja a szíriai ellenzékot, hogy egyértelműen határolódjon el az ilyen szélsőséges elemektől és ideológiáktól; emlékeztet, hogy az erőfeszítéseket a Dáis/ISIS és más, az ENSZ által terroristának tartott csoportok legyőzésére kell összpontosítani; intézkedések meghozatalára szólít fel annak megakadályozására, hogy anyagi és pénzügyi támogatás jusson el az ENSZ által jegyzékbe vett terrorista csoportokkal kapcsolatban álló egyénekhez, csoportokhoz, vállalkozásokhoz és szervekhez;

9. ismételten felszólít arra, hogy a háborús, illetve az emberiség elleni bűncselekmények elkövetésében vétkesek tettei ne maradjanak következmények nélkül és az elkövetők vonják felelősségre; hangsúlyozza, hogy azokat is bíróság elé kell állítani, akik vallási, etnikai és egyéb csoportok és kisebbségek ellen követnek el bűncselekményeket; továbbra is meggyőződése, hogy az elkövetett bűncselekmények elszámoltatása nélkül nem jöhet létre Szíriában hatékony konfliktusrendezés, sem tartós béke; úgy véli, hogy a háborús és az emberiség elleni bűncselekményekkel kapcsolatos elszámoltathatóság nem lehet politikai kérdés; a nemzetközi humanitárius jog minden körülmények között való tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettség a konfliktus valamennyi résztvevőjére vonatkozik, és mindenkinek, aki ilyen bűncselekményt követ el, tudnia kell, hogy előbb vagy utóbb bíróság elé fog kerülni;

10. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nemzetközi humanitárius jog megsértéséért felelős elkövetők felelősségre vonását megfelelő, pártatlan nemzetközi igazságszolgáltatási mechanizmusok, nemzeti bíróságok vagy az egyetemes joghatóság alkalmazásának elve révén; hangsúlyozza, hogy támogatja Szíria ügyének az NBB elé vitelét, azonban mivel a Biztonsági Tanács nem képes dönteni az ügyben, megismétli az EU-hoz és a tagállamokhoz intézett felhívását, hogy vállaljanak vezető szerepet az ENSZ Közgyűlésén és addig is, amíg döntés nem születik az NBB szerepvállalásáról fontolják meg egy szíriai háborús bűnökkel foglalkozó bíróság felállítását; a konfliktus lezárultával és a megbékélés előmozdítása érdekében, hangsúlyozza a szíriaiak részvételének fontosságát e folyamatban;

11. üdvözlí és hangsúlyozza, hogy alapvető jelentőséggel bír a helyi és nemzetközi civil társadalmi szervezetek tevékenysége a háborús bűncselekményekkel, az emberiség elleni bűncselekményekkel és egyéb jogsértésekkel, köztük a kulturális örökség felszámolásával kapcsolatos bizonyítékok gyűjtése terén; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy nyújtsanak ehhez további és teljes körű segítséget;

12. sajnálja az orosz elnök, Vlagyimir Putyin döntését, hogy kivonul az NBB-ből, ugyanakkor megjegyzi, hogy az Orosz Föderáció valójában soha nem ratifikálta a Római Statútumot, és hogy a döntés időzítése aláássa az ország hitelét és következtetésekre ad okot a nemzetközi igazságszolgáltatás melletti elkötelezettsége vonatkozásában;

13. üdvözlí a Tanács 2016. október 17-i, és az Európai Tanács 2016. október 20-i és 21-i következtetéseit; támogatja az EU felhívását az Aleppó városa feletti katonai átrepülések teljes körű leállítására; az összetűzések azonnali beszüntetésére, amit erőteljes és átlátható mechanizmus keretében nyomon is kell követni; az ostromok megszüntetésére; valamint arra, hogy a felek az ország egész területén tartósan biztosítsák a humanitárius segítség teljes körű és akadálymentes célba jutását;

14. üdvözlí a Szíriával és az ország polgári lakosságának elnyomásában szerepet játszó személyekkel szembeni uniós korlátozó intézkedések felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy az EU-nak minden rendelkezésre álló lehetőséget meg kell fontolnia, beleértve egy Aleppó feletti repüléstilalmi övezet létrehozását is az emberi jogok legkegyetlenebb megsértésének és a visszaéléseknek a megállítására érdekében, amennyiben folytatódnak az atrocitások és az emberi jogok semmibevétele;

15. kéri, hogy mindenki tartsa tiszteletben valamennyi etnikai és vallási kisebbség, köztük a keresztények jogát arra, hogy továbbra is méltóságban, egyenlőségben és biztonságban élhessen saját történelmi és hagyományos szülőföldjén, és teljes körűen és szabadon gyakorolhassa vallását és hitét, anélkül, hogy bármilyen kényszert, erőszakot vagy megkülönböztetést kellene elviselnie; a kölcsönös megértés és a fundamentalizmus elleni fellépés előmozdítása érdekében támogatja a vallások közötti párbeszédet;

2016. november 24., csütörtök

16. nyomatékosan kéri, hogy a Szíriát támogató nemzetközi csoport valamennyi résztvevője folytassa a tárgyalásokat a szilárd tűzszünet megteremtése érdekében, valamint hogy dolgozzanak erőteljesebben a szíriai helyzet tartós politikai rendezésének eléréseért; hangsúlyozza a regionális szereplők, különösen a szomszédos országok különös felelősségét;

17. felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy fokozza erőfeszítéseit egy közös EU-Szíria stratégia kidolgozása érdekében; üdvözlí és maradéktalanul támogatja Federica Mogherini alelnök/főképviselő arra irányuló közelmúltbeli diplomáciai kezdeményezéseit, hogy összhangban az európai tanácsi megbízatással a konfliktusban érintett feleket visszaültesse a tárgyalóasztalhoz, és újrainduljon a genfi politikai folyamat; érdeklődéssel nyugtázza az alelnök/főképviselő Iránnal és Szaúd-Arábiával folytatott regionális tárgyalásait, és úgy véli, hogy tevékenységei értékes kiegészítést és hasznos hozzájárulást jelentenek az ENSZ különmegbízottja, Staffan de Mistura erőfeszítéseéhez; sürgeti a konfliktusban érintett valamennyi felet, hogy amint lehet folytassák és fokozzák a politikai tárgyalásokat, hogy új és stabil fegyverszüneti megállapodás jöhessen létre, amely rendelkezéseket tartalmaz a konfliktust követő átmeneti igazságszolgáltatásról is Szíriában; hangsúlyozza, hogy e béketárgyalásoknak az ellenségeskedés beszüntetését, illetve egy Szíria által vezetett és irányított politikai átmenetet kell eredményeznie; hangsúlyozza, hogy az EU fontos szerepet játszhat a konfliktust követő helyreállításában és megbékélésben;

18. megismétli, hogy teljes mértékben támogatja az EU jelenlegi humanitárius kezdeményezését Aleppóban, és sürgeti valamennyi felet, hogy segítsék elő annak végrehajtását;

19. üdvözlí a 2016 és 2018 közötti időszakra vonatkozóan Jordániával és a 2016 és 2020 közötti időszakra vonatkozóan Libanonnal egyeztetett partnerségi prioritásokat és megállapodásokat; rámutat, hogy ezek a megállapodások keretet biztosítanak ahhoz, hogy a „Segítségnyújtás Szíriának és a térségnek” című 2016. február 4-i londoni konferencián tett kölcsönös vállalásokból tettek legyenek; megállapítja, hogy növekednek a pénzügyi szükségletek és a Szíriához közeli országoknak humanitárius segélyezés céljára juttatott finanszírozás tekintetében továbbra is nagy hiány tapasztalható; felhívja az uniós tagállamokat, hogy teljesítsék vállalásaikat és juttassák el nagyon várt támogatásukat az ENSZ-nek, a specializálódott ENSZ-szervezeteknek és más humanitárius szereplőknek, hogy a humanitárius segély eljusson ahhoz a több milliónyi szíriai menekülthöz, akik vagy az országon belül kényszerültek helyváltoztatásra, vagy befogadó országokban és közösségekben élnek;

20. utasítja alelnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjének és kormányának, az ENSZ-nek, a Szíriát támogató nemzetközi csoport tagjainak, valamint a szíriai konfliktusban érintett összes félnek.

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0450

EU–Törökország-kapcsolatok**Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása az EU és Törökország közötti kapcsolatokról (2016/2993(RSP))**

(2018/C 224/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen az újságírók törökországi helyzetéről szóló, 2016. október 27-i⁽¹⁾ és a Törökországra vonatkozó 2015. évi jelentésről szóló, 2016. április 14-i állásfoglalására⁽²⁾,
  - tekintettel a Törökországról szóló 2016. évi, a Bizottság által 2016. november 9-én közzétett éves jelentésre (SWD (2016)0366),
  - tekintettel a Törökországgal kapcsolatos, 2005. október 3-i uniós tárgyalási keretre,
  - tekintettel a Törökországról szóló 2016. július 18-i tanácsi következtetésekre,
  - tekintettel az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽³⁾,
  - tekintettel a véleménynyilvánításnak az emberi jogok európai egyezményében (EJEE) és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában (ICCPR) rögzített szabadságára, amelyeknek Törökország is részes fele,
  - tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosa által kiadott memorandumokra,
  - tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztósának a törökországi szükségállapot során hozott intézkedésekről szóló, 2016. július 26-i nyilatkozatára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió és az Európai Parlament határozottan elítélte a törökországi katonai puccskísérlet és elismerte, hogy a török hatóságok legitim hatásköre, hogy büntetőeljárást indítsanak a puccskísérlet szervezőivel és résztvevőivel szemben;
- B. mivel Törökország fontos partner, és tagjelölt országgént elvárás vele szemben, hogy a legmagasabb szinten érvényesítse a demokráciát, beleértve az emberi jogok, a jogállamiság, az alapvető szabadságok és a tisztességes eljáráshoz való egyetemes jog tiszteletben tartását; mivel Törökország 1950 óta az Európa Tanács tagja, ezért rá nézve is kötelező a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0423.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0133.⁽³⁾ HL L 77., 2014.3.15., 11. o.

2016. november 24., csütörtök

- C. mivel a török kormány által a szükségállapot folyamán foganatosított elnyomó intézkedések aránytalan súlyúak és sértik a török alkotmány oltalma alá helyezett alapvető jogokat és szabadságokat, az Európai Unió alapját képező demokratikus értékeket, valamint a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát; mivel a puccskísérlet óta a hatóságok letartóztatták a Török Nagy Nemzetgyűlésnek a HPD ellenzéki párthoz tartozó 10 képviselőjét, valamint mintegy 150 újságíró (újságírók ilyen magas számban történő letartóztatása az egész világon példátlan); mivel 2 386 bírót és ügyészt tartanak fogva, valamint 40 000 további személyt, akik közül 31 000 továbbra is letartóztatás alatt áll; mivel a Bizottság Törökországra vonatkozó 2016-os jelentése szerint 129 000 közalkalmazottat vagy továbbra is felfüggesztenek állásából (66 000), vagy már elbocsátottak (63 000), és a legtöbbjükkel szemben mind a mai napig nem történt vádemelés;
- D. mivel Erdogan elnök és a török kormány tagjai több nyilatkozatot tettek a halálbüntetés visszaállítására vonatkozóan; mivel a Tanács 2016. július 18-i következtetéseiben emlékeztetett arra, hogy a halálbüntetés egyértelmű elutasítása az uniós vívmányok alapvető elemét képezi;
- E. mivel súlyos aggályok vetődtek fel a puccskísérletet követően fogva tartott és letartóztatott személyek életkörülményei, valamint a véleménynyilvánítás szabadságát, a sajtót és médiát sújtó megszorítások miatt Törökországban;
- F. mivel a tárgyalási keret 5. bekezdése úgy rendelkezik, hogy amennyiben Törökországban súlyosan és tartósan megsértik az Európai Unió alapját képező elveket – a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartását és a jogállamiságot –, a Bizottság saját kezdeményezésére vagy a tagállamok egyharmadának kérésére a tárgyalások felfüggesztését ajánlja, és javaslatot tesz a tárgyalások lehetséges folytatásának feltételeire;
- G. mivel a tárgyalások ideiglenes leállítását a jelenlegi megbeszélések befagyasztását vonná maga után, nem nyílna új tárgyalási fejezet, és nem kerülne sor új kezdeményezésre a Törökországgal kapcsolatos uniós tárgyalási keret kapcsán;
1. határozottan elítéli a Törökországban 2016 júliusában megkísérelt katonai puccs kudarca óta foganatosított aránytalan elnyomó intézkedéseket; hangsúlyozza töretlen elkötelezettségét amellett, hogy Törökország továbbra is erős szálakkal kötődjék az EU-hoz; felhívja azonban a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdeményezzék a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások ideiglenes felfüggesztését;
  2. vállalja álláspontjának felülvizsgálatát, mihamlgy Törökországban megszűnnek a szükségállapot alatt bevezetett aránytalan intézkedések; felülvizsgálatát arra alapozza majd, hogy a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása az egész országban helyreállt-e; úgy véli, hogy e felülvizsgálat megfelelő időpontját a szükségállapot feloldása jelentené;
  3. ismételten hangsúlyozza, hogy ha a török kormány visszaállítaná a halálbüntetést, akkor ennek a csatlakozási folyamat hivatalos végét kellene jelentenie;
  4. megjegyzi, hogy Törökország a vízumliberalizációs ütemtervben előírt 72 referenciaérték közül 7-et nem teljesített, és ez utóbbiak között vannak rendkívül fontosak is;
  5. megjegyzi, hogy a vámunió frissítése fontos Törökország számára; hangsúlyozza, hogy a vámunió frissítését célzó munka felfüggesztése súlyos gazdasági következményekkel járna Törökország számára;
  6. súlyos aggodalmának ad hangot a mai Törökország határait megállapító, valamint a régió békéjének és stabilitásának közel egy évszázados megőrzéséhez hozzájáruló lausanne-i szerződést vitató nyilatkozatok miatt;
  7. kéri a Bizottságot, hogy az IPA félidős felülvizsgálatáról szóló, 2017-re előirányzott jelentésében térjen majd ki a Törökországban bekövetkezett legfrissebb fejleményekre; kéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze keretében miként lehetne nagyobb támogatást nyújtani a török civil társadalom számára;

2016. november 24., csütörtök

8. ösztönzi az Európai Bizottságot, az Európa Tanácsot és a Velencei Bizottságot, hogy kínáljanak fel további igazságszolgáltatási támogatást a török hatóságoknak;
  9. hangsúlyozza az EU és Törökország közötti kapcsolatok stratégiai jelentőségét mindkét fél számára; elismeri, hogy Törökország az EU fontos partnere, ugyanakkor a partnerségben az együttműködésre irányuló politikai akaratnak mindkét fél részéről meg kell lennie; úgy véli, hogy Törökország nem mutatja ki ezt a politikai akaratot, a kormány fellépései ugyanis egyre inkább eltérítik Törökországot az Európa felé vezető útról;
  10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, valamint Törökország kormányának és parlamentjének.
-

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0451

Az EU csatlakozása a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló isztambuli egyezményhez

Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása az EU-nak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról (2016/2966(RSP))

(2018/C 224/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8., 19., 157. és 216. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21., 23., 24. és 25. cikkére,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciáján 1995. szeptember 15-én elfogadott Pekingi Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005), Peking+15 (2010) és Peking+20 (2015) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének az emberi jogok, különösen a nők jogai terén született jogi eszközeire, mint például az ENSZ Alapokmányára, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányára, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányára, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciós kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményre, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyvére, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetések elleni egyezményre, a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezményre és a visszaküldés tilalmára, valamint a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, az ENSZ Közgyűlése által 1979. december 18-án elfogadott 34/180. számú határozat 11. cikke (1) bekezdésének d) pontjára,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó 2015 utáni uniós stratégiáról szóló, 2015. június 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾;
- tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására ⁽²⁾, a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló, 2011. április 5-i állásfoglalására ⁽³⁾ és az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölése és megelőzése témájával foglalkozó 57. ülészakáról szóló, 2013. február 6-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a nők elleni erőszakról szóló, 2014. február 25-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2011 márciusában elfogadott, a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020),

⁽¹⁾ HL C 407., 2016.11.4., 2. o.

⁽²⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

⁽³⁾ HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

⁽⁴⁾ HL C 24., 2016.1.22., 8. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0126.

2016. november 24., csütörtök

- tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatásokra,
  - tekintettel az európai hozzáadott érték értékelésére ⁽¹⁾,
  - tekintettel a „Jogok, egyenlőség és polgárság 2014–2020” programra,
  - tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című, 2015. december 3-i munkadokumentumára (SWD(2015)0278),
  - tekintettel az EU hármas elnökségének (Hollandia, Szlovákia és Málta) a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2015. december 7-i nyilatkozatára,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „A nőkkel szembeni erőszak – az egész EU-ra kiterjedő felmérés” című, 2014 márciusában közzétett jelentésére,
  - tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelvre ⁽²⁾,
  - tekintettel az európai védelmi határozatról szóló 2011/99/EU irányelvre ⁽³⁾ és a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló 606/2013/EU rendeletre ⁽⁴⁾,
  - tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, az ellene folytatott küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelvre ⁽⁵⁾ és a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011/92/EU irányelvre ⁽⁶⁾,
  - tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
  - tekintettel az EU Isztambuli Egyezményhez való lehetséges csatlakozására vonatkozó, 2015 októberében közzétett bizottsági ütemtervre,
  - tekintettel a nők elleni erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Európa tanácsi egyezménynek az Európai Unió általi aláírásáról és megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatokra (COM(2016)0111 és COM(2016)0109),
  - tekintettel a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, az EU-nak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról szóló kérdésekre (O-000121/2016 – B8-1805/2016 és O-000122/2016 – B8-1806/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az EU egyik – a Szerződésben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert – alapértéke, melyre vonatkozóan az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy valamennyi tevékenységébe beépíti, és mivel a nemek közötti egyenlőség – stratégiai célkitűzésként – alapvető fontosságú a növekedés, foglalkoztatás és társadalmi befogadás 2020-as összeurópai célkitűzéseinek eléréséhez;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

⁽³⁾ HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

⁽⁴⁾ HL L 181., 2013.6.29., 4. o.

⁽⁵⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

2016. november 24., csütörtök

- B. mivel az egyenlő bánásmóddhoz és a megkülönböztetésmentességhez való jog az Európai Unió alapszerződéseiben elismert és az európai társadalomban mélyen gyökerező, meghatározó alapvető jog, és mivel e jog nélkülözhetetlen a társadalom további fejlődéséhez, és a jogalkotásban, a gyakorlatban, az ítélkezési gyakorlatban és a mindennapi életben egyaránt érvényesülnie kell;
- C. mivel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelv értelmében nemi alapú erőszaknak a személy ellen neme, nemi identitása vagy annak kifejezése miatt irányuló erőszak vagy az olyan erőszak minősül, amely aránytalanul nagy számban egy adott nemhez tartozó személyek ellen irányul; mivel ez az áldozatoknak testi, szexuális, érzelmi vagy lelki sérüléseket, illetve anyagi károkat okozhat, valamint hatással van családjukra és rokonaikra, valamint a társadalom egészére; mivel a nemi alapú erőszak egyrészt a megkülönböztetés szélsőséges formája, másrészt az áldozat alapvető jogainak és szabadságainak megsértése, és e kettő a nemek közötti egyenlőtlenségek oka és következménye is egyben; továbbá mivel a nők és lányok elleni erőszak magában foglalja a szoros kapcsolatokon belül elkövetett erőszakot, a szexuális erőszakot (a nemi erőszakot, a szemérem elleni erőszakot és a szexuális zaklatást), az emberkereskedelmet, a rabszolgaságot, ideértve a nők és lányok elleni zaklatás új, internetes formáit, valamint a káros gyakorlatok különböző formáit, például a kényszerházasságokat, a női nemi szervek megcsönkítését és az úgynevezett „becsületbeli bűncselekményeket”;
- D. mivel a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak az Unión belül továbbra is gyakori jelenség; mivel az Alapjogi Ügynökség nők elleni erőszakról szóló 2014. évi jelentése az egyéb rendelkezésre álló tanulmányokkal összhangban azt a becslést tartalmazza, hogy az európai nők egyharmadát felnőtt életében legalább egyszer érte fizikai vagy szexuális erőszak, a fiatal (18–29 év közötti) nők 20 %-a online tapasztalt szexuális zaklatást, minden ötödik nő (18 %) átélte zaklatást, minden huszadik nőt megerőszakoltak és tizből több mint egy nőnek volt része beleegyezése nélkül vagy erő alkalmazásával elkövetett szexuális erőszakban; mivel e jelentés azt is kifejti, hogy a legtöbb erőszakos esetet semmilyen hatóságnak nem jelentik be, ami azt jelzi, hogy a közigazgatási statisztikák mellett a viktimizációs felmérések is alapvetően fontosak ahhoz, hogy a nők elleni erőszak különböző formáiról teljes képet nyerjünk; és mivel további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy az erőszak női áldozatai bejelentésük, min estek át, és segítséget kérjenek, valamint hogy biztosítsuk, hogy a szolgáltatásnyújtók ki tudják elégíteni az áldozatok szükségleteit, és tájékoztatni tudják őket jogaikról és a rendelkezésre álló támogatási módokról;
- E. mivel az európai hozzáadott érték értékelése alapján a nőkkel szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak Uniót terhelő éves költsége hozzávetőleg 228 milliárd EUR-t tett ki (az uniós GDP 1,8 %-át), amelyből évi 45 milliárd EUR-t költöttek köz- és állami szolgáltatásokra, a kiesett gazdasági termelés pedig 24 milliárd EUR-t tesz ki;
- F. mivel a Bizottság a „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című dokumentumában hangsúlyozta, hogy a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak, amely károsítja a nők egészségét és jólétét, karrierjét, pénzügyi függetlenségét és a gazdaságot, az egyik olyan fő problémát jelenti, amelyet a nemek közötti tényleges egyenlőség elérése érdekében kezelni kell;
- G. mivel a nők elleni erőszakot túlságosan gyakran tekintik magánügynek, és túl könnyedén tolerálják; mivel valójában az alapvető jogok megsértéséről és súlyos bűncselekményről van szó, amelyet mint olyat szankcionálni kell; mivel véget kell vetni az elkövetők büntetlenségének annak érdekében, hogy megszakadjon az erőszak áldozatává váló nők és lányok hallgatásának és magányának ördögi köre;
- H. mivel egyetlen intézkedés nem képes megszüntetni a nők elleni erőszakot és a nemi alapú erőszakot, de az infrastrukturális, jogi, igazságügyi, végrehajtási, kulturális, oktatási, szociális, egészségügyi és szolgáltatáshoz kapcsolódó egyéb intézkedések kombinációja jelentős mértékben növelheti a tudatosságot, illetve csökkentheti az erőszakot és annak következményeit;
- I. különböző tényezőkből – például az etnikai hovatartozásból, a vallásból vagy meggyőződésből, az egészségből, a családi állapotból, a lakhatásból, a migrációs jogállásból, fogyatékoságból, osztályból, szexuális irányultságból, nemi identitásból és nemi önkifejezésből – kifolyólag a nőknek sajátos szükségleteik lehetnek, és kiszolgáltatottabbak lehetnek a többszörös megkülönböztetéssel szemben, ennél fogva pedig különleges védelmet kell számukra biztosítani;

2016. november 24., csütörtök

- J. mivel a nők és lányok elleni erőszakról, valamint a velük szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló iránymutatások, valamint az uniós emberi jogi stratégiai keret és cselekvési terv nők nemi alapú erőszakkal szembeni védelmével foglalkozó külön fejezetének elfogadása az EU azon egyértelmű politikai szándékát jelzi, hogy a nők jogainak kérdését prioritásként kezelje, és e téren hosszú távra szóló fellépést tegyen; mivel az emberi jogi politikák belső és külső dimenziói közötti összhang vizsgálata esetenként eltérésekre mutat rá a szavak és a tettek között;
- K. mivel az Unió polgárai és lakosai nem egyenlő mértékben védettek a nemi alapú erőszakkal szemben, minthogy nem létezik egységes keret, és tagállamonként eltérő politikák és jogszabályok érvényesülnek többek között a bűncselekmények meghatározása és a jogszabályok hatálya tekintetében, ezért egyes csoportok szerényebb védelemben részesülnek az erőszakkal szemben;
- L. mivel 2016. március 4-én a Bizottság azt javasolta, hogy az EU csatlakozzon az Isztambuli Egyezményhez, amely az első jogilag kötelező erejű eszköz a nők elleni erőszak nemzetközi szinten való megelőzésére és felszámolására;
- M. mivel az egyezményt valamennyi uniós tagállam aláírta, de csak tizennégy ratifikálta;
- N. mivel az egyezmény ratifikálása csak akkor vezethet eredményekhez, ha megfelelő végrehajtásról is gondoskodnak, és biztosítják a kellő pénzügyi és humán erőforrásokat a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére, valamint az áldozatok védelmére;
- O. mivel az Isztambuli Egyezmény holisztikus megközelítést követ, és a nők és lányok elleni erőszakkal és a nemi alapú erőszakkal számos különböző szempontból – a megelőzés, a megkülönböztetés elleni küzdelem, a büntetlenség elleni büntetőjogi intézkedések, az áldozatok védelme és támogatása, a gyermekek védelme, a női menedékkérők és menekültek, illetve az adatok jobb védelme szempontjából – foglalkozik; mivel e megközelítés integrált politikák elfogadását, különböző érdekelt felek (igazságügyi, rendőrségi és szociális hatóságok, nem kormányzati szervezetek, helyi és regionális egyesületek, kormányok stb.) által számos területen folytatott fellépések egyesítését jelenti a kormányzás valamennyi szintjén;
- P. mivel az Isztambuli Egyezmény vegyes megállapodás, amely a tagállamok csatlakozásával párhuzamosan lehetővé teszi az Unió csatlakozását is, minthogy az Unió hatáskörökkel rendelkezik az áldozatok védelme és a védelmi határozatok, a menedékkérel és a migráció, valamint a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén;
1. emlékeztet arra, hogy a Bizottságot az EUSZ 2. cikke és az Alapjogi Charta a nemek közötti egyenlőség biztosítására, előmozdítására és az azt célzó fellépésekre kötelezi;
  2. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy aláírják és szentesítsék az Unió csatlakozását az Isztambuli Egyezményhez, ugyanakkor fájjalja, hogy a Tanácson belüli tárgyalások nem haladnak ugyanilyen sebességgel;
  3. hangsúlyozza, hogy az Unió csatlakozása egységes európai jogi keretet biztosít a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére, valamint az erőszak áldozatainak védelmére; hangsúlyozza, hogy ez nagyobb egységességet és hatékonyságot tesz majd lehetővé az Unió belső és külső politikáiban, biztosítja az egyezmény szempontjából jelentős uniós jogszabályok, programok és alapok megfelelőbb nyomon követését, értelmezését és végrehajtását, valamint a nők elleni erőszakra és a nemi alapú erőszakra vonatkozó, összehasonlítható és szegregációmentes adatok megfelelőbb és jobb uniós szintű gyűjtését, és megerősíti az Unió nemzetközi szintű elszámoltathatóságát; hangsúlyozza továbbá, hogy az Unió csatlakozása újabb politikai nyomást gyakorol majd a tagállamokra ezen eszköz ratifikálása tekintetében;
  4. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gyorsítsák fel az Isztambuli Egyezmény aláírásával és megkötésével kapcsolatos tárgyalásokat;
  5. széles körben és fenntartások nélkül támogatja az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozását;
  6. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozása után Parlamentet teljes mértékben bevonják a nyomonkövetési folyamatba, amint azt az EUSZ 218. cikke előírja;

2016. november 24., csütörtök

7. emlékeztet arra, hogy az Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozása nem mentesíti a tagállamokat az egyezmény ratifikálása alól; ezért felhívja mindazon államokat, amelyek még nem tették meg, hogy mielőbb ratifikálják az Isztambuli Egyezményt;
  8. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az egyezmény megfelelő végrehajtását, és biztosítsák a kellő pénzügyi és humán erőforrásokat a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére, valamint az áldozatok védelmére;
  9. úgy ítéli meg, hogy a nők és lányok elleni erőszak felszámolására irányuló uniós erőfeszítéseknek egy, a nemek közötti egyenlőtlenségek valamennyi formájának megszüntetésére irányuló, átfogó terv részét kell képezniük; kéri, hogy dolgozzanak ki uniós stratégiát a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak leküzdésére;
  10. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy – mint ahogyan azt a nők elleni erőszak elleni küzdelemre irányuló ajánlásokat tartalmazó, 2014. február 25-i állásfoglalásában már kérte – terjesszen elő jogi aktust, amely mind a statisztikai adatok összegyűjtésére szolgáló koherens rendszert, mind pedig a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzésére és megbüntetésére szolgáló, és az igazságszolgáltatáshoz való könnyű hozzáférést lehetővé tevő megerősített tagállami fellépést biztosítja;
  11. felkéri a Tanácsot arra, hogy aktiválja az áthidaló klauzulát, azaz fogadjon el egyhangú határozatot arról, hogy a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak (és a nemi alapú erőszak egyéb formái) is az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekmények közé tartozik;
  12. elismeri a civil társadalmi szervezetek által a nők és lányok elleni erőszak megelőzése és leküzdése, valamint az erőszak áldozatainak segítése terén végzett kiemelkedő munkát;
  13. felhívja a tagállamokat és az érdekelt feleket, hogy a Bizottsággal és a női nem kormányzati és civil társadalmi szervezetekkel együttműködve segítsék az egyezményre, az uniós programokra és az azok keretében a nők elleni erőszak leküzdése és az áldozatok védelme céljából rendelkezésre álló forrásokra vonatkozó információk terjesztését;
  14. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy működjön együtt a Parlamenttel a nemek közötti egyenlőség terén elért eredmények feltárásában, és felkéri az elnökségi triót, hogy tegyen jelentős előrelépéseket az erre vonatkozóan vállalt kötelezettségek megvalósítása felé; kéri, hogy a nemek közötti egyenlőséggel és a nők és lányok jogaival foglalkozó uniós csúcstalálkozó erősítse meg az eddigi kötelezettségvállalásokat;
  15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének.
-

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0452

Az európai ombudsman 2015. évi tevékenysége**Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása az európai ombudsman 2015. évi tevékenységéről szóló éves jelentésről (2016/2150(INI))**

(2018/C 224/17)

Európai Parlament,

- tekintettel az európai ombudsman 2015. évi tevékenységéről szóló éves jelentésre,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 15. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 228. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 258. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 42. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 43. cikkére,
  - tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
  - tekintettel az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló, 1994. március 9-i 94/262/ESZAK, EK, Euratom európai parlamenti határozatra ⁽¹⁾,
  - tekintettel a helyes hivatali magatartás európai kódexére, annak az Európai Parlament által 2001. szeptember 6-án elfogadott formájában ⁽²⁾,
  - tekintettel az Európai Parlament és az európai ombudsman között 2006. március 15-én kötött együttműködési keretmegállapodásra, amely 2006. április 1-jén lépett hatályba,
  - tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) által közzétett, a lobbitevékenység átláthatóságához és integritásához fűződő elvekre,
  - tekintettel az európai ombudsman tevékenységéről szóló korábbi állásfoglalásaira,
  - tekintettel eljárási szabályzata 220. cikke (2) bekezdésének második és harmadik mondatára,
  - tekintettel a Petíciós Bizottság jelentésére (A8-0331/2016),
- A. mivel az európai ombudsman 2015. évi tevékenységeire vonatkozó éves jelentést 2016. május 3-án hivatalosan is benyújtották az Európai Parlament elnökének, és mivel az ombudsman, Emily O'Reilly, 2016. június 20-án jelentését bemutatta Strasbourgban a Petíciós Bizottságnak,
- B. mivel az EUMSZ 15. cikke kimondja, hogy a jó kormányzás előmozdítása és a civil társadalmi részvétel biztosítása érdekében az Unió intézményei, testületei és ügynökségei a lehető legnyitabban kötelesek végezni munkájukat;

⁽¹⁾ HL L 113., 1994.5.4., 15.o.⁽²⁾ HL C 72. E, 2002.3.21., 331. o.

2016. november 24., csütörtök

- C. mivel az EUMSZ 24. cikke rögzíti azt az elvet, miszerint minden uniós polgárnak joga van az EUMSZ 228. cikkében intézményesített ombudsmanhoz fordulni;
- D. mivel az EUMSZ 228. cikke felhatalmazza az európai ombudsmant az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Európai Unió Bíróságát – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszok átvételére;
- E. mivel az EUMSZ 258. cikke a Szerződések őreként határozza meg a Bizottság szerepét; mivel e feladatok nem teljesítése vagy elmulasztása hivatali visszasságnak tekinthető;
- F. mivel az EUMSZ 298. cikke szerint az Unió intézményei, szervei és hivatalai „egy nyitott, hatékony és független európai igazgatásra támaszkodnak”, és mivel ugyanezen cikk ennek érdekében az európai uniós közigazgatás valamennyi területére alkalmazandó rendeletek formájában konkrét másodlagos jogszabályok elfogadásáról rendelkezik;
- G. mivel az Alapjogi Charta 41. cikke kimondja, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”;
- H. mivel a Charta 43. cikke kimondja, hogy „bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerint székhellyel rendelkező bármely természetes vagy jogi személy jogosult az Unió ombudsmanjához fordulni a közösségi intézmények vagy szervek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és Elsőfokú Bíróságot – tevékenysége során felmerült hivatali visszassággal kapcsolatban”;
- I. mivel a Maastrichti Szerződéssel létrehozott európai ombudsmani hivatal 2015-ben ünnepelte fennállásának 20. évfordulóját, és 2005 óta 48 840 panasszal foglalkozott;
- J. mivel az uniós polgárok jogaira vonatkozó 2015. októberi Eurobarométer gyorsfelmérés szerint az uniós polgárok 83 %-ának van tudomása arról, hogy az uniós polgárok panasszal élhetnek a Bizottságnál, az Európai Parlamentnél vagy az európai ombudsmannál;
- K. mivel az európai ombudsman definíciója szerint a hivatali visszasság olyan nem megfelelő vagy sikertelen ügyintézés, amely akkor következik be, ha egy intézmény vagy egy közjogi szerv nem a jogszabályoknak, a rá nézve kötelező szabálynak vagy elvnek megfelelően jár el, nem tartja tiszteletben a megfelelő ügyintézésre vonatkozó elveket, vagy megsérti az emberi jogokat;
- L. mivel a helyes hivatali magatartás európai kódexe a hivatali visszasságok előfordulását hivatott megakadályozni; mivel nem kötelező hatálya miatt korlátozott ezen eszköz hasznossága;
- M. mivel a fokozott átláthatóság kulcsfontosságú a legitimitás és az általános közérdeken alapuló döntéshozatalba vetett bizalom elnyeréséhez;
- N. mivel az EU gazdasági-társadalmi modelljére nagy hatást gyakorló és gyakran a közegészségügy és a környezetvédelem területén is jelentős következményekkel járó ügyek átláthatatlansága bizalmatlanságot kelthet a polgárok körében és általában a közvéleményben;
- O. mivel a visszaélést bejelentő személyek kulcsfontosságú szerepet töltenek be a hivatali visszasságok, illetve egyes esetekben akár a politikai korrupció feltárásában; mivel ezek az ügyek súlyosan aláássák demokráciánk minőségét; mivel a visszaélést bejelentő személyek komoly nehézségekkel szembesülnek a fellépésüket követően, és túlságosan gyakori, hogy számos téren negatív következmény éri személyüket nemcsak szakmailag, de akár büntetőjogi értelemben is; mivel további biztosítékok hiányában ezek az ismert múltbeli esetek eltántoríthatják az egyéneket attól, hogy a jövőben morális megfontolásból bejelentsék a hivatali visszasságokat;
- P. mivel az európai ombudsman hivatala 90 %-os megfelelési arányt ért el döntéseivel és/vagy ajánlásaival 2014-ben, és ez az arány 10 százalékponttal magasabb, mint 2013-ban;

2016. november 24., csütörtök

- Q. mivel 2015-ben az ombudsman által hivatalból indított vizsgálatok fő témái a következők voltak: átláthatóság az uniós intézményekben, etikai kérdések, a polgárok részvétele az uniós döntéshozatalban, uniós versenyszabályok és alapvető jogok;
- R. mivel a Petíciós Bizottság az Ombudsmanok Európai Hálózatának teljes jogú tagja; mivel e minőségében a bizottsághoz 42 panasz érkezett az európai ombudsmantól, hogy a továbbiakban petíciók formájában foglalkozzon velük;
1. jóváhagyja az európai ombudsman által a 2015-ös évre előterjesztett éves jelentést;
  2. gratulál Emily O' Reillynek az európai intézmények által a polgároknak nyújtott szolgáltatás minőségének javítására irányuló kiváló munkájához és fáradhatatlan erőfeszítéseire; elismeri az átláthatóságnak mint a bizalom elnyerésének és a megfelelő ügyintézés központi elemének fontosságát, amit alátámaszt az átláthatósággal kapcsolatban felmerülő panaszok magas százalékos aránya is (22,4 %), amely az eddigi legmagasabb prioritásba helyezte ezt a kérdéskört; elismeri és támogatja az európai ombudsman hivatala által e területen ez idáig folytatott stratégiai felmérések szerepét a megfelelő ügyintézés biztosításában;
  3. üdvözli az európai ombudsman arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a Bizottsághoz intézett javaslatai révén növelje a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségről (TTIP) folyó tárgyalások átláthatóságát; elismerését fejezi ki amiatt, hogy ennek eredményeként a Bizottság nyilvánosságra hozott számos TTIP-dokumentumot, ezzel előmozdítva, hogy az átláthatóság bekerüljön a Bizottság új kereskedelmi stratégiájának három pillére közé; újból nyomatékosítja, hogy fokozott átláthatóságra van szükség a nemzetközi megállapodások, például a TTIP és a CETA tekintetében, ahogyan ezt a Petíciós Bizottsághoz forduló számos aggódó polgár is szorgalmazta; fokozottabb és szélesebb körű erőfeszítésekre szólít fel e téren az európai polgárok bizalmának megőrzése érdekében;
  4. felhívja az európai ombudsmant annak kivizsgálására, hogy a biztonságos olvasótermek létrehozása milyen mértékben felel meg a dokumentumokba való betekintés jogának és a megfelelő ügyintézésre vonatkozó elveknek;
  5. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelet a lehető legszélesebb körű hozzáférés elvére épül; ezért kiemeli, hogy az átláthatóságnak és az uniós intézmények dokumentumaihoz való teljes körű hozzáférést kell főszabállyá tenni annak biztosítása érdekében, hogy a polgárok maradéktalanul élhessenek demokratikus jogaikkal; hangsúlyozza, hogy – amint arról már az Európai Bíróság is határozott – megfelelően indokolni kell az e szabály alóli kivételeket, figyelembe véve a közzétételhez és a demokratikus követelményekhez fűződő nyomós közérdeket, a polgárok döntéshozatalban való szorosabb részvételét, a kormányzás legitimitását, a hatékonyságot és a polgárok előtti elszámoltathatóságot;
  6. arra buzdítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatalmazzák fel az európai ombudsmant, hogy közleményt adhasson ki az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelet különböző uniós intézmények általi be nem tartására vonatkozóan, feltéve, hogy a szóban forgó dokumentumok nem tartoznak a rendelet 4. cikkének és 9. cikke (1) bekezdésének hatálya alá; támogatja az az elképzelést, hogy az ombudsmant fel kell hatalmazni arra, hogy a meg nem felelés kivizsgálását követően határozzon az adott dokumentumok nyilvánosságra hozataláról;
  7. sajnálatosnak tartja, hogy az 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálata megakadt; véleménye szerint minden további késlekedés nélkül lépni kell az ügyben, mivel a rendelet már nem tükrözi a jelenlegi jogi helyzetet és az intézményközi gyakorlatot;
  8. elismeri, hogy átláthatóságra van szükség az uniós döntéshozatal során, és támogatja a három fő uniós intézmény informális tárgyalásainak („háromoldalú egyeztetések”) európai ombudsman általi vizsgálatát, valamint az erre vonatkozó nyilvános konzultáció elindítását; támogatja a háromoldalú egyeztetések dokumentumainak nyilvánosságra hozatalát az 1049/2001/EK rendelet 4. és 9. cikke megfelelő figyelembevételével;
  9. sajnálja, hogy a Parlament gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásméréssel foglalkozó vizsgálóbizottsága (EMIS) csupán részleges dokumentációt kapott a Bizottságtól, amelyet úgy állítottak össze, hogy hiányoztak belőle egyes, a Bizottság által lényegtelennek ítélt információk; felszólítja a Bizottságot, hogy a legnagyobb pontossággal végezze munkáját, és biztosítsa a teljes átláthatóságot a rendelkezésre bocsátott dokumentumok tekintetében, maradéktalanul eleget téve a lojális együttműködés elvének, annak garantálása érdekében, hogy az EMIS vizsgálóbizottság maradéktalanul és eredményesen gyakorolhassa vizsgálati hatásköreit;

2016. november 24., csütörtök

10. támogatja az európai ombudsman törekvését, amely az Európai Központi Bank működésének átláthatóbbá tételére és irányításának magas szintű biztosítására irányul, különösen az uniós országokban zajló költségvetési konszolidációs programokat felügyelő trojka/kvadriga tagjaként; üdvözli az EKB döntését, hogy közzéteszi az igazgatósági tagok üléseinek listáját; támogatja a megszólalásokra vonatkozó új irányadó elveket és a piacot érzékenyen érintő információkra vonatkozó „csendes időszak” bevezetését a Kormányzótanács üléseit megelőzően;
11. tudomásul veszi az EKB monetáris hatóságként és a trojka/kvadriga tanácsadó tagjaként betöltött kettős szerepét, és felhívja az európai ombudsmant, hogy védelmezze a megfelelő ügyintézés érvényesülését Európa egyik legfontosabb pénzügyi hatóságánál;
12. szorgalmazza az eurócsoport üléseinek a csoport elnöke által az európai ombudsman beavatkozása nyomán tett lépéseket meghaladó, nagyobb átláthatóságát;
13. jóváhagyja az ombudsmannak a bizottsági szakértői csoportok összetételével és tevékenységének átláthatóságával kapcsolatos vizsgálatát; rámutat a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseire, hogy ezeket a csoportokat hozzáférhetővé tegyék a nyilvánosság számára is, valamint hangsúlyozza, hogy további lépéseket kell tenni a teljes átláthatóság biztosítása érdekében; ismételten felszólítja a Tanácsot, köztük előkészítő szerveit is arra, hogy a lehető leghamarabb csatlakozzanak az érdekképviseleti nyilvántartáshoz, és javítsák a tevékenységük átláthatóságát;
14. támogatja az ombudsman erőfeszítéseit a lobbitevékenység átláthatóbbá tételével kapcsolatban; sajnálja, hogy a Bizottság vonakodik közzétenni a dohánylobbistákkal folytatott egyeztetések részleteit; sürgeti a Bizottságot, hogy tegye teljes mértékben átláthatóvá működését annak érdekében, hogy növelje a közvélemény bizalmát munkája iránt;
15. felszólítja a Bizottságot, hogy a lobbik befolyására vonatkozó valamennyi információt egységes, központosított online adatbázison keresztül ingyenesen, közérthető és könnyen hozzáférhető formában bocsássa a nyilvánosság rendelkezésére;
16. felszólítja a Bizottságot, hogy 2017-es évben nyújtson be javaslatot egy mindenkire érvényes és jogilag kötelező érdekképviseleti nyilvántartásra azzal a céllal, hogy valamennyi joghézag megszűnjön, és az összes lobbistát kötelező jelleggel nyilvántartásba vegyék;
17. támogatja a lobbitevékenységek átláthatóságával kapcsolatos olyan iránymutatások bevezetésére irányuló erőfeszítéseket, amelyek nem csak az uniós intézményekre, hanem a nemzeti közigazgatásokra is alkalmazandók lennének;
18. rámutat a polgárok aggályaira a kötelezettségszegési eljárások Bizottság általi, az Európai Unió Bírósága előtti kezelésével, valamint az eljárás releváns lépésein belül az átláthatóság hiányával kapcsolatban; kiemeli, hogy a Charta 41. cikkében szereplő megfelelő ügyintézéshez való jog magában foglalja a kellő indokolás kötelezettségét azokban az esetekben, amikor a Bizottság úgy határoz, hogy nem indít kötelezettségszegési eljárást a Bíróság előtt; üdvözli az európai ombudsmannak az EU Pilot rendszerszintű problémáit érintő stratégiai vizsgálatát;
19. üdvözli, hogy az ombudsman vizsgálatot indított azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság milyen módon kezelte a jogsértéssel kapcsolatos panaszokat az EU Pilot eljárások keretében (OI/5/2016/AB); emlékeztet a Petíciós Bizottság korábbi, az EU Pilot projekthez és a kötelezettségszegési eljárások dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó kérelmeire, mivel a petíciók gyakran ilyen eljárások kezdeményezéséhez vezetnek;
20. üdvözli, hogy az ombudsman folytatja a Bizottság „forgóajtó-jelenséggel” kapcsolatos ügyeinek kivizsgálását; elismeri, hogy e vizsgálatok eredményeként a Bizottság bővebb tájékoztatást adott azon vezető tisztségviselők nevével kapcsolatban, akik a magánszektorba távoztak; ezen személyek nevének és egyéb adatainak gyakoribb közzétételére ösztönöz; reméli, hogy más európai intézmények és ügynökségek is követni fogják ezt a lépést; üdvözli a Bizottság abbéli szándékát, hogy információkat tegyen közzé a korábbi biztosok hivatali idejüket követően betöltött állásairól; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság korábbi elnökét, José Manuel Barrosót a Goldman Sachs International tanácsadó-jává és nem-ügyvezető elnökévé nevezték ki; felhívja az ombudsmant, hogy indítson stratégiai vizsgálatot a Barroso-féle „forgóajtó-jelenséggel” kapcsolatos ügy Bizottság általi kezeléséről, beleértve ajánlások megfogalmazását a magatartási kódex reformjának mikéntjéről a megfelelő ügyintézésre vonatkozó elveknek és a szerződésekből fakadó, az EUMSZ 245. cikkében található követelményeknek megfelelően;

2016. november 24., csütörtök

21. emlékeztet arra, hogy a „forgóajtó-jelenséggel” kapcsolatos ügyekhez képest az összeférhetetlenség tágabb értelemmel bír; hangsúlyozza, hogy az összeférhetetlenség valamennyi forrásának tényleges kiküszöbölése döntő fontosságú a megfelelő ügyintézés elérése, valamint a politikai és technikai döntéshozatal hitelességének biztosítása szempontjából; úgy véli, hogy magas szintű követelmények és konkrét intézkedések révén különös figyelmet kell szentelni uniós szinten arra, hogy az uniós intézményeknél, ügynökségeknél és szerveknél betöltendő állások jelöltjei esetében minden kétséget kizáróan ki lehessen küszöbölni az összeférhetetlenség gyanúját;

22. üdvözli, hogy 2015-ben az összes uniós intézmény a személyzeti szabályzat 22a–22c. cikke szerint belső szabályokat fogadott el a visszaélések bejelentőinek védelmére, ezáltal ösztönözve a visszaélések szabályozott módon történő bejelentését; rámutat arra, hogy a visszaélések bejelentőinek megtorlással szembeni védelme lehetne hatékonyabb; e célból sürgeti közös szabályok elfogadását a visszaélések bejelentésének ösztönzése érdekében, valamint minimumgaranciák és biztosítékok bevezetését a visszaélések bejelentői számára;

23. szorgalmazza egy visszaélések bejelentéséről szóló irányelv elfogadását, amely megfelelő csatornákat és eljárásokat alakít ki a szabálysértések valamennyi formájának bejelentésére, illetve megfelelő minimumgaranciákat és jogi biztosítékokat nyújt a visszaélések bejelentőinek mind a köz-, mind a magánszférában;

24. üdvözli az alapvető jogok lehetséges megsértésére vonatkozó panasztételi mechanizmus bevezetését a Frontexnél, amelyre a Frontex és a tagállamok által az irreguláris bevándorlók együttes kitoloncolásával kapcsolatban alkalmazott módszerekre irányuló, folyamatban levő ombudsmani vizsgálatot követően kerül sor; helyesli e mechanizmusnak az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökségről szóló új rendeletbe való beemelését;

25. elismerését fejezi ki az ombudsmannak, amiért vizsgálatot indított arra vonatkozóan, hogy a tagállamok milyen mértékben tartják tiszteletben az Alapjogi Chartát az uniós pénzeszközökből finanszírozott fellépések végrehajtása során, például olyan projektek esetében, amelyek a fogyatékossgal élő személyek társadalomba való integrációja helyett inkább intézményekbe való elhelyezésére irányulnak; sürgeti az európai ombudsmant, hogy a projektek átláthatóságának és hozzáadott értékének biztosítása érdekében folytassa ezeket a vizsgálatokat;

26. üdvözli az ombudsman és az Európai Parlament között a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-keretegyezmény uniós keretében folyó együttműködést, különösen pedig arra vonatkozó felhívásukat, hogy uniós szinten maradéktalanul hajtsák végre az egyezményt és biztosítsanak számára megfelelő forrásokat; ismételten teljes támogatásáról biztosítja az egyezmény végrehajtását, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy iktassák törvénybe az egyezmény uniós szintű, teljes körű végrehajtását;

27. támogatja az ombudsman erőfeszítéseit, amelyeket a hátrányos megkülönböztetéssel, a kisebbségi csoportok jogaival és az idős emberek jogaival kapcsolatos ügyek megoldása érdekében tett az Ombudsmanok Európai Hálózatának „Ombudsmanok a megkülönböztetés ellen” című szemináriumán;

28. támogatja az ombudsman annak biztosítására irányuló erőfeszítéseit, hogy a Bizottság részrehajlás nélkül hozza meg a versenyjogi ügyekkel kapcsolatos döntéseit;

29. elismeri, hogy a polgárok uniós szakpolitikai döntéshozattal kapcsolatos véleménynyilvánításhoz való joga most fontosabb, mint valaha; üdvözli az ombudsman által javasolt, az európai polgári kezdeményezés működésének javítására vonatkozó iránymutatásokat, különösen abban az esetben, amikor a Bizottság komoly indoklására van szükség az európai polgári kezdeményezés elutasításakor; elismeri ugyanakkor, hogy jelentős hiányosságok vannak, amelyekkel az európai polgári kezdeményezés eredményesebb működése érdekében foglalkozni kell, illetve megoldást kell találni rájuk; megerősíti, hogy a polgárok uniós szakpolitikák meghatározásába való fokozottabb bevonása növelni fogja az uniós intézmények hitelességét;

30. pozitívan értékeli, hogy a közigazgatási együttműködés és kohézió biztosítása érdekében az ombudsman folyamatos párbeszédet és szoros kapcsolatot ápol az uniós intézmények széles körével, köztük az Európai Parlamenttel, valamint más szervekkel; elismerését fejezi ki az ombudsman arra irányuló erőfeszítéseiről, hogy folyamatos és nyílt párbeszédet tartson fenn a Petíciós Bizottsággal;

31. elismeri, hogy az uniós ügynökségeknek ugyanúgy be kell tartaniuk az átláthatóság, elszámoltathatóság és etika magas szintű normáit, mint a többi intézménynek; elismeréssel nyugtázza az európai ombudsman fontos munkáját, amelyet számos ügynökségben fejtett ki Európa-szerte; támogatja az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) javaslatát, mely szerint a nyilvántartottaknak igazolniuk kell, hogy minden tőlük telhetőt megtettek az állatkísérletek elkerülése érdekében, valamint tájékoztatást kell nyújtaniuk ennek módozatairól;

2016. november 24., csütörtök

32. támogatja az ombudsman arra irányuló ajánlásait, hogy a megfelelő nyilvános konzultáció és részvétel biztosítása érdekében az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság vizsgálja felül az összeférhetlenségre vonatkozó szabályait és eljárásait;
  33. emlékeztet arra, hogy az ombudsman azzal a hatáskörrel – és következésképpen feladattal – is rendelkezik, hogy a jó közigazgatás uniós polgárok számára történő biztosítását célzó törekvés keretében ellenőrizze a Parlament munkáját;
  34. szorgalmazza, hogy a jelenlegi jogalkotási ciklus során kötelező érvényű rendelet elfogadásával hathatósan erősítsék meg a helyes hivatali magatartás európai kódexét;
  35. felszólítja az európai ombudsmant, hogy éves jelentéseit a jövőben bővítse ki az ombudsman hivatala megbízatásán kívül első területeket érintő panaszok kategorizálásával, miután ez áttekintést adna az európai parlamenti képviselőknek az uniós polgárokat foglalkoztató problémákról;
  36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a Petíciós Bizottság jelentését a Tanácsnak, a Bizottságnak, az európai ombudsmannak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint ombudsmanjainak vagy ennek megfelelő intézményeinek.
-

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0453

A végleges héarendszer felé vezető út és a héacsalás elleni küzdelem**Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a végleges héarendszer felé vezető útról és a héacsalás elleni küzdelemlről (2016/2033(INI))**

(2018/C 224/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság által 2016. április 7-én előterjesztett, a héára vonatkozó cselekvési tervre (COM(2016)0148),
  - tekintettel az Európai Számvevőszék „A Közösségen belüli héacsalás kezelése: fokozottabb fellépésre van szükség” című, 2016. március 3-i 24/2015. sz. különjelentésére,
  - tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre,
  - tekintettel a héa jövőjéről szóló, 2011. október 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemlről szóló irányelvre irányuló javaslatra (COM(2012)0363),
  - tekintettel az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2013)0534),
  - tekintettel az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2014. március 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a Büntető Igazságszolgáltatási Együttműködés Európai Ügynökségének (Eurojust) létrehozásáról szóló rendeletre irányuló javaslatra (COM(2013)0535),
  - tekintettel az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2015. április 29-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A8-0307/2016),
- A. mivel az egységes piac 1993. január 1-jei létrehozásával eltörölték a Közösségen belüli kereskedelemre vonatkozó határellenőrzéseket, és mivel az Európai Unió 1993 óta fennálló hozzáadottértékadó-rendszere a hatályos héairányelv 402–404. cikke szerint csupán ideiglenes jellegű és átmeneti szabályozás;
- B. mivel a Tanácsnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 113. cikke szerint egyhangúlag kell elfogadnia megfelelő irányelveket a közös hozzáadottértékadó-rendszer kiterjesztésére és különösen az e rendszertől eltérő szabályozások fokozatos korlátozására, illetve megszüntetésére;
- C. mivel a Bizottságnak négyévenként jelentést kell benyújtania az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz a jelenlegi héarendszer, és különösen az átmeneti szabályozás működéséről;

⁽¹⁾ HL C 94. E, 2013.4.3., 5. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0234.⁽³⁾ HL C 346., 2016.9.21., 27. o.

2016. november 24., csütörtök

- D. mivel a héa a 2014-es évben mintegy 1 billió eurós bevétellel a tagállamok jelentős és egyre növekvő bevételi forrása, és az EU saját forrásait növeli, az EU héaalapú saját forrásokból származó összes bevétele 17 667 millió EUR, ami az EU 2014. évi teljes bevételének 12,27 %-át teszi ki ⁽¹⁾;
- E. mivel a jelenlegi héarendszer – különösen, mivel azt a nagyvállalatok a határokon átnyúló ügyletekre is alkalmazzák – lehetőséget ad a csalásra, adókikerülési stratégiákra, a csődeljárások miatt be nem folyt héára vagy hibás számításra; mivel a becsült „héabevétel-kiesés” évente mintegy 170 milliárd EUR, a jobb digitális technológiák elérhetővé válásával azonban csökkenthető ez a hiány;
- F. mivel egy bizottsági tanulmány ⁽²⁾ szerint csak az eltűnő kereskedő útján elkövetett, Közösségen belüli adócsalás (közismert nevén a körhintacsalás) megközelítőleg évi 45–53 milliárd EUR héabevétel-kiesést okoz;
- G. mivel a tagállamok eltérő hatékonysággal tudják kezelni a héacsalást és a héakikerülést, mivel a becslések szerint a héabevétel-kiesés az érintett országtól függően a kevesebb mint 5 % és több mint 40 % közötti értéktartományban mozog;
- H. mivel az Europol becslései szerint a tagállamokban évi 40–60 milliárd EUR héabevétel-kiesést okoznak a bűnszervezetek, amelyeknek 2 %-a áll az eltűnő kereskedő útján elkövetett, Közösségen belüli adócsalások 80 %-a mögött;
- I. mivel a határokon átnyúló héacsalásból fakadó bevételkiesés mérése rendkívül nehéz feladat, mivel csupán két tagállam, az Egyesült Királyság és Belgium gyűjt és oszt meg statisztikai adatokat ezzel kapcsolatban;
- J. mivel a közelmúltban több tagállam közreműködésével, az Eurojust és az Europol koordinálásával három sikeres, egymást követő VERTIGO-műveletet hajtottak végre, amelyek keretében egy 320 millió EUR összértékű körhintacsalást lepleztek le;
- K. mivel a jelenlegi héarendszer különösen a határokon átnyúló kereskedelemben magas bürokratikus költségekkel jár, amelyeket többek között digitális jelentéstételi eszközöket és közös adatbázisokat alkalmazó egyszerűsítési intézkedésekkel különösen a kis- és középvállalkozások számára egyértelműen csökkenteni lehetne;
- L. mivel még mindig tovább lehetne csökkenteni az adminisztratív és az adózási korlátokat, amelyek különösen a határokon átnyúló együttműködési projektekre vannak hatással;
- M. mivel a héa az adóalanyok önellenőrzését lehetővé tevő szakaszos fizetési rendszeren alapuló fogyasztási adó, amelyet csak a végfogyasztónak kell viselnie annak érdekében, hogy a vállalkozások számára biztosítva legyen a rendszer semlegessége; mivel a tagállamok feladata megszervezni a héa gyakorlati kivetésének módját annak biztosítása érdekében, hogy azt a végfogyasztónak kelljen viselnie;
- N. mivel a végleges héarendszert az Európai Tanácsnak ugyan egyhangúlag kell elfogadnia, de 23 évvel a héairányelv bevezetése után már nem időszerűek az úgynevezett átmeneti eltérések, különösen a korszerű digitális gazdaságra tekintettel;
- O. mivel a Bizottság az elmúlt két évtizedben több mint 40 kötelezettségzegési eljárást indított a tagállamok több mint kétharmada ellen, mert megszegték az irányelv előírásait;
- P. mivel a héa származási ország elve szerinti végleges szabályozásának elfogadásához nem lehet többséget elérni, mivel akkor az adókulcsok szorosabb harmonizációjára lenne szükség a jelentős versenytorzulások megakadályozására;
- Q. mivel az adócsalás elleni küzdelem a tagállamok előtt álló egyik fő, adóval kapcsolatos kihívás;

⁽¹⁾ Európai Bizottság, 2014. évi pénzügyi jelentés

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

2016. november 24., csütörtök

- R. mivel a héacsalás rendkívül káros gyakorlat, amely jelentős összeggel csökkenti a tagállamok költségvetési bevételeit, miközben gátolja az államháztartásaik megszilárdítására tett erőfeszítéseiket;
- S. mivel a határokon átnyúló héacsalás évente majdnem 50 milliárd euróba kerül a tagállamok és az európai adófizetők számára;
- T. mivel a héacsalások sokrétűek, folyamatosan változnak és sok gazdasági ágazatot érintenek, ezért a vonatkozó jogszabályok gyors kiigazítását követelik meg, hogy olyan fenntartható és egyszerű héarendszert lehessen kialakítani, amely lehetővé teszi a csalás és az esetleges héabevétel-kiesés megakadályozását;
- U. mivel a fordított adózással kapcsolatos kísérleti projektek nem vezethetnek késelemhez a végleges héarendszernek a Bizottság cselekvési tervében szereplő ütemterv szerinti elfogadása tekintetében;
- V. mivel a héacsalás legelterjedtebb formája a „körhintacsulás”; mivel az effajta csalás – mely nagyon gyakran fordul elő az elektronikus alkatrészekkel, mobiltelefonokkal és textiltermékekkel való kereskedés terén – abból áll, hogy a termékeket több, különböző tagállamokban tevékenykedő cég körbeadja egymásnak, kihasználva, hogy az árucikkek Unión belüli értékesítését nem terheli adó;
- W. mivel sürgősen a tagállamok közötti fokozott és folyamatos együttműködésre van szükség a csalás elleni küzdelem terén átfogó és összehangolt stratégiák kialakításához, különösen a jelenlegi uniós költségvetési megszorítások, valamint az e-kereskedelem és az internetes kereskedelem bővülésének figyelembevételével, amely gyengítette a héabeszedés területi ellenőrzését;
- X. mivel az Európai Unió és a tagállamok pénzügyi érdekeinek védelme az Unió politikai ütemtervének alapvető eleme, amely a polgárok bizalmának megerősítésére és fokozására szolgál, továbbá biztosítékul arra, hogy pénzüik megfelelően kerül felhasználásra;
- Y. mivel a héacsalás bevételkieséssel jár a tagállamok, és ezért az Unió számára, torzítva a fiskális környezetet, ami különösen veszélyes a kis- és középvállalkozásokra nézve, és a tagállamok és az illetékes felügyeleti hatóságok közötti joghézagokat kihasználó bűnszervezetek alkalmazzák;
- Z. mivel az Európai Számvevőszék 24/2015. sz. különjelentésében arra a következtetésre jutott, hogy a héacsalás elsősorban bűncselekmény, amelyet meg kell állítani;
- AA. mivel az Európai Unió Bírósága a „Taricco és társai” (C-105/14. sz.) ügyben kimondta, hogy az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény 1. cikkében megfogalmazott „csalás” fogalma kiterjed a héából származó bevételre is;
1. üdvözlöi a Bizottság azon szándékát, hogy 2017-ig végleges héarendszert javasol, amely egyszerű, megfelelő, stabil, hatékony és kevésbé ad lehetőséget a csalásra;
  2. hangsúlyozza, hogy a digitális egységes piac megfelelő működéséhez egy kevesebb mentességet igénylő, egyszerű héarendszerre van szükség;
  3. úgy véli, hogy a Bizottság cselekvési tervre irányuló javaslatának alapját képező szakvélemény számos értékes ajánlást tartalmaz; hangsúlyozza, hogy a stabil, egyszerű és csalásbiztos héarendszer megvalósítását célzó bizottsági javaslatok listája nem kimerítő;
  4. üdvözlöi a Bizottság 2016. április 7-i közleményét és azt a szándékát, hogy további intézkedéseket hoz a csalások megakadályozására és a meglévő héarendszer javításának elősegítésére;
  5. a meglévő rendszer javítását szintén fontosnak tartja, és alapvető reformokat kér, amelyek révén megszűnnek vagy legalább egyértelműen csökkennek a meglévő rendszer problémái, különösen a héabeszedés európai problémája;

2016. november 24., csütörtök

6. véleménye szerint a Bizottságnak minden lehetőséget ugyanúgy és az eredményekre nyitottan meg kellene vizsgálnia, és figyelembe kellene vennie a jogalkotási eljárás során;
7. megállapítja, hogy a tagállamok összehangolt erőfeszítésére van szükség ahhoz, hogy megállapodás szülessen egy végleges héarendszerről;
8. elismeri, hogy a héarendszer jobb működésének biztosításához a megállapodás szükséges előfeltételeként teljes egyetértésre lesz szükség, és ezért kéri az egyszerűsítés tekintetében világos megközelítésmód kialakítását, valamint a gyorsan fejlődő digitális gazdaság érdekeinek szem előtt tartásával kevesebb kivétel és ehhez kapcsolódóan pragmatikus megközelítés alkalmazását;
9. megállapítja, hogy elengedhetetlen a tagállamok adópolitikájának összehangolása, valamint a Közösségen belüli kereskedelemmel kapcsolatos információcsere gyorsaságának és gyakoriságának fokozása az adócsalás és adókikerülés elleni hatékonyabb küzdelem és a meglévő „héabevételi-kiesés” végleges megszüntetése érdekében;
10. ösztönzi a Bizottságot és a kormányzati szerveket, hogy tárják fel és vizsgálják meg az új technológiai lehetőségeket – például a RegTech program részeként képező megosztott könyvelési technológiát és a valós idejű felügyeleti eszközöket – azzal a céllal, hogy az Unión belül jelentősen csökkentsék a meglévő tetemes héabevételi-kiesést;
11. hangsúlyozza, hogy az egyes tagállamok adóhatóságainak feladata az egyszerű és kkv-barát héafizetés biztosítása, ami a nemzeti hatóságok közötti fokozott együttműködéssel segíthető elő;
12. úgy véli, hogy az egyes tagállami adóhatóságok közötti együttműködés és információcsere a múltban nem volt kielégítő, és eddig az Eurofisc tevékenysége sem hozott kielégítő eredményeket; úgy véli, hogy az Eurofiscen keresztül bonyolított információcsere célzottabban a csalás elleni irányulnia; várakozással tekint a Bizottság küszöbön álló, az Eurofisc működésének erősítését célzó javaslata elé;
13. megjegyzi, hogy a héa-információcsere-rendszer (VIES) hasznos eszköznél bizonyult a csalás elleni küzdelemben, mivel lehetővé teszi az adóhatóságok számára a kereskedőkre vonatkozó adatok országok közötti egyeztetését, azonban felhívja a figyelmet a végrehajtás terén meglévő hiányosságokra, különösen ami a nyújtott információk időszerűségét, valamint a megkeresésekre adott válaszok és a jelzett hibákra való reagálás gyorsaságát illeti; ezért azt ajánlja a tagállamoknak, hogy szenteljének kellő figyelmet e hiányosságok kezelésének;
14. megjegyzi, hogy a nemzeti hatóságok által az Eurofisc rendelkezésére bocsátott információkat nem szűrik meg, így nem csak a gyanús eseteket továbbítják, ami akadályozza a csoport optimális működését; támogatja több tagállam nemzeti kockázatelemzési eszközök létrehozására irányuló kezdeményezését, amelyek lehetővé tennék az adatszűrést a gyanús esetek bármely tagállamban való figyelmen kívül hagyásának kockázata nélkül, és az Eurofisc határokon átnyúló héacsalásokra való gyors reagálását;
15. hangsúlyozza, hogy az egyes tagállamok adóhatóságainak feladata a megfelelő módon történő és egyszerű héafizetés biztosítása;
16. emlékeztet arra, hogy a tagállamok nagyban függnek a többi tagállamtól kapott, az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó információktól annak érdekében, hogy területükön képesek legyenek beszédni a héát; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy különösen a héa- és vámadatokat cseréljék ki automatikusan egymással, valamint megbízható és felhasználóbarát informatikai eszközöket – például elektronikus formanyomtatványokat – használjanak az áruk és szolgáltatások végfogyasztók részére, határokon átnyúló szállításának és nyújtásának rögzítésére; e tekintetben úgy véli, hogy hasznos eszköz lehetne a helyazonosító héaszámok (VLN) használata, amelynek értelmében a fogyasztók nem tudják levonni az előzetesen felszámított adót, ha a héát egy érvényes VLN-szám nélküli számlán tüntetik fel;
17. úgy véli, hogy az összehasonlítható adatok és a tagállamok teljesítményének mérésére szolgáló megfelelő mutatók hiánya befolyásolja az Unión belüli héacsalás kezelését célzó uniós rendszer hatékonyságát, és ezért arra kéri az adóhatóságokat, hogy a Bizottsággal együttműködve hozzanak létre egy, az Unión belüli csalások mértékének becslésére szolgáló közös rendszert, majd határozzanak meg annak csökkentésére irányuló célokat, mivel ez lehetővé tenné az e probléma kezelésével kapcsolatos tagállami teljesítmények értékelését;

2016. november 24., csütörtök

18. felhívja a tagállamokat, hogy az Európai Számvevőszék ajánlásával összhangban szintén tegyék lehetővé az igazságügyi és bűnüldöző hatóságokkal, például az Europollal és az OLAF-fal folytatott információcserét;
19. megjegyzi, hogy a csalárd visszaélésekkel szemben sérülékenynek mutatkozott a 42-es eljárskóddal végzett vámeljáras, amely héamentességet biztosít az adott tagállamba importált áruk esetében, ha azokat később egy másik tagállamba továbbszállítják; megjegyzi, hogy az adóhatóságoknál és a vámhatóságoknál tárolt adatok hatékony keresztellenőrzése döntő szerepet játszik az ilyen jellegű csalás feltárásában és felszámolásában; ezért arra kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az Európai Számvevőszék ajánlásával összhangban a 42-es eljárskóddal végzett vámeljáras keretében importált áruk esetében tegyenek lépéseket az adó- és vámhatóságok közötti információáramlás megkönnyítése érdekében;
20. támogatja a cselekvési terv azon célját, hogy egységes uniós héaövezetet vezessen be, amely előmozdíthatja egy mélyebb és méltányosabb egységes piac létrehozását, valamint segítheti az igazságos adózás, a fenntartható fogyasztás, a munkahelyteremtés, a növekedés, a beruházások és a versenyképesség fokozását, ugyanakkor korlátozza a héacsalás lehetőségét;
21. e tekintetben szorgalmazza, hogy a szolgáltatásokat mielőbb teljesen vonják be az új rendszerbe, és különösen azt szorgalmazza, hogy a pénzügyi szolgáltatásokat is tegyék héakötelessé;
22. oszítja a Bizottság azon nézetét, hogy a végleges héarendszernek az áruk és szolgáltatások rendeltetési országban való megadóztatásának elvén kell alapulnia, mivel a származási ország elvét nem lehetett érvényesíteni;
23. támogatja a magánszemélyek részére történő távértékesítések esetében a rendeltetési ország elvének általános kiterjesztését és a kisvállalkozásokat támogató harmonizált intézkedések bevezetését;
24. egy végleges héarendszer bevezetésekor kéri a digitális környezetben tapasztalható technológiai fejlődés beépítését a meglévő adózási modellekbe, és így a héarendszer 21. századra való alkalmassá tételét;
25. megállapítja, hogy a sok különböző héakulcs jelenlegi egymás melletti létezése nagy bizonytalanságokat hoz magával a határokon átnyúló üzleti tevékenységet folytató vállalatok számára, különösen a szolgáltatási szektorban és a kkv-k számára; megállapítja, hogy bizonytalanságot okoznak a héabeszedésre köteles személlyel, a Közösségen belüli szállítás ellenőrzésével, az eltűnő kereskedő útján elkövetett csalásban való részvétel veszélyével kapcsolatos kérdések, a pénzforgalmi problémák és az ugyanabban az országban a különböző termékkategóriákra alkalmazott különböző héakulcsok is; ezért felhívja a Bizottságot, hogy 2017 közepéig vizsgálja meg az eltűnő kereskedő útján elkövetett csalás hatásait; felhívja a tagállamokat, hogy állapodjanak meg a héakulcsok nagyobb mértékű közelítésében;
26. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a héakulcsok hiányzó harmonizációjának hatásait uniós szinten – különös tekintettel a határokon átnyúló tevékenységekre –, és értékelje az említett akadályok megszüntetésének lehetőségeit;
27. támogatja a Bizottság által javasolt azon lehetőséget, hogy rendszeresen felülvizsgálják azon áruk és szolgáltatások jegyzékét, amelyekre a Tanácsban elért megállapodás alapján kedvezményes adókulcsot lehet alkalmazni; kéri, hogy ez a jegyzék vegye figyelembe az elsődleges politikai szempontokat, mint például a szociális, nemi, egészségi, környezeti, táplálkozási és kulturális szempontokat;
28. véleménye szerint a Bizottság által a minimális héakulcsok másik lehetőségként javasolt teljes eltörlése jelentős versenytorzulásokhoz és belső piaci problémákhoz vezethetne; úgy véli, hogy figyelembe kell venni a harmonizáció fokozásának követelményét, amely szükséges a belső piac megfelelő működéshöz;
29. annak megvizsgálását kéri, hogy a kedvezményes héakulcsok jelenlegi rendszerének alternatívájaként létrehozható-e a kedvezményes áruk és szolgáltatások egységes európai jegyzéke, ami jelentősen javíthatná a héarendszer hatékonyságát, a jelenleginél strukturáltabb rendszert lehetővé téve;
30. úgy véli, hogy a héacsalás elleni küzdelem tekintetében fontos, hogy kevesebb mentesség legyen érvényben, továbbá a csalás leküzdésének legjobb és leghatékonyabb módja a lehető legalacsonyabb adómértékű, egyszerű héarendszer bevezetése;

2016. november 24., csütörtök

31. úgy véli, hogy a bonyolult jelenlegi rendszert lényegesen egyszerűsíteni lehet, ha csökken azon áruk és szolgáltatások száma, amelyekre kedvezményes adókulcsot lehet alkalmazni, és közösen, a tagállamok által uniós szinten kerül megállapításra azon egyes áruk és szolgáltatások köre, amelyekre kedvezményes adókulcsot lehet alkalmazni, ugyanakkor lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy meghatározzák az adókulcsokat, amíg megfelelnek a héairányelv értelmében alkalmazandó minimális adókulcsoknak, feltéve, hogy ez nem jár a tisztességtelen verseny veszélyével;

32. kéri, hogy a termékek a rendeltetési ország elve szerint ugyanolyan adóztatás alá essenek, függetlenül attól, hogy milyen formában és milyen fórumokon szerzik be azokat, illetve függetlenül attól, hogy digitális vagy fizikai formában nyújtják vagy szállítják őket;

33. megjegyzi, hogy jelenleg a kkv-kat érintő fő probléma az, hogy a tagállamok eltérően értelmezik, hogy mi tekinthető terméknek vagy szolgáltatásnak; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy a fogalommeghatározásainál egyértelműbben és határozottabban fogalmazzon;

34. felszólítja a tagállamokat, hogy az egyes területeken egymással versenyző magán- és állami vállalatokra a héa szempontjából ugyanazok a szabályok vonatkozzanak;

35. emlékeztet arra, hogy az OECD BEPS-projektje (1. fellépés) keretében a szakaszos héafizetési rendszert választották hivatkozási alapnak a közvetett adózás terén, mert garantálja az adóbeszedés hatékonyságát, és a természeténél fogva is lehetővé teszi a gazdasági szereplők önellenőrzését;

36. megállapítja, hogy a héairányelv 199. és 199a. cikke lehetővé teszi egy célzott fordított adózási mechanizmus ideiglenes alkalmazását a határokon átnyúló ügyletek és a tagállamokban bizonyos, nagy kockázatnak kitett ágazatok tekintetében;

37. felhívja a Bizottságot, hogy alaposan tanulmányozza a fordított adózás következményeit, továbbá vizsgálja meg, hogy ez az eljárás egyszerűsíti-e a kkv-k helyzetét és csökkenti-e a héacsalást;

38. felhívja a Bizottságot, hogy kísérleti projektek révén vizsgálja meg a fordított adózás hatásait – és ne csak egyes, csalásra különösen lehetőséget adó ágazatokban – az előnyök, a megfelelési költségek, a csalás, a hatékonyság és a végrehajtási problémák, valamint a tartós előnyök és hátrányok szempontjából, ahogy azt egyes tagállamok kérték és a Bizottság kifejezetten megerősítette időközben, még ha ez eddig nem is szerepel cselekvési tervében; hangsúlyozza, hogy semmilyen kísérleti projekt nem vezethet késedelemhez a végleges héarendszernek a Bizottság cselekvési tervében szereplő ütemterv szerinti kialakítása és végrehajtása tekintetében;

39. úgy véli, hogy a rendeltetési ország elvének általános alkalmazása esetén a nemzeti adóhatóságoknak nagyobb felelősséget kellene vállalniuk az adókötelezettség betartatásáért és az adóelkerülési lehetőségek csökkentéséért; egyetért a Bizottsággal abban, hogy még bőven lehet javítani a héacsalás elleni küzdelmet hagyományos adminisztratív intézkedések révén, valamint a tagállamok személyzeti, adóbeszedési és ellenőrzési kapacitásának javításával; kiemeli, hogy a legnagyobb adóelkerülőkre vonatkozóan szigorítani kell az adóhatósági ellenőrzéseket és szankciókat; felhívja a Bizottságot, hogy ezzel kapcsolatban nyújtson kellő pénzügyi és technikai támogatást;

40. úgy véli, hogy a Bizottságnak szorosan nyomon kellene követnie a nemzeti adóhatóságok teljesítményét és javítania kellene együttműködésüket;

41. üdvözlöi a Bizottság azon bejelentését, hogy a szűkített egyablakos ügyintézési rendszert teljes körű egyablakos ügyintézési rendszerré alakítja át; megjegyzi, hogy rendkívül fontos, hogy az felhasználóbarát és mind a 28 tagállamban egyformán hatékony legyen; megjegyzi, hogy az egyablakos ügyintézési rendszer létrehozása enyhítene a vállalatok határokon átnyúló működését akadályozó adminisztratív terheken és csökkentené a kkv-kat terhelő költségeket (COM(2016)0148);

2016. november 24., csütörtök

42. megállapítja, hogy a rendeltetési ország elvének alkalmazásához és az adózási kikapuk számának csökkentéséhez elengedhetetlen egy egyablakos ügyintézési rendszer; szorgalmazza az egyablakos ügyintézési rendszer javítását a digitális termékekre vonatkozó szűkített egyablakos ügyintézési rendszerekkel kapcsolatos jelenlegi tapasztalatok alapján; megjegyzi, hogy a kis- és mikrovállalkozások még a szűkített egyablakos ügyintézési rendszer mellett is jelentős adminisztratív terhekkel szembesülhetnek a rendeltetési ország új elve alapján; ezért üdvözlí a Bizottság héára vonatkozó cselekvési tervében megfogalmazott javaslatot, miszerint közös uniós egyszerűsítést (héahatárérték) vezetnének be; annak egyértelmű meghatározását kéri, hogy határokon átnyúló ügyletek esetén mely tagállam illetékes az adóellenőrzés kérdésében; üdvözlí a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy a héára vonatkozó cselekvési terve keretében eltörölje az alacsony értékű termékekre vonatkozó adókönyvitést;

43. elismerve, hogy az Unió-szerte alkalmazott különböző héarendszerekre az egységes piac nem vámjellegű akadályaként is lehetne tekintetni, hangsúlyozza, hogy a héával kapcsolatos szűkített egyablakos ügyintézés (VAT MOSS) jó módszer ezen akadály felszámolásának elősegítésére és különösen a kkv-k határokon átnyúló tevékenységeinek támogatására; elismeri, hogy továbbra is vannak kisebb problémák a VAT MOSS-t illetően; felhívja a Bizottságot, hogy Unió-szerte még jobban könnyítse meg a vállalatok számára a héafizetési kötelezettségek teljesítését;

44. tudomásul veszi az Európai Unió Bíróságának a C-97/09. sz. ügyben (*Ingrid Schmelz kontra Finanzamt Waldviertel*) hozott ítéletét; tudomásul veszi, hogy a héamentesség tekintetében 28 különböző határérték létezik; tudomásul veszi az azon kkv-kat és mikrovállalkozásokat emiatt sújtó pénzügyi nehézségeket, amelyek a nemzeti rendszerük alapján mentességet élveznének; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen további vizsgálatokat a mikrovállalkozásokat megillető héamentességre vonatkozó határérték megállapításával kapcsolatban;

45. felszólít minden javaslat megvizsgálására az mkkv-kat terhelő forgalmi adókkal kapcsolatos adminisztratív terhek lehető legkisebbre csökkentése érdekében; e tekintetben is arra ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a nemzetközi bevált gyakorlatokat, mint a Szingapúrban és Ausztráliában alkalmazott aranykártya-rendszert, amellyel elismerik, hogy bizonyos forgalmazók részéről nagyon alacsony a csalás kockázata;

46. üdvözlí a Bizottság azon bejelentését, hogy 2017-ben kkv-kra vonatkozó héacsomagot terjeszt elő; javasolja azonban az új keretrendszer fokozatos végrehajtását, mivel további adminisztratív költségeket fog előidézni (mint például informatikai infrastruktúra vagy héaeljárások);

47. tudomásul veszi, hogy az összetett nyilvántartási rendszer jelentős terheket ró a kkv-kra és ily módon akadályozza a határokon átnyúló kereskedelmet; felhívja a Bizottságot, hogy a kkv-kkal kapcsolatos intézkedéscsomag keretében nyújtson be egy javaslatot az egységes héanyilvántartásról és az összehangolt jelentéstételi követelményekről és határidőkről;

48. hangsúlyozza, hogy a vállalkozások közötti és a vállalkozások és a fogyasztók közötti távértékesítések tekintetében egységes héakörnyezetre van szükség; megjegyzi, hogy a koordináció hiánya miatt a héahatárérték végrehajtása nem egyformán sikeres a különböző tagállamokban;

49. hangsúlyozza, hogy az új egyszerűsített héarendszert oly módon kell kialakítani, hogy a kkv-k számára könnyen követhetők legyenek a határokon átnyúló kereskedelemre vonatkozó szabályok, és minden tagállamban támogatást kapjanak ne csak az alkalmazás módjával, hanem a héaeljárások lebonyolításával kapcsolatban is;

50. rövid távon átfogó és a nyilvánosság számára hozzáférhető internetes portált kér, amelyen a vállalkozók és a végfogyasztók egyszerű és átlátható, részletes tájékoztatást kaphatnak az egyes termékekre és szolgáltatásokra a tagállamokban alkalmazandó héakulcsokról; hangsúlyozza, hogy e portál nyelvezetének és megjelenésének könnyen érthetőnek és használhatónak kell lennie; ismét hangot ad azon meggyőződésének, hogy a vállalatok számára a tagállamokban alkalmazandó héaszabályok teljes megértése céljából nyújtott segítség még jobban megerősíti a héacsalás elleni intézkedéseket; megjegyzi továbbá, hogy a hitelesített adózási szoftverek segítségével korlátozható bizonyos csalási formák és más szabálytalanságok kockázata, valamint biztonságot nyújthat a belföldi és a határokon átnyúló ügyleteket folytató tisztességes vállalkozások számára; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy az alkalmazott héakulcsot illetően szolgáljon iránymutatásokkal a nemzeti adóhatóságok számára az ügyletek besorolásával kapcsolatban annak érdekében, hogy csökkenjenek a megfelelési költségek és a jogviták; felhívja a tagállamokat, hogy megbízható információk elérhetővé tételére érdekében hozzanak létre a héával kapcsolatos internetes portálhoz hasonló állami információs rendszereket;

51. felhívja a Bizottságot, hogy minden egyes tagállam tekintetében állítson össze egy jegyzéket a héaszabályokkal kapcsolatos frissített információkról; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a tagállamok feladata, hogy beszámoljanak a Bizottságnak a szabályaikról és adómértékeikről;

2016. november 24., csütörtök

52. tudomásul veszi, hogy az e-kereskedelmi értékesítések tekintetében az összehangolt héahatárérték hiánya jelentős tranzakciós költségeket ró az e-kereskedelmi tevékenységet folytató kkv-kra, amennyiben véletlenül vagy akaratlanul meghaladják a határértéket;
53. felhívja a tagállamokat, hogy haladéktalanul szolgáljanak információkkal a Bizottság számára érvényes héakulcsaikkal, különleges követelményeikkel és a biztosított mentességekkel kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtse össze és ossza meg a vállalkozásokkal és a fogyasztókkal ezeket az információkat;
54. úgy véli, hogy a Bizottság által a cselekvési programban a héával kapcsolatban bejelentett reformtervekhez átfogó, megbízható minőségű hatásvizsgálatra van szükség a tudomány képviselői, a tagállami adóhatóságok, az uniós kkv-k és vállalatok részvételével;
55. hangsúlyozza, hogy az adóügyi jogszabályok a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartoznak; hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 329. cikkének (1) bekezdésével összhangban egy legalább kilenc tagállamból álló csoport megerősített együttműködést hozhat létre; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a csalás elleni küzdelmet és a héával kapcsolatos adminisztratív terhek csökkentését célzó megerősített együttműködésre irányuló javaslatokat;
56. úgy véli, hogy az OECD keretén belüli megoldás megítélése kedvezőbb az önálló intézkedésekhez képest, amelyeket össze kell hangolni az OECD-ajánlásokkal és az adóalap-erőzóra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó cselekvési tervvel;
57. üdvözlöi a Bizottság „Uniós e-kormányzati cselekvési terv 2016–2020 – A közigazgatás digitális átalakításának felgyorsítása” című közleményét (COM(2016)0179);
58. megjegyzi, hogy az új cselekvési terv további lépéseket foglal magában a hatékonyabb és csalásbiztos végleges rendszer irányába, amely kedvezőbb lesz a vállalkozások számára a digitális gazdaság és az e-kereskedelem korszakában;
59. támogatja a Bizottság javaslatát, amely szerint határokon átnyúló értékesítés (legyen szó árukról vagy szolgáltatásokról) esetén a vonatkozó héát a származási ország adóhatósága szedné be a fogyasztás szerinti államban érvényes kulcs alapján, és utalná át az áruk és szolgáltatások végső felhasználása szerinti országnak;
60. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy jogalkotási javaslatot nyújtsanak be a vállalkozások egységes elektronikus nyilvántartásba vételi és héafizetési mechanizmusa hatályának a fizikai áruk fogyasztók számára történő, határokon átnyúló online értékesítésére való kiterjesztésére vonatkozóan, hogy csökkenjenek a határokon átnyúló tevékenységet folytató vállalkozások számára a fő akadályok egyikét jelentő adminisztratív terhek;
61. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a vállalkozásokra a széttöredezett héarendszer miatt nehezedő adminisztratív teher kérdésével, és terjesszen elő jogalkotási javaslatokat a jelenlegi szűkített egyablakos ügyintézés online értékesített anyagra való kiterjesztésére, ami lehetővé tenné, hogy a vállalkozások saját tagállamukban készítsenek egyszeri bevallást, és fizessék ki a héát;
62. felhívja a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék nemzeti adórendszereiket, hogy azok következetesebbé és stabilabbá váljanak, megkönnyítve a megfelelést, megelőzve, megakadályozva és büntetve az adócsalást és az adóelkerülést, továbbá javítva a héabeszedés hatékonyságát;
63. aggódik, hogy a héa mint saját forrás elszámolási rendszerének egyszerűsítésére irányuló célt még nem sikerült teljes mértékben elérni; emlékeztet arra, hogy a saját források irányítási rendszerének további egyszerűsítésére van szükség a hibák és a csalás lehetőségének csökkentésére; sajnálja, hogy az új cselekvési terv nem foglalkozik a héaalapú saját forrásra gyakorolt hatással;
64. rámutat, hogy a tagállamok héabevétel-kiesése és a héabeszedés becsült veszteségei 2015-ben az Unión belül 170 milliárd eurót tettek ki, és hangsúlyozza, hogy a 2014-ben vizsgált 26 tagállamból 13 esetében az átlagos becsült héaveszteség meghaladta a 15,2 %-ot; felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben éljen végrehajtási hatáskörével mind a tagállamok ellenőrzése, mind támogatása terén; rámutat, hogy a héabevétel-kiesés csökkentésére irányuló hatékony fellépés összehangolt és több területre kiterjedő megközelítést igényel, mivel ez a kiesés nem csak csalásból, hanem több összetevőből ered, például csődből és fizetéseptelenségből, statisztikai hibákból, késedelmes fizetésből, adókijátszásból és adóelkerülésből; felhívja a Bizottságot, hogy a csalás kivizsgálásának és megelőzésének javítása érdekében sürgősen terjesszen elő az Unióban a visszaélést bejelentő személyek minimális védelmére vonatkozó szabályozást, és biztosítson pénzügyi támogatást a határokon átnyúló oknyomozó újságírás számára, amely egyértelműen bizonyította hasznát olyan botrányok esetében, mint a Luxleaks, a Dieselgate vagy a „panamai dokumentumok”;

2016. november 24., csütörtök

65. sajnálja, hogy a héacsalás, különösen az úgynevezett körhíntacsolás vagy eltűnő kereskedő útján elkövetett csalás torzíja a versenyt, és jelentős forrásoktól fosztja meg a nemzeti költségvetéseket, valamint megkárosítja az uniós költségvetést; aggodalommal jegyzi meg, hogy a Bizottságnak nincsenek megbízható adatai a körhíntacsolások formájában elkövetett héacsalásokról; ezért felhívja a Bizottságot, hogy tegyen összehangolt erőfeszítést annak érdekében, hogy a tagállamok közös rendszert hozzanak létre a körhíntacsolások formájában elkövetett héacsalásokkal kapcsolatos statisztikák gyűjtésére; rámutat, hogy ez a rendszer építhetne az egyes tagállamokban már alkalmazott gyakorlatokra;

66. sürgeti a Bizottságot, hogy az uniós héacsalásokra vonatkozó statisztikák összegyűjtése révén kezdeményezze egy, az EU-n belüli héacsalás nagyságának pontosabb megbecsülésére szolgáló közös rendszer létrehozását, amely lehetővé tenné az egyes tagállamok számára, hogy pontos és megbízható mutatók tükrében értékeljék saját teljesítményüket az EU-n belüli héa csökkentése, valamint a csalások felderítése, illetve az ehhez kapcsolódó adóbejuttatás növelése vonatkozásában; úgy véli, hogy az új ellenőrzési megközelítéseket, mint például az egyedi ellenőrzést vagy a közös ellenőrzéseket még jobban ki kell terjeszteni a határokon átnyúló műveletekre;

67. hangsúlyozza az új stratégiák végrehajtásának és a meglévő uniós struktúrák hatékonyabb kihasználásának fontosságát a héacsalások elleni eredményesebb küzdelem érdekében; hangsúlyozza, hogy a megfelelő ellenőrzést lehetővé tevő nagyobb átláthatóság és egy strukturáltabb „kockázatalapú” megközelítés elfogadása kulcsfontosságú a csalási rendszerek és a korrupció feltárásához és megakadályozásához;

68. sajnálja, hogy a héacsalás elleni küzdelemmel kapcsolatban a tagállamok között zajló közigazgatási együttműködés még mindig nem hatékony, amikor arról van szó, hogy meg kell birkózni az EU-n belüli héaelkerülési és csalási mechanizmusokkal, vagy kezelni kell a határokon átnyúló ügyleteket vagy kereskedelmet; hangsúlyozza, hogy egyszerűsített, hatékony és hozzáférhető héarendszere van szükség, amely lehetővé teszi, hogy valamennyi tagállam csökkentse héaterhét és fellépjen a héacsalás ellen; ezért felhívja a Bizottságot, hogy tegyen több ellenőrző látogatást a kockázati alapon kiválasztott tagállamokban a közigazgatási együttműködési megállapodások értékelése során; kéri továbbá a Bizottságot, hogy a közigazgatási megoldások értékelésekor fordítson nagyobb figyelmet a közigazgatási, igazságügyi és büntetőhatóságok közötti nemzeti és uniós szintű információcsere útjában álló jogi akadályok felszámolására; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy javasolja a tagállamoknak egy közös kockázatértékelés, és ennek részeként kapcsolatháló-elemzés bevezetését annak biztosítására, hogy az Eurofisc útján kicserélt információk csalásokkal kapcsolatosak legyenek; felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat, és javítsák az információcsere szolgáló jelenlegi rendszert;

69. hangsúlyozza, hogy az információcsere felgyorsítása érdekében meg kell erősíteni az Eurofiscet; hangsúlyozza, hogy továbbra is gondok vannak az adatok pontosságával, teljeskörűségével és időszerepességével; fontosnak tartja a fellépések összehangolását és a tagállamok adó-, igazságügyi és rendőri hatóságai, illetve a csalás, a szervezett bűnözés és a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó európai szervek, mint például az Europol, az Eurojust és az OLAF stratégiáinak összehangolását; minden érintett felet bátorít arra, hogy fontolja meg egyszerű és átfogó modellek alkalmazását a valós idejű információcsere a gyors válaszadás lehetővé tétele vagy annak érdekében, hogy enyhítő intézkedésekkel küzdeni lehessen a meglévő vagy újonnan megjelenő csalási rendszerek ellen;

70. alapvetőnek tartja, hogy a tagállamok az Eurofisc összes tevékenységi körében részt vegyenek annak érdekében, hogy hatékony intézkedéseket lehessen hozni a héacsalás leküzdésére;

71. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat, amelyek lehetővé teszik az adatok vám- és adóhatóságok közötti hatékony keresztellenőrzéseit, és a tagállamok ellenőrzése során összpontosítson arra, hogy jelzésértékű intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy gyorsabban reagáljanak az információkra irányuló megkeresésekre, és megbízhatóbb legyen a héával kapcsolatos információcsere-rendszer (VIES);

72. kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy vezessék be a héaazonosító számok kettős rendszerét (a Közösségen belüli kereskedelembe részt venni kívánó kereskedők kapjanak a hazai héaazonosítótól eltérő héaazonosító számot), és folytassák le a 904/2010/EU rendelet 22. cikkében előírt ellenőrzéseket, valamint biztosítsanak ingyenes tanácsadást a kereskedőknek;

2016. november 24., csütörtök

73. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok elektronikus vámkezelési rendszerei képesek legyenek a héaazonosító számok ellenőrzésére, és végezzék is el azt;
74. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a héairányelv módosítására az EU-n belüli áruszállításokra és szolgáltatásnyújtásra vonatkozó tagállami héabeszámolási kötelezettségek további összehangolása céljából;
75. sajnálja, hogy a Tanács nem fogadta el a határokon átnyúló kereskedelem esetében a közös és egyetemleges felelősségre vonatkozó bizottsági javaslatot; rámutat, hogy ez csökkenti a tisztességtelen kereskedőkkel való üzletkötéstől elrettentő visszatartó hatást; úgy ítéli meg, hogy a héairányelvet a tagállamok az összesítő nyilatkozatok benyújtási időszakára nézve nem egységes módon alkalmazzák, ami növeli a több tagállamban működő kereskedőkre nehezedő adminisztratív terheket; ezért sürgeti a Tanácsot, hogy hagyja jóvá a közös és egyetemes felelősségről szóló bizottsági javaslatot;
76. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vállaljanak nemzetközi téren is aktívabb szerepet és erősítsék a nem uniós országokkal folytatott együttműködést és a héabeszedés hatékony végrehajtását, hogy együttműködési normák és stratégiák kidolgozására kerülhessen sor, elsősorban az átláthatóság, a jó kormányzás és az információcsere elveire alapozva; ösztönzi a tagállamokat, hogy cseréljék ki egymás között a harmadik országoktól kapott információkat a héabeszedés végrehajtásának elősegítése érdekében, különös tekintettel az e-kereskedelemre;
77. sürgeti a Tanácsot, hogy vonja be a héát az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemtől szóló irányelv („PIF-irányelv”) hatálya alá, a kérdésről való mielőbbi megegyezés érdekében;
78. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is vizsgálja a bünszervezetek héacsalás útján szerzett bevételét, és mutasson be egy átfogó, közös, multidiszciplináris, adott esetben közös vizsgálati csapatokat is igénybe vevő stratégiát a bünszervezetek héacsaláson alapuló üzleti modellje ellen;
79. létfontosságúnak tartja annak biztosítását, hogy létrejöjjön egy egységes, erős és független Európai Ügyészség, amely képes az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények, többek között a héacsalás elkövetőinek felderítésére, a velük szembeni vádemelésre és bíróság elé állításukra a fent említett PIF-irányelvben meghatározottak szerint, és úgy véli, hogy bármely ennél kevésbé szigorú megoldás károkat okozna az uniós költségvetésnek; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az Európai Ügyészség és a tagállamok közötti hatáskörmegosztás eredményeképpen ne kerüljenek ki az Ügyészség hatásköréből az uniós költségvetésre jelentős hatást gyakorló bűncselekmények;
80. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek közzé becsléseket arra vonatkozóan, hogy mennyi veszteségük keletkezett az Unión belüli héacsalásból adódóan, foglalkozzanak az Eurofisc hiányosságaival, és jobban hangolják össze az árukra és szolgáltatásokra vonatkozó héával kapcsolatos fordított adózási politikáikat;
81. elengedhetetlennek tartja, hogy a héacsalás elleni küzdelem egyik hasznos eszközeként a tagállamok többoldalú ellenőrzést alkalmazzanak, azaz kettő vagy több tagállam ellenőrizze összehangoltan egy vagy több, egymáshoz kapcsolódó adóalany adókötelezettségét;
82. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.
-

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0454

A vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési terv**Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről (2016/2076(INI))**

(2018/C 224/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni uniós cselekvési terv” című bizottsági közleményre (COM(2016)0087),
- tekintettel a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos bűncselekményekről szóló, 2014. január 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményre (CITES), amelyet a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelettel és a 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 865/2006/EK bizottsági rendelettel hajtanak végre az Európai Unióban,
- tekintettel az Európai Uniónak a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményhez (CITES) való csatlakozásáról szóló, 2015. március 6-i (EU) 2015/451 tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ 2003-as korrupció elleni egyezményére;
- tekintettel az ENSZ 2000. évi nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményére,
- tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezményre, valamint az európai vadon élő növények, állatok és természetes élőhelyeik védelméről szóló egyezményre (Berni Egyezmény),
- tekintettel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC) a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő globális bűnözésről szóló, 2016. évi jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a vadon élő állat- és növényfajok jogellenes kereskedelméről szóló, 2015. július 30-i 69/314. számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Közgyűlésének a vadon élő állatokkal és növényekkel és a belőlük készült termékekkel folytatott illegális kereskedelemről szóló 2/14. számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ 2015–2030-as időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési céljaira,
- tekintettel a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözés ellen fellépő, a CITES-ből, az Interpolból, az UNODC-ből, a Világbankból és a Vámigazgatások Világszervezetéből álló nemzetközi konzorciumra,
- tekintettel a vadon élő fajok jogellenes kereskedelmével foglalkozó, 2014. évi londoni konferencián aláírt nyilatkozatra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0031.⁽²⁾ HL L 75., 2015.3.19., 1. o.

2016. november 24., csütörtök

- tekintettel a vadon élő fajok jogellenes kereskedelmének a közlekedési ágazatban való megelőzéséről szóló 2016. évi Buckingham-palotai nyilatkozatra,
- tekintettel a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾, valamint a Bizottság ennek végrehajtásáról szóló, 2016-os jelentésére,
- tekintettel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre⁽²⁾,
- tekintettel a cápauszonyoknak a hajók fedélzetén történő leválasztásáról szóló 1185/2003/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2013. június 12-i 605/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽³⁾, valamint a 2009. március 5-i 206/2009/EK bizottsági rendeletre⁽⁴⁾, amely 20 kg haltermék személyes fogyasztás céljából történő behozatalát engedélyezi,
- tekintettel a 768/2005/EK rendelettel létrehozott Európai Halászati Ellenőrző Ügynökség fontos szerepére a vízben élő fajok illegális kifogása és eladása elleni küzdelemben,
- tekintettel a környezet büntetőjog általi védelméről szóló, 2008. november 19-i 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽⁵⁾,
- tekintettel a vadon élő állatok állatkertben tartásáról szóló, 1999. március 29-i 1999/22/EK tanácsi irányelvre⁽⁶⁾,
- tekintettel a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽⁷⁾,
- tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre⁽⁸⁾,
- tekintettel tematikus főosztályának a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság részére 2016 márciusában közzétett, a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözésről szóló tanulmányára,
- tekintettel a Natura 2000 hálózatra, amely ritka és veszélyeztetett fajok szaporodási és pihenési területeit foglalja magába, valamint néhány ritka természetes élőhelytípust, amelyek önmagukért védettek,
- tekintettel a környezetvédelmi bűncselekmények elleni küzdelemre irányuló uniós fellépésre (EFFACE) vonatkozó kutatási projekt 2014. évi jelentésére,
- tekintettel a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemről szóló, 2016. február 12-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az ENSZ Bűnmegelőzési és Büntető Igazságügyi Bizottsága főtitkárának a védett állat- és növényfajok tiltott kereskedelméről és a genetikai erőforrásokhoz való tiltott hozzáférésekről szóló, 2003. március 4-i jelentésére,
- tekintettel a vadon élő állatok és növények tiltott kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről szóló, 2016. június 20-i tanácsi következtetésekre,

⁽¹⁾ HL L 295., 2010.11.12., 23. o.

⁽²⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 181., 2013.6.29., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 77., 2009.3.24., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 328., 2008.12.6., 28. o.

⁽⁶⁾ HL L 94., 1999.4.9., 24. o.

⁽⁷⁾ HL L 20., 2010.1.26., 7. o.

⁽⁸⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

2016. november 24., csütörtök

- tekintettel az ENSZ környezetvédelmi programja (UNEP) és az Interpol „The Rise of Environmental Crime” (A környezetvédelmi bűncselekmények terjedése) című, 2016. évi gyorsreagálási vizsgálatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Halászati Bizottság, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A8-0303/2016),
- A. mivel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme szervezett nemzetközi bűnözésnek minősül, melynek éves becsült értéke mintegy 20 milliárd EUR, és amely az elmúlt években világszerte növekedett, és a határon átnyúló szervezett bűnözés egyik legnagyobb és legkifizetődőbb formájává vált; mivel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme a súlyos és szervezett bűnözés más formáit finanszírozza, és szoros kapcsolatban áll azokkal;
- B. mivel súlyos méreteket ölt a biológiai sokféleség világméretű csökkenése, miután az a fajok tömeges kipusztulása hatodik hullámának felel meg;
- C. mivel a globális biológiai sokféleséget és ökoszisztéma-szolgáltatásokat a földhasználat-változások, a természeti erőforrások fenntarthatatlan mértékű használata, valamint a légszennyezés és az éghajlatváltozás miatt veszély fenyegeti; mivel a gyors városiasodás, az élőhelyek elvesztése és a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme miatt számos veszélyeztetett faj a korábbiaknál nagyobb kihívásokkal szembesül;
- D. mivel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme jelentős negatív hatást gyakorol a biológiai sokféleségre, a meglévő ökoszisztémákra, a származási országok természeti örökségére, a természeti erőforrásokra és a fajok védelmére;
- E. mivel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme komoly és egyre nagyobb fenyegetést jelent a globális biztonságra, a politikai stabilitásra, a gazdasági fejlődésre, a helyi megélhetési formákra és a jogállamiságra, és ezért uniós szinten összehangolt stratégiai megközelítést igényel, valamennyi érintett szereplő bevonásával;
- F. mivel a veszélyeztetett állat- és növényfajok, illetve a belőlük származó termékek jogellenes kereskedelmének megfékezése kulcsfontosságú a fenntartható fejlődésre vonatkozó ENSZ-célkitűzések elérése érdekében;
- G. mivel a 35 000 állat- és növényfajra vonatkozó CITES-egyezmény fontos nemzetközi megállapodás, amely 1975 óta van hatályban, és 183 szerződő fél írta alá (köztük az Unió összes tagállama és 2015 júliusa óta maga az Európai Unió is);
- H. mivel a kereskedelmi és a fejlesztési politikáknak többek között az emberi jogok, az állatjólét és a környezetvédelem tiszteletben tartásának fokozását kell szolgálniuk;
- I. mivel a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmével kapcsolatos uniós információcserével foglalkozó projekt (EU-TWIX) 2005 óta figyelemmel kíséri a vadon élő növények és állatok illegális kereskedelmét azáltal, hogy adatbázist vezet a lefoglalásokról, és kommunikációs csatornát alkot az európai országok tisztviselői között;
- J. mivel a hiányos tájékozottság és a csekély politikai szerepvállalás nagyban akadályozza a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni eredményes küzdelmet;
- K. mivel a 2015–2020 közötti időszakra szóló európai biztonsági stratégia a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözést a szervezett bűnözés egyik formájaként azonosítja, amelyet az Unió szintjén kell kezelni további büntetőjogi szankciók mérlegelésével az egész Unióban, a környezettel kapcsolatos bűncselekményekről szóló érvényben lévő jogszabályok felülvizsgálatának útján;
- L. mivel a 2015 májusában lefolytatott COBRA III művelet minden idők legnagyobb olyan összehangolt nemzetközi rendészeti művelete volt, amely a veszélyeztetett fajok illegális kereskedelmét célozta, és amely 139 letartóztatást és több mint 247 lefoglalást eredményezett, és ezek között elefántcsont, gyógynövények, orrszarvúszarvak, tobzoskák, rózsafa, teknősök, valamint sok más növényi és állati példány lefoglalására került sor;

2016. november 24., csütörtök

- M. mivel a vadon élő növényekből és állatokból készült illegális termékek iránt a célpiacokon meglévő kereslet előmozdítja a korrupciót a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének egész láncolatában;
- N. mivel az EU a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének jelentős célpiaca és tranzitútvonala, és emellett egyes veszélyeztetett állat- és növényfajok esetében a jogellenes kereskedelem kiinduló pontja is;
- O. mivel az ENSZ Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottsága 2013. áprilisi határozata – amelyet az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa 2013. július 25-én megerősített – arra ösztönzi tagállamait, hogy „a vadon élő növények és állatok tiltott kereskedelmét, amelyben bűnszervezetek is érintettek, kezeljék súlyos bűncselekményként”, ezáltal tekintse azt az ember- és kábítószer-csempészettel azonos súlyú cselekménynek;

Általános megjegyzések

1. üdvözlöi a Bizottság vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni cselekvési tervét, amely rámutat arra, hogy összehangolt fellépésekre van szükség a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmét kiváltó okok kezelése, a meglévő jogszabályok tényleges végrehajtása és érvényesítése, valamint a származási, tranzit- és célországok közötti globális együttműködés erősítése érdekében;
2. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat, az Európai Külügyi Szolgálatot, valamint az Europol és az Eurojust uniós ügynökségeket annak felismerésére, hogy a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözés súlyos és növekvő fenyegetést jelent, és kezeljék azt a legsürgetőbb politikai prioritásként; hangsúlyozza a szakpolitikai területeken, például a kereskedelem, a fejlesztés, a külügy, a közlekedés és az idegenforgalom, valamint a bel- és igazságügy területén átnyúló, átfogó és összehangolt megközelítések szükségét;
3. hangsúlyozza, hogy a megfelelő pénzügyi és humán erőforrások azonosítása és allokációja nélkülözhetetlen a cselekvési terv végrehajtásához; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az uniós költségvetésben és a nemzeti költségvetésekben rendelkezésre bocsássák a megfelelő pénzügyi forrásokat a cselekvési terv eredményes végrehajtása érdekében;
4. elismeri a cselekvési terv fontosságát, ugyanakkor kiemeli a vízben élő fajok beemelése tekintetében fennálló hiányosságait;
5. ragaszkodik a cselekvési terv minden elemének maradéktalan és időben történő végrehajtásához, ami tükrözi a jogellenes és fenntarthatatlan gyakorlatok megszüntetésének és a fajok további pusztulása megelőzésének sürgős szükségességét; felhívja a Bizottságot, hogy évente írásban tájékoztassa a Parlamentet és a Tanácsot a végrehajtásra vonatkozó, legfrissebb információkról, és dolgozzon ki részletes nyomon követési és értékelési mechanizmust az eredmények, ezen belül a tagállamok által hozott intézkedések mérésére;
6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék tovább a célfajok élőhelyeinek védelmét, és hangsúlyozza, hogy fokozott védelmet kell biztosítani a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákként, az ökológiai vagy biológiai szempontból jelentős tengeri területekként és a Natura 2000 hálózathoz tartozó élőhelyként kijelölt területek számára;
7. felhívja a Bizottságot, hogy létesítsen a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmével foglalkozó, az emberkereskedelem elleni küzdelem során használatos modellre épülő koordinátori irodát a különböző bizottsági szolgálatok és a tagállamok közös erőfeszítéseinek biztosítása érdekében;
8. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a vízben élő fajok közül is sokat veszélyeztet kihalás, ami számos ökoszisztéma fenntarthatóságát fogja érinteni;
9. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassanak tudományos kutatásokat a halászati felszerelések technológiai kiigazításairól a járulékos fogások elkerülése érdekében, miután a járulékos fogások és a vadállatokkal folytatott jogellenes kereskedelem számos fajt veszélyeztet, közöttük a teknősöket is;

2016. november 24., csütörtök

A vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének megakadályozása és a kiváltó okok kezelése

10. felhívja az Uniót, a harmadik országokat, az érdekelt feleket és a civil társadalmat célzott és összehangolt tudatosságnövelő kampányok sorozatának megszervezésére azzal a céllal, hogy valódi és tartós társadalmi és kollektív viselkedésváltozás révén csökkentsék a vadon élő növényekből és állatokból készült termékek illegális kereskedelmével összefüggő keresletet; elismeri azt a szerepet, amelyet a civil társadalmi szervezetek a cselekvési terv támogatásában betölthetnek;

11. felhívja az Uniót, hogy támogassa azokat a kezdeményezéseket, amelyek a vadon élő növények és állatok közelében élő vidéki közösségek olyan alternatív, fenntartható megélhetési lehetőségeinek fejlesztését mozdítják elő, amelyek növelik az állományvédelmi intézkedésekből származó helyi előnyöket, minimumra csökkentik az emberek és a vadvilág közötti konfliktusokat, és értékes közösségi bevételi forrásként támogatják a vadon élő állatokat és növényeket; úgy véli, hogy az ilyen kezdeményezések, amennyiben azokat az érintett helyi közösségekkel konzultálva indítják, növelni fogják az állományvédelem iránti támogatást, és hozzájárulnak a vadon élő állományok és élőhelyeik helyreállításához, megőrzéséhez és fenntartható kezeléséhez;

12. hangsúlyozza, hogy a vadon élő állatok és növények védelmének a szegénység visszaszorítására irányuló globális uniós stratégiák kulcselemének kell lennie, és szorgalmazza, hogy a harmadik országokkal megtárgyalt különböző együttműködési megállapodásokba foglalják bele azokat a fellépéseket, amelyek lehetővé teszik a helyi közösségek számára, hogy közvetlenül részesüljenek a vadon élő állat- és növényfajok megőrzésében való szerepvállalás előnyeiből;

13. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a vízben élő fajok jogellenes kereskedelme a part menti közösségek gazdasági fejlődését és vizeink környezeti fenntarthatóságát is érinti;

14. felszólítja az EU-t, hogy haladéktalanul kezelje a korrupciót és a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének láncolatára vonatkozó nemzetközi irányítási intézkedések terén tapasztalható hiányosságokat; felhívja az Uniót és tagállamait, hogy működjenek együtt a partnerországokkal az ENSZ korrupció elleni egyezményén (UNCAC) és más fórumokon keresztül a származási, tranzit- és célpiacokon jelentkező probléma kezelése érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul tegyenek eleget az UNCAC rendelkezéseinek, és ténylegesen hajtsák végre azokat; üdvözlözi az ENSZ Közgyűlése 2015. júliusi, 69/314. sz. határozatának 10. cikke szerint a korrupció felszámolására tett nemzetközi kötelezettségvállalást;

15. elismeri annak szükségességét, hogy helyi, regionális és nemzeti szinten segítséget, iránymutatást és képzést nyújtsanak a származási, tranzit- és célországokban működő hatóságok részére a nyomozati, végrehajtási és bírósági eljárásokkal kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy ezen erőfeszítések tekintetében a munkában részt vevő valamennyi ügynökség hatékony koordinációjára van szükség; felhívja az Uniót, hogy támogassa a bevált gyakorlatok cseréjét, és ahol szükséges, tegye lehetővé speciális felszerelések és szaktudás biztosítását;

16. tudomásul veszi a vadon élő állatok és növények tiltott kereskedelme elleni uniós cselekvési tervről szóló 2016. június 20-i tanácsi következtetéseket, amely elismeri, hogy a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos bűnözés súlyos és növekvő fenyegetést jelent nemcsak a biológiai sokféleségre és a környezetre, hanem a globális biztonságra, a jogállamiságra, az emberi jogokra és a fenntartható fejlődésre is; határozottan sajnálatát fejezi ki a tagállamok egyértelmű kötelezettségvállalásának hiánya miatt; hangsúlyozza a tagállamok döntő szerepét a cselekvési terv nemzeti szinten történő teljes és koherens végrehajtásában és a benne abban meghatározott célkitűzések teljesítésében;

17. sürgeti a származási országok kormányait, hogy: i. javítsák a jogállamiságot, és hozzanak hatékony visszatartó erejű intézkedéseket a nyomozás, a büntetőeljárás alá vonás és a büntetés kiszabásának megerősítése révén; ii. vezessenek be szigorúbb jogszabályokat, amelyek a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmét ugyanolyan mértékű figyelmet és elbírálást érdemlő „súlyos bűncselekményként” kezelik, mint a nemzetközi bűnözés más formáit; iii. biztosítsanak több erőforrást a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének leküzdésére, elsősorban a vadvédelmi bűnüldözés, a kereskedelmi ellenőrzések, a nyomon követés, valamint a vámvizsgálatok és lefoglalások megerősítésével; iv. a „zéró tolerancia” politikájának alkalmazásával a korrupció tekintetében;

A végrehajtás és az érvényesítés hatékonyabbá tétele

18. felhívja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmére vonatkozó, a végrehajtási politikákat és a szankciókat részletesen meghatározó cselekvési terveket, és hozzák nyilvánosságra és cseréljék ki egymás között a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözéssel kapcsolatos lefoglalásokra és letartóztatásokra vonatkozó információkat a tagállamok közötti egységesség és összehangolt megközelítések biztosítása érdekében; támogatja egy olyan mechanizmus létrehozását, amely rendszeresen naprakész adatokat és információkat nyújt a Bizottságnak a tagállamokban végrehajtott lefoglalásokról és letartóztatásokról, és előmozdítja a bevált gyakorlatok megosztását;

2016. november 24., csütörtök

19. kitar a vadon élő állatok és növények kereskedelmére vonatkozó uniós rendelkezések teljes körű végrehajtásának és érvényre juttatásának fontossága mellett;
20. javasolja, hogy a vadon élő állatokkal és növényekkel különösen a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémáknak otthont adó vagy a Natura 2000 hálózaton belüli területeken folytatott jogellenes kereskedelem miatt kiszabott büntetések legyenek kellően súlyosak ahhoz, hogy elrettentsék az esetleges bűnelkövetőket;
21. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy a bűnüldöző hatóságok, az ügyészségek és a nemzeti bíróságok kellő pénzügyi és humán erőforrással és megfelelő szakértelemmel rendelkezzenek a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözés elleni fellépésekhez; határozottan arra buzdítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az összes megfelelő ügynökség és intézmény képzésére és tudatosságának növelésére irányuló erőfeszítéseiket;
22. üdvözli a környezetvédelmi jog végrehajtásának és alkalmazásának elősegítésére létrehozott európai uniós hálózat (IMPEL), az Ügyészek Európai Környezetvédelmi Hálózata (ENPE), a Bírák Európai Uniós Környezetvédelmi Fóruma (EUFJE) és a környezettel kapcsolatos bűncselekmények elleni küzdelemre összpontosító rendőrök hálózatának (EnviCrimeNet) erőfeszítéseit;
23. tudomásul veszi a vadon élő növények és állatok jogellenes kereskedelmének beemelését a 2015–2020 közötti időszakra szóló európai biztonsági stratégiába, amely elismeri, hogy a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme veszélyezteti a származási térségek biológiai sokféleségét, a fenntartható fejlődést és a regionális stabilitást;
24. javasolja, hogy a tagállamok a jogellenes kereskedelem miatt kiszabott bírságokból származó bevételeket fordítsák a vadon élő növények és állatok védelmére és megőrzésére;
25. ugrásszerű változást szorgalmaz a vadon élő állatoknak és növényeknek a tagállamokban, valamint egyéb cél- és tranzitországokban való jogellenes kereskedelmével kapcsolatos információgyűjtés, jogalkotás és bűnüldözés, valamint a korrupció elleni küzdelem terén; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse szorosan figyelemmel a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmével kapcsolatos nemzetközi normák végrehajtásának irányítási és nyomonkövetési aspektusait;
26. hangsúlyozza, hogy a vadon élő állatokkal és növényekkel kapcsolatos bűnszövetkezetek „vándorlásának” elkerülése érdekében különösen fontos a vadon élő állatokkal és növényekkel kapcsolatos bűncselekményekre vonatkozó szakpolitikák és jogi keretek harmonizációja;
27. hangsúlyozza, hogy az ügynökségek közötti együttműködés javítása, valamint a végrehajtással és a jogérvényesítéssel foglalkozó tagállami és uniós szintű ügynökségek közötti működőképes és időben történő adatmegosztás szükségességét; szorgalmazza stratégiai jogérvényesítési hálózatok létrehozását uniós és tagállami szinten egyaránt az említett együttműködés megkönnyítése és továbbfejlesztése céljából; felhívja valamennyi tagállamot, hogy hozzanak létre a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos bűnözésre szakosodott egységeket a különböző szerveken belül;
28. felhívja a tagállamokat, hogy folyamatosan biztosítsák az Europol számára a vonatkozó információkat és adatokat; arra ösztönzi az Europolit, hogy a súlyos és szervezett bűnözés általi fenyegetettség következő uniós értékelésében térjen ki a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözésre; kéri, hogy az információ és az elemzés központosítása, valamint a végrehajtási stratégiák és vizsgálatok koordinálása érdekében hozzanak létre az Europol keretén belül a vadon élő növényekkel és állatokkal kapcsolatos bűnözésre szakosodott egységet, amely transznacionális hatáskörökkel és felelőségekkel, valamint elegendő pénzügyi és humán erőforrással rendelkezik;
29. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az EU-TWIX rendszert, amely bevált és jól működő eszközt ad a tagállamok kezébe az adatok és információk megosztására, és ehhez biztosítson hosszú távú pénzügyi kötelezettségvállalást; úgy véli, hogy a civil társadalmi szervezetek fontos szerepet játszhatnak a végrehajtás nyomon követésében és a vadon élő állatokkal és növényekkel kapcsolatos bűncselekményekről szóló jelentéstételben; további együttműködést szorgalmaz az Unió és a tagállamok részéről a nem kormányzati szervezetek ilyen tevékenységeinek támogatása érdekében;
30. tudomásul veszi a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözés és a szervezett bűnözés egyéb formái, többek közt a pénzmosás, valamint a milíciák és a terrorista csoportok finanszírozása közötti összefüggést, és prioritásnak tekinti az illegális pénzmozgások elleni küzdelemre irányuló nemzetközi együttműködést; felszólítja az Uniót, hogy használjon fel minden releváns eszközt, a pénzügyi ágazattal való együttműködést is beleértve, továbbá kövesse nyomon az ilyen tevékenységben megjelenő, újonnan kialakuló pénzügyi termékek és gyakorlatok hatásait, és végezzen kutatásokat ezekkel kapcsolatban;

2016. november 24., csütörtök

31. sürgeti a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a környezet büntetőjog általi védelméről szóló 2008/99/EK irányelvet, és határozzanak meg megfelelő szintű szankciókat a vadon élő állatokkal és növényekkel kapcsolatos bűncselekmények tekintetében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok még nem hajtották végre teljes mértékben az irányelvet, és felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje az irányelv végrehajtását az egyes tagállamokban, különösen a szankciók tekintetében, és nyújtson iránymutatásokat; felhívja a Bizottságot, hogy az uniós biztonsági stratégiában meghatározott időkereten belül végezze el a 2008/99/EK irányelv felülvizsgálatát, különös annak a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos hatékonysága tekintetében, és tegyen javaslatot annak megfelelő módosítására; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelméhez kapcsolódó bűncselekmények meghatározására és szankcionálására vonatkozó minimumszabályok megállapítására és végrehajtására az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése – több államra kiterjedő vonatkozású, különösen súlyos bűncselekmények – értelmében;

32. úgy véli, hogy a cselekvési terv vámszemponyjaira nagyobb hangsúlyt kell fektetni mind a partnerországokkal való együttműködés, mind az Unión belüli jobb és hatékonyabb végrehajtás tekintetében; ezért várakozással tekint az EU jelenlegi jogszabályi keretének végrehajtására és érvényesítésére irányuló 2016. évi bizottsági felülvizsgálatra, és kéri, hogy ebbe a felülvizsgálatba foglalják bele a vámeljáráások értékelését;

33. sürgeti a tagállamokat, hogy a nemzetközi fellépés és kölcsönös jogi segítség alapjaként, valamint a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözés elleni fellépésre vonatkozó közös, összehangolt megközelítés irányába tett kulcsfontosságú lépésként ténylegesen hajtsák végre és tartsák tiszteletben az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét; ezzel összefüggésben mélyszélesen sajnálja, hogy tizenegy tagállam még nem hajtotta végre az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét; felszólítja a szóban forgó tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb hajtsák végre az egyezményt;

34. úgy véli, hogy a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűnözés elleni fellépés következetes, hatékony és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókat igényel; sürgeti a tagállamokat, hogy a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmét definiálják az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezménye 2. cikkének b) pontja szerinti súlyos bűncselekményként;

35. elismeri, hogy a tagállamok bíróságai és ügyészei számára iránymutatást kell nyújtani a vádhatósági eljárással és a büntetőítélettel kapcsolatban, valamint az uniós belépési pontoknál képzést kell biztosítani a vámisztviselők és bűnüldöző szervek tagjai részére; az ENSZ Környezetvédelmi Programján belüli globális bírósági programot, valamint a zöld vámügyi kezdeményezés nevű partnerséget követendő modelleknek tartja;

36. felhívja a Bizottságot, a megfelelő uniós ügynökségeket és a tagállamokat, hogy ismerjék el a vadon élő állatok és növények jogellenes internetes kereskedelmének nagyságrendjét, és a környezeti bűncselekményekkel foglalkozó egységeken és a vámügyi egységeken belül, a számítógépes bűnözésre szakosodott egységekkel koordinálva, valamint a civil társadalmi szervezetek bevonásával építsenek ki kapacitásokat annak biztosítására, hogy létezzenek olyan csatornák, amelyeken keresztül a számítógépes bűnözésre szakosodott, határokon átnyúló egységek segítségnyújtás céljából bevonhatók;

37. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy lépjenek kapcsolatba a közösségi média platformjai, a keresőmotorok és az e-kereskedelmi platformok üzemeltetőivel a vadon élő állatok és növények jogellenes internetes kereskedelmének problémájával kapcsolatban; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg az ellenőrző intézkedéseket, és dolgozzanak ki az interneten folytatott, esetlegesen jogellenes tevékenységek kezelésére irányuló politikákat; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő internetes bűnözés problémájának uniós szinten történő kezeléséről;

38. felszólítja az Unió és a tagállamok bűnüldöző hatóságait, hogy azonosítsák és kövessék nyomon a súlyos és szervezett bűnözés más formái, például az emberkereskedelem mintáit annak érdekében, hogy a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni fellépés során segítsék a megelőző tevékenységeket és az ellátási láncban tapasztalható szabálytalanságok, például a gyanús szállítmányok és pénzügyi tranzakciók kivizsgálását;

39. üdvözli, hogy az Unió az első alkalommal vett részt a CITES szerződő feleként a COP17 konferencián, és üdvözli, hogy az Unió és a tagállamok erős elkötelezettséget tanúsítanak, és jelentős pénzügyi támogatást nyújtanak a CITES-egyezményhez;

40. üdvözli az UNEP szakértői felülvizsgálati eljárását, amely a környezeti bűnözés általánosan elismert meghatározásának létrehozására törekszik; e tekintetben rámutat arra, hogy időnként nem egyértelműek a környezetkárosító bűncselekmények különféle típusai közötti jogi határvonalak, ami korlátozza a hatékony bűnüldözés és szankcionálás lehetőségeit;

2016. november 24., csütörtök

A globális partnerség megerősítése

41. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a párbeszédet és együttműködést a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének ellátási láncának származási, tranzit- és célországaival, és biztosítsanak számukra műszaki és gazdasági segítséget és diplomáciai támogatást; úgy véli, hogy az Uniónak fel kell lépnie nemzetközi szinten a harmadik országok vadon élő állatok és növények kereskedelme ellen folytatott küzdelmének támogatása érdekében, és kétoldalú és többoldalú megállapodások révén hozzá kell járulnia a szükséges jogi keret további kidolgozásához;

42. kiemeli, hogy a vadon élő állatok és növények nemzetközi kereskedelmének hatékony leküzdése terén a széles körben elterjedt korrupció, az intézményi gyengeség, az állam hanyatlása, a helytelen gazdálkodás és a vadon élő állatokkal és növényekkel kapcsolatos bűncselekmények miatt kiszabott enyhe büntetések jelentik a legfőbb kihívásokat; sürgeti az Uniót, hogy támogassa a fejlődő országokat az orvvadászat visszaszorítását célzó törekvéseikben azáltal, hogy javítja gazdasági lehetőségeket, és előmozdítja a jó kormányzást és a jogállamiságot;

43. felszólítja az uniós intézményeket, a tagállamokat és az összes érintett államot, hogy szisztematikusabban vizsgálják meg a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme, illetve a regionális konfliktusok és a terrorizmus közötti összefüggéseket;

44. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a vadon élő növények és állatok kereskedelmére vonatkozó cselekvési terv részeként az Unió éves költségvetésére alkalmazandó felülvizsgált költségvetési rendelet 187. cikke alapján hozzanak létre vagyonkezelői alapot vagy más hasonló eszközt a védett területek megóvása, valamint a vadon élő növények és állatok kereskedelme és az orvvadászat elleni küzdelem céljából;

45. felszólítja az Uniót, hogy fejlessze tovább a Fejlesztési Együttműködési Eszközön és az Európai Fejlesztési Alapon (EFA) keresztül nyújtott pénzügyi és műszaki támogatást, melynek célja, hogy segítse a fejlődő országokat – különösen azokat, amelyek nem rendelkeznek a jogszabályok végrehajtásához és a csempészek büntetőeljárás alá vonásához elegendő erőforrással – a vadon élő állatokra és növényekre vonatkozó nemzeti rendeleteknek a CITES ajánlásaival összhangban történő végrehajtásában;

46. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra annak lehetőségét, hogy a Partnerségi Eszköz keretében olyan kezdeményezéseket finanszírozzon, amelyek arra irányulnak, hogy a cselekvési terv 1. prioritásával összhangban a legfontosabb piacokon csökkenjen a kereslet a vadon élő állatokból és növényekből készült illegális termékek iránt; kiemeli, hogy a civil társadalom bevonása a nyomkövetési struktúrákba az EU szabadkereskedelmi megállapodásainak a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló fejezetei értelmében, jelentős mértékű hozzájárulást tehet e tekintetben;

47. hangsúlyozza, hogy az EU–Kína stratégiai partnerség keretében foglalkozni kell a vadon élő állatokból és növényekből készült termékek, többek között az elefántcsont, az orrszarvúszarv és a tigriscsont iránti egyre növekvő kereslet érzékeny témakörével, mert ez valós fenyegetést jelent az érintett fajok védelmére és általában a biológiai sokféleségre nézve;

48. felszólítja a Bizottságot, hogy minden uniós kereskedelmi megállapodásba és tárgyalásba építsen be kötelező erejű és érvényesíthető, a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos fejezeteket, külön megemlítve a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének minden gazdasági ágazatban való megszüntetését, és felhívja a Bizottságot, hogy végrehajtási jelentéseibe foglalja bele e rendelkezések elemzését; sürgeti a Bizottságot, hogy a GSP+ kereskedelmi rendszer keretein belül helyezzen hangsúlyt a CITES végrehajtására és a vadon élő állatokkal és növényekkel összefüggő bűncselekmények elleni intézkedésekre;

49. megjegyzi, hogy a korrupció az egyik legfőbb előidézője és támogatója a vadon élő állatok és növények, valamint a belőlük készült termékek jogellenes kereskedelmének; üdvözli „A mindenki számára előnyös kereskedelem” nevű bizottsági stratégiában foglalt kötelezettségvállalást, amely a korrupciónak, valamint a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének közvetlen és közvetett hatása elleni ambiciózus korrupcióellenes fellépéseket foglal bele minden jövőbeli kereskedelmi megállapodásba; ezért kéri a Bizottságot, hogy fordítson maximális figyelmet a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmével kapcsolatos nemzetközi normák végrehajtásának adminisztratív és nyomon követési vonatkozásaira;

50. felszólítja az Uniót, hogy vizsgálja meg hogy a globális kereskedelmi és környezetvédelmi rendszerek hogyan tudnák egymást jobban támogatni a WTO keretrendszerén belül, különösen a WTO és a többoldalú környezetvédelmi egyezmények közötti koherencia megerősítésével kapcsolatos, folyamatban levő munka keretében, valamint a kereskedelmi eljárások egyszerűsítésére vonatkozó megállapodás fényében, amely új lehetőségeket kínál a vám-, a vadon élő állatok és növények védelméért felelős és a kereskedelmi tisztviselők közötti együttműködés terén, főképpen a fejlődő országokban. úgy véli, hogy további együttműködési lehetőségeket kell kialakítani a WTO és a CITES között, különösen a fejlődő országok tisztviselői számára a kereskedelmi és környezetvédelmi területen nyújtott technikai segítség és kapacitásépítés tekintetében;

2016. november 24., csütörtök

51. hangsúlyozza a bűnüldözési láncban részt vevő szervezetek közötti nemzetközi együttműködés kulcsfontosságú szerepét; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy továbbra is támogassák a vadon élő állatokat és növényeket érintő bűncselekmények ellen fellépő nemzetközi konzorciumot (ICCWC); üdvözli e támogatás többek között pénzügyi források és speciális szakértelem biztosítása révén történő bármilyen megerősítését a kapacitásépítés elősegítése, az információk és az operatív információk cseréjének előmozdítása, valamint a jogérvényesítés és a megfelelés támogatása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy az ICCWC mutatóinak felhasználásával értékelje a vadon élő állatok és növények tiltott kereskedelme elleni fellépés céljából harmadik országok részére nyújtott uniós finanszírozás hatékonyságát, és segítse elő a fejlesztési támogatás egységes és hiteles értékelését;

52. üdvözli a COBRA III-hoz hasonló nemzetközi rendészeti műveleteket, amelynek eredményeként jelentős mennyiségben foglaltak le vadon élő növényekből és állatokból készült illegális termékeket, letartóztattak ezekkel kereskedő személyeket, és láthatóvá tették a nyilvánosság számára, hogy a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme súlyos szervezett bűnözésnek tekinthető;

53. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a CITES költségvetését, hogy a szervezet kibővíthesse megfigyelési tevékenységeit és a fajok kijelölését; e tekintetben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy hat tagállam 1992 és 2015 közötti időszak vonatkozásában még mindig tartozik a CITES felé teljesítendő befizetéseivel;

54. üdvözli továbbá, hogy az uniós cselekvési terv nagy mértékben hozzájárul a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend keretén belül meghatározott fenntartható fejlesztési célok eléréséhez, amelyeket az államfők a 2015. szeptemberi ENSZ-csúcstalálkozón fogadtak el;

Az EU mint célpiac, illetve származási és tranzitpont

55. megállapítja, hogy a CITES, az uniós fa- és fatermékpiacon rendelt és a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatra vonatkozó szabályozási keret fontos eszközzül szolgál a vadon élő állatok és növények nemzetközi kereskedelmének szabályozásához; aggodalmát fejezi ki azonban a megfelelő végrehajtás és érvényesítés hiánya miatt, és felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák az eredményes végrehajtás biztosítására irányuló közös és összehangolt erőfeszítéseiket; aggodalmát fejezi ki továbbá a jelenlegi szabályozási keretben egyes fajok és szereplők tekintetében mutatkozó hiányosságok miatt; ezért felszólítja az Uniót a meglévő jogi keret felülvizsgálatára annak érdekében, hogy kiegészítse azt a harmadik országokban jogellenesen kitermelt vagy értékesített vadon élő állatok és növények forgalmazásának és forgalomba hozatalának, szállításának, beszerzésének és birtoklásának tilalmával; úgy véli, hogy e jogszabály összehangoltabbá tenné a meglévő uniós keretet, és egy ilyen jogszabály nemzetek feletti hatása kulcsfontosságú szerepet játszhat a vadon élő állatok és növények jogellenes globális kereskedelmének visszaszorításában; e tekintetben kiemeli, hogy ennek a jogszabálynak a jogszerű kereskedelemben részt vevő szereplők jogbiztonságának biztosítása érdekében teljes átláthatóságot kell biztosítani az állat- és növényfajok kereskedelmére vonatkozó minden olyan tilalommal kapcsolatban, amely valamely harmadik országban érvényes tiltáson alapul;

56. hangsúlyozza, hogy a trófeavadászat hozzájárult a CITES I. és II. függelékében felsorolt veszélyeztetett fajok nagymértékű pusztulásához, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozzanak meg elővigyázatos megközelítést a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelmére vonatkozó uniós rendelkezések alapján védettnek minősülő fajok vadászati trófeáinak behozatala tekintetében, és támogassák a vadászati trófeák uniós tagállamokba történő behozatalát szabályozó uniós jogszabályi rendelkezések további megszigorítását, és tegyék engedélykötelessé a 338/97/EK rendelet B. mellékletében felsorolt összes faj trófeájának behozatalát;

57. üdvözli a 2016. évi Buckingham-palotai nyilatkozatot, amelyben az aláírók, a különféle légitársaságok, hajózási vállalatok, kikötőüzemeltetők, vámhatóságok, kormányközi szervezetek és természetvédelmi jótékonyági szervezetek kötelezettséget vállalnak a normák szintjének emelésére a közlekedési ágazatban, és az információmegosztást, a személyzet képzését, a technológia fejlesztését és az erőforrások megosztását helyezik a középpontba a vállalatok és a szervezetek körében, szerte a világon; felszólítja az összes felet, hogy maradéktalanul hajtásák végre a nyilatkozatba foglalt kötelezettségvállalásokat; arra buzdítja a tagállamokat, hogy támogassák a Buckingham-palotai nyilatkozathoz hasonló önkéntes kötelezettségvállalásokat más területeken, különösen a pénzügyi és az e-kereskedelmi ágazatban;

58. felhív az elefántcsont kereskedelmének, kivitelének vagy az Európai Unión belüli és azon kívülre irányuló újrakivitelének teljes és azonnali betiltására európai szinten, a CITES létrejötté előtt forgalomba hozott elefántcsontot és az orrszarvúszarvat is beleértve; felhív a többi veszélyeztetett fajra vonatkozó hasonló szigorító intézkedések szükségességét felmérő mechanizmus létrehozására;

2016. november 24., csütörtök

59. megjegyzi, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló uniós rendelet hatásos, de kitarthat, hogy végrehajtásának szigorúbbnak kellene lennie annak biztosításához, hogy jogellenesen kifogott halak ne kerülhessenek az európai piacra; javasolja, hogy az Unió és a tagállamok legyenek következetesebbek és hatékonyabbak a fogási dokumentációk (fogási tanúsítványok) és a szállítmányok (különösen a nagy kockázatot jelentő országokból érkezők) ellenőrzése során annak érdekében, hogy megbizonyosodjanak a halak jogszerű kifogásáról;

60. kiemeli annak fontosságát, hogy a magánszektor az önszabályozás és a vállalati felelősségvállalás eszközén keresztül részt vegyen a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelme elleni küzdelemben; elengedhetetlennek tartja az ellátási láncban való nyomon követhetőséget a legális és fenntartható – üzleti vagy nem üzleti célú – kereskedelemhez; kiemeli a nemzetközi szinten, valamint az állami és a magánszektor között folytatott együttműködés és koordináció fontosságát, és felhívja az Uniót, hogy erősítse meg a meglévő ellenőrző eszközöket, a nyomon követhetőségi mechanizmusokat is beleértve; úgy véli, hogy a közlekedési ágazatnak sarkalatos szerepet kellene betöltenie, például egy korai előrejelző és észlelő rendszer bevezetése által; rámutat arra, hogy a köz- és a magánszféra közötti partnerségek fontos szerepet játszhatnak ebben a tekintetben;

61. felhívja a tagállamokat, hogy a 338/97/EK rendeletben előírt határellenőrzéseken felül vezessenek be olyan ellenőrzéseket, amelyek a rendelkezéseknek való országon belüli megfelelést követik nyomon, és ez a különböző kereskedők és engedélyjogosultak, például kisállat-kereskedések, tenyésztők, kutatóközpontok és szaporítóiskolák nyomon követése által valósulna meg, beleértve az olyan ágazatok ellenőrzését is, mint például a divat, a művészet, az orvostudomány és a vendéglátás, amelyek növényi és állati részeket használhatnak fel illegálisan;

62. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a lefoglalt példányok azonnali elkobzását, valamint a lefoglalt vagy elkobzott élő példányok gondozását és az adott fajnak megfelelő állatjóléti központokban való elhelyezését; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson iránymutatást annak biztosítására, hogy a tagállamok által igénybe vett valamennyi vadon élő állattal foglalkozó állatjóléti központ megfelelő színvonalú legyen; felhívja továbbá az Uniót és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak az állatjóléti központok megfelelő finanszírozásáról.

63. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el nemzeti terveket az élve elkobzott példányokkal való bánásmódról a CITES részes felei konferenciájának 10.7. (RevCoP15) sz. határozata 3. mellékletével összhangban; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak be kell jelenteniük minden élve lefoglalt példányt az EU-TWIX adatbázisban, és éves összegző jelentéseket kell közzétenniük, és hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a bűnüldöző hatóságok tagjainak képzése az élő állatok kezelésével összefüggő jóléti és biztonsági szempontokra is kiterjedjen; felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak megfelelő pénzügyi támogatásról a vadon élő állatok és növények mentőközpontjai számára;

64. felhívja a tagállamokat, hogy mérleeljék „pozitív listák” rendszerének létrehozását az egyes fajokról, amelyek alapján az egzotikus fajokat objektív módon, tudományos kritériumok alapján lehetne értékelni biztonságuk szempontjából, és hogy alkalmasak-e kedvtelésből történő tartásra;

o

o o

65. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0455

A fuvarozással foglalkozó kisvállalkozások új lehetőségei**Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a fuvarozással foglalkozó kisvállalkozások új lehetőségeiről, ideértve az együttműködésre épülő üzleti modelleket (2015/2349(INI))**

(2018/C 224/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a Bizottságnak az „Útiterv az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című fehér könyvére (COM(2011)0144),
- tekintettel „A közlekedésről szóló 2011-es fehér könyv végrehajtása: számvetés és a fenntartható mobilitás felé vezető út” című, 2015. szeptember 9-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló 2003/361/EK bizottsági ajánlásra,
- tekintettel az európai kkv-kről szóló éves jelentésre (2014/2015),
- tekintettel a „Gondolkozz előbb kicsiben! Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag” című (COM(2008)0394) és „Az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag felülvizsgálata” című bizottsági közleményre (COM(2011)0078),
- tekintettel „A közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrend” című bizottsági közleményre (COM(2016)0356),
- tekintettel „Az alacsony kibocsátású mobilitás európai stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2016)0501),
- tekintettel a kkv-k finanszírozáshoz való hozzájutásának javításáról szóló, 2013. február 5-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A kkv-k zöld növekedési lehetőségei” című, 2015. május 19-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Horizont 2020 kkv-kat támogató eszközére és az INNOSUP-ra, a COSME-ra, az „Európa Önökért”-re, a Gyorsított innováció (FTI) kísérleti eszközre és a hálózatépítési lehetőségekre,
- tekintettel az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvre (2000/31/EK) és a szolgáltatásokról szóló irányelvre (2006/123/EK),
- tekintettel az „Európai digitális egységes piaci stratégia” című bizottsági közleményre (COM(2015)0192),
- tekintettel „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című bizottsági közleményre (COM(2015)0550),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0310.⁽²⁾ HL C 24., 2016.1.22., 2. o.⁽³⁾ HL C 353., 2016.9.27., 27. o.

2016. november 24., csütörtök

- tekintettel a 2013. december 11-i 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Európai Hálózatfinanszírozási Eszközre (CEF),
  - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0304/2016),
- A. mivel a kis- és középvállalkozások (kkv-k) az európai gazdaság fő motorjai, 2014-es adatok alapján a pénzügyi ágazaton kívül a vállalkozások 99,8 %-át képviselik, és a munkahelyek kétharmadát biztosítják;
- B. mivel az elmúlt években munkahelyeket teremtő kkv-k elsősorban a szolgáltatási ágazatban működtek;
- C. mivel a fuvarozással foglalkozó kisvállalkozások jelentős szerepet játszanak az európai mobilitás megfelelő működésében, de a piaci hozzáférés vagy a piacon maradás tekintetében gyakran nehézségekbe ütköznek, különösen a monopóliumok fuvarozási piacon való jelenléte miatt;
- D. mivel a kisvállalkozások hozzáadott értéket teremtenek, különösen a peremterületeken és a sűrűn lakott övezetekben, köszönhetően annak, hogy jól ismerik a helyi piacot, az ügyfelekhez közel vannak és /vagy dinamikusak és képesek az innovációra; mivel emellett testre szabott szolgáltatásokat tudnak nyújtani, és fontos eszközként járulnak hozzá a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemhez, a munkahelyteremtéshez, a gazdasági tevékenység generálásához és az idegenforgalom fejlődésének előmozdításához (ahol a mobilitási szolgáltatások közvetlenül kapcsolódnak az új termékek és élmények iránti látogatói kereslethez);
- E. mivel mind a fuvarozási szolgáltatások iránti kereslet, mind a szolgáltatások nyújtásának feltételei igen változóak a személyek és az áruk esetében is, és a mobilitás visszaszorítása nem jön szóba;
- F. mivel a nagyvárosok és a nagyvárosokba vezető utak közlekedésének megszervezése torlódásokhoz és forgalmi dugókhoz vezet, ezáltal jelentős terhet ró a gazdaságra; mivel a kis- és középvállalkozások a közösségi közlekedési hálózat fontos kiegészítését jelentik a városi csomópontokban, különösen azokban a napszakokban, amikor a közösségi közlekedési járatok gyakorisága alacsony, valamint azokban a peremvárosi területekben, ahol nincs megfelelően fejlett elővárosi közlekedési szolgáltatás;
- G. mivel a Bizottság közelmúltban elkészített jelentése szerint az európai fogyasztók 17 %-a vette igénybe a közösségi gazdaság által nyújtott szolgáltatásokat, és 52 %-uk tudott a kínált szolgáltatásokról; mivel a fogyasztók olyan könnyen hozzáférhető és rugalmas közlekedési szolgáltatási megoldásokat keresnek, amelyek ugyanakkor az árakat a szolgáltatásnyújtás tényleges költségeihez igazítják, továbbá egyszerű hozzáférést biztosítanak a szolgáltatások foglalásához és biztonságos kifizetéséhez;
- H. mivel a közlekedés területén a közösségi gazdaság aktívan képes hozzájárulni a mobilitás fenntartható formáinak fejlődéséhez; mivel az önszabályozás nem mindig jelent megoldást, és szükség van megfelelő szabályozási keretre;
- I. mivel a fenntartható fejlődés iránti kötelezettség és az információs és kommunikációs technológiák terén végbement forradalom a vállalkozások számára – azok méretétől függetlenül – példa nélküli lehetőségeket és kihívásokat teremtett a fenntartható mobilitás iránt a korlátozott infrastruktúra korlátain belül jelentkező növekvő igényre adandó válasz tekintetében;
- J. mivel az intelligens mobil eszközök elterjedése terén mutatkozó exponenciális növekedés, valamint a nagy sebességű széles sávú hálózat általi átfogó lefedettség új digitális eszközöket teremtett mind a közlekedési szolgáltatók, mind az ügyfelek számára, csökkentve a tranzakciós költségeket és a szolgáltatók fizikai elhelyezkedésének jelentőségét, lehetővé téve számukra a széles körű összeköttetést, amely révén nemcsak regionálisan, hanem távoli területekről, globálisan is nyújthatnak szolgáltatásokat digitális hálózatokon keresztül;

⁽¹⁾ HL L 348., 2013.12.20., 129. o.

2016. november 24., csütörtök

- K. mivel a fuvarozási ágazat az elmúlt években a technológiai fejlődés, az új üzleti modellek és a digitalizáció révén jelentős átalakuláson ment keresztül, ami jelentős mértékben kihat a hagyományos üzleti modellekre, valamint a munkakörülményekre és a foglalkoztatásra az ágazatban; mivel, bár a fuvarozási ágazat megnyílt, a munkakörülmények a gazdasági válság és egyes esetekben a meglévő szabályozások nem megfelelő alkalmazása következtében sok esetben romlottak;
- L. mivel a fuvarozási ágazat nem csak a közvetlen fuvarozási szolgáltatásokat nyújtó gazdasági szervezetekből áll, hanem többek között a közlekedési eszközök karbantartásához, az alkatrészek értékesítéséhez, a személyzet képzéséhez és a járművek és a felszerelés bérbeadásához hasonló szolgáltatásokat nyújtó kkv-kból is; mivel ezek a tevékenységek hatalmas munkahelyteremtő potenciált rejtnek magukban, többek közt a magasan képzett munkavállalók foglalkoztatása tekintetében is; mivel a fuvarozási ágazatra vonatkozó szakpolitikáknak a teljes értékláncot figyelembe kell venniük;
- M. mivel az Unióban működő vállalkozások csupán 1,7%-a használja ki teljes mértékben a korszerű digitális technológiákat, ezzel szemben 41%-uk egyáltalán nem használja azokat; mivel valamennyi ágazat digitalizációja kulcsfontosságú az uniós versenyképesség fenntartása és fejlesztése szempontjából;
- N. mivel a közösségi gazdaságra jellemző rugalmasság és könnyű belépés munkalehetőségeket kínálhat a munkaerőpiacról hagyományosan kizárt csoportok, különösen a nők, a fiatalok és a migránsok számára;
- O. mivel a fuvarozási szolgáltatások jó lehetőséget kínálnak az önálló vállalkozás elindításához, valamint előmozdítják a vállalkozói kultúra terjedését;
- P. mivel a fuvarozási szolgáltatásokhoz kapcsolódó online platformok lehetőséget nyújthatnak az ügyfelek szolgáltatásokra vonatkozó megrendelése és a regisztrált vállalatok és munkavállalók által jelzett munkaerő-kínálat gyors összekapcsolására;
- Q. mivel az OECD a minőségi munkahelyeket elengedhetetlen tényezőnek tekinti a nagyfokú egyenlőtlenség kezelésére és a társadalmi kohézió előmozdítására irányuló erőfeszítések vonatkozásában;

I. A fuvarozással foglalkozó kisvállalatok előtt álló kihívások

1. úgy véli, hogy a fuvarozással foglalkozó vállalkozások jelentős kihívásokkal szembesülnek annak érdekében, hogy kielégítsék a mobilitás iránti egyre nagyobb keresletet a korlátozott infrastruktúra kötöttségein és az egyre szigorúbb környezetvédelmi követelményeken belül; rámutat arra, hogy minden fuvarozással foglalkozó vállalkozásra nyomás nehezedik, hogy biztonságos, fenntartható és rendkívül versenyképes, a COP21-nek megfelelő, környezettudatos megoldásokat kínáljanak, korlátozva egyúttal a zsúfoltságot, a kisvállalkozások ugyanakkor nehezebben és nagyobb költségekkel tudnak megfelelni ezeknek a kihívásoknak;
2. hangsúlyozza, hogy a gépjárművek kibocsátási szabványainak túl gyakori változtatása különös nehézségeket idézhet elő a fuvarozással foglalkozó kisvállalkozások számára, tekintettel a gépjárműflották amortizációjának időtartamára;
3. hangsúlyozza a fuvarozási ágazat összetettségét, amelyet még mindig a közlekedési módok szerint nagy mértékben elkülönülő, többszintű (helyi, nemzeti, európai és globális) irányítás jellemez; rámutat arra, hogy ez az ágazat erősen szabályozott, különösen ami a szakmához való hozzáférést, az érintett tevékenységeket, valamint a fuvarozási szolgáltatások fejlesztését, használatát és forgalmazását illeti (kizárólagos jogok, az engedélyek számának maximalizálása), és nagy mértékű állami támogatásban részesül; hangsúlyozza, hogy a biztonság és a biztonságosság kiemelkedő fontosságú a fuvarozási ágazat számára, de sajnálja, hogy időnként ezeket egyebek mellett ürügyként használják fel mesterséges akadályok felállítására;
4. felszólítja a tagállamokat, hogy szüntessék meg a túlszabályozást, amely gyakran a korporációs rendszerek védelmi beidegződéséhez kapcsolódik, és amely töredezetté, bonyolulttá és merevvé teszi a belső piacot, és emellett növeli az egyenlőtlenségeket; véleménye szerint célszerű lenne, ha a tagállamok nem alkalmaznának sokféle megközelítést az online platformok jogszerűsége tekintetében, és ezáltal elkerülnék a indokolatlanul korlátozó, egyoldalú intézkedéseket; felhívja a tagállamokat, hogy tartsák be és maradéktalanul hajtsák végre az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31/EK irányelvet és a szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelvet; hangsúlyozza, hogy a szolgáltatók szabad mozgása és a letelepedési szabadság – amelyet az EUMSZ 56., illetve 49. cikke rögzített – alapvető fontosságú a szolgáltatások európai dimenziója és következképpen a belső piac megvalósításához;

2016. november 24., csütörtök

5. hangsúlyozza, hogy a fuvarozási ágazatban működő „szolgáltatók” fogalommeghatározásával kapcsolatos jelenlegi jogi bizonytalanság miatt nem biztosítható a tisztességes verseny, és sajnálatának ad hangot azon nehézségek miatt, amelyekkel a hazai és nemzetközi piachoz való hozzáférés tekintetében és az új szolgáltatások kialakítása vagy kínálata során sok kisvállalkozó szembesül; hangsúlyozza, hogy a fenti tényezők akadályozzák a kkv-k hozzáférését ehhez a szektorhoz;
6. úgy véli, hogy az 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet javítani kell a rendelet bevezetését követően több tagállam nemzeti fuvarozási piacán kialakult súlyos zavarok elhárításának érdekében;
7. üdvözli azokat az új lehetőségeket, amelyeket a kis fuvarozási vállalkozások és az új közösségi gazdasági modellek kínálnak, ugyanakkor sajnálatosnak tartja az uniós szabályozás egyenetlen tagállami alkalmazásából adódó versenyellenes gyakorlatokat, különösen a munkabérek és a szociális biztonsági rendszerek tekintetében, ami súlyos torzulásokat – például szociális dömpinget – és biztonsági kihívásokat eredményezhet;
8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a jogszabályok érvényre juttatására irányuló erőfeszítéseiket; úgy véli, hogy a szociális és munkakörülményeket érintő jogszabályok bármilyen módosításának tiszteletben kell tartania az alapvető uniós szabadságjogokat, nem korlátozhatja az objektív versenyelőnyön alapuló tisztességes versenyt, és nem eredményezhet további adminisztrációs terheket és újabb költségeket a fuvarozással foglalkozó kisvállalkozások számára;
9. megállapítja, hogy a fuvarozással foglalkozó kisvállalkozásoknak a jogszabályoknak való megfelelés mellett versenyképességük megőrzése érdekében is beruházásokat kell végrehajtaniuk (pl. új technológiákra összpontosítva); sajnálatosnak tartja, hogy e vállalkozások egyrészt – a mennyiségi lazítási intézkedések ellenére, és ellentétben azzal, ami a nagyvállalatok esetében történik – továbbra is korlátozott mértékben jutnak hitelekhez és piaci alapú finanszírozáshoz, másrészt pedig a túlzottan összetett és hosszadalmas adminisztratív eljárások miatt a közpénzből nyújtott – különösen az európai szintű – pénzügyi támogatások ritkán jutnak el hozzájuk; hangsúlyozza a kisvállalkozó pályázók részére biztosított ismeretterjesztés és segítségnyújtás fontosságát az Európai Beruházási Alap keretein belül;
10. rámutat arra, hogy a fokozódó urbanizáció közepette a fuvarozást egyre integráltabb, digitálisabb és multimodálisabb módon kell megszervezni, és hogy a városi csomópontok egyre központibb szerepet töltenek be a fenntartható mobilitás szervezésében; hangsúlyozza a multimodális utazástervező alkalmazások növekvő jelentőségét és annak fontosságát, hogy a kisvállalkozások bekerüljenek a közlekedési szolgáltatások elérhető alkalmazásainak listájára és portfólióiba; hangsúlyozza, hogy az univerzális internet-hozzáférés garantálása ösztönözné a közlekedési eszközök megosztását és a jobb utazástervezést;
11. megállapítja, hogy a gazdasági nehézségek és az átfogó közlekedési hálózat fenntartásához szükséges erőforrások hiánya miatt sok régióban – különösen a legnehezebben megközelíthető és alacsony népességű régiókban – számtalan mellékvonal lezárásra kerül; úgy véli, hogy az együttműködésre épülő üzleti modellek megjelenése semmiképpen nem indokolhatja a közösségi közlekedési szolgáltatások elhanyagolását az említett régiókban;
12. hangsúlyozza a városi mobilitás fontosságát könnyű járművek – pl. kerékpárok, illetve robogók – bérleti szolgáltatásai terén; megállapítja, hogy az ilyen szolgáltatók túlnyomó többségét kis- és középvállalkozások alkotják; felhívja a figyelmet arra, hogy az ilyen szolgáltatók erőforrásait gyakrabban vegyék számításba a városi mobilitás színvonalának növelése során, illetve az energiahatékony és erőforrás-hatékony városi közlekedés fejlesztése tekintetében;
13. felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vizsgálják meg a fuvarozással foglalkozó kisvállalkozások összefogásának lehetőségét, ami megkönnyítené az ilyen vállalkozások közötti partnerség kialakulását, és segítené a fogyasztókat abban, hogy megtalálják a fuvarozással foglalkozó kisvállalkozások által nyújtott, igényeiknek megfelelő szolgáltatásokat;
14. kéri a Bizottságot, hogy az e területre vonatkozó iránymutatások meghatározása során vegye figyelembe az együttműködésen alapuló üzleti modellek vidéki és nem városias környezetben való érvényesülésének nehézségeit;

2016. november 24., csütörtök

15. megállapítja, hogy az együttműködésen alapuló üzleti modellek optimalizálhatják a gépjármű- és infrastruktúra-használatot, segítve ezáltal a mobilitás iránti kereslet fenntarthatóbb módon történő kielégítését; megállapítja, hogy a felhasználók által generált adatok fokozódó kiaknázása révén többletérték jöhet létre a közlekedési láncban; hangsúlyozza azonban, hogy az adatok mindössze néhány közvetítő platform kezében történő koncentrációja káros hatást gyakorolhat a bevételek tisztességes megosztására és az infrastrukturális beruházásokban, illetve más vonatkozó költségekben való kiegyensúlyozott részvételre egyaránt, ami összességében közvetlenül érinti a kkv-kat;

16. üdvözli, hogy a közvetítő platformok magukkal hozták az egymással, a meglévő piaci szereplőkkel és a korporatív struktúrákkal szembeni verseny, valamint a meglévő monopóliumok lebontása és újak létrejöttének megakadályozása gondolatát; hangsúlyozza, hogy ez ösztönzi a fogyasztói igényekre jobban összpontosító piac kialakulását, és a piac szerkezetének felülvizsgálatára indítja a tagállamokat; rámutat azonban arra, hogy megfelelő és világos jogi keret hiányában a „győztes mindent visz” hozzáállással a közvetítő platformok piaci erőfölényre tesznek szert, és rombolni fogják a gazdasági szerkezet sokszínűségét;

17. felhívja a figyelmet az összekapcsolt és önvezető járművek (gépkocsik, hajók, drónok, konvojok) fejlődése nyomán kialakuló lehetőségekre és kihívásokra (például kisvállalkozások is felemelkedhetnek ezeken az új területeken); ezért sürgeti a Bizottságot, hogy készítse az összekapcsolt és automatizált járművekre vonatkozó ütemtervet, és elemezze, hogy a technológia széles körű használata milyen potenciális hatást gyakorolhat az európai közlekedési ágazatra és különösen a kkv-kra;

II. Ajánlások: a kihívások lehetőségekké alakítása

18. erőfeszítésekre szólít fel az egységes európai közlekedési térség megvalósítása érdekében; úgy véli, hogy a kisvállalkozásokra vonatkozóan, különösen az adózás, a szociális ügyek és a környezetvédelem terén új követelményeket előíró minden szabályozásnak arányosnak, egyszerűnek és egyértelműnek kell lennie, a fejlődést nem szabad akadályoznia, és szükség esetén tükröznie kell az egyes tagállamok nemzeti és regionális jellemzőit; úgy véli, hogy a szabályozást a megfelelő (szabályozási és/vagy pénzügyi) ösztönzőknek kell kísérniük;

19. úgy véli, hogy az összehangolt európai mobilitás integrált rendszerének ösztönzése a legjobb módja annak, hogy valamennyi közlekedési mód valamennyi vállalkozását megfelelően bevonják egy közös dinamizmusba, amelyen belül az innovációknak a közlekedési ágazatból kiinduló digitalizálása és előmozdítása által biztosítható a legjobban, hogy egységes rendszer álljon az ügyfelek rendelkezésére, a szakemberek pedig jobb pozíciót foglaljanak el az értékteremtés terén;

20. megjegyzi, hogy a kis- és középvállalkozások által teljesített szolgáltatások nincsenek mindig elégséges mértékben a fogyatékkal élők és az idősek szükségleteire szabva; felhívja a figyelmet arra, hogy az ilyen szolgáltatók támogatását célzó eszközök és programok vegyék figyelembe azt, hogy a szállítási szolgáltatásokat a mozgáskorlátozottak szükségleteivel a lehető legnagyobb mértékben összhangba kell hozni;

21. rámutat, hogy az infrastrukturális beruházások elmaradása miatt az infrastruktúrát használó minden gazdasági szereplőnek hozzá kellene járulnia a beruházásokhoz, figyelemmel a közlekedéssel kapcsolatos összes adóra és járulékra, valamint a káros környezeti és egészségügyi hatásokra; kitart amellett, hogy a közúti fuvarozásban internalizálni kell a negatív externáliákat, és a bevételekből el kell különíteni összegeket a – többek között határokon átnyúló – közlekedési infrastruktúrára; elismeri mindazonáltal, hogy ez a – többek között a legkülső régióban működő – kisvállalkozások számára sajátos problémákat okoz, amelyeket prioritásként figyelembe kell venni;

22. emlékeztet, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alapot (EFSI) azért hozták létre, hogy hozzájáruljon rendkívül innovatív, piaci alapú projektekhez, és ezért ezt nélkülözhetetlen eszköznek tekinti a fuvarozási ágazatban működő kkv-k számára új mobilitási megoldások kifejlesztéséhez; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az EFSI végrehajtását és fokozzák a kkv-knak és az induló vállalkozásoknak az ilyen jellegű projektek előkészítése során nyújtott támogatásokat;

23. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy küzdjenek a nagy integrált csoportok versenyellenes gyakorlatai ellen, a piaci hozzáférés korlátozásának és a hátrányos megkülönböztetés megelőzése érdekében, a vállalkozások nagyságától és jellegétől függetlenül, különös tekintettel az új üzleti modellekre; kívánatosnak tartaná a fuvarozók és a megrendelők közötti párbeszéd és kapcsolatok javítását elsősorban az új és potenciális piacokon, valamint a színlelt önfoglalkoztatók problémájának megoldását;

2016. november 24., csütörtök

24. felhívja a figyelmet arra, hogy a kis- és középvállalkozásokat is vonják be az integrált európai jegyértékesítő rendszerre vonatkozó tervekbe; megjegyzi, hogy egy ilyen rendszer hatékonysága azon múlik, hogy olyan sok szállítási vállalkozást vonjon be működésébe, amennyit csak lehetséges; megjegyzi, hogy a nagy szolgáltatók és a kis- és középvállalkozások közti információ- és tapasztalatcsere rendkívül előnyös szinergiákat eredményezhet egy hatékony európai szállítási hálózat megtervezéséhez;

25. a nagyobb átláthatóság érdekében felhív a szabályozott szakmákhoz és tevékenységekhez való hozzáférésre vonatkozó szabályok felülvizsgálatára és harmonizálására Európában annak érdekében, hogy a digitális platformokhoz kapcsolódó új szereplők és szolgáltatások, valamint a közösségi gazdaság vállalkozásbarát környezetben fejlődhessenek, ideértve a jogszabályi változások nagyobb átláthatóságát és a meglévő gazdasági szereplőkkel való együttélést egy egészséges versenykörnyezetben; megjegyzi, hogy a közösségi gazdasági szereplők pozitív szerepet játszanak abban a tekintetben, hogy új munkahelyeket hoznak létre azon fiatalok számára, akik most lépnek be a munkaerőpiacra, illetve az önfoglalkoztatók számára;

26. felkéri a Bizottságot, hogy minden további késlekedés nélkül tegyen közzé ütemtervet a közpénzekből támogatott közlekedési adatok, valamint a közlekedési adatok és a programozási csatolófelületek harmonizált szabványainak felszabadításáról, a nagy mennyiségű adat feldolgozását igénylő innovációk és új közlekedési szolgáltatások nyújtásának felgyorsítása érdekében;

27. úgy véli, hogy a közösségi modellek fejlődésére tekintettel a megoldás nem az ágazati szabályozás, sem pedig a kizárólag platformokra vonatkozó szabályozás, valamint hogy ezentúl a mobilitás rendszerét a maga teljességében kell vizsgálni; felhívja a figyelmet egy olyan korszerűsített, multimodális szabályozási keret szükségességére, amely elősegíti az innovációt, a versenyképességet és a fogyasztók és adataik védelmét, a munkavállalók jogainak garantálását, továbbá biztosítja az egyes piaci szereplők közötti esélyegyenlőséget; ennek kapcsán felhívja a figyelmet arra, hogy mennyire fontos az átjárhatóság a közlekedési ágazatban, mivel egységes megoldásokat tesz lehetővé a kisvállalkozások számára;

28. felhívja a tagállamokat, hogy mérleljék, szükség van-e nemzeti munkajogi törvényeik átdolgozására a digitális kornak megfelelően, figyelembe véve a közösségi gazdaság modelljeinek sajátosságait és az egyes tagállamok munkajogi törvényeit;

29. úgy véli, hogy a fenti cél teljesüléséhez a modellek konvergenciájára van szükség, amely a közvetítők és a szolgáltatók egyértelmű, következetes és átfedésektől mentes meghatározásán alapul; felszólít a felhasználók számára üzleti nyereséget nem termelő közvetítő platformok, illetve a szolgáltatót és az ügyfelet összekapcsoló (nyereségérdekelt) közvetítő platformok megkülönböztetésére a munkaadó-munkavállaló alá-fölé rendeltségi viszonyának meghatározásával vagy anélkül; javasolja, hogy annak elősegítése érdekében, hogy az összes fél eleget tehessen szociális, adózási és biztonsági kötelezettségeinek, valamint hogy a platformokat használó szolgáltatók – a fogyasztók védelme céljából – rendelkezzenek a megfelelő szakmai képzéssel és alkalmassággal, a nemzeti hatóságoknak legyen lehetőségük bekérni az általuk szükségesnek ítélt információkat a közvetítő platformoktól; hangsúlyozza, hogy a meglévő visszajelzési és rangsorolási rendszerek is segítenek a közvetítőknek abban, hogy bizalmi viszonyt építsenek ki a fogyasztókkal, és hogy az adatokat a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően kell kezelni;

30. úgy véli, hogy a közösségi gazdaság magas átláthatósági potenciálja lehetővé teszi a fuvarozási szolgáltatási műveletek jó nyomonkövethetőségét, összhangban a meglévő jogszabályok érvényesítésének céljával; kéri a Bizottságot, hogy tegyen közzé iránymutatásokat azzal kapcsolatban, hogy az uniós jog miként alkalmazandó a különféle típusú közösségi üzleti modellekre adott esetben a foglalkoztatás és a társadalombiztosítás területén fennálló szabályozási hiányosságok a nemzeti hatásköröket tiszteletben tartó orvoslása érdekében;

31. hangsúlyozza, hogy a szállítási vállalkozások között vannak olyan szolgáltatók is, amelyek nem közvetlenül szállítási szolgáltatásokat teljesítenek, ilyenek például a képzési szolgáltatók, jármű-bérbeadással foglalkozó cégek, workshopok és szolgáltató központok; megállapítja, hogy az ilyen szolgáltatók túlnyomó többségét kis- és középvállalkozások alkotják; felhívja a figyelmet arra, hogy szükséges az ilyen szolgáltatók igényeinek figyelembevétele a kis- és középvállalkozások fejlesztését támogató jogi intézkedések és befektetési programok megtervezése során;

32. ösztönzi a Bizottságot, hogy támogassa a fuvarozási ágazatban tevékenykedő kkv-kat abban, hogy kialakulhassanak ágazati csoportok ezen a területen, amelyekhez mind a fogyasztók, mind pedig más érintettek is csatlakozhatnak;

2016. november 24., csütörtök

33. megjegyzi, hogy a közösségi gazdaság legtöbb szolgáltatója az Unión kívülről származik; úgy véli, hogy az Uniónak több innovatív induló vállalkozásra van szüksége a fuvarozási ágazatban, és ösztönzi az ilyen vállalkozások fokozott támogatását, és különösen azt, hogy fiatal vállalkozókat képezzenek e területen;

34. sajnálatosnak tartja, hogy a tagállamok eddig meglehetősen széttagolt választ adtak a közösségi gazdaság fejlődésére, amely bizonyos esetekben tökéletesen inkonzisztens az ágazat fejlődésében rejlő potenciállal és annak előnyeivel, illetve ellentétes a fogyasztók elvárásaival, és azon a véleményen van, hogy kívánatos ennek európai szintű, koordinált, globális megközelítése, amely kiter a fenntartható közösségi gazdasági üzleti modellekre is; tudomásul veszi, hogy a Bizottság praktikusán áll hozzá az „új gazdasághoz”, amit a közelmúltban kiadott közleménye (COM(2016)0356) is bizonyít, amelyben a közösségi gazdaságnak a jövőbeni növekedésben betöltött jelentőségét hangsúlyozza;

35. megjegyzi, hogy az új technológiák hatalmas potenciált jelentenek ahhoz, hogy az áruszállítási ágazatban új szolgáltatásnyújtási formák jelenjenek meg; elsősorban a drónok által nyújtott hatalmas lehetőségeket hangsúlyozza, ezek már most rendkívül hatékony eszközként működnek olyan helyzetekben, amikor nehéz körülmények közt kell dolgozni; hangsúlyozza továbbá, hogy az Európai Uniónak támogatnia kellene a legénység nélkül működő légi jármű tervezésében, előállításában és alkalmazásában érintett kis- és középvállalkozások jelentette potenciált;

36. úgy véli, hogy a közösségi modellek lényeges erőforrást jelentenek az Unió peremén elhelyezkedő, hegyvidéki és vidéki területek összeköttetéseinek fenntartható fejlesztése szempontjából, továbbá azok közvetett előnyeit élvezve az idegenforgalmi ágazat is;

37. az a véleménye, hogy a jogszabályi követelményeknek arányosaknak kell lenniük a vállalkozás jellegével és a vállalat nagyságával; felveti azonban, hogy megalapozott-e továbbra is mentesíteni a könnyűgépjárműveket több uniós jogszabály alól, tekintve, hogy azok használata egyre elterjedtebb a nemzetközi fuvarozásban, és kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést ennek gazdasági, környezeti és biztonsági kihatásairól;

38. felszólít a fuvarozással foglalkozó kisvállalkozások, a tudományos kutatóintézetek, valamint a helyi és regionális hatóságok közötti egyeztetési struktúrák kialakítására a fenntartható városi és városközi mobilitás jobb megszervezése és annak érdekében, hogy választ tudjunk adni a többek között a kkv-k által nyújtott új szolgáltatások és termékek (pl. háztól házig történő szállítás első és utolsó szakasza) megjelenésére, miközben a már működő tömegközlekedési hálózatokat jobb összehangoljuk az utasok szükségleteivel és elvárásaival; kéri, hogy az útinformációs és útvonal-tervezési szolgáltatásokba vegyék fel a kisvállalkozások által kínált mobilitási szolgáltatásokra vonatkozó információkat;

39. felszólít innovációs munkacsoportok kialakítására a „shareable cities” fogalmának teljes körű megvalósítása, valamint annak érdekében, hogy azok segítsenek a helyi, regionális és nemzeti szintű intézményeknek hatékony választ adni az új szolgáltatások és termékek megjelenésére;

40. hangsúlyozza a – például a nagy adathalmazokra, az integrált szolgáltatásokra stb. vonatkozó – célzott képzés jelentőségét abban, hogy a közlekedési vállalkozások hozzáadott értéket tudjanak teremteni a digitális világban; kéri ezért a szakemberek képzésének az új üzleti modellek által megkövetelt készségeknek és felkészültségnek megfelelő újragondolását, különösen a sofőröket illetően;

41. rámutat, hogy a fuvarozási ágazatban tevékenykedő kkv-k gyakran tartózkodnak a terjeszkedéstől a határokon átnyúló üzleti tevékenységekkel kapcsolatos fokozott kockázatok miatt, amelyek az egyes (tag)államok jogi rendszerei közötti eltérésekből erednek; felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamok nemzeti, regionális és helyi hatóságaival együttműködve fejlesszen ki együttműködési és kommunikációs platformokat, a kkv-knak a különféle finanszírozási rendszerekkel, támogatásokkal és a nemzetközivé válással kapcsolatban nyújtott tanácsadás és képzés céljából; felkéri a Bizottságot, hogy a különböző uniós finanszírozási források közötti szinergiákkal összefüggésben még jobban használja ki a kkv-k jelenlegi támogatási programjait, és tegye azokat láthatóbbá a fuvarozási ágazat szereplőinek körében;

42. ösztönzi a helyi hatóságokat, hogy vállaljanak kötelezettséget a városi közlekedés szénmentesítésére vonatkozó, a közlekedéspolitikáról szóló fehér könyvben megfogalmazott alapelvek teljesítésére, valamint buzdítja a piaci szereplőket, hogy a nulla kibocsátású szolgáltatások, valamint az igazgatási, üzemeltetési és forgalmazási tevékenységek fokozatos digitalizálása által kínált versenyelőnyök révén érjenek el előrelépést az új verseny- és működési környezetben;

2016. november 24., csütörtök

43. felszólítja az Európai Bizottságot, a tagállamokat és a helyi önkormányzatokat, hogy mozdítsák elő a megosztáson alapuló gazdasághoz kapcsolódó újításokat, amelyeket az olyan közösségi gazdasági formák megjelenése is elősegít, mint a közös autóhasználat, a közös kerékpárhasználat, a megosztott teherszállítás, a taximegosztás, az autómegosztás, a háztól házig szállítás és ezeknek a tömegközlekedéssel való kapcsolódásai;

44. felkéri a Bizottságot, hogy a főigazgatóságai közötti fokozott együttműködés keretében kísérelje szorosan figyelemmel a digitális gazdaság fejlődését és a digitális menetrend jogalkotási kezdeményezéseinek a fuvarozási ágazatra gyakorolt hatásait;

45. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel együttműködésben rendszeresen értékeljék a digitalizációnak a fuvarozási ágazatbeli munkahelyek számára és típusaira gyakorolt hatásait, valamint biztosítsák, hogy a foglalkoztatási és szociális politikák lépést tartsanak a fuvarozási munkaerőpiacot érintő digitalizációval;

46. ajánlja, hogy a közösségi gazdasági vállalkozások, valamint a fuvarozási ágazatban dolgozók keressenek olyan modelleket, amelyek keretében közös érdekek mentén együttműködhetnek, ahogyan például a biztosítás területén;

47. üdvözli a szociális partnerek által tárgyalások útján elért rugalmas munkaidőmodelleket, amelyek lehetővé teszik a munkavállalók számára a munka és a magánélet jobb összehangolását; hangsúlyozza ugyanakkor a munkaórákra és a vezetési és pihenési időkre vonatkozó kötelező szabályoknak való megfelelés nyomon követésének fontosságát, ami a fuvarozási ágazat digitalizálását követően várhatóan sokkal könnyebb lesz;

o

o o

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0456

A belarusz helyzet

Az Európai Parlament 2016. november 24-i állásfoglalása a belarusz helyzetről (2016/2934(RSP))

(2018/C 224/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Belaruszról szóló korábbi állásfoglalásaira és ajánlásaira,
  - tekintettel a 2016. szeptember 11-én tartott parlamenti választásokra, valamint a 2015. október 11-én tartott elnökválasztásra,
  - tekintettel a Belarusszal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttség elnökének a Belaruszban a közelmúltban tartott parlamenti választásokról szóló, 2016. szeptember 13-i nyilatkozatára,
  - tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat szóvivőjének a Belaruszban tartott parlamenti választásokról szóló 2016. szeptember 12-i nyilatkozatára,
  - tekintettel az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatalának (EBESZ/ODIHR), az EBESZ Parlamenti Közgyűlésének és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének (PACE) a belarusz parlamenti választásokról szóló, 2016. szeptember 12-i előzetes nyilatkozatára,
  - tekintettel a Belaruszról szóló tanácsi következtetésekre, különösen a 170 belarusz személlyel és három vállalattal szembeni korlátozó intézkedéseket megszüntető, 2016. február 16-i következtetésekre,
  - tekintettel az EBESZ-nek a 2015. október 11-i belarusz elnökválasztásról szóló, 2016. január 28-i végleges jelentésére,
  - tekintettel a belarusz hatóságok számos arra vonatkozó nyilatkozatára, hogy az EBESZ/ODIHR 2015. évi belarusz elnökválasztást követő bizonyos ajánlásait a 2016. évi parlamenti választások előtt végrehajjták,
  - tekintettel arra, hogy a belarusz hatóságok 2015. augusztus 22-én hat politikai foglyot szabadon bocsátottak, valamint tekintettel Federica Mogherini, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és Johannes Hahn, a szomszédságpolitikáért és a csatlakozási tárgyalásokért felelős biztos ezt követően 2015. augusztus 22-én kiadott, az említett foglyok szabadon bocsátásáról szóló nyilatkozatára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az EBESZ/ODIHR az Európa Tanács Velencei Bizottságával együtt a 2015. évi belarusz elnökválasztásokról szóló végleges jelentésében ajánlásokat dolgozott ki, amelyeket Belarusznak a 2016. évi parlamenti választások előtt kellett végrehajtania;
- B. mivel annak érdekében, hogy jobb kapcsolatokat építsenek ki a Nyugattal, a belarusz hatóságok kellelten lépéseket tettek afelé, hogy a demokratikus ellenzék pártjai könnyebben bejegyeztessék magukat, mint a korábbi választásokon, és a külföldi megfigyelők számára megkönnyítették a szavazatszámlláshoz való hozzáférést;
- C. mivel 2016. június 6-án a belarusz elnök képviselőházi választásokat hirdetett meg; mivel e választások 2016. szeptember 11-én zajlottak; mivel a választásokra több mint 827 nemzetközi és 32 100 polgári választási megfigyelőt akkreditáltak; mivel, ahogyan azt az EBESZ/ODIHR következtetéseiben kimondta, a legtöbb polgári választási megfigyelő olyan, államilag támogatott egyesületek képviseletében volt jelen, amelyek kormánypárti jelöltek melletti kampánytevékenységben is aktívan részt vettek; mivel a belarusz külügyminisztérium felkérését követően az EBESZ/ODIHR választási megfigyelő missziót küldött a választások megfigyelésére;

2016. november 24., csütörtök

- D. mivel az EBESZ/ODIHR által készített értékelés szerint a 2016-os parlamenti választások szervezése hatékony volt, azonban még mindig számos, régóta fennálló és módszeresen előforduló hiányosság tapasztalható, többek között a politikai jogok és az alapvető szabadságok jogi keret általi korlátozása; mivel a szavazatszámolás és a szavazatok összesítésekor jelentős számú eljárási szabálytalanság és az átláthatóság hiánya volt tapasztalható;
- E. mivel hosszú idő óta először a demokratikus ellenzék is képviseltetve lesz a belarusz parlamentben; mivel a Belaruszban tapasztalható emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges ENSZ-előadó szerint az emberi jogok alapjául szolgáló jogi és közigazgatási rendszerek továbbra is változatlanok; mivel a parlament két független képviselője várhatóan valódi ellenzéki szerepet fog vállalni;
- F. mivel Belaruszban 1994 óta nem rendeztek az EBESZ/ODIHR nemzetközileg elismert normáival összhangban levő választási jogszabályok alapján szabad és tisztességes választásokat;
- G. mivel 2016 februárjában az EU jó szándéka jeleként megszüntette a belarusz hivatalnokok és jogi személyek ellen érvényben levő korlátozó intézkedéseket, hogy ösztönözze az országot az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság terén való megítélésének javítására; mivel a Tanács Belarusról szóló 2016. február 15-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy számos gazdasági, illetve kereskedelmi és segélyezéssel kapcsolatos területen meg kell erősíteni az EU és Belarusz közötti kapcsolatokat, ami lehetővé tette Belarusz számára, hogy EBB és EBRD forrásokra pályázzon; mivel a 2016-os választások előtt számos régóta fennálló kérdés kezelésére irányuló erőfeszítés volt észlelhető, miközben továbbra is sok megválaszolatlan kérdés maradt a jogi és a választási eljárási kerettel kapcsolatban;
- H. mivel Belarusz két választási megfigyelő csoportja, az „Emberi jogi jogvédők a szabad választásokért” és „A választáshoz való jog – 2016” elítélte a legutóbbi választásokat, amiért azok számos alapvető nemzetközi követelménynek nem tettek eleget és nem tükrözték híven a belarusz polgárok szándékát;
- I. mivel a belarusz megfigyelő csoportok konkrét bizonyítékokat gyűjtöttek olyan, az egész országra kiterjedő komoly erőfeszítésekről, amelyek arra irányultak, hogy növeljék a választási részvétel arányát az ötnapos korai szavazás során (2016. szeptember 6–10.) és a választás napján (2016. szeptember 11.), és mivel az egyetlen független közvélemény-kutatási intézet (a NISEPI) a kormány nyomására felfüggesztette tevékenységét, így igen nehéz megítélni, hogy melyek a belarusz emberek valódi politikai preferenciái;
- J. mivel a belarusz ellenzéki erők egy része 2015. november 18-án első alkalommal közös együttműködési megállapodást nyújtott be a 2016-os parlamenti választásokon való együttes indulásukról;
- K. mivel a Parlament Belarusszal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttsége 2015. június 18–19. között – 2002 óta először – látogatást tett Minszkben; mivel az Európai Parlament jelenleg nem áll hivatalos kapcsolatban a belarusz parlamenttel;
- L. mivel Belarusz konstruktív szerepet töltött be az ukrajnai tűzszünetről szóló megállapodás előmozdításában;
- M. mivel az ukrajnai orosz agresszió és a Krím félsziget jogszerűtlen annektálása fokozta a belarusz társadalom attól való félelmét, hogy a hatalomváltás a belpolitikai helyzet destabilizálódásához vezethet; mivel azonban a belarusz nép nem adta fel az alapvető reformokkal és országa békés átalakulásával kapcsolatos reményeit;
- N. mivel a belarusz gazdaság több mint 20 éve stagnál, a legfőbb ágazatok továbbra is állami tulajdonban és az állam irányítása és ellenőrzése alatt vannak; mivel folyamatosan növekszik Belarusz Oroszország gazdasági támogatásától való gazdasági függősége, és mivel Belarusz gazdasági teljesítménye az Eurázsiai Gazdasági Unió országai között a legalacsonyabbak között van – GDP-je 2015–2016-ban például több mint 30 milliárd USA-dollárral esett;
- O. mivel Belarusz az egyetlen olyan ország Európában, amely még mindig alkalmazza a halálbüntetést; mivel 2016. október 4-én a belarusz legfelsőbb bíróság helybenhagyta a Szjarhej Vosztrikau elleni halálos ítéletet, ami a belarusz legfelsőbb bíróság által megerősített negyedik halálos ítélet volt 2016-ban;

2016. november 24., csütörtök

- P. mivel emberi jogi szervezetek felhívták a figyelmet arra, hogy új módszereket alkalmaznak az ellenzék zaklatására; mivel a belarusz hatóságok nem hagytak fel a politikai ellenfeleik ellen irányuló megtorló gyakorlatokkal: a békés tüntetőket továbbra is közigazgatási felelősség terheli, más polgári és politikai jogokat korlátoznak, és az országban új politikai foglyok vannak; mivel a belarusz hatóságok – különösen jogalkotási szinten – semmilyen intézkedést sem tettek az emberi jogok területének rendszeres és minőségi megváltoztatása érdekében;
- Q. mivel a véleménynyilvánítás és a tömegtájékoztatás szabadságának jelentős javulása, az egyszerű polgárok és ellenzéki aktivisták politikai jogainak azonos szintű tiszteletben tartása, valamint a jogállamiság és az alapvető jogok tiszteletben tartása előfeltétele az EU és Belarusz közötti kapcsolatok javulásának; mivel az Európai Unió továbbra is szilárdan elkötelezett az emberi jogok – többek között a véleménynyilvánítás és a tömegtájékoztatás szabadságának – Belaruszban történő védelme mellett;
- R. mivel 2016. október 25-én Belarusz elfogadta az emberi jogokkal kapcsolatos első nemzeti cselekvési tervét, amelyet a Miniszterek Tanácsa állásfoglalással hagyott jóvá; mivel a belarusz hatóságok szerint ez a terv meghatározza az ország emberi jogi kötelezettségvállalásainak végrehajtására irányuló fellépés fő vonalait;
- S. mivel Belarusz azzal a céllal vesz részt a keleti partnerségben és annak parlamenti fórumán, az Euronestben, hogy élénküljön az együttműködés az ország és az EU között, mivel a belarusz parlament nem rendelkezik hivatalos státusszal az Euronest Parlamenti Közgyűlésben;
- T. mivel Belarusz jelenleg építi legelső atomerőművét az EU határán lévő Osztrovecben; mivel minden, atomerőművet építő országnak szigorúan be kell tartania a nemzetközi nukleáris és környezeti biztonsági követelményeket és normákat; mivel a belarusz kormánynak, amely kizárólagos felelősséggel bír a területén található nukleáris létesítmények biztonsága és védelme tekintetében, teljesítenie kell a saját és a szomszédos országok állampolgárai irányába vállalt kötelezettségeit; mivel a nukleáris létesítmények építését, működtetését és leszerelését a nyitottság és átláthatóság elvei kell hogy vezéreljék;
- U. mivel Belarusz a Kollektív Biztonsági Szerződés Szervezetének (CSTO) részes fele és részt vesz az Oroszországgal közös „Zapad” elnevezésű, hadgyakorlatban, amely nyugati szomszédai elleni támadásokat is tartalmazó forgatókönyvek szerint zajlik, amelyek magukban foglalják a nukleáris fegyverek Lengyelország elleni bevetésének szimulációját is; mivel Belarusz a jövő évben részt vesz a „Zapad-2017” elnevezésű hadgyakorlatban, amely valószínűleg további agresszív forgatókönyvek szerint zajlik majd;
1. továbbra is mély aggodalommal tölti el, hogy független nemzetközi megfigyelők hiányosságokat állapítottak meg a 2015. évi elnökválasztás és a 2016. évi parlamenti választások során; elismeri az előrelépésre irányuló kísérleteket, melyek még mindig nem elegendők; megjegyzi, hogy az újonnan megválasztott parlamentben az ellenzéki pártnak és a nem kormányzati szektornak is lesz egy-egy képviselője; úgy véli ugyanakkor, hogy ezek inkább politikai jellegű kinevezések és nem a választási eredményeket tükrözik; megjegyzi, hogy az e két parlamenti képviselő által benyújtott jövőbeni jogalkotási javaslatok vizsgálata rámutat majd a hatóságok kinevezések mögött rejlő politikai szándékára;
  2. felszólítja a belarusz hatóságokat a tágabb demokratizálódási folyamat részét képező, átfogó választási reform nemzetközi partnerekkel közösen történő kidolgozásának azonnali folytatására; kiemeli annak szükségességét, hogy az EBESZ/ODIHR ajánlásait kellő időben, még a 2018 márciusi helyhatósági választások előtt bevezessék, és hogy a választásokat a helyi és nemzetközi megfigyelők nyomon kövessék; hangsúlyozza, hogy ez utóbbi kulcsfontosságú az EU és Belarusz közötti kapcsolatok kívánt mértékű előrehaladásához;
  3. ismét felszólítja a belarusz hatóságokat, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával és a Belarusz által megerősített nemzetközi és regionális emberi jogi eszközökkel összhangban minden körülmények között biztosítsák a demokratikus elvek érvényesülését, valamint az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat;
  4. felhívja a belarusz kormányt, hogy rehabilitálja a szabadon bocsátott politikai foglyokat, és maradéktalanul állítsa vissza polgári és politikai jogaikat;

2016. november 24., csütörtök

5. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Belaruszban 2000 óta nem jegyezték be új politikai pártot; felszólít az ezzel kapcsolatos valamennyi korlátozás megszüntetésére; hangsúlyozza, hogy az összes politikai párt számára lehetővé kell tenni a korlátozások nélküli politikai tevékenységet, különösen a választási kampány időszakában;
6. elvárja, hogy a hatóságok hagyjanak fel a független média politikai indíttatású zaklatásával; sürgeti a közigazgatási büntetőeljárás gyakorlatának leállítását és a közigazgatási törvénykönyv 22. cikke (9) bekezdése, 2. pontja akkreditációval nem rendelkező, külföldi médiának dolgozó szabadúszó újságírókkal szembeni, a véleménynyilvánítás szabadságát, valamint az információk terjesztését korlátozó alkalmazásának megszüntetését;
7. felhívja a belarusz kormányt, hogy haladéktalanul vonja vissza a büntető törvénykönyv 193. cikkének (1) bekezdését, amely bünteti a nem bejegyzett nyilvános egyesületek és szervezetek szervezését és a tevékenységeikben való részvételt, valamint hogy tegye lehetővé a nyilvános egyesületek és szervezetek teljes körű, szabad és akadálytalan jogszerű működését; felhívja a Bizottság figyelmét különösen arra, hogy jelenleg a 193. cikk (1) bekezdése és egyéb korlátozó intézkedések alkalmazása miatt több mint 150 belarusz nem kormányzati szervezet van bejegyezve Litvániában, Lengyelországban, a Cseh Köztársaságban és máshol;
8. sürgeti a belarusz hatóságokat, hogy vizsgálja felül azt a politikát, mely szerint a belarusz nem kormányzati szektornak nyújtott nemzetközi pénzügyi támogatást továbbra is súlyos adók terhelik;
9. határozottan elítéli a belarusz kormány azon politikáját, hogy a különleges erőket bevetve a civil társadalmi szervezetek – köztük a nemzeti kisebbségeket képviselő szervezetek, mint például a „Belarusz Lengyelek Uniója” független, nem kormányzati szervezet – belügyeibe avatkozik;
10. sürgeti Belaruszt mint az egyetlen olyan európai országot, amely még mindig alkalmazza a halálbüntetést, és a közelmúltban ismét folytatta a halálos ítéletek végrehajtását, hogy a halálbüntetés végleges eltörlése felé tett első lépésként csatlakozzon a halálbüntetések végrehajtására vonatkozó globális moratóriumhoz; emlékeztet arra, hogy a halálbüntetés embertelen és megalázó bánásmódnak számít, amelynek nincs bizonyított visszatartó hatása, és amely viszafordíthatatlanná teszi a bírói tévedések következményeit; felhívja az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a Bizottságot, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a fent említett aggályokra az EU és Belarusz között folyamatban lévő emberi jogi párbeszéd során; ezzel összefüggésben üdvözli, hogy a belarusz Miniszterek Tanácsa elfogadta azt a cselekvési tervet, amelyet az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékeléssel foglalkozó munkacsoportja által tett javaslatok végrehajtására dolgoztak ki, és annak teljes körű megvalósítását várja;
11. kéri az Európai Uniót, hogy folytassa erőfeszítéseit a Belarusszal fennálló kapcsolatok további normalizálásáért; ismételten hangot ad azon véleményének, mely szerint a fennálló nézeteltéréseket a legjobban a kommunikációs csatornák javításával lehetne orvosolni, és úgy véli, azzal, ha az Európai Unió, és különösen az Európai Parlament további párbeszédet folytatna Belarusszal, és főként annak polgáraival és civil társadalmával, csakúgy, mint a belarusz parlamenttel és a különböző politikai pártokkal, kézzel fogható eredményeket lehetne elérni, és mindez hozzájárulna az ország függetlenségéhez, szuverenitásához és jólétéhez;
12. felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy folytassák és erősítsék meg a Belaruszban és külföldön működő civil társadalmi szervezetek támogatását; e tekintetben hangsúlyozza, hogy támogatni kell minden független információforrást a belarusz társadalom számára, ideértve a belarusz nyelvű és a külföldről történő műsorszórást;
13. tudomásul veszi a vízumkönnyítésről szóló tárgyalások 2014 januári megkezdését, amelyek célja az emberek közötti kapcsolatok javítása és a civil társadalom ösztönzése; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és az EKSZ-nek meg kell tenni a szükséges lépéseket e folyamat felgyorsítására;
14. támogatja az Uniónak a belarusz kormánnyal szemben kritikát is megfogalmazó közeledésre vonatkozó politikáját, és kész hozzájárulni ahhoz a Parlament Belarusszal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségén keresztül is; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse figyelemmel a jogalkotási kezdeményezéseket és ellenőrizze azok végrehajtását; emlékeztet arra, hogy az EU-nak gondoskodnia kell arról, hogy forrásait ne a civil társadalmi szervezetek, az emberi jogi jogvédők, a szabadúszó újságírók és az ellenzéki vezetők elnyomására használják fel;

2016. november 24., csütörtök

15. aggódik az Osztrovecben, Litvánia fővárosától, Vilniustól kevesebb mint 50 km-re és a lengyel határhoz közel tervezett belarusz atomerőmű építése által felvetett biztonsági problémák miatt; hangsúlyozza, hogy szükség van a projekt végrehajtásának átfogó nemzetközi felügyeletére annak biztosítása érdekében, hogy az megfeleljen a nemzetközi nukleáris és környezetvédelmi biztonsági követelményeknek és normáknak, többek között az ENSZ Espooi és Aarhusi Egyezményének; felhívja a Bizottságot, hogy a Belarusszal és Oroszországgal folytatott párbeszéd során vesse fel az épülő atomerőművel kapcsolatos biztonsági és az átláthatóságot érintő kérdéseket, tekintettel arra, hogy azt Oroszország finanszírozza és a Rosatom technológiájára épül, és készítsen rendszeres jelentéseket a Parlamentnek és – különösen a Belarusszal szomszédos – tagállamoknak; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vegyék igénybe a rendelkezésükre álló eszközöket, többek közt az uniós makroszintű pénzügyi támogatást minden esetben kössék feltételekhez annak biztosítása érdekében, hogy Belarusz teljesítse a nemzetközi biztonsági előírásokat az osztroveci atomerőmű vonatkozásában, különösen ami a Bizottsággal 2011. június 23-án egyeztetett stresszteszt elvégzését illeti;

16. kiemelt fontosságúnak tartja és érdeklődéssel várja Belarusznak az Euronest Parlamenti Közgyűléshez az alapító okirattal összhangban történő csatlakozását, amint annak politikai feltételei teljesülnek, mivel ez a csatlakozás természetes folytatása lenne Belarusznak a keleti partnerség többoldalú együttműködési keretében való részvételének;

17. ismételten hangsúlyozza, hogy kiáll a belarusz nép érdekei mellett, támogatva annak demokráciapárti törekvéseit és kezdeményezéseit, hozzájárulva az ország stabil, demokratikus és virágzó jövőjének létrehozásához;

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak, az EBESZ/ODIHR-nek, az Európa Tanácsnak, valamint a belarusz hatóságoknak.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0464

Az Európai Unió Szolidaritási Alapja: értékelés

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjáról: értékelés (2016/2045(INI))

(2018/C 224/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 175. cikkére és 212. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az Európai Unió Szolidaritási Alapjáról – végrehajtás és alkalmazás” című, 2013. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló 2012/2002/EK tanácsi rendeletet módosító, 2014. május 15-i 661/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló 2012/2002/EK tanácsi rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi rendeletről (COM(2013)0522) ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unió Szolidaritási Alapjáról szóló, 2014. évi jelentésére (COM(2015)0502),
- tekintettel az európai árvizekről szóló, 2002. szeptember 5-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 2005 nyarán Európában bekövetkezett természeti katasztrófákról (tüzek és áradások) szóló, 2005. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett közleményére az Európai Unió Szolidaritási Alapjának jövőjéről (COM(2011)0613),
- tekintettel a Régiók Bizottságának az Európai Unió Szolidaritási Alapjáról szóló, 2013. november 28-i véleményére ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁸⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,

⁽¹⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

⁽²⁾ HL C 440., 2015.12.30., 13. o.

⁽³⁾ HL L 189., 2014.6.27., 143. o.

⁽⁴⁾ HL C 170., 2014.6.5., 45. o.

⁽⁵⁾ HL C 272. E, 2003.11.13., 471. o.

⁽⁶⁾ HL C 193. E, 2006.8.17., 322. o.

⁽⁷⁾ HL C 114., 2014.4.15., 48. o.

⁽⁸⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2016. december 1., csütörtök

- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, valamint a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A8-0341/2016),
- A. mivel a 2002 nyarán Közép-Európát sújtó rendkívüli árvizekre adott válaszul a 2012/2002/EK rendelettel létrehozták az Európai Unió Szolidaritási Alapját (EUSZA) mint az EU számára azt lehetővé tevő értékes eszközt, hogy reagáljon az Unióban és a csatlakozási tárgyalásokban rész vevő országokban bekövetkező jelentős természeti és rendkívüli regionális katasztrófákra, és szolidaritást fejezzen ki a támogatásra jogosult régiókkal és államokkal; mivel az alap felhasználása az állami hatóságok által olyan természeti katasztrófák esetén végzett vészhelyzeti és helyreállítási műveletek finanszírozására korlátozódik, amelyek az érintett régió lakosságának életére, természeti környezetére vagy a gazdaságra közvetlenül kihatnak (bár meg kell jegyezni, hogy 2005-ben a Bizottság javaslatot nyújtott be az eredeti hatály még szélesebb körű kiterjesztésére);
- B. mivel az EUSZA megalapítása óta nagyon hasznos célt szolgált, összesen 3,8 milliárd EUR-t mozgósítva több mint 70 katasztrófához kapcsolódóan 24 kedvezményezett és csatlakozásra váró országban különféle természeti katasztrófák, úgy mint földrendések, áradások, erdőtüzek, viharok és újabb aszályok esetében; mivel az EUSZA továbbra is az EU szükséghelyzetben megnyilvánuló szolidaritásának egyik legerőteljesebb szimbóluma;
- C. mivel az eszköz 2014-ben jelentős reformon esett az alábbiak érdekében: az eljárások javítása és egyszerűsítése, a pályázatok benyújtását követő 6 héten belüli gyorsabb válasz biztosítása; hatályának újbóli meghatározása; a regionális katasztrófákra vonatkozó egyértelmű kritériumok megállapítása; és a katasztrófamegelőzés és a kockázatkezelési stratégiák megerősítése, így javítva a mentőintézkedések finanszírozásának hatékonyságát, összhangban a Parlament és a helyi és regionális hatóságok által az évek során tett számos kérelemmel; mivel a Bizottság által 2016. szeptember 14-én javasolt „salátarendelet” (COM(2016)0605 – 2016/0282(COD)) rendelkezik az alap új felülvizsgálatáról a vészhelyzeti műveletek finanszírozására szolgáló rendszer készülségének és hatékonyságának javítása érdekében;
- D. mivel a Parlament erőteljesen támogatta a reformokra irányuló javaslatokat, melyek nagy részét már a korábbi állásfoglalásaiban is kérte;
- E. mivel a 2014 júniusa (a reform hatálybalépésének ideje) előtt beérkezett kérelmeket az eredeti rendelet alapján, míg az azóta beérkezőket már a felülvizsgált rendelet szerint értékelték;
- F. mivel a természeti katasztrófák megelőzése terén tett beruházások rendkívül fontosak az éghajlatváltozásra való reagálásban; mivel uniós finanszírozásból, különösen az európai strukturális és beruházási alapokból (esb-alapok) komoly összegeket különítettek el a természeti katasztrófák megelőzésébe és a kockázatkezelési stratégiákba történő beruházásra;
- G. mivel kivételesen, amennyiben az adott évben nem áll rendelkezésre elegendő forrás, a következő év forrásait is fel lehet használni, figyelembe véve az alap éves költségvetési plafonértékét a katasztrófa szerinti, valamint az azt követő évben;
1. emlékeztet arra, hogy 2002-es létrehozása óta az EUSZA jelentős támogatási forrást jelentett a helyi és regionális hatóságok számára az Európában bekövetkezett természeti katasztrófák – áradások, földrendések vagy akár erdőtüzek – következményeinek enyhítésére, és kifejezte az európai szolidaritást az érintett régiókkal; hangsúlyozza, hogy ami a nyilvánosságot illeti, az EUSZA az egyik legkonkrétabb és kézzel foghatóbb kifejeződése a támogatásnak, amelyet az EU a helyi közösségek számára nyújthat;
  2. hangsúlyozza, hogy az EUSZA létrehozása óta az Európai Unióban előforduló természeti katasztrófák száma, súlyossága és intenzitása is fokozódott az éghajlatváltozás következtében; ezért hangsúlyozza egy olyan megbízható és rugalmas eszköz hozzáadott értékét, melynek célja a szolidaritás kifejezése, illetve gyors és tényleges segítség nyújtása a súlyos természeti katasztrófák áldozataul esett állampolgároknak;
  3. rámutat, hogy az EUSZA az Európai Unió költségvetésén kívül finanszírozott eszköz, melynek költségvetése évente legfeljebb 500 millió EUR (2011-es árakon számolva), és a beépített rugalmasság ellenére (N+1 átvitel) évről évre jelentős források maradhatnak felhasználatlanul; megjegyzi e tekintetben, hogy a javasolt salátarendelet a pénzügyi keret költségvetésbe való részleges beemeléséről rendelkezik annak érdekében, hogy felgyorsuljon a mozgósítási eljárás, és hogy korábban és eredményesebben lehessen reagálni a katasztrófa sújtotta polgárok igényeire;

2016. december 1., csütörtök

4. felhívja a figyelmet arra, hogy az éves küszöbértékek felhasználása bizonyítja, hogy az új többéves pénzügyi keret programozási időszakát követően az előirányzatok éves szintje megfelelő;
5. kiemeli a 2014. évi reform fontosságát, amely sikeresen leküzdötte a tanácsi akadályokat, és végül teljesítette a jobb reagálókészség és a segítségnyújtás hatékonyságának javítása terén ismételten felmerülő parlamenti kívánalmakat, melyek célja gyors és átlátható reakció biztosítása a természeti katasztrófák által sújtott polgárok megsegítése érdekében; üdvözlí továbbá a salátarendelethez irányuló legújabb javaslatot, amely új rendelkezéseket vezet be a finanszírozás egyszerűsítése és könnyebb igénybevétele érdekében;
6. hangsúlyozza a reform legfontosabb elemeit, például: előleg kifizetését lehet kérelmezni, és a várható hozzájárulás összegének legfeljebb 10 %-át lehet a kérelmező rendelkezésére bocsátani röviddel azután, hogy az EUSZA-tól származó pénzügyi hozzájárulás iránti kérelem benyújtásra került a Bizottságnál (legfeljebb 30 millió EUR); a vészhelyzeti és helyreállítási műveletek előkészítése és végrehajtása során felmerült költségek támogathatósága (a Parlament egyik legfőbb kérése); a pályázatok támogatásra jogosult államok általi benyújtására (12 héttel az első kár bekövetkeztét követően) és a projekt megvalósítására (18 hónap) rendelkezésre álló határidő meghosszabbítása; hat hetes határidő bevezetése a Bizottság számára a pályázatok megválaszolására; a természeti katasztrófák megelőzésére vonatkozó új rendelkezések; és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásra irányuló eljárások javítása;
7. ugyanakkor rámutat arra, hogy a kedvezményezetteknek – annak ellenére, hogy gyorsabban előleghez juthatnak a rendes eljárásához képest – még mindig nehézséget okoz a kérelmezéstől a kifizetésig tartó teljes eljárás hosszúsága, mivel igen hosszadalmas a folyamat, mire a hozzájárulás teljes összege kifizetésre kerül; ebben az összefüggésben kiemeli, hogy a pályázatok a katasztrófát követően a lehető leghamarabb be kell nyújtani, az értékelési és az azt követő szakaszokat pedig tökéletesíteni kell a kifizetések végrehajtásának megkönnyítése érdekében; úgy véli, hogy az újonnan javasolt salátarendelethez EUSZA-ra vonatkozó rendelkezései hozzájárulhatnak a gyorsabb igénybevételhez, hogy a helyben fennálló valós igényeket teljesíteni lehessen; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak is meg kell vizsgálniuk a saját adminisztrációs eljárásaikat az érintett régiókra és államokra irányuló támogatás mozgósításának felgyorsítása érdekében; javasolja továbbá egy jövőbeli reform lehetséges javításai érdekében a katasztrófavédelemre vonatkozó kötelező, aktualizált nemzeti tervre irányuló kérés bevezetését, valamint azt a követelményt, hogy szolgáttassanak információt a sürgősségi szerződésekre irányuló megállapodásokkal kapcsolatos előkészületekről;
8. felhívja a tagállamokat a helyi és regionális hatóságokkal folytatandó kommunikáció és együttműködés javítására akkor, amikor értékelik a támogatásra jogosult kárt, amely miatt kéri az EUSZA pénzügyi támogatását, és elkészítik a pályázatokat, és akkor is, amikor a természeti katasztrófák hatásait elhárító projekteket valósítanak meg, biztosítva mindezzel, hogy az uniós segítség eredményes legyen helyben, és hogy fenntartható megoldások kapjanak támogatást; úgy ítéli meg továbbá, hogy az EUSZA támogatását az egész nyilvánosság számára közzé kell tenni; felhívja az érintett hatóságokat a kommunikáció javítására, és hogy adjanak tájékoztatást az EUSZA-támogatásról anélkül, hogy ez további adminisztratív terhet teremtene;
9. hangsúlyozza, hogy fontos annak biztosítása, hogy a tagállamok a természeti katasztrófákra adott válaszul közbeszerzési eljárásokat folytassanak le annak céljából, hogy azonosítsák és terjesszék a bevált gyakorlatokat és a tanulságokat a vészhelyzetek esetén kötött szerződések tekintetében;
10. üdvözlí, hogy a Bizottság egyértelműbbé tette a regionális természeti katasztrófák támogathatóságára vonatkozó szabályokat, mindamelltt emlékeztet arra, hogy a Parlament és a Tanács közötti végső megállapodás szerint a jogosultsági határérték a Bizottság javaslatával összhangban a régió GDP-jének 1,5 %-a, a Parlament erőfeszítései ellenére, amely 1 %-ra akarta ezt az értéket csökkenteni; megállapítja, hogy a legkülső régiók sebezhetősége számításba került a rájuk vonatkozó 1 %-os határérték megállapításánál;
11. elismeri, hogy az Alapból származó támogatás a nem biztosítható károkra korlátozódik, és nem kompenzálja a magánvesztéseket; hangsúlyozza, hogy a hosszú távú fellépések, mint a fenntartható újjáépítés vagy a gazdasági fejlesztési és megelőzési tevékenységek, az Unió egyéb eszközei, különösképpen az esb-alapok keretében részesülhetnek finanszírozási támogatásban;
12. felszólítja a tagállamokat, hogy optimalizálják a létező uniós alapok, különösen az öt esb-alap felhasználását olyan beruházásokra, amelyek célja a természeti katasztrófák bekövetkeztének megelőzése, és rámutat a különböző uniós alapok és politikák közötti szinergiák kialakításának fontosságára, szem előtt tartva a természeti katasztrófák hatásainak megelőzését és – azokban az esetekben, amikor igénybe veszik az EUSZA-t – az újjáépítési projektek megerősítésének és hosszú távú fenntartható fejlesztésének biztosítását; kéri ebből a célból, hogy a tagállamok az EUSZA igénybevétele esetén hivatalosan vállaljanak kötelezettséget valamennyi katasztrófa megelőzési és az érintett területek fenntartható helyreállítására irányuló intézkedés végrehajtására; szinergiák alkalmazása esetén kéri az alapok kombinált felhasználásával kapcsolatos bürokratikus eljárás lehető legnagyobb mértékű egyszerűsítését;

2016. december 1., csütörtök

13. ezért hangsúlyozza, hogy fokozni kell az éghajlatváltozás hatásainak csökkentésére és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló beruházásokkal kapcsolatos erőfeszítéseket, figyelembe véve a megelőző intézkedéseket az újjáépítés és újraerdősítés EUSZA-ból való támogatása során; úgy véli, hogy a megelőzésnek horizontális feladattá kell válnia, és javasolja, hogy a katasztrófák következményeinek az EUSZA forrásaiból történő enyhítése során az ökörendszeren alapuló megközelítés szerinti megelőző intézkedéseket alkalmazzák; ezenkívül felhívja a tagállamokat kockázatmegelőzési és kockázatkezelési stratégiák kidolgozására, figyelembe véve azt is, hogy korunkban számos természeti katasztrófa emberi tevékenységek közvetlen következménye;

14. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák az EUSZA-támogatás odaítélésének, irányításának és végrehajtásának maximálisan átláthatóságát; fontosnak tartja, hogy megállapítsák, hogy az EUSZA-támogatásokat a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek megfelelően használták-e fel, annak érdekében, hogy azonosítsák, kialakítsák és megosszák a bevált gyakorlatokat és a tanulságokat; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat az átláthatóság növelésére és annak biztosítására, hogy az információk nyilvánosan elérhetőek legyenek a segítségnyújtás mozgósításának teljes folyamata alatt, a pályázat benyújtásától kezdve egészen a projekt lezárásáig; felkéri továbbá az Európai Számvevőszéket, hogy készítsen különjelentést az EUSZA működéséről, többek között annak fényében, hogy a legutóbbi rendelkezésre álló jelentést még az EUSZA-ra vonatkozó rendelet 2014. évi felülvizsgálatát megelőzően készítették;

15. megjegyzi, hogy 2014-ben 13 új pályázat érkezett be, és felhívja a figyelmet a szóban forgó év különleges helyzetére, mivel hat kérelmet a régi rendelet szerint értékelték, míg a többi értékelése a felülvizsgált rendeletnek megfelelően történt;

16. emlékeztet arra a két esetre, amikor 2014-ben a korábbi EUSZA-rendelet értelmében elutasították a rendkívüli regionális katasztrófaként való elismerésre vonatkozó kérelmeket, mivel ezek a katasztrófák nem voltak „rendkívüliek” a régi rendelet értelmében, annak ellenére sem, hogy komoly károkat okoztak közvetlen hatással az érintett régiók gazdasági és társadalmi fejlődésére, ezért üdvözi a felülvizsgált EUSZA-rendelet ezzel kapcsolatos pontosításait; ugyanakkor –a jövőbeli reformokra való tekintettel és figyelembe véve a regionális természeti katasztrófák újbóli meghatározásának lehetőségét – javasolja, hogy több olyan támogatásra jogosult tagállam benyújthasson egyetlen közös pályázatot, amelyeket valamely határon átnyúló, azonos okból bekövetkezett katasztrófa sújtott, melynek hatásai egy időben jelentkeztek, továbbá hogy a közvetett károkat is vegyék figyelembe a kérelmek értékelésekor;

17. a jövőbeli reformok tükrében felkéri a Bizottságot, hogy vegye számításba az előlegfizetési küszöbértékek 10 %-ról 15 %-ra történő emelésének, valamint a kérelmek feldolgozására vonatkozó határidők hat hétről négy hétre történő csökkentésének lehetőségét; ezenkívül felkéri a Bizottságot, hogy fontolja meg annak lehetőségét, hogy a természeti katasztrófák támogathatóságának határértéke a régió GDP-jének 1 %-a legyen, valamint hogy a kérelmek értékelésekor figyelembe vegyék az érintett régiók társadalmi gazdasági fejlettségi szintjét;

18. hangsúlyozza, hogy meg kell fontolni a GDP-n kívül egyéb olyan új mutatók alkalmazását, mint amilyen például a humán fejlettségi mutató és a társadalmi fejlődés regionális indexe;

19. üdvözi, hogy az EUSZA 2015. évi éves jelentésében foglaltak szerint a Bizottság elfogadott hét, a felülvizsgált szabályok keretében benyújtott segítségnyújtásra irányuló kérelmet, köztük négy olyat, amelyek 2014 végén kerültek jóváhagyásra, de amelyekhez előirányzatokat kellett átvinni 2015-re; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy 2015 volt az első olyan teljes év, amikor a felülvizsgált szabályoknak megfelelően kellett eljárni, és hogy az elemzés szerint a reformmal bevezetett jogi pontosítások biztosították a sikeres alkalmazást, amit a régi rendelkezésekről nem lehetett elmondani, amelyek szerint a regionális katasztrófák miatt beadott segítségnyújtás iránti kérelmek kb. kétharmada az értékelést követően nem bizonyult támogathatónak;

20. sajnálja, hogy az előző rendelet idején a végrehajtásról szóló jelentések értékelési eljárása igen hosszadalmas volt, és a lezárások is későn történtek meg, és arra számít, hogy a módosított rendelet értelmében a lezárásokat hatékonyabban és átláthatóbban fogják végrehajtani, miközben garantálják az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelmét;

21. hangsúlyozza továbbá, hogy a módosított rendelet 11. cikke ellenőrzési jogkörrel ruházta fel a Bizottságot és a Számvevőszéket, és lehetővé teszi az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) számára, hogy bármikor vizsgálatokat folytasson;

2016. december 1., csütörtök

22. kéri a Bizottságot és a Számvevőszéket, hogy még a jelenlegi többéves pénzügyi keret lezárulása előtt értékeljék az EUSZA működését;
  23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak, valamint a regionális hatóságoknak.
-

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0476

A földrengések utáni olaszországi helyzet

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a földrengéseket követően Olaszországban kialakult helyzetről (2016/2988(RSP))

(2018/C 224/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 174. cikkére, 175. cikkének harmadik bekezdésére és 212. cikkére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Unión belül sürgősségi támogatás nyújtásáról szóló, 2016. március 15-i (EU) 2016/369 tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾, valamint az említett rendeletet módosító, 2014. május 15-i 661/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest létrehozásáról (az „EU segítségnyújtási önkéntesei” kezdeményezés) szóló, 2014. április 3-i 375/2014/EU európai parlamenti és a tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a katasztrófakezeléssel kapcsolatos európai uniós kockázatértékelés továbbfejlesztéséről szóló, 2011. április 11-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a polgári védelmi képességeknek a polgári védelem moduláris megközelítésére épülő európai kölcsönös segítségnyújtási rendszeren keresztüli megerősítéséről szóló, 2008. november 28-i tanácsi következtetésekre (16474/08),
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unió Szolidaritási Alapjáról szóló, 2014. évi jelentésére (COM(2015)0502),
- tekintettel a földrengések regionális hatásáról szóló, 2007. november 14-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 320. o.

⁽²⁾ HL L 70., 2016.3.16., 1. o.

⁽³⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 189., 2014.6.27., 143. o.

⁽⁵⁾ HL L 122., 2014.4.24., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 163., 1996.7.2., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 282. E, 2008.11.6., 269. o.

2016. december 1., csütörtök

- tekintettel az Unió katasztrófa-elhárítási képességének megerősítéséről szóló, 2008. június 19-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2009. október 8-i állásfoglalására ⁽²⁾ (az olaszországi Abruzzo tartományban történt földrengés tekintetében),
  - tekintettel „Az Európai Unió Szolidaritási Alapjáról – végrehajtás és alkalmazás” című, 2013. január 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel a Régiók Bizottságának az Európai Unió Szolidaritási Alapjáról szóló, 2013. november 28-i véleményére ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a földrengéseket követően Olaszországban kialakult helyzetre vonatkozó, a Bizottsághoz intézett kérdésekre (O-000139/2016 – B8-1812/2016, O-000140/2016 – B8-1813/2016 és O-000141/2016 – B8-1814/2016),
  - tekintettel „A 2009-es abruzzói földrengést követően az Európai Unió Szolidaritási Alapja által nyújtott támogatás: az intézkedések helytállósága és költsége” című 24/2012. sz. számvevőszéki különjelentésre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a 2016. augusztus 24-én Olaszország középső részét érő pusztító földrengést még számos rengés követte a közép-olaszországi régiókban, köztük három nagy rengéssel, 2016. október 26-án egy 5,5-ös és egy 6,1-es, 2016. október 30-án pedig egy 6,5-ös erősségű földrengéssel;
- B. mivel a rengések és az utórengések az elmúlt hónapokban is folytatódtak Közép-Olaszországban; mivel több mint három évtizede nem sújtotta az országot olyan heves földrengés, mint az 2016. október 30-i legutóbbi, amely egész városokat tett a föld színével egyenlővé, kétségbeesésbe taszítva az érintett területek sok lakosát és különböző közvetett károkat idézve elő a környező területeken;
- C. mivel a beszámolók szerint a legutóbbi rengések következtében több mint 400 ember megsérült és 290-en életüket veszítették;
- D. mivel a pusztító földrengések összeadódva „dominóhatást” okoznak, és mintegy 100 000 embert kényszerítettek lakóhelyük elhagyására;
- E. mivel a legutóbbi rengések városokat romboltak le, súlyosan megrongálták a helyi és regionális infrastruktúrát, történelmi és kulturális műemlékeket döntöttek romba és kárt okoztak a gazdasági tevékenységekben, különösen a kkv-k, a táj és a mezőgazdaság vonatkozásában, valamint rontották a turisztikai és vendéglátóipari ágazat lehetőségeit;
- F. mivel az érintett területeken mintegy 130 négyzetkilométernyi térségre kiterjedően keletkeztek olyan elváltozások, amelyek esetében a maximális elmozdulás legalább 70 centiméter, és mivel az előre nem látható hidrogeológiai hatások komoly téli időjárási körülmények között további természeti katasztrófákhoz, például áradásokhoz, földcsuszamlásokhoz és kumulatív károkhoz vezethetnek;
- G. mivel az Európai Unió egyes területei kiszolgáltatottabbak és erősen földrengésveszélyesek; mivel ezeken a területeken ismétlődő módon különféle jellegű természeti katasztrófák fordulhatnak elő, amelyek egymást olykor egy évnél rövidebb intervallumban követik, a közelmúltban például Olaszországban, Portugáliában, Görögországban és Cipruson történt ilyen;

⁽¹⁾ HL C 286. E, 2009.11.27., 15. o.

⁽²⁾ HL C 230. E, 2010.8.26., 13. o.

⁽³⁾ HL C 440., 2015.12.30., 13. o.

⁽⁴⁾ HL C 114., 2014.4.15., 48. o.

2016. december 1., csütörtök

- H. mivel a fenntartható újjáépítést szolgáló erőfeszítéseket megfelelően koordinálni kell a gazdasági és társadalmi veszteségek pótlása érdekében, és mivel külön figyelmet kell fordítani a felbecsülhetetlen értékű olasz kulturális örökségnek, előmozdítva a történelmi épületek és helyszínek védelmét célzó nemzetközi és európai projekteket;
- I. mivel az Európai Unió Szolidaritási Alapját (EUSZA) a 2012/2002/EK rendelet hozta létre a 2002 nyarán Közép-Európát sújtó rendkívüli árvizekre adott válaszul;
- J. mivel a földrendések kezelésére irányuló megelőző intézkedések és a rehabilitációs intézkedések erősítésére különböző uniós eszközök használhatók fel, mint például az európai strukturális és beruházási alapok vagy a polgári védelmi mechanizmus és pénzügyi eszköz;
- K. mivel az EUSZA 2014-es reformja lehetővé tette a tagállamok számára, hogy előzetes kifizetéseket kérjenek, melyek odaítéléséről a Bizottság dönt, ha van elegendő rendelkezésre álló forrás; mivel azonban az előleg összege nem haladhatja meg az EUSZA-ból származó pénzügyi hozzájárulás előzetes teljes összegének 10 %-át, és legfeljebb 30 millió EUR lehet;
- L. mivel a katasztrófa által sújtott tagállamnak a katasztrófa által okozott első károk bekövetkezését követően legfeljebb 12 héten belül be kell nyújtania a Bizottsághoz az EUSZA-ból történő támogatás iránti kérelmét; mivel a kedvezményezett állam felel a támogatás felhasználásáért és elköltésének ellenőrzéséért, azonban a Bizottság helyszíni ellenőrzéseket végezhet az EUSZA-ból finanszírozott fellépések vonatkozásában;
- M. mivel az újjáépítés során figyelembe kell venni a múltban szerzett tapasztalatokat, és mivel a lehető legsürgősebben el kell végezni a fenntartható újjáépítést, amelyet megfelelő forrásokkal, a bürokrácia egyszerűsítésével és átláthatósággal kell elősegíteni, továbbá biztonságot és stabilitást kell nyújtani az érintett lakosságnak annak biztosítása érdekében, hogy továbbra is e régiókban élhessenek;
- N. mivel a megelőzésnek egyre fontosabb szerepet kell kapnia a katasztrófa-elhárítás folyamatában, és társadalmi szerepének is növekednie kell, és mivel ehhez az információk terjesztésére, a figyelemfelhívásra és az oktatásra vonatkozó konkrét cselekvési programra van szükség;
- O. mivel a Parlament korábbi javaslataival összhangban meg kell erősíteni az érvényben lévő katasztrófamegelőző intézkedéseket, a természeti csapások és ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló stratégia uniós szintű konszolidálása céljából;
1. legmélyebb szolidaritását és együttérzését fejezi ki a földrendések által érintett minden személynek és családnak, továbbá a katasztrófa-elhárítási erőfeszítésekben részt vevő olasz nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak;
  2. aggodalmát fejezi ki a küszöbön álló téli időszak zord időjárási körülményeinek kitett, jelentős számú, lakóhelyét elhagyni kényszerülő ember miatt; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy ragadjon meg minden lehetőséget az olasz hatóságoknak történő segítségnyújtásra annak érdekében, hogy az otthonuktól megfosztott emberek számára megfelelő életkörülményeket tudjanak biztosítani;
  3. üdvözli a mentőegységeket, a polgári védelmi erőket, az önkénteseket, a civil társadalmi szervezeteket és a helyi, regionális és nemzeti hatóságokat annak érdekében tett fáradhatatlan erőfeszítéseit, hogy életet mentsenek, enyhítsék a károkat és biztosítsák az emberhez méltó életszínvonal fenntartásához szükséges alapvető közös tevékenységeket a katasztrófa sújtotta területeken;
  4. kiemeli az egymást követő földrendések és az utánuk maradt rombolás súlyos gazdasági és társadalmi következményeit;
  5. kiemeli a helyszínen kialakult helyzet súlyosságát, amely jelentős és intenzív pénzügyi nyomást helyez az olasz nemzeti, regionális, és helyi közhatalóságokra;

2016. december 1., csütörtök

6. üdvözli a földrengéssel összefüggő kiadások miatti deficit számításának nagyobb rugalmasságát, amit Olaszországnak a Szerződéssekkel összhangban engedélyeztek a jelenlegi veszélyhelyzet hatékony és gyors kezelése érdekében, valamint az érintett terület biztonságossá tételéhez szükséges jövőbeli intervenciók kezelhetősége érdekében; felhívja továbbá az olasz kormányt, hogy biztosítsa, hogy a biztosított többletforrásokat valóban erre a célra használják fel;

7. e kivételes és rendkívül súlyos helyzet miatt arra kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra annak lehetőségét, hogy a fenntartható újjáépítési és földrengésbiztos beruházásokat, például azokat, melyeket az esb-alapokból társfinanszíroznak és az 5. tematikus célkitűzéshez („Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a kockázatmegelőzés és -kezelés előmozdítása”) tartoznak, a stabilitási és növekedési paktum keretében kizárják a nemzeti államháztartási hiány számításából;

8. üdvözli az uniós intézmények, a többi tagállam, az európai régiók és a nemzetközi szereplők szolidaritását, amelyet vészhelyzetekben nyújtott kölcsönös segítséggel juttatnak kifejezésre;

9. kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra a Szolidaritási Alap jelenleg egyetlen katasztrófaesemény által okozott károk hatásain alapuló aktuális számítási módjának kiterjesztését az egyazon régióban ugyanazon éven belül előforduló több természeti katasztrófa által okozott károk kumulatív számítására;

10. kiemeli a földrengés-előrejelző rendszerekhez kapcsolódó problémákat és a Földközi-tengeri térség és Délkelet-Európa magas szeizmicitását; felszólítja a tagállamokat, hogy a károk megelőzése, a válságok kezelése és a katasztrófák hatásának minimalisra csökkentése érdekében indítsanak kutatást a Horizont 2020 keretében végzett fellépésekkel közösen; aggodalommal jegyzi meg, hogy ezek veszítették életüket, és több százan váltak hajléktalanná az elmúlt 15 évben Európát sújtó pusztító földrengések következtében;

11. emlékeztet arra, hogy be kell tartani a földrengésbiztos épületek és infrastruktúra építésére vonatkozó követelményeket; sürgeti a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy a szerkezetek megfeleljenek a földrengés esetére előírt hatályos normáknak, és hogy fordítsanak kellő figyelmet erre, amikor építési engedélyeket bocsátanak ki;

12. hangsúlyozza az uniós polgári védelmi mechanizmusnak az európai nemzeti polgári védelmi hatóságok közötti együttműködés előmozdításában, válsághelyzetekben és a rendkívüli események által okozott hatások minimalizálásában betöltött fontos szerepét; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék tovább az uniós polgári védelmi mechanizmus aktiválására vonatkozó eljárásokat annak érdekében, hogy a mechanizmus gyorsan és hatékonyan rendelkezésre álljon közvetlenül a katasztrófákat követően;

13. tudomásul veszi az olasz kormány kérelmét az Európai Unió Szolidaritási Alapjából nyújtandó támogatás iránt, és kéri a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést, hogy haladéktalanul megvizsgálja az Európai Unió Szolidaritási Alapjából (EUSZA) történő segítségnyújtásra vonatkozó kérelmeket, hogy mielőbb biztosítani lehessen annak igénybevételét; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az előlegeket minél hamarabb a nemzeti hatóságok rendelkezésére kell bocsátani annak érdekében, hogy válaszolhassanak a helyzet okozta sürgős igényekre;

14. úgy véli, hogy a javasolt salátarendelemben előírt, az EUSZA éves pénzügyi elosztásának költségvetésbe való részleges beemelése segíthetne a jövőben felgyorsítani az igénybevételi eljárást, hogy korábban és eredményesebben lehessen reagálni a katasztrófák áldozatainak igényeire; az esetleges jövőbeli reformokkal összefüggésben felkéri továbbá a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy megvalósítható-e az előlegfizetésre vonatkozó küszöbök emelése és a kérelmek feldolgozására irányadó határidők lerövidítése;

15. hangsúlyozza az összes rendelkezésre álló eszköz – többek között az európai strukturális és beruházási alapok – közötti szinergiák megteremtésének, valamint annak fontosságát, hogy az erőforrásokat hatékonyan az újjáépítésre és az egyéb szükséges intézkedésekre használják fel, teljes mértékben együttműködve az olasz nemzeti és regionális hatóságokkal; felhívja a Bizottságot, hogy álljon készen a programok és az operatív programok ennek megfelelő módosítására a tagállam módosítási kérelmének előterjesztését követő lehető legrövidebb időn belül; kiemeli emellett az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapnak (EMVA) a földrengés által érintett vidéki területek és mezőgazdasági tevékenységek fenntartása céljából történő felhasználási lehetőségét;

2016. december 1., csütörtök

16. hangsúlyozza továbbá, hogy optimalizálni kell a létező uniós alapok felhasználását olyan beruházásokra, amelyek célja a természeti katasztrófák megelőzése és az újjáépítési projektek megerősítésének és hosszú távú fenntartható fejlesztésének biztosítása, és ismételten felhívja a figyelmet az alapok összehangolására vonatkozó adminisztratív eljárások egyszerűsítésének szükségességére; hangsúlyozza, hogy az EUSZA-ból történő segítségnyújtás elfogadását követően az érintett tagállamoknak fokozott erőfeszítést kell tenniük megfelelő kockázatkezelési stratégiák kidolgozása és katasztrófa-megelőzési mechanizmusaik megerősítése érdekében;

17. tudomásul veszi az uniós Kopernikusz veszélyhelyzet-kezelési szolgáltatásának az olasz kormány kérésére történő aktiválását, melynek célja, hogy műholdas kárértékelést biztosítson az érintett területek vonatkozásában; ösztönzi a nemzetközi kutatóközpontok közti együttműködést és üdvözli megelőzés és kockázatkezelés céljából a szintetikus apertúrájú radar (SAR) használatát, amely éjjel és nappal, akár felhőkön keresztül is képes értékelni és mérni a centiméteres nagyságrendű földmozgásokat;

18. hangsúlyozza a nyilvános kutatás és fejlesztés jelentőségét (K+F) a katasztrófák megelőzésében és elhárításában, továbbá felszólít a tagállamok kutatási-fejlesztési intézményei közötti koordináció és együttműködés fokozására, különösen azok esetében, amelyek hasonló kockázatoknak vannak kitéve; felszólít a tagállamok korai figyelmeztető rendszereinek megerősítésére és a korai figyelmeztető rendszerek közötti meglévő kapcsolatok kiépítésére és megerősítésére;

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, Olaszország kormányának és az érintett területek regionális és helyi önkormányzatainak.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0477

A biztosok érdekeltségi nyilatkozatai – Iránymutatások

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a biztosok pénzügyi érdekeltségi nyilatkozatairól – iránymutatások (2016/2080(INI))

(2018/C 224/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), és különösen annak 17. cikke (3) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 245. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata XVI. mellékletére (a Bizottság jóváhagyására vonatkozó iránymutatások), és különösen annak 1. pontja a) alpontjának harmadik albekezdésére,
  - tekintettel a biztosjelölt pénzügyi érdekeltségeire vonatkozó nyilatkozatának ellenőrzéséről (az eljárási szabályzat XVI. melléklete 1. pontja a) alpontjának értelmezése) szóló, 2015. április 28-i határozatára ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak a II. szakaszban (Politikai felelősség) szereplő pontjaira,
  - tekintettel a bizottsági meghallgatásokkal kapcsolatos eljárásokról és gyakorlatokról, a 2014. évi eljárásból levonható tanulságokról szóló, 2015. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel a biztosokra vonatkozó 2011. április 20-i magartatási kódexre ⁽⁴⁾ és különösen annak 1.3., 1.4., 1.5. és 1.6. pontjára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A8-0315/2016),
- A. mivel eljárási szabályzata XVI. melléklete (A Bizottság jóváhagyására vonatkozó iránymutatások) 1. pontja a) alpontjának megfelelően a Parlament kifejezheti álláspontját a tárcáknak a megválasztott elnök általi elosztásával kapcsolatban és minden olyan információra igényt tarthat, amely szükséges a biztosjelölt alkalmasságának megítéléséhez; mivel a Parlament elvárja a pénzügyi érdekeltségekkel kapcsolatos információk teljes körű feltárását és a biztosjelöltek érdekeltségeiről szóló nyilatkozatok megküldését ellenőrzés céljából a jogi ügyekért felelős bizottságnak;
- B. mivel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás II. szakaszának (Politikai felelősség) 3. pontja értelmében a Bizottság kijelölt tagjai biztosítják az összes lényeges információhoz való teljes hozzáférést a szerződések szerinti függetlenségi kötelezettségüknek megfelelően; mivel ezt az információt közzé kell tenni az összes biztosjelölt nyitott, tisztességes és következetes értékelésének biztosítására kialakított eljárásokkal összhangban;
- C. mivel a fent említett 2015. április 28-i határozatnak megfelelően a biztosjelölt pénzügyi érdekeltségeire vonatkozó nyilatkozatának a jogi ügyekért felelős bizottság általi ellenőrzése nem csak arra terjed ki, hogy a nyilatkozatot megfelelően töltötték-e ki, hanem annak értékelésére is, hogy a nyilatkozat tartalma megfelel-e a valóságnak és nem következik-e belőle összeférhetetlenség;

⁽¹⁾ HL C 346., 2016.9.21., 110. o.

⁽²⁾ HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0287.

⁽⁴⁾ C(2011)2904.

2016. december 1., csütörtök

- D. mivel eljárási szabályzata XVI. melléklete 1. pontja a) alpontjának megfelelően a Parlament többek között személyes függetlenségük alapján értékeli a biztosjelölteket, különösen annak fényében, hogy a Szerződések az uniós érdekek védelmezőjének különleges szerepét ruházzák a Bizottságra;
- E. mivel e tekintetben a Parlament fent említett 2015. szeptember 8-i állásfoglalásában jelezte, hogy a biztosjelöltek meghallgatása elengedhetetlen feltételének tartja, hogy a Jogi Bizottság megállapítsa az összeférhetlenség hiányát, különösen mivel a Lisszaboni Szerződés megerősítette a Bizottság politikai megbízatását;
- F. mivel fent említett 2015. szeptember 8-i állásfoglalásában a Parlament fontosnak ítélte, hogy a Jogi Bizottság ajánlás vagy saját kezdeményezésű jelentés formájában iránymutatásokat adjon a biztosok érdekeltségi nyilatkozatával kapcsolatos eljárások reformjának megkönnyítése érdekében, felszólítva ugyanakkor a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a biztosok pénzügyi érdekeltségi nyilatkozatára vonatkozó szabályait;
- G. mivel a biztosok magatartási kódexe önzetlenségről, integritásról, átláthatóságról, őszinteségről, felelősségről és a Parlament méltóságának tisztelgéséről szóló 1.3. pontjának megfelelően a biztosnak nyilatkoznia kell bármely olyan pénzügyi érdekeltségéről vagy eszközéről, amely feladatainak végzése során összeférhetlenséget okozhat, és a nyilatkozat kiterjed a biztos házastársa vagy élettársa birtokában lévő részesedésekre is – a hatályos szabályzatban meghatározottak szerint ⁽¹⁾ –, amelyek összeférhetlenséget eredményezhetnek;
- H. mivel a pénzügyi érdekeltségek, amelyekről nyilatkozatot kérnek, a vállalkozások tőkéjében való egyéni pénzügyi részesedések minden formáját magukban foglalják;
- I. mivel a biztosok magatartási kódexe 1.4. pontjának megfelelően az összeférhetlenség kockázatának kiküszöbölése érdekében a Bizottság tagja köteles nyilatkozni házastársa/élettársa szakmai tevékenységéről, és e nyilatkozatnak fel kell tüntetnie a tevékenység jellegét, a betöltött tisztség megnevezését, és adott esetben a munkaadó nevét;
- J. mivel a biztosok magatartási kódexe 1.5. pontjának megfelelően a pénzügyi érdekeltségekről szóló nyilatkozat elkészítése a magatartási kódexhez csatolt űrlap segítségével történik, és mivel ezt az űrlapot a biztosjelölt Parlament általi meghallgatását megelőzően kell kitölteni és hozzáférhetővé tenni, a hivatali idő során pedig legalább évente egyszer felül kell vizsgálni, illetve akkor, ha valamely adat megváltozik;
- K. mivel az ezen az űrlapon szereplő információk korlátozottak és elégtelenek, nem tartalmazzák annak részletes meghatározását, hogy mi számít összeférhetlenségnek, és ezért nem teszik lehetővé, hogy a Parlament megfelelően, tisztességesen és következetesen értékelje a biztosjelölt meglévő vagy esetleges összeférhetlenségeinek meglétét, valamint feladatának a biztosok magatartási kódexével összhangban történő ellátására való képességét;
- L. mivel a biztosok magatartási kódexe 1.6. pontjának megfelelően a Bizottság tagja nem járhat el a portfóliójához tartozó kérdésekben, ha a függetlenségét érintő személyes – különösen családi vagy pénzügyi – érdekeltsége van;
- M. mivel végső soron a Bizottság dönt a tagjai érdekeltségi nyilatkozatában feltüntetendő adatok jellegéről és köréről; mivel következőképpen a Bizottság feladata a biztosjelöltek kinevezési eljárásának megfelelő lefolytatásához szükséges átláthatósági szint megfelelő biztosítása;
- N. mivel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás 5. pontja értelmében a Parlament kérheti a Bizottság elnökét, hogy vonja meg a bizalmat a Bizottság valamely tagjától; mivel a fent említett megállapodás 7. pontja szerint a Bizottságnak tájékoztatnia kell a Parlamentet a feladatkörök Bizottság tagjai közötti újraelosztása esetében a változásokról szóló parlamenti konzultáció lehetővé tétele érdekében;

⁽¹⁾ Állandó élettárs a 2278/69/Euratom, ESZAK, EKG rendelet (HL L 289., 1969.11.17., 1. o.) és a személyzeti szabályzat VII. melléklete 1. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében.

2016. december 1., csütörtök

- O. mivel a biztosok pénzügyi érdekeltségekről szóló jelenlegi nyilatkozatainak kezelése a nyilatkozatok 2008/2009-es kezeléséhez képest egészében véve előrelépésnek tekinthető, ugyanakkor mivel nem hiányoztak olyan történések, amelyek további pontosítást tettek szükségessé egyes érdekeltségi nyilatkozatok esetében;
- P. mivel sajnálatos, hogy a biztosok 2011-ben elfogadott magatartási kódexe nem foglalkozik kellőképpen számos, a Parlament által ajánlott jobbítással, különösen ami a biztosok pénzügyi érdekeltségekről szóló jelenlegi nyilatkozatait, a megbízatás megszűnése utáni munkavállalási korlátozásokat és az összeférhetlenségek értékeléséért felelős ad hoc etikai bizottság megerősítését illeti; mivel ezzel összefüggésben emlékeztet a Parlamentnek a biztosjelöltek meghallgatási folyamatának módosításairól és javításáról megfogalmazott álláspontjaira is;
- Q. mivel az európai kormányzás egyik pillére az uniós intézményeken belüli etika és átláthatóság annak érdekében történő erősítése, hogy javuljon az európai polgárok intézményekbe vetett bizalma, különösen figyelembe véve a Bizottság politikai megbízatásának a Lisszaboni Szerződést követő megerősítését;

Általános észrevételek

1. emlékeztet arra, hogy a biztosok pénzügyi érdekeltségi nyilatkozatainak vizsgálatának célja annak biztosítása, hogy a biztosjelöltek feladataik ellátása során függetlenek maradhassanak, továbbá a Bizottság részéről maximális átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása, az EUSZ 17. cikke (3) bekezdésével, az EUMSZ 245. cikkével és a biztosok magatartási kódexével összhangban; ebből a szempontból megjegyzi, hogy ennek az eljárásnak nem kellene az új Bizottság kinevezésére korlátozódnia, hanem egy biztos lemondásából, felmentéséből vagy halálából adódó üresedés, új tagállam felvétele vagy a biztos tárcájának vagy pénzügyi érdekeltségeinek lényegi módosítása esetén is le kell folytatni azt;
2. úgy véli, hogy az esetleges összeférhetlenség értékelését meggyőző, objektív és releváns, a biztosjelölt tárcájához kapcsolódó elemekre kell alapozni;
3. rámutat, hogy az összeférhetlenség meghatározása a következő: „valamely közérdek és köz- és magánérdekek közötti mindenféle összeütközés, amely valószínűleg befolyásolja, vagy feltételezhető, hogy valószínűleg befolyásolja egy feladat független, pártatlan és objektív ellátását”.
4. megerősíti, hogy a Jogi Bizottság illetékességi és felelősségi körébe tartozik, hogy elvégezze a pénzügyi érdekeltségekre vonatkozó nyilatkozatok érdemi elemzését alapos vizsgálat révén, melynek célja annak értékelése, hogy a nyilatkozat tartalma megfelel a valóságnak, valamint a Szerződésekben és a biztosok magatartási kódexében foglalt kritériumoknak és elveknek, és nem következik-e belőle összeférhetlenség, továbbá a bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy javaslatot tegyen a Bizottság elnökének a biztos leváltására; ezért felkéri a Bizottságot, hogy bocsásson rendelkezésre minden tényszerű eszközt és információt, ami lehetővé teszi a Jogi Bizottság számára, hogy teljes és objektív elemzést készítsen;
5. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a Jogi Bizottságnak elegendő ideje legyen arra, hogy biztosítsa részletes elemzése eredményességét;
6. emlékeztet arra, hogy a Jogi Bizottság a legnagyobb szintű titoktartás mellett vizsgálja meg a biztosjelöltek érdekeltségi nyilatkozataival kapcsolatos kérdéseket, ezzel párhuzamosan az átláthatóság elvének megfelelően biztosítva elkészült következtetéseinek nyilvánosságra hozatalát is;
7. úgy véli, hogy amennyiben a Jogi Bizottság a biztosjelölthöz intézendő kérdések tekintetében rendelkezésre álló időn túl esetleges összeférhetlenséget talál, meg kell adni számára a jogot, hogy folytassa a meghallgatást, és megkaphassa a kért felvilágosítást;

2016. december 1., csütörtök

A pénzügyi érdekeltségi nyilatkozatok biztosjelöltek meghallgatása előtti ellenőrzésére szolgáló eljárás

8. a meghallgatás illetékes bizottság általi megtartásának elengedhetetlen előfeltételének tartja, hogy a Jogi Bizottság a pénzügyi érdekeltségekről szóló nyilatkozatok alapos elemzése alapján megállapítsa az összeférhetlenség hiányát ⁽¹⁾;
9. úgy véli, hogy e megállapítás hiányában vagy abban az esetben, ha a Jogi Bizottság összeférhetlenséget állapít meg, a biztosjelölt kinevezési eljárása felfüggesztésre kerül;
10. úgy véli, hogy a következő iránymutatásokat kell alkalmazni a pénzügyi érdekeltségeknek a Jogi Bizottság általi vizsgálata során:
  - a) amennyiben a pénzügyi érdekeltségi nyilatkozat vizsgálata során a jogi ügyekért felelős bizottság a bemutatott dokumentumok alapján megállapítja, hogy a pénzügyi érdekeltségi nyilatkozat megfelel a valóságnak, teljes és nem tartalmaz olyan információt, amely szerint meglévő vagy esetleges összeférhetlenség áll fenn a biztosjelölt tárcájával kapcsolatosan, a bizottság elnöke az összeférhetlenség hiányát megállapító levelet küld a meghallgatásért felelős bizottságoknak vagy – amennyiben a hivatali idő során lefolytatott eljárásról van szó – az illetékes bizottságoknak;
  - b) amennyiben a Jogi Bizottság azt állapítja meg, hogy a biztosjelölt hiányos vagy ellentmondásos információkat közölt, illetve az információk vizsgálata további magyarázatokat tesz szükségessé, az eljárási szabályzat ⁽²⁾ és az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás ⁽³⁾ alapján felkéri a biztosjelöltet a további kívánt információk indokolatlan késedelem nélküli közlésére, és ezek mérlegelése és megfelelő elemzése után hoz döntést; a jogi ügyekért felelős bizottság adott esetben határozhat úgy, hogy meghallgatásra hívja a biztosjelöltet;
  - c) amennyiben a Jogi Bizottság a pénzügyi érdekeltségi nyilatkozat vagy a biztosjelölt által benyújtott további információk alapján összeférhetlenséget állapít meg, ajánlásokat dolgoz ki az összeférhetlenség megszüntetésére; ezek az ajánlások magukban foglalhatják a szóban forgó pénzügyi érdekeltségekről való lemondást és a biztosjelölt tárcájának a Bizottság elnöke általi módosítását; súlyosabb esetekben, amennyiben más ajánlással sem lehet megoldást találni az összeférhetlenségre, a jogi ügyekért felelős bizottság végső esetben arra a következtetésre juthat, hogy a biztosjelölt nem képes ellátni feladatát a Szerződés és a magatartási kódex értelmében; a Parlament elnöke megkérdezi az Európai Bizottság elnökét az általa megtenni szándékozott további lépésekről;

A pénzügyi érdekeltségekre vonatkozó nyilatkozatok ellenőrzésére szolgáló eljárás a hivatali idő során

11. hangsúlyozza, hogy minden biztosnak ügyelnie kell arra, hogy érdekeltségeiről szóló nyilatkozatát haladéktalanul frissítse, ha pénzügyi körülményeiben változás következik be, és kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul értesítse a Parlamentet bármely változásról vagy olyan dologról, amely összeférhetlenséget eredményez vagy esetleges összeférhetlenség kialakulását eredményezi;
12. úgy véli ezért, hogy a pénzügyi érdekeltségekre vonatkozó nyilatkozatnak tartalmaznia kell az olyan, még fennálló vagy korábbi érdekeltségeket és tevékenységeket az előző két évre vonatkozóan, amelyek vagyoni, szakmai, személyes vagy családi jellegűek, és összefüggenek a felkínált tárcával; figyelembe kell vennie továbbá azt, hogy az érdekeltség a szóban forgó személy vagy egy harmadik fél számára biztosított előnnyel járhat együtt, valamint hogy erkölcsi, anyagi vagy pénzügyi jellegű is lehet;
13. úgy véli, hogy a hivatali idő alatt valamely biztos pénzügyi érdekeltségeinek bármely módosulása vagy a feladatoknak a Bizottság tagjai közötti újrafelosztása új helyzetet teremt az összeférhetlenség esetleges fennállása szempontjából; úgy véli, hogy e helyzetnek új parlamenti vizsgálati eljárás tárgyát kellene képeznie az ezen állásfoglalás 10. bekezdésében, valamint az Európai Parlament eljárási szabályzatához csatolt XVI. melléklet (A Bizottság jóváhagyására vonatkozó iránymutatások) (2) pontjában megállapított feltételek mellett;

⁽¹⁾ Lásd az Európai Parlament 2015. szeptember 8-i állásfoglalását a bizottsági meghallgatásokkal kapcsolatos eljárásokról és gyakorlatokról, a 2014. évi eljárásból levonható tanulságokról.

⁽²⁾ Lásd az eljárási szabályzat XVI. mellékletének 1. pontja a) alpontját.

⁽³⁾ Lásd az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás II. szakaszának (3) bekezdését.

2016. december 1., csütörtök

14. emlékeztet arra, hogy amennyiben hivatali ideje alatt egy biztost felváltanak, konzultálni kell a Parlamenttel az EUMSZ 246. cikke második albekezdésének megfelelően; úgy véli, hogy e konzultáció szükségszerűen magában foglalja többek között az összeférhetlenség hiányának ellenőrzését ezen állásfoglalás 10. bekezdésének, valamint az eljárási szabályzatához csatolt XVI. mellékletben (A Bizottság jóváhagyására vonatkozó iránymutatások)⁽¹⁾ meghatározott, a biztosi testület összetételének, illetve a tárcák elosztásának a Bizottság hivatali ideje alatt történő lényeges változásával foglalkozó rendelkezéseknek megfelelően;

15. úgy véli, hogy amennyiben a hivatali idő során összeférhetlenséget állapítanak meg, és a jelen állásfoglalás 10. bekezdésében előírt eljárást követően a Bizottság elnöke nem tesz eleget a Parlament összeférhetlenség megszüntetését célzó ajánlásainak, a Jogi Bizottság javasolhatja, hogy a Parlament kérje a Bizottság elnökét, hogy – az EUSZ 17. cikkének (6) bekezdése szerint – vonja meg bizalmát a nevezett biztostól, továbbá adott esetben a Parlament felhívja a Bizottság elnökét, hogy az EUMSZ 245. cikkének második albekezdése szerint járjon el és fossa meg az adott biztost nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától;

A biztosok magatartási kódexe

16. megállapítja, hogy a biztosok 2011. április 20-án elfogadott magatartási kódexe a pártatlanság, a tisztességes magatartás, az átláthatóság, a kellő gondosság, a feddhetetlenség, a felelősség és a körültekintés vonatkozásában az azt megelőző, 2004-ben elfogadott kódexhez képest a pénzügyi érdekeltségekről szóló nyilatkozatok tekintetében előrelépésnek tekinthető, mivel a biztosok partnereire is kiterjesztették a közzétételi követelményeket, valamint mivel a pénzügyi érdekeltségekről szóló nyilatkozatot legalább évente felül kell vizsgálni, illetve akkor, ha valamely információ megváltozik;

17. rámutat arra, hogy a pénzügyi érdekeltségekre vonatkozó nyilatkozatok hitelessége a biztosjelölt számára átadott formanyomtatvány pontosságától függ; úgy véli, hogy a biztosok érdekeltségi nyilatkozatainak jelenlegi hatóköre túlságosan korlátozott, továbbá értelmesebbé tenné a Bizottságot, hogy mihamarabb vizsgálja felül a magatartási kódexet annak érdekében, hogy az érdekeltségi nyilatkozatok a Jogi Bizottság számára olyan pontos információkat nyújtsanak, amelyekkel döntését egyértelműen alátámaszthatja;

18. úgy véli, hogy ahhoz, hogy teljesebb képet lehessen kapni a nyilatkozó biztos pénzügyi helyzetéről, a biztosok magatartási kódexe 1.3.–1.5. pontjának megfelelően a pénzügyi érdekeltségekre vonatkozó nyilatkozatnak magában kell foglalnia a biztosjelölt és házastársa vagy élettársa minden pénzügyi érdekeltségét és tevékenységét, és semmiképpen sem szabad ezt azokra korlátozni, amelyek „feltehetően összeférhetlenséget eredményeznek”;

19. úgy véli, hogy a biztosok magatartási kódexének 1.6. pontjában említett családi érdekeltségeket bele kell foglalni a pénzügyi érdekeltségekre vonatkozó nyilatkozatokba; e tekintetben felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozza ki az összeférhetlenséget valószínűleg magában hordozó „családi érdekeltség” megállapításának tisztességes módját;

20. úgy véli, hogy az összeférhetlenségre vonatkozó szabályok kiterjesztése és javítása érdekében az érdekeltségi nyilatkozatoknak tartalmazniuk kell a biztosjelölt minden olyan szerződéses jogviszonyát is, amely feladatainak ellátása során összeférhetlenséget eredményezhet;

21. sajnálatosnak tartja, hogy a magatartási kódex nem kodifikálja megfelelően az EUMSZ 245. cikke szerinti követelményt, miszerint a biztosok „hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és megfontoltan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban”;

22. sajnálattal állapítja meg, hogy a magatartási kódex nem tartalmaz semmilyen előírást az elidegenítésekre vonatkozóan annak ellenére, hogy ilyen előírásoknak minden etikai rendszerben szerepelniük kell; kiemelkedő fontosságot tulajdonít annak, hogy ezt a kérdést minél hamarabb szabályozzák;

23. megállapítja, hogy a magatartási kódex nem ír elő konkrét határidőt a nyilatkozatnak a biztosjelölt parlamenti meghallgatása előtt történő benyújtására vonatkozóan; úgy véli, hogy ez a követelmény alapvető szempont a biztosjelöltek meghallgatási folyamatának felülvizsgálatában;

⁽¹⁾ Lásd az Európai Parlament eljárási szabályzatához csatolt XVI. melléklet (2) bekezdését.

2016. december 1., csütörtök

24. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság nem készít rendszeresen jelentést a biztosok magatartási kódexének végrehajtásáról, különösen az érdekeltségeikről szóló nyilatkozatokról, és úgy véli, hogy a magatartási kódexet módosítani kell a jogsértésekre vonatkozó panasztételre vagy szankciókra vonatkozó előírás beillesztésével, az EUMSZ 245. és a 247. cikkében foglalt súlyos kötelességzegés kivételével;

25. különösen sajnálatosnak tartja a Bizottság elnöke által az ombudsman azon kérésére adott nemleges választ, hogy proaktívan tegye közzé a volt biztosok hivatali idejük utáni tevékenységeinek az engedélyezésére vonatkozó határozatait, valamint az ad hoc etikai bizottság véleményeit; hangsúlyozza, hogy pusztán a bizottsági ülések jegyzőkönyvének a közzététele nem elegendő ahhoz, hogy a Parlament és a civil társadalom megismerje a „lehetséges összeférhetlenségek” gyakorlati értelmezését és az ad hoc etikai bizottság által ezzel kapcsolatban kialakított feddhetetlenségi politikát;

26. rámutat arra, hogy a volt biztosnak 18 hónapon át tartózkodnia kell „a Bizottság tagjainál és személyzeténél történő nyomásgyakorlástól, illetve vállalkozása, ügyfele vagy munkáltatója érdekeinek védelmétől azokban a kérdésekben, amelyekért [...] felelős volt”, de miután kilép a Bizottságból, három éven át igen nagyvonalú átmeneti támogatásra jogosult, amely végső alapilletménye 40 és 65 %-a között mozoghat;

27. üdvözli, hogy a magatartási kódexben bevezetésre került egy rendelkezés az ügyek biztosok közötti újraelosztásáról abban az esetben, ha fennáll az összeférhetlenség lehetősége, de sajnálatosnak tartja, hogy:

- a) nincs részletes meghatározás arról, hogy mi okoz összeférhetlenséget;
- b) a rendelkezés az érintett biztos portfóliójában foglalt ügyekre korlátozódik, és így nem veszi figyelembe a biztos mint testületi tag feladatait;
- c) az elnök számára nincsenek kritériumok, amelyek alapján döntsön az újraelosztásról, sem kötelező erejű keret a Parlament tájékoztatására, sem alkalmazható eljárás arra az esetre, ha egy biztos nem jelzi az összeférhetlenséget, vagy bármilyen, a feladatai jellegével össze nem egyeztethető tevékenységet folytat;

28. kéri a Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja felül a biztosok 2011-ben elfogadott magatartási kódexét azzal a céllal, hogy figyelembe vegyék mind a Parlament legutóbbi határozataiban tett ajánlásokat, mind az Unió valamennyi intézményétől elvárható, etikára és átláthatóságra vonatkozó általános normák fejlődését; azt javasolja, hogy a Bizottság módosítsa a biztosok magatartási kódexét annak biztosítása érdekében:

- a) hogy a biztosok minden pénzügyi érdekeltségükről nyilatkozzanak, ideértve a 10 000 EUR-nál nagyobb értékű eszközöket és kötelezettségeket is;
- b) hogy a biztosok ismertessék valamennyi érdekeltségüket (részvényes, igazgatótanács tagja, tanácsadás, közeli alapítvány tagja stb.) az olyan vállalkozásokban, amelyeknek a tagjai voltak, ideértve a közeli családi érdekeltségeket, illetve azokat a változásokat, amelyek jelölésük nyilvánosságra hozatala után következtek be;
- c) hogy a biztosok által eltartott és/vagy közvetlen családtagok ugyanazon információkról legyenek kötelesek nyilatkozni, mint a házastársak vagy partnerek;
- d) hogy a biztosok egyértelműen pontosítsák azon szervezetek céljait, amelyekben saját maguk, házastársaik és/vagy eltartott gyermekeik részt vesznek, a lehetséges összeférhetlenség megállapítása érdekében;
- e) hogy a biztosok hozzájáruljanak nyilvánosságra bármely nem kormányzati szervezetben, titkos társaságban vagy az állami szervek feladatainak ellátásába való közvetlen beavatkozásra törekvő, a létezésüket eltitkoló szervezetekben való tagságukat;
- f) hogy a biztosok és eltartott családtagjaik hozzájáruljanak nyilvánosságra bármely nem kormányzati szervezetben való tagságukat és a nem kormányzati szervezetek számára adott, 500 EUR-t meghaladó adományaikat;

2016. december 1., csütörtök

- g) hogy az EUMSZ 245. cikkével összhangban módosítsák a magatartási kódexet, a biztosok hivatali ideje utáni munkavállalási korlátozások időtartamát legalább három évre, illetve legalább annyi időre meghosszabbítva, mint ameddig a volt biztos a 422/67/EGK rendelet szerinti átmeneti támogatásra jogosult;
  - h) hogy a magatartási kódex tartalmazzon az elidegenítésekre vonatkozó konkrét követelményeket;
  - i) hogy a biztosjelöltek nyilatkozataikat egy adott határidőn belül, kellő időben nyújtsák be, hogy az ad hoc etikai bizottság jóval a parlamenti meghallgatások előtt be tudja nyújtani a Parlamentnek a lehetséges összeférhetlenségekre vonatkozó véleményét;
  - j) hogy a biztosok csak olyan lobbicsoportok képviselőivel találkozzanak, amelyek szerepelnek az átláthatósági nyilvántartásban, amely az uniós intézmények keretei között zajló politikai döntéshozatalt befolyásolni kívánó személyekről tartalmaz információt;
  - k) hogy a biztosok kinevezésükkor nyújtsanak be egy aláírt nyilatkozatot, amelyben vállalják, hogy a megbízatásuk alatti tevékenységekkel kapcsolatban az Európai Parlament bármelyik bizottsága előtt megjelennek;
  - l) hogy a nyilatkozatokat olyan formátumban hozzák nyilvánosságra, amely kompatibilis a nyílt hozzáférésű adatokkal, hogy adatbázisokkal könnyen feldolgozhatók legyenek;
  - m) hogy javuljon az ügyek összeférhetlenség esetén alkalmazandó újraelosztására vonatkozó eljárás olyan értelemben, hogy vegyék figyelembe a biztos testületi tagként végzendő feladatait, határozzanak meg a tisztességes és körültekintő magatartással kapcsolatos kritériumokat az elnök számára az ügyek újraelosztásáról hozott határozatára vonatkozóan, hajtsanak végre egy kötelező érvényű eljárást és vezessenek be szankciókat azon ügyek esetében, amikor a biztos nem nyújt tájékoztatást a lehetséges összeférhetlenségről, és vezessenek be egy kötelező érvényű eljárást a Parlament fent említett ügyekről történő tájékoztatására;
  - n) hogy a Bizottság évente készítsen jelentést a biztosok magatartási kódexének végrehajtásáról, és rendelkezzen panasztételi eljárásokról és szankciókról nemcsak súlyos kötelességszegés, hanem az előírások, különösen a pénzügyi érdekeltiségekről szóló nyilatkozatra vonatkozó követelmények megszegése esetén is.
  - o) hogy meghatározza az EUMSZ 245. cikke tiszteletben tartásának kritériumait, amely cikk előírja a biztosok számára, hogy „megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan jár[ja]nak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban”;
  - p) hogy a volt biztosok hivatali idejük utáni tevékenységeinek engedélyezésére vonatkozó határozatokat, valamint az ad hoc etikai bizottság véleményeit proaktívan tegyék közzé;
  - q) hogy az ad hoc etikai bizottság olyan független szakértőkből álljon, akik maguk nem töltöttek be biztosi tisztséget;
  - r) hogy az ad hoc etikai bizottság készítsen és tegyen közzé éves jelentést tevékenységeiről, és abban – amennyiben jónak látja – szerepeltessen a magatartási kódexnek vagy a kódex végrehajtásának javítására irányuló ajánlásokat;
29. kéri a Bizottságot, hogy kezdjen tárgyalásokat a Parlamenttel annak érdekében, hogy az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodásban szükségesnek mutatkozó módosításokat elvégezzék;
30. kéri az Alkotmányügyi Bizottságot, hogy javasoljon a Parlament eljárási szabályzatába, nevezetesen annak XVI. mellékletébe az ezen állásfoglalás végrehajtásához esetlegesen szükséges módosításokat;

o

o o

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0478

A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre vonatkozó felelősség, kártérítés és pénzügyi biztosítékok**Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre vonatkozó felelősségről, kártérítésről és pénzügyi biztosítékokról (2015/2352(INI))**

(2018/C 224/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, a 2013/30/EU irányelv 39. cikke szerinti, a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre vonatkozó felelősségről, kártérítésről és pénzügyi biztosítékokról szóló bizottsági közleményére (COM(2015)0422),
- tekintettel a Bizottság e témában tett jelentését kísérő, „A tengeri balesetekkel kapcsolatos felelősség, kártérítés és pénzügyi biztosítékok az Európai Gazdasági Térségben” című bizottsági munkadokumentumra (SWD(2015)0167),
- tekintettel a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. június 12-i 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv),
- tekintettel a tengeri olaj- és gáziparban végzett kutatási, feltérési és termelési tevékenységek biztonságáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatot kísérő hatásvizsgálatra (SEC(2011)1293),
- tekintettel a környezet büntetőjog általi védelméről szóló, 2008. november 19-i 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanács irányelvre ⁽³⁾ (környezeti felelősségről szóló irányelv),
- tekintettel a tengeri olaj- vagy gázipari balesetekből eredő kárigényekkel kapcsolatos nemzetközi és regionális vívmányokra, különösen az olajszennyezéssel okozott károkkal kapcsolatos polgári jogi felelősségről szóló, 1992. november 27-i nemzetközi egyezményre (polgári jogi felelősségről szóló egyezmény), az olajszennyezéssel okozott károk megtérítésére létesítendő nemzetközi alap létrehozásáról szóló, 1992. november 27-i nemzetközi egyezményre (nemzetközi alapról szóló egyezmény), a bunkerolaj-szennyezéssel okozott károkkal kapcsolatos polgári jogi felelősségről szóló, 2001. március 23-i nemzetközi egyezményre (bunkerolaj-szennyezésről szóló egyezmény), a Dánia, Finnország, Norvégia és Svédország közötti északi környezetvédelmi egyezményre, valamint a Földközi-tenger tengeri környezetének és partvidékének szennyezés elleni védelméről szóló barcelonai egyezményhez csatolt, tengeri kitermelésről szóló jegyzőkönyvre (tengeri kitermelésről szóló jegyzőkönyv),
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának 2005. szeptember 13-án hozott ítéletére ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 83. cikkének (2) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL L 178., 2013.6.28., 66. o.⁽²⁾ HL L 328., 2008.12.6., 28. o.⁽³⁾ HL L 143., 2004.4.30., 56. o.⁽⁴⁾ C-176/03. sz., Bizottság kontra a Tanács ítélet, ECLI:EU:C:2005:542.

2016. december 1., csütörtök

- tekintettel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (átdolgozott Brüsszel I. rendelet),
  - tekintettel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezményre ⁽²⁾ (a 2007. évi Luganói Egyezmény),
  - tekintettel a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾ (Róma II. rendelet),
  - tekintettel a BIO by Deloitte tanácsadó cég által a Bizottság számára készített, „Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area” („A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatos polgári jogi felelősség, pénzügyi biztosítékok és kártérítési igények az Európai Gazdasági Térségben”) című, végleges jelentésre ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonsági kihívásainak kezeléséről szóló, 2011. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a Mexikói-öbölben 2010 áprilisában történt Deepwater Horizon balesetre,
  - tekintettel a Castor projekttel összefüggő, Tarragona és Castellón partjainál Spanyolországban történt eseményekre, köztük a több ezer európai állampolgárt érintető, több mint 500 regisztrált földrengésre;
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A8-0308/2016),
- A. mivel az EUMSZ 194. cikke kifejezetten fenntartja a tagállamok jogát az energiaforrásaik kiaknázására vonatkozó feltételek meghatározására, a szolidaritás és a környezetvédelem tiszteletben tartása mellett;
- B. mivel a saját területén található kőolaj- és földgázkészletek jelentős mértékben hozzájárulhatnak Európa jelenlegi energiaigényének kielégítéséhez, és különösen fontosak az energiabiztonság és az energiaforrások sokszínűsége szempontjából;
- C. mivel a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek egyre szélsőségesebb körülmények között folynak, és a tengeri és parti területek környezetére és gazdaságára nézve jelentős és pusztító következményekkel járhatnak;
- D. mivel ugyan az északi-tengeri olaj- és gáztermelés az elmúlt években visszaesett, valószínű, hogy a jövőben megnő a tengeri létesítmények száma Európában, különösen a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren;
- E. mivel a tengeri olaj- és földgázfúrótornyok által okozott baleseteknek határokon átnyúló káros következményei vannak, ezért szükséges és arányos az ilyen balesetek megelőzésére és hatásainak enyhítésére és leküzdésének megkísérlésére irányuló uniós fellépés;
- F. mivel fontos megemlékezni annak a 167 olajipari munkásnak a tragikus haláláról, akik a Piper Alpha katasztrófában veszítették életüket Aberdeen (Skócia) partjának közelében 1988. július 6-án;

⁽¹⁾ HL L 351., 2012.12.20., 1. o.

⁽²⁾ HL L 339., 2007.12.21., 3. o.

⁽³⁾ HL L 199., 2007.7.31., 40. o.

⁽⁴⁾ BIO by Deloitte (2014), Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area (A tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatos polgári jogi felelősség, pénzügyi biztosítékok és kártérítési igények az Európai Gazdasági Térségben), végleges jelentés az Európai Bizottság Energiaügyi Főigazgatósága számára.

⁽⁵⁾ HL C 51. E, 2013.2.22., 43. o.

2016. december 1., csütörtök

- G. mivel számos tanulmány, beleértve az Európai Parlament Kutatószolgálatáé és a Közös Kutatóközpont által készítetteket, ezres nagyságrendűre (1990 és 2007 között konkrétan 9 700-ra) becsli az uniós olaj- és gáziparban történt balesetek számát; továbbá mivel ezen balesetek összesített hatása, beleértve a kisebb léptékűeket is, súlyos és tartós következményekkel jár a tengeri környezetre nézve, és ezt tekintetbe kell venni az irányelv kidolgozásakor;
- H. mivel az EUMSZ 191. cikkével összhangban e területen minden uniós fellépésnek a magas szintű védelemre kell irányulnia, többek között az elővigyázatosság, a megelőzés, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elvei alapján;
- I. mivel az EU-ban 1988 óta nem történt súlyos tengeri baleset, és mivel az EU olaj- és gáztermelésének 73 %-a az északi-tengeri tagállamokból származik, amelyek elismerten a világ legjobban teljesítő tengeri biztonsági rendszereivel rendelkeznek; mivel fontos hangsúlyozni, hogy az Uniónak megközelítőleg 68 000 kilométernyi tengerpartja van és a tengeri létesítmények száma valószínűleg emelkedni fog a jövőben, különösen a Földközi-tenger és a Fekete-tenger térségében, igen sürgős a 2013/30/EU irányelv teljes körű végrehajtása és alkalmazása, valamint annak biztosítása, hogy megfelelő jogi keret szabályozzon minden tengeri olaj- vagy gázipari tevékenységet, mielőtt súlyos baleset következne be; mivel az EUMSZ 191. cikkének megfelelően az uniós környezetvédelmi politikának az elővigyázatosság és a megelőzés elvén kell alapulnia;
- J. mivel a felelősségi rendszerek képezik a „szennyező fizet” elv alkalmazásának legfőbb eszközét azáltal, hogy biztosítják a vállalkozások felelősségre vonását a gazdasági tevékenységük során okozott károkért, valamint az ilyen károk minimalizálására irányuló elővigyázatossági intézkedések elfogadására, és ilyen gyakorlatok kialakítására és lépések megtételére ösztönzik őket;
- K. mivel bár a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv rögzíti, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek engedélyesei objektív felelősséggel tartoznak a működésükből eredő bármely környezeti kár megelőzéséért és felszámolásáért (a 7. cikk a 38. cikkkel összefüggésben értelmezve – amely kiterjeszti a környezeti felelősségről szóló irányelv hatályát a tagállamok kontinentális talapzataira), ennek révén nem sikerült létrehozni egy átfogó uniós felelősségi keretet;
- L. mivel kiemelkedően fontos, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek által a károsultaknak, valamint az állatoknak és a környezetnek okozott károk megtérítésére hatékony és megfelelő kártérítési mechanizmusok, továbbá azonnali és megfelelő igénykezései mechanizmusok álljanak rendelkezésre, valamint hogy megfelelő lehetőségek álljanak rendelkezésre a fő ökoszisztémák helyreállítására;
- M. mivel a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv nem rendelkezett a tengeri balesetekből eredő károk polgári jogi szabályainak harmonizálásáról, és a meglévő nemzetközi jogi keretek pedig megnehezítik a polgári jogi kártérítési követelések határokon átnyúló sikeres érvényesítését;
- N. mivel a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv meghatározza az engedélyezés előfeltételeit, amelyek célja biztosítani, hogy az engedélyesek soha ne legyenek olyan helyzetben, hogy műszakilag vagy pénzügyileg nem képesek kezelni tengeri tevékenységeik következményeit, továbbá előírja a tagállamok számára, hogy olyan eljárásokat alakítsanak ki, amelyek biztosítják a kártérítési keresetek haladéktalan és megfelelő kezelését, ideértve a határokon átnyúló események miatt fizetendő kártérítéseket is, továbbá hogy segítsék elő a fenntartható pénzügyi eszközök használatát (4. cikk);
1. üdvözli a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló 2013/30/EU irányelv elfogadását – amely kiegészíti a környezeti felelősségről szóló 2004/35/EK irányelvet és a környezeti hatásvizsgálatról szóló 2011/92/EU irányelvet –, valamint a barcelonai egyezményhez csatolt, tengeri kitermelésről szóló jegyzőkönyvnek a Tanács általi elfogadását, mint a környezet, az emberi tevékenységek és a munkavállalók biztonságának védelme érdekében tett első lépést; felhívja azokat a tagállamokat, amelyek még nem ültették át nemzeti jogukba az említett irányelveket, hogy ezt mihamarabb tegyék meg; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv 8. cikkében előírtak szerint az illetékes hatóságok függetlenségét, felhívja továbbá a Bizottságot, hogy értékelje a felelősségre, a kártérítésre és a pénzügyi biztosítékokra vonatkozó további harmonizált szabályok bevezetésének helyénvalóságát a határokon átnyúló következményekkel járó további balesetek megelőzése érdekében;

2016. december 1., csütörtök

2. elítéli, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv és a környezeti felelősségről szóló irányelv csak akkor minősít „súlyosnak” egy eseményt, amennyiben halálesetekkel vagy súlyos személyi sérüléssel jár, figyelmen kívül hagyva a környezetre gyakorolt hatást; hangsúlyozza, hogy valamely esemény akkor is súlyosan károsíthatja a környezetet, amennyiben nem jár halálesetekkel vagy súlyos személyi sérüléssel, mégpedig nagyságrendje miatt, vagy mert pl. védett területeket, védett fajokat vagy különösen érzékeny élőhelyeket érint;

3. hangsúlyozza, hogy a „szennyező fizet” elv tengeri olaj- és gázipari tevékenységekre való tényleges alkalmazásának nemcsak a környezeti károk megelőzésére és helyreállítására kell kiterjednie – ami a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv és a környezeti felelősségről szóló irányelv révén bizonyos mértékben jelenleg megvalósul –, hanem a hagyományos kárigények megtérítésének költségeire is, összhangban az elővigyázatosság elvével és a fenntartható fejlődés elvével; felhívja ezért a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak a lehetőségét, hogy a kőolajjal kapcsolatos tevékenységekről szóló norvég törvény mintájára egy jogszabályban meghatározott kompenzációs mechanizmust hoz létre a tengeri balesetekre vonatkozóan legalább azon ágazatok tekintetében, amelyek nagymértékben érintettek lehetnek, úgy mint a halászat és a part menti turizmus, valamint egyéb tengeri ágazatok; javasolja ebben az összefüggésben, hogy a vállalatok tevékenysége során bekövetkezett visszaéléseket vagy eseményeket mennyiségi és minőségi szempontból is értékeljék olyan módon, hogy az a közösséget érintő összes másodlagos hatásra is kiterjedjen; hangsúlyozza továbbá, hogy a környezeti felelősség tekintetében a környezeti felelősségről szóló irányelv átültetése és alkalmazása terén különbségek és hiányosságok tapasztalhatók, amint arra a Bizottság is rámutatott a végrehajtásról szóló második jelentésében; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a környezeti felelősségről szóló irányelv hatékony végrehajtásáról, valamint arról, hogy a tengeri balesetek által okozott környezeti károkért való felelősség az Unió egész területén megfelelő mértékben irányadó legyen;

4. ezzel összefüggésben sajnálja, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv nem foglalkozik sem a természetes személyek, sem a jogi személyek polgári jogi – akár közvetlen, akár közvetett – károkért való felelősségével, sem a testi sérülések, sem a vagyoni károk, sem pedig a gazdasági veszteségek tekintetében;

5. sajnálja azt is, hogy a polgári jogi károkért való felelősség kezelésének módja tagállamról tagállamra jelentősen eltér; hangsúlyozza, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel rendelkező számos tagállamban nincsen felelősségviselés a harmadik felek balesettel okozott hagyományos károk megtérítése iránti követeléseiben; a legtöbb tagállamban nem létezik rendszer a kártérítések megfizetésére, és sok tagállamban nincsen biztosíték arra, hogy az üzemeltetők vagy a felelős személyek megfelelő pénzügyi eszközökkel rendelkeznek a követelések teljesítésére; hangsúlyozza továbbá, hogy gyakran bizonytalan, hogy a tagállamok jogrendszerei hogyan kezelnék a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekből eredően esetlegesen felmerülő sokféle polgári jogi követelést; úgy véli ezért, hogy szükség van egy európai keretre, amelynek a legfejlettebb tagállamok jogszabályain kell alapulnia, és amelynek ki kell terjednie nemcsak a testi sérülésekre és a vagyoni károkra, hanem a tisztán gazdasági veszteségekre is, továbbá hatékony kártérítési mechanizmusokat kell biztosítania a károsultak és az esetlegesen súlyosan hátrányosan érintett ágazatok (pl. a halászat és a part menti turizmus) számára; felhívja e tekintetben a Bizottságot annak értékelésére, hogy egy kollektív jogorvoslatra vonatkozó horizontális európai keret lehetséges megoldás-e, valamint hogy fordítson erre különös figyelmet a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv végrehajtásáról szóló jelentés elkészítése során;

6. e tekintetben hangsúlyozza, hogy a hagyományos károk megtérítésére és orvoslására irányuló követelések előtti további akadályt jelentenek a polgári eljárásjog elévüléssel, pénzügyi költségekkel kapcsolatos szabályai, a közérdekű kereset és a csoportos kártérítési kereset lehetőségének hiánya, valamint a bizonyítással kapcsolatos rendelkezések, amelyek tagállamonként jelentősen különböznek;

7. kiemeli, hogy a kártérítési rendszereknek alkalmasnak kell lenniük a határokon átnyúló követelések hatékony, gyors, észszerű időn belüli és a különböző EGT-országokból származó igényérvényesítők megkülönböztetéstől mentes kezelésére; javasolja, hogy ezek terjedjenek ki az összes érintett területen okozott elsődleges és másodlagos károkra is, tekintettel arra, hogy az ilyen események szélesebb területet érintenek és hosszú távú hatásuk lehet; hangsúlyozza, hogy a szomszédos, de nem EGT-tag országoknak tiszteletben kell tartaniuk a nemzetközi jogot;

8. úgy véli, hogy a tengeri balesetekkel kapcsolatos polgári felelősségre vonatkozóan szigorú szabályokat kell megállapítani annak megkönnyítése érdekében, hogy a károsultak (jogi és természetes személyek egyaránt) hozzáférjenek az igazságszolgáltatáshoz, mivel ez ösztönözheti a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek végzőit a működési kockázatok megfelelő kezelésének kialakítására; úgy véli, hogy a pénzügyi felelősség felső határértékének megállapítását el kell kerülni;

2016. december 1., csütörtök

9. felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vegyék figyelembe a tengeri kőolaj- és földgáziparban dolgozó munkások és alkalmazottak speciális helyzetét, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra (kkv-k); rámutat arra, hogy a tengeri olaj- és gázipari balesetek különösen súlyos következményekkel járhatnak a halászati és a turisztikai ágazatokra, valamint más olyan ágazatokra, amelyek a közös tengeri környezet jó állapotára vannak utalva gazdasági tevékenységük végzéséhez, mivel ezek az ágazatok – amelyekben sok kkv működik – jelentős gazdasági veszteségeket szenvedhetnek el egy súlyos tengeri baleset esetén;

10. hangsúlyozza ezért, hogy kiemelkedően fontos a jelenlegi tagállami felelősségi rendszerek naprakésszé tétele annak biztosítása érdekében, hogy ha ezen államok vizein esemény történne, az ne érintse hátrányosan a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek jövőjét a kérdéses államban, se Unió egészében, ha olyan területen következik be, amelynek bevételei nagymértékben a turizmustól függenek; felhívja ezért a Bizottságot, hogy ismét vizsgálja meg a kárfelszámolási és kártérítési követelési rendszerekre vonatkozó közös uniós normák bevezetésének szükségességét;

11. hangsúlyozza, hogy a kutatásokkal, vizsgálatokkal, illetve a tengeri ipari létesítmények működésével összefüggő járulékos károk károsultjait szerepeltetni kell a tervezett kártérítésekre esetlegesen jogosultak között;

12. megjegyzi, hogy a Bizottság rendszeres adatgyűjtést kíván végezni az európai uniós tengeri olaj- és gázipari hatósági csoport (EUOAG) révén, a nemzeti felelősségi szabályok hatékonyságára és hatályára vonatkozó átfogóbb elemzés elvégzése érdekében;

13. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak rendszeres megfelelési ellenőrzéseket kell végeznie a nemzeti jogrendszerek és a vállalkozások tekintetében is arra vonatkozóan, hogy megfelelnek-e a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv vonatkozó felelősségi és kártérítési rendelkezéseinek, ideértve a tengeri olaj- és gázipari tevékenységet végző vállalkozások pénzügyi kimutatásainak ellenőrzését és a meg nem felelés esetén való fellépést azzal a céllal, hogy megakadályozzák a súlyos baleseteket és korlátozzák ezek emberekre és környezetre gyakorolt hatását; javasolja egy európai szintű közös mechanizmus létrehozását az események és a visszaélések kezelésére;

14. hangsúlyozza, hogy egyensúlyt kell teremteni a károsultak kárainak gyors és megfelelő megtérítése és a (kártérítéssel való visszaélés problémájaként ismert) jogtalan követelések alapján történő kifizetések megakadályozása között, a számos tengeri vállalkozás pénzügyi felelősségének szintjével kapcsolatban nagyobb biztonság és a bíróságok előtti hosszadalmas és költséges eljárások elkerülése révén;

15. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egy tagállam sem határoz meg kifejezetten széles körű pénzügyi biztosítéki eszközöket a tengeri olaj- és gáziparban történt balesetekkel kapcsolatos hagyományos kárigények megtérítése tekintetében; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a biztosítástól való túlzott függőség esetlegesen a pénzügyi biztosítéki eszközök zárt piacát eredményezheti, amivel együtt járhat a verseny hiánya és költségek növekedése;

16. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a legköltségesebb tengeri balesetek kártérítési igényeinek fedezésére előirányzott pénzügyi biztosítékok az Unióban nem váltak bevett gyakorlattá; megjegyzi, hogy ennek egyik oka talán az, hogy a kártérítési felelősség mértéke egyes tagállamokban nem tesz szükségessé ilyen jellegű pénzügyi eszközöket;

17. felhívja a tagállamokat, hogy szolgáljanak részletes adatokkal a pénzügyi eszközök igénybevételéről és a tengeri balesetek – a legköltségesebbeket is beleértve – megfelelő fedezetéről;

18. úgy véli, hogy a bizonyított felelősség minden esetét nyilvánosságra kell hozni, az alkalmazott büntetésekkel együtt, hogy mindenki számára átlátható legyen a környezeti károk valódi költsége;

19. sürgeti a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat a tengeri olaj- és gázipari általános vagy szállítási tevékenység során történt balesetekkel kapcsolatos hagyományos kártérítési követelésekre vonatkozó pénzügyi biztosítéki eszközök kialakítására, a fizetésektelenség esetére is kiterjedően; úgy véli, hogy ez korlátozhatná a gazdasági szereplők véletlen szennyezések miatti felelősségének áthárítását az államra, amely a jelenlegi szabályok meghagyása esetén a kártérítés költségeit viselni lenne köteles; úgy véli ebben az összefüggésben, hogy értékelni lehetne egy, a tengeri kitermelési ágazat által befizetett díjakon alapuló uniós alap létrehozásának lehetőségét;

2016. december 1., csütörtök

20. úgy véli, elemezni kell, hogy a büntetőjogi felelősség uniós szintű bevezetése a polgári jogi szankciók mellett milyen mértékű további visszatartó erőt fog képezni, ami javítani fogja a környezet védelmét és a biztonsági előírások betartását; üdvözli ezért a környezet büntetőjog általi védelméről szóló 2008/99/EK irányelv uniós bevezetését, amely harmonizálja a büntetőjogi szankciókat az uniós környezeti jogszabályok megsértésének bizonyos eseteiben; sajnálja azonban, hogy a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv hatálya nem terjed ki a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelvben foglalt valamennyi tevékenységre; sajnálattal állapítja meg, hogy a tengeri biztonság megsértésével kapcsolatos bűncselekmények és minimumszankcióik meghatározásai az Unióban nincsenek harmonizálva; felhívja a Bizottságot, hogy időben, legkésőbb 2019. július 19-ig a környezet büntetőjog általi védelméről szóló irányelv hatályát terjessze ki a súlyos olajszenyvezési balesetekre, és nyújtsa be a Parlament számára a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló irányelv első végrehajtási jelentését;

21. felhívja a Bizottságot, hogy készítse el az annak értékeléséhez szükséges tanulmányokat, hogy az egyes tagállamok és azok partvidékei milyen gazdasági kockázatoknak vannak esetlegesen kitéve, figyelembe véve az adott térségek gazdasági és ágazati berendezkedését, a tengeri olaj- és gázipari tevékenységeinek intenzitását, a körülményeket, amelyek között ezek a tevékenységek folynak, az éghajlati tényezőket, így a tengeri áramlatokat és szeleket, valamint az alkalmazott környezeti normákat; javasolja ezért a működés beszüntetése esetére védelmi mechanizmusok és biztonsági zónák bevezetését, és üdvözli, hogy az iparág négy olajfogó kupolát épített, amelyek csökkenthetik az olajszenyvezést baleset bekövetkezése esetén;

22. célzott északi-sarkvidéki környezeti hatásvizsgálatot sürget a Északi-sarkvidéken folytatott minden tevékenység esetében, mivel itt az ökoszisztémák különösen sérülékenyek, és szoros kapcsolatban állnak a globális bioszférával;

23. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fontolják meg olyan további intézkedések bevezetésének lehetőségét, amelyek hatékony védelmet biztosítanak a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel kapcsolatban, mielőtt súlyos baleset következne be;

24. kéri ezzel összefüggésben a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák egy nemzetközi megoldás lehetőségének vizsgálatát, figyelemmel arra, hogy az Unióban működő olaj- és gáztársaságok közül sokan világszerte tevékenykednek, és hogy egy globális megoldás globális szinten biztosítaná az egyenlő versenyfeltételeket az EU határain kívül tevékenykedő kitermelő vállalatok fölötti ellenőrzés megerősítése révén; felszólítja a tagállamokat, hogy 2015 decemberéig erősítsék meg az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodást;

25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0479

A Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzet**Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzetről (2016/3001(RSP))**

(2018/C 224/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaságról (KDK) szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a 2016. március 10-i ⁽¹⁾ és a 2016. június 23-i ⁽²⁾ állásfoglalásra,
- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaságban járt EU-küldöttség által az országban tapasztalható emberi jogi helyzetről tett nyilatkozatokra, különösen a 2016. november 23-i és 2016. augusztus 24-i nyilatkozatra,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a Kongói Demokratikus Köztársaság választások előtti és biztonsági helyzetéről szóló, 2016. június 15-i állásfoglalására,
- tekintettel az Uniónak a KDK-ban kialakult emberi jogi helyzetről kiadott 2016. június 25-i helyi közleményére, valamint a nemzeti párbeszéd megkezdését követően a Kongói Demokratikus Köztársaságban zajló választási folyamatról kiadott, 2016. augusztus 2-i és 2016. augusztus 24-i helyi közleményére,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának 2015. július 27-i éves jelentésére az emberi jogok kongói demokratikus köztársasági helyzetéről és az ENSZ Közös Emberi Jogi Hivatalának a Kongói Demokratikus Köztársaságban folytatott tevékenységeiről,
- tekintettel az Afrikai Unió, az Egyesült Nemzetek, az Európai Unió és a Frankofónia Nemzetközi Szervezetének a KDK-ban egy befogadó politikai párbeszéd szükségességéről, valamint e szervezeteknek a melletti elkötelezettségéről szóló, 2016. február 16-i és 2016. június 5-i közös sajtónyilatkozatára, hogy támogatják a kongói feleket a demokrácia országon belüli megszilárdítása terén kifejtett erőfeszítéseikben,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (főképviselő/alelnök) szóvivőjének a KDK-ban elkövetett erőszakos cselekményekről szóló, 2016. augusztus 15-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EU Tanácsának a Kongói Demokratikus Köztársaságról szóló, 2016. május 23-i és 2016. október 17-i következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a KDK-ról szóló határozataira, különösen a KDK szankciórendszerének és a szakértői csoportok megbízatásának megújításáról szóló 2293. (2016) számú, valamint a 2277. (2016) számú határozatára, amely megújította az ENSZ kongói demokratikus köztársasági stabilizációs missziójának (MONUSCO) megbízatását,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a Kongói Demokratikus Köztársaságban uralkodó helyzetről szóló, 2016. július 15-i és 2016. szeptember 21-i sajtónyilatkozatára,
- tekintettel az AKCS–EU közös parlamenti közgyűlés társelnökeinek 2016. szeptember 20-i nyilatkozatára, amelyben nyugalomra szólítanak fel a válság párbeszédén keresztül és az alkotmányt tiszteletben tartó megoldása érdekében,
- tekintettel a 2000. június 23-án aláírt és 2005. június 25-én és 2010. június 22-én felülvizsgált Cotonoui Partnerségi Megállapodásra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0085.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0290.

2016. december 1., csütörtök

- tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak 1981. júniusi afrikai chartájára,
  - tekintettel a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai chartára,
  - tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaság 2006. február 18-án elfogadott alkotmányára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel Joseph Kabila 2001 óta a Kongói Demokratikus Köztársaság elnöke; mivel Kabila elnök hivatali ideje 2016. december 20-án lejár, és mivel a KDK elnökének megbízatását az alkotmány két ciklusra korlátozza, és a következő elnök- és parlamenti választásokat eredetileg 2016 végére tervezték;
- B. mivel az elmúlt két évben Kabila elnök adminisztratív és technikai eszközök felhasználásával próbálta a választásokat elodáztatni, és alkotmányos megbízatásának lejártát követően is hatalmon maradni;
- C. mivel 2015-ben a civil társadalom erőteljes tiltakozása és mozgósítása megakadályozta a KDK alkotmányának azon módosítására irányuló első kísérletet, amelynek értelmében Kabila elnök harmadszor is indulhatott volna az elnöki mandátumért; mivel ezek a próbálkozások országszerte növekvő politikai feszültséget, zavargásokat és erőszakot eredményeztek, és most úgy tűnik, hogy választási patthelyzet alakult ki;
- D. mivel Kabila elnök 2015 novemberében nemzeti párbeszéd elindítását jelentette be; mivel az Afrikai Unió ezt követően Edem Kodjo korábbi togói miniszterelnököt jelölte ki a nemzeti politikai párbeszéd előmozdítójának; mivel két fő ellenzéki csoport nem volt hajlandó részt venni az általuk nem befogadónak és nem demokratikusnak, valamint időhúzásnak tartott párbeszédben;
- E. mivel az Afrikai Unió, az ENSZ, az Európai Unió és Frankofónia Nemzetközi Szervezete közösen hangsúlyozták a párbeszéd jelentőségét, valamint annak fontosságát, hogy a demokráciát és a jogállamiságot tiszteletben tartó politikai szereplők között megállapodás szülessen, és felszólították valamennyi kongói politikai szereplőt, hogy teljes mértékben működjenek együtt Edem Kodjával;
- F. mivel 2016. október 18-án Kabila elnök és az ellenzék egy része megállapodást írt alá arról, hogy az elnökválasztásokat 2018 áprilisára halasztják; mivel e megállapodás szerint Kabila elnök, aki így 2016 után is hatalmon maradhat, az ellenzéki Samy Badibanga személyében új ideiglenes miniszterelnököt bízott meg az új kormány megalakításával;
- G. mivel 2015. január óta a kongói biztonsági és hírszerzési tisztviselők szigorúan léptek fel a békés aktivisták, az ellenzék és a civil társadalom azon tagjaival szemben, akik ellenzik az arra irányuló kísérleteket, hogy Kabila elnök az alkotmányosan előírt két cikluson túl is hatalmon maradjon;
- H. mivel emberi jogi csoportok újra és újra beszámolnak arról, hogy a választásokat megelőző időszakban romlik az országban az emberi jogi helyzet, gyengül a véleménynyilvánítás, a gyülekezés és a tüntetés szabadsága többek között azért, hogy túlzott erőt alkalmaznak a békés tüntetők, újságírók, politikai vezetők és mások ellen;
- I. mivel a KDK-ban kialakult helyzet rendezésére és stabilizálására irányuló erőfeszítéseket kedvezőtlenül befolyásolja az egyre fokozódó erőszak, valamint az emberi jogok és a nemzetközi jog megsértése, különösen a célzott intézkedések és önkényes letartóztatások;
- J. mivel Kinshasában a 2016. szeptember 19-i és 20-i tüntetések során a jelentések szerint több mint 50 embert öltek meg és számosan eltűntek, mivel a LUCHA és Filimbi mozgalmak tagjait továbbra is törvénytelenesen fogva tartják; mivel az olyan médiaorgánumokat, mint az RFI és a Radio Okapi, bezárták vagy zavarják; mivel az ENSZ Közös Emberi Jogi Hivatalának jelentése szerint a 2016. szeptember 19. és 21. között tartott demonstrációk során a rendőrök és a biztonsági erők 422 esetben sértették meg az emberi jogokat;

2016. december 1., csütörtök

- K. mivel a humanitárius szervezetek úgy vélik, hogy a politikai instabilitás káoszba sodorja az országot, a különféle korábbi és jelenlegi válságok miatt eleve meggyengült lakosságát pedig szélsőséges szegénységbe és bizonytalanságba taszítja, miközben már jelenleg több mint 5 millióan élelmezési segíélyekre szorulnak;
- L. mivel az Európai Unió hangsúlyozta, hogy a választások 2017-ig történő elhalasztására vonatkozó döntést egy inkluzív, pártatlan és átlátható, a kongói érdekelt felek közötti politikai párbeszéd keretében kell meghozni még Kabila elnök hivatali idejének 2016. decemberi lejáta előtt;
- M. mivel a KDK-val foglalkozó, 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó nemzeti indikatív program, amely a 11. Európai Fejlesztési Alapból 620 millió EUR összegű finanszírozásban részesül, előtérbe helyezi a kormányzás és a jogállamiság megerősítését, beleértve az igazságszolgáltatás, a rendőrség és a hadsereg megreformálását;
1. mélyszégyen sajnálatát fejezi ki az elmúlt hetekben lezajlott tüntetések során kioltott emberéletek miatt, és legmélyebb együttérzését fejezi ki az áldozatok hozzátartozóinak és a KDK népének;
  2. mélyen aggasztja, hogy a KDK-ban a választás előtti feszült időszakban egyre fokozódik a helyzet instabilitása; emlékezteti a KDK hatóságait és mindenekelőtt elnökét, hogy rájuk hárul a felelősség az ország bármely területén élő állampolgárok védelme, különösen a visszaélésekkel és bűncselekményekkel szembeni védelme tekintetében, valamint az ő felelősségük, hogy a jogállamiságot szigorúan tiszteletben tartva végezzék a kormányzás feladatát;
  3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kormányzati és a független nemzeti választási bizottság (CENI) kudarcot vallott, és nem tudták megtartani az elnökválasztásokat az alkotmányos határidőn belül; megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy a kongói alkotmánnyal és a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai chartával összhangban rendezzék meg időben és sikeresen a választásokat, és kitarthat, hogy a kongói kormány felelőssége, hogy megfelelő környezetet biztosítson az átlátható, hiteles és inkluzív választások számára;
  4. emlékeztet a KDK által a Cotonoui Megállapodás keretében tett azon kötelezettségvállalására, hogy tiszteletben tartja a demokráciát, a jogállamiságot és az emberi jogi alapelveket, köztük a véleménynyilvánítás és a média szabadságát, a jó kormányzást és a politikai tisztségek átláthatóságát; megjegyzi, hogy a KDK hatóságaival a Cotonoui Megállapodás 8. cikke szerint a választási folyamat végleges tisztázása érdekében folytatott párbeszéd törést szenved;
  5. sürgeti az Európai Uniót, hogy konkrétabb lépéseket tegyen és haladéktalanul indítsa el a Cotonoui Megállapodás 96. cikke szerinti eljárást és fogadjon el célzott szankciókat, így vízumtilalmat és a vagyoni eszközök befagyasztását a tüntetések erőszakos elfojtásáért és a békés és alkotmányos hatalomátadást akadályozó politikai patthelyzetért felelős vezető tisztségviselők és a fegyveres erők tagjai, nevezetesen Kalev Mutond, John Numbi vezérőrnagy, Ilunga Kampete tábornok, Gabriel Amisi Kumba vezérőrnagy és Célestin Kanyama tábornok ellen;
  6. sürgeti az összes politikai szereplőt, hogy kezdjenek békés és konstruktív párbeszédet annak érdekében, hogy megakadályozzák a jelenlegi politikai válság elmélyülését, és hogy tartózkodjanak a további erőszaktól és a provokációktól; üdvözli a Kongói Katolikus Püspöki Konferencia (CENCO) által annak érdekében tett erőfeszítéseket, hogy szélesebb körű konszenzust érjenek el a politikai átmenetet illetően; felhívja a hatóságokat és az ellenzékét, hogy tartózkodjanak minden olyan cselekedettől, nyilatkozattól vagy publikációtól, amely a feszültség további terjedéséhez vezethet; mindeközben elismeri, hogy szükség van az átmeneti időszakra, amikor az elnöki tisztséget csak egy olyan ideiglenes tanács felügyelete mellett lehet gyakorolni, amelyben döntő szerepet játszik az ellenzék;
  7. mélyszégyen aggodalmának ad hangot az emberi jogok romló helyzete és a politikai mozgástér egyre erősebb korlátozása miatt a KDK-ban, és különösen aggódnak az igazságszolgáltatási rendszer felhasználása, valamint az emberijogvédők, a politikai ellenzék és az újságírók elleni erőszak és megfélemlítésük miatt; követeli a politikai foglyok azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását; kéri a hatóságokat, hogy haladéktalanul szüntessék meg a médiát érő összes korlátozást;
  8. továbbra is mélyszégyen aggasztja a CENI tényleges szerepe, mivel az jelentős mértékben befolyásolja a választási folyamat legitimitását; emlékeztet arra, hogy a választási bizottságnak pártatlan és inkluzív intézménynek kell lennie, amely elegendő erőforrással rendelkezik egy átfogó és átlátható eljárás lebonyolításához;

2016. december 1., csütörtök

9. felszólít arra, hogy a felelősök elszámoltatása érdekében teljes körűen, alaposan és átláthatóan vizsgálják ki az emberi jogok állítólagos megsértéseit, amelyeket a tiltakozások alkalmával követtek el;
  10. felszólítja az uniós küldöttséget, hogy továbbra is szorosan kövesse nyomon a fejleményeket a KDK-ban, és az összes megfelelő eszközt vegye igénybe az emberijog-védők és a demokráciapárti mozgalmak támogatása érdekében; felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy vegye fontolóra az Afrikai Unióval együttműködő uniós küldöttség közvetítői kapacitásainak növelését abból a célból, hogy befogadóbb jellegű politikai párbeszédet segítsen elő, megelőzve a politikai válság elmélyülését és az erőszak további terjedését;
  11. felszólít az Afrikai Unió fokozott részvételére a kongói alkotmány teljes tiszteletben tartásának biztosításában; felszólít arra, hogy a további destabilizáció megelőzése érdekében biztosítsák az állandó párbeszédet a Nagy-tavak régió országai között; üdvözli e tekintetben a Nagy-tavak régió nemzetközi értekezletét, amelyet 2016 októberében Luandában tartottak abból a célból, hogy értékeljék a KDK-ban kialakult helyzetet;
  12. emlékeztet arra, hogy a béke és a biztonság a sikeres választások és a stabil politikai légkör előfeltételét képezik; üdvözli ezzel összefüggésben a MONUSCO megbízatásának megújítását és hatásköreinek megerősítését a polgári lakosság védelme és az emberi jogok választások során történő tiszteletben tartása érdekében;
  13. ismételten mély aggodalmának ad hangot a KDK-ban kialakult nyugtalanító humanitárius helyzet miatt; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy továbbra is nyújtsanak segítséget a KDK népének a leginkább veszélyeztetett népességcsoportok életkörülményeinek javítása, valamint a kényszerű lakóhelyelhagyás, az élelmiszer-ellátás bizonytalansága és a természeti katasztrófák következményeinek kezelése érdekében;
  14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a KDK kormányának és parlamentjének, az Afrikai Uniónak, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az Egyesült Nemzetek főtitkáranak, valamint az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának.
-

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0480

Hozzáférés az energiához a fejlődő országokban**Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a fejlődő országokban az energiához való hozzáférésről (2016/2885(RSP))**

(2018/C 224/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fenntartható fejlesztési célokra, különösen az energiához való hozzáférésre vonatkozó 7. célra, a fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó 12. célra, valamint az éghajlatváltozásra vonatkozó 13. célra,
- tekintettel az ENSZ által 2011-ben indított, „Fenntartható energiát mindenkinek!” (SE4ALL) című kezdeményezésre,
- tekintettel a Bizottság 2012-ben indított, „Energia a fejlődéshez” című kezdeményezésére, amely azt célozza, hogy 2030-ra további 500 millió embernek biztosítson hozzáférést fenntartható energiához a fejlődő országokban,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikkére, amely rögzíti, hogy a szegénység csökkentése – és hosszú távon felszámolása – az uniós fejlesztési politika elsődleges célja,
- tekintettel az EUMSZ 191. cikkére és az uniós éghajlat-politikára,
- tekintettel a Fejlesztési Együttműködési Eszközt (DCI) létrehozó, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak I. mellékletére, amely a földrajzi programokat illetően tartalmaz a fenntartható energiával kapcsolatos rendelkezéseket, valamint II. mellékletére, amely a DCI „Globális közjavak és kihívások” (GPGC) tematikus programjának fenntartható energiával kapcsolatos komponenséről rendelkezik,
- tekintettel a DCI és az Európai Fejlesztési Alap (EFA) vonatkozó programozási dokumentumaira, ideértve a nemzeti indikatív programokat (NIP), amelyek egyik kiemelt ágazata az energiaágazat, valamint az e programokat végrehajtó éves cselekvési programokat,
- tekintettel a 2014. évi afrikai tisztaenergia-folyosóról szóló kezdeményezésre, amelynek célja a megújuló energia gyorsabb térnyerésének előmozdítása Afrikában, valamint a szén-dioxid-kibocsátás és az importált fosszilis tüzelőanyagoktól való függőség mérséklése;
- tekintettel a DCI és az EFA idevágó programtervezeteire vonatkozó felülvizsgálatára, amelyre azt megelőzően kerül sor, hogy a tervezeteket a DCI-, vagy az EFA-bizottság jóváhagyja,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCC) feleinek 2015. decemberi, párizsi 21. Konferenciájára (COP 21) és a Párizsi Megállapodás elfogadására, amely az első egyetemes, jogilag kötelező erejű, globális klímamegállapodás,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Feleinek 2016. november 7–18-i, marrákési 22. Konferenciájára (COP 22),

---

⁽¹⁾ HL L 77., 2014.3.15., 44. o.

2016. december 1., csütörtök

- tekintettel az Afrikai Unió elnöke, Idriss Déby, a Guineai Köztársaság elnöke, Alpha Condé, az Afrikai Unió Bizottságának elnöke, Nkosazana Dlamini-Zuma, illetve az Afrikai Fejlesztési Bank elnöke, Akinwumi Adesina elnöksége mellett, és a Nemzetközi Együttműködés és a Fejlesztés Főigazgatóságának főigazgatója, Stefano Manservigi, a C6 „Fenntartható energia és éghajlatváltozás osztály” osztályvezető-helyettese, Felice Zaccheo mint az Európai Unió képviselői, valamint Ségolène Royal, környezetvédelemért, fenntartható fejlődésért és energiáért felelős miniszter jelenlétében a megújuló energiákkal kapcsolatos kezdeményezésről és az EU–AU partnerségéről szóló, az ENSZ Közgyűlése kísérő eseményeként New Yorkban tartott, 2016. szeptember 21-i magas szintű értekezletre;
  - tekintettel a Nagy Gátak Világbizottságának „A döntéshozatal új keretei” című, 2000. november 16-i jelentésére,
  - tekintettel a fejlődő országokban található gátrendszerek megerősítésének finanszírozásáról szóló, 2011. szeptember 27-i ⁽¹⁾, az energiához való 2030-ra történő egyetemes hozzáférés célját támogató EU fejlesztési együttműködésről szóló, 2012. február 2-i ⁽²⁾, valamint az „Energiapolitikai együttműködés kezdeményezéséről a határainkon túli partnerekkel: a biztonságos, fenntartható és versenyképes energiaellátás stratégiai megközelítéséről” című, 2012. június 12-i ⁽³⁾ állásfoglalásaira,
  - tekintettel az Európai Számvevőszék 2015. október 6-i, „Az AKCS–EU energiaügyi pénzügyi mechanizmusa által a megújuló energiaforrásokra Kelet-Afrikában nyújtott támogatás” című, 15/2015. sz. különjelentésére,
  - tekintettel a Bizottsághoz intézett, a fejlődő országokban az energiához való hozzáférésről szóló kérdésre (O-000134/2016 – B8-1809/2016),
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a megfizethető, megbízható és biztonságos energiához való fenntartható hozzáférés elengedhetetlen az alapvető emberi szükségletek és jogok – úgymint például a tiszta vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez, a biztonságos környezethez, az egészségügyi ellátáshoz, a fűtéshez és az oktatáshoz való hozzáférés – kielégítéséhez, nélkülözhetetlen lényegében az összes gazdasági tevékenység szempontjából, emellett a fejlődés fő mozgatórugója; mivel az energiához való hozzáférésnek biztonsági és geopolitikai aspektusai is vannak, és mivel az energetikai kérdések konfliktusokat idézhetnek elő;
- B. mivel a világon 1,2 milliárdan nem jutnak elektromos áramhoz, és ennél még többek esetében megbízhatatlan a hozzáférés; mivel a villamos energiához való hozzáféréssel nem rendelkezők fele Afrikában él; mivel ez a szám egyre nő, minthogy ezen a kontinensen a népességnövekedés gyorsabb ütemű az energiához való hozzáférés kiszélesítésének üteménél;
- C. mivel a villamos energiához való hozzáférés szempontjából a Szubszaharai-Afrika helyzete a legrosszabb az egész világon, ám mivel e térség villamosenergia-ágazata fejlődésben van, valószínűsíthető, hogy 2040-re a Szubszaharai-Afrika annyi energiát fogyaszt majd, mint India és Latin-Amerika 2010-ben együttesen;
- D. mivel Afrika teljes energiafogyasztásának több mint 70 %-a megújuló energiaforrásokból származik, ám majdnem teljes mértékben a biomassza hagyományos felhasználásából; mivel továbbra is hatalmas lehetőségek rejlenek más források kiaknázásában, különösen a nap- és a szélenergiában;
- E. mivel Afrika demográfiai alakulása erőteljes hatást gyakorol a növénytermesztéssel összefüggő földhasználati igényekre, továbbá a tűzifa iránti szükségletekre;
- F. mivel a globális erdőirtás felel az összes CO₂-kibocsátás közel 20 %-áért; és mivel a hagyományos biomasszához és a korszerűtlen tüzhelyekhez való erőteljes kötődés kockázatot jelent az erdős és cserjés területeken az afrikai kontinens számos régiójában;

⁽¹⁾ HL C 56. E, 2013.2.26., 67. o.

⁽²⁾ HL C 239. E, 2013.8.20., 83. o.

⁽³⁾ HL C 332. E, 2013.11.15., 28. o.

2016. december 1., csütörtök

- G. mivel 2,3 milliárdan hagyományos biomasszát, például faszenet használnak a főzéshez, és ez gyakran súlyosan károsítja az egészséget és a környezetet; mivel az ezzel kapcsolatos terheket aránytalanul nagy mértékben a nők viselik, például a tűzifagyújtás révén, amely időigényes és kockára teheti biztonságukat; mivel a modernebb tűzhelyek használata csökkentheti az ételek elkészítéséhez szükség időt és erőfeszítést;
- H. mivel az afrikai kontinens rendelkezik a legnagyobb potenciállal a Földön a megújuló energiaforrások tekintetében, ezzel együtt a legnagyobb lemaradással küzd a villamosítás terén;
- I. mivel az energiaszegénység főként vidéki területeken elterjedt, ám az energiához való hozzáférés biztosítása a gyors ütemben növekvő városok terjeszkedési területein is hatalmas kihívást jelent, tekintettel a földrajzi adottságokra, az összeköttetésekre és az infrastruktúra hiányára, és mivel éppen a legszegényebb afrikai országok fizetik a legtöbbet energiafogyasztásukért;
- J. mivel életbevágóan fontos a még mindig fiatal vidéki villamosenergia-piacok fejlődésének folyamatos biztosítása, amíg azok éretté és önfenntartóvá nem válnak, valamint a megújuló, energiahatékony, kis léptékű és decentralizált energetikai megoldásokra összpontosító programok további támogatása;
- K. mivel az energiaszegénységnek nemi dimenziója is van; mivel az energiaszegénység súlyosabb következményeket gyakorol a nőkre;
- L. mivel a megfizethető, megbízható, fenntartható és korszerű energiához való hozzáférés mindenki számára való biztosítása 2030-ig a 7., egyetemes fenntartható fejlesztési cél; mivel az éghajlat-politikai kötelezettségvállalások tiszteletben tartása az energetikai területen is erőteljes és megfontolt erőfeszítéseket tesz szükségessé, és mivel Afrika ezért kétélű kihívás előtt áll, minthogy drasztikusan növelnie kell a polgárai alapvető energiaszolgáltatásokhoz való hozzáférését, ám ezzel egyidejűleg teljesítenie kell az éghajlat-változási megállapodás szerinti kötelezettségvállalásait is;
- M. mivel az Egyesült Nemzetek Szervezete Környezetvédelmi Programjának „Globális tendenciák a megújuló energiaforrásokra irányuló beruházásokban, 2016” című jelentése rámutat arra, hogy a megújuló energiaforrások új kapacitásaiba való éves világszintű beruházás több mint kétszerese volt a szén- és gázerőművekbe való beruházásnak 2015-ben; mivel 2015-ben a megújuló energia piacát a fotovoltaikus napenergia és a szélenergia uralta; és mivel 2015-ben fordult elő először, hogy a megújuló energiaforrásokra irányuló beruházások a fejlődő országokban meghaladták a fejlett országok ilyen beruházásait;
- N. mivel a Nagy Gátak Világbizottságának 2000. november 16-i jelentése azt a következtetést vonja le, hogy miközben a nagyméretű gátak nem termelnek annyi villamos energiát, nem szolgáltatnak annyi vizet és nem korlátozzák olyan mértékben az áradások okozta károkat, mint azt várták, komoly társadalmi és környezeti hatással járnak, és az említett hatások enyhítésére irányuló erőfeszítések nagyrészt eredménytelennek bizonyulnak,
- O. mivel az energiához való egyetemes hozzáférés elérésének célkitűzése szorosan összefügg az éghajlati igazságosság megvalósításának célkitűzésével;
- P. mivel az éghajlati igazságosság összekapcsolja az emberi jogokat és a fejlődést egy olyan, emberközpontú megközelítés kialakítása érdekében, amely a leginkább kiszolgáltatottak jogait védelmezi, továbbá méltányosan és tisztességesen osztja meg az éghajlatváltozásból és annak hatásaiból eredő terheket és hasznokat;
- Q. mivel az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásának és az éghajlatváltozással összefüggő technológiaátadásnak a következetlensége azzal a veszéllyel jár, hogy az afrikai vezetők nem hajlanak majd a megújuló energia fejlesztésére, hogy megvalósítsák a kontinens iparosítási menetrendjét;
- R. mivel a Párizsi Megállapodás hangsúlyozza annak szükségességét, hogy egyetemes hozzáférést kell biztosítani a megújuló energiához a fejlődő országokban – különösen Afrikában – a megújuló energiaforrások fejlesztése által;

2016. december 1., csütörtök

- S. mivel elegendő bizonyíték áll rendelkezésre és széles körű egyetértés alakult ki azt illetően, hogy gyakran a leghatékonyabb megoldás a megújuló energia kis léptékű, decentralizált termelése, valamint helyi hálózatok és hálózattól független megoldások alkalmazása, és hogy ezek járulnak hozzá a legnagyobb mértékben a fejlesztés általános előrehaladásához, és minimalizálják vagy kerülik el leginkább a környezetkárosítást;
- T. mivel a DCI-ről szóló rendelet kiemeli a megújuló energia helyi termelését, és az energiával kapcsolatos DCI- és EFA-programokat és projekteket úgy kell kialakítani, hogy tükrözzék a megújuló energia decentralizált termelésének előnyeivel kapcsolatos megfontolást;
- U. mivel az energia területén nyújtott uniós fejlesztési támogatás jelentős mértékben megugrott, és a 2014–2020 közötti időszakban e célra fordított kiadások várhatóan elérik a 3,5 milliárd eurót; mivel a nemzeti indikatív programok közül harmincnek – ebből 15 afrikai – egyik kiemelt ágazata az energiaágazat;
- V. mivel a 2005 júniusában létrehozott AKCS–EU energiaügyi pénzügyi mechanizmus célja a korszerű energetikai szolgáltatásokhoz való hozzáférés előmozdítása a szegények számára a vidéki és a városkörnyéki térségekben, különösen összpontosítva a Szubszaharai-Afrikára és a megújuló energiára; mivel az Európai Számvevőszék kapcsolódó 15/2015. sz. különjelentése számos ajánlást fogalmazott meg a Bizottság számára azt illetően, hogy szigorúbb szempontok szerint válassza ki a projekteket, erősítse azok nyomon követését és fokozza azok fenntarthatósági kilátásait;
- W. mivel nemrégiben elindult az uniós villamosításfinanszírozási kezdeményezés (ElectriFI), és mivel az egyéb finanszírozási megoldások magukban foglalják az uniós támogatások köz- és magánfinanszírozók által nyújtott hitelekkel vagy tőkével való ötvözését (támogatásötvözés) a világ különböző részein, az Európai Beruházási Bank által az energia területén a külső megbízatása keretében végzett tevékenységeket, valamint az EU–Afrika Infrastruktúraalap energiaágazatot érintő fellépéseit;
- X. mivel a 7. fenntartható fejlesztési cél eléréséhez egyre inkább szükség van magánberuházásra; mivel a köz- és magánszféra közötti partnerségek fejlődő országokban való alkalmazásának támogatásötvözés révén történő előmozdítására vonatkozó bármely döntésnek e mechanizmusok alapos értékelésén és a múltbeli tapasztalatokból levont tanulságokon kell alapulnia; mivel mindenképpen el kell kerülni a kereskedelmileg már életképes projektek támogatását;
- Y. mivel a szakképzett és magasan képzett helyi személyzet képzését prioritásként kell kezelni a fejlődő országok energiához való hozzáféréseinek biztosítása érdekében, és mivel erre a célra kell fordítani a finanszírozási források jelentős részét;
- Z. mivel a fosszilis tüzelőanyagokra nyújtott támogatások világszinten évente mintegy 500 milliárd dollárt tesznek ki, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás fokozódásához vezetnek, ahelyett, hogy csökkentenék azt, és leginkább a viszonylag jó anyagi körülményekkel rendelkezőknek kedveznek, nem pedig a szegényeknek; mivel e támogatásokat fokozatosan meg kell szüntetni, hogy így a kormányok lényeges pénzeszközöket tudjanak felszabadítani sokkal hatékonyabb szociális politikákra és a megfizethető, megbízható, fenntartható és korszerű energiához való hozzáférés kiterjesztésére, csökkentve ezáltal az egyenlőtlenségeket és javítva az életminőséget;
1. emlékeztet rá, hogy az energiához való hozzáférés gyorsítja a fejlődést; felhívja a figyelmet az energiaszegénység fejlődő országokban tapasztalt mértékére és következményeire, valamint az EU efféle szegénység csökkentésére irányuló erőteljes szerepvállalására; hangsúlyozza, hogy az érintett országokbeli kormányok, civil társadalom és szereplők, valamint a nemzetközi partnerek erőteljes és célzott erőfeszítésére van szükség az energiaszegénység csökkentéséhez és a 7. fenntartható fejlesztési cél megvalósításához, ami különleges erőfeszítéseket igényel a távoli területeken, különös tekintettel a hálózaton kívüli energetikai régiókra; emlékeztet arra, hogy az éghajlat-változási és kereskedelempolitikáknak kölcsönösen támogatniuk kell egymást a fenntartható fejlődés és a szegénység felszámolása 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend és Párizsi Megállapodás szerinti megvalósítása érdekében;
  2. hangsúlyozza az energia és a lehetséges biztonsági kérdések közötti erőteljes kapcsolatot, és úgy véli, hogy jóllehet az energiaügyi irányítást nehéz megvalósítani, az lényeges a fejlődő országokban a gazdasági és humán fejlődés szempontjából;
  3. emlékeztet arra, hogy a villamosításra a hatóságok támogatásának köszönhetően kerül sor, amihez a villamosenergia-elosztó szolgáltatások felelősségteljes irányítására, valamint az államok azon képességére van szükség, hogy kincstári feladataikat gyakorolják;

2016. december 1., csütörtök

4. felhívja az EU-t, hogy a nemi dimenziót jelenítse meg valamennyi energiapolitikájában, kiemelt figyelmet fordítva a sajátos igényekkel rendelkező nőkre;
5. támogatja a Bizottság „Energia a fejlődéshez” című kezdeményezését, amely azt célozza, hogy 2030-ra további 500 millió embernek biztosítson hozzáférést fenntartható energiaforrásokhoz a fejlődő országokban olyan programelemek segítségével, mint a műszaki segítségnyújtási eszköz, az uniós szakértők tapasztalatának hasznosítása a műszaki szakértelem kidolgozásában a fejlődő országokban, a kapacitásépítés és a technológiaátadás előmozdítása; hangsúlyozza az energia szerepét számos más terület – úgymint egészségügy, oktatás, tiszta víz, mezőgazdaság, valamint távközlés és internetkapcsolat – előmozdításában; hangsúlyozza, hogy az „Energia a fejlődéshez” kezdeményezésnek teljes mértékben igazodnia kell a Lisszaboni Szerződésben rögzített uniós fejlesztéspolitikai célokhoz;
6. úgy véli, hogy jóllehet a DCI-ről szóló rendelet Parlament és a Tanács által közösen meghatározott vonatkozó rendelkezései rövidiek, ennek ellenére stabil alapot szolgáltatnak az energia területén nyújtott uniós fejlesztési támogatáshoz; emlékeztet rá, hogy e rendelkezések az energiához való hozzáférésre összpontosítanak, és hangsúlyt fektetnek a helyi és regionális megújuló energiaforrásokra, valamint a szegények hozzáféréseinek biztosítására a távoli területeken;
7. üdvözli az ElectriFI kezdeményezést, amely olyan rugalmas és inkluzív struktúrát biztosít, amely lehetővé teszi különböző partnerek, például a magánszektor, a közintézmények és a helyi hatóságok részvételét, amely szereplők mindegyike egyenlő mértékben részesülhet ugyanazon piaci alapú feltételek előnyeiből, megfelelően figyelembe véve az egyes célországok/-régiók igényeit és lehetőségeit; emlékeztet rá, hogy a helyi magánszektorbeli és civil társadalmi partnerek bevonása lényeges szerepet fog betölteni a megvalósított fellépések hatékonyságának és az azokkal kapcsolatos felelősségvállalásnak az erősítése tekintetében;
8. felhívja a Bizottságot, hogy weboldalán rendszeresen számoljon be az „Energia a fejlődéshez” kezdeményezés előrehaladásáról, pontosítva, hogy a fejlődő országokban biztosított energetikai támogatás hány százalékát nyújtották megújuló energiára, a távoli régiókra, a személyzet képzésére, helyi know-how és kompetenciák kialakítására, helyi és hálózaton kívüli megoldásokra, és röviden – ám a lehető legpontosabban – ismertetve a különböző szereplők részvételét a lezárt és folyamatban lévő fellépésekben;
9. kiemeli, hogy Afrikában a megújuló energiaforrásokban hatalmas potenciál rejlik a nap- és szélenergia-termelést illetően abból a szempontból, hogy mindenki számára garantálják az energiához való hozzáférést, különösen a vidéki térségekben; rámutat arra, hogy a napelemes berendezések ára alapvetően befolyásolja a napenergia potenciáljának tényleges kiaknázását Afrikában; sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy könnyítsék meg a technológiaátadást, hogy a technológiákat telepíteni lehessen a fejlődő országokban;
10. megjegyzi, hogy Afrika rendelkezik a vízenergia globális elméleti potenciáljának 10 %-ával; emlékeztet arra, hogy a globális felmelegedés befolyásolja a csapadék eloszlását, ezért növekvő kihívást jelent a vízhez való hozzáférés és az élelmezésbiztonság szempontjából; emlékeztet továbbá arra, hogy a Nagy Gátak Világbizottsága szerint a szegények, más kiszolgáltatott csoportok és a jövő nemzedékei valószínűleg aránytalanul nagy részt vállalnak majd a nagy gátépítési projektek társadalmi és környezeti költségeiből, anélkül, hogy ennek megfelelő arányban részesüljenek a gazdasági előnyökből; megismétli, hogy a kisebb duzzasztóművek fenntarthatóbbak és gazdaságilag életképesebbek, mint a nagy vízerőművek;
11. ajánlja, hogy a finanszírozó ügynökségek (kétoldalú segélyezési ügynökségek, multilaterális fejlesztési bankok, exporthitelezési ügynökségek és az EBB) biztosítsák, hogy bármilyen, jóváhagyott finanszírozású gátépítési projekt esetében tartásuk be a Nagy Gátak Világbizottságának iránymutatásait; különösen hangsúlyozza, hogy a gátakra vonatkozó terveket öt szempont alapján kell értékelni: méltányosság, hatékonyság, részvételen alapuló döntéshozatal, fenntarthatóság és elszámoltathatóság; emlékeztet arra, hogy ahol a projektek őslakos vagy törzsi népeket érintenek, az ilyen folyamatokat az említett népek szabadon meghozott, előzetes és tájékoztatáson alapuló jóváhagyásának kell vezérelnie;
12. emlékeztet arra, hogy a bioenergia összetett energiaforrás, amely összefügg a mezőgazdasággal, az erdőszettel, az iparral, és amely hatással van az ökoszisztémákra és a biológiai sokféleségre; különösen megjegyzi, hogy a biomassza energiává alakítása új veszélyekkel fenyeget például az élelmezésbiztonság, a megbízható földbirtoklási rendszerek, az erdőirtás és a föld minőségének romlása vonatkozásában; emlékeztet arra, hogy a bioenergia vízlábnyomát szintén figyelembe kell venni, mivel Afrika számos részén tapasztalható máris vízhiány, és Afrika termőterületének egyharmadát már száraz területnek minősítették; hangsúlyozza ezért annak szükségességét, hogy mind az EU-ban, mind a fejlődő országokban szigorú és kötelező erejű környezeti és társadalmi fenntarthatósági kritériumokat kell kialakítani a biomassza-termelés tekintetében, hogy az energia vonatkozásában teljesüljön a 7. fenntartható fejlődési cél;

2016. december 1., csütörtök

13. kiemeli, hogy támogatni kell a nagymértékben hatékony tűzhelyeket és a főzéshez használt korszerű tüzelőanyagokra való átállást a faforrások gyors kimerítésének ellentételezése érdekében;
14. biztatónak tartja a fejlődő országokban – és különösen Afrikában – az energiához való hozzáférés elősegítését célzó különféle nemzetközi kezdeményezéseket, ám ragaszkodik koordinációjuk javításához a hatékonyság növelése érdekében; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy nyújtsanak támogatást és technikai segítséget az afrikai tisztaenergia-folyosóról szóló kezdeményezéssel kapcsolatos cselekvési terv végrehajtásához, amely kezdeményezés célja, hogy a teljes villamosenergia-igény felét tiszta, hazai és költséghatékony megújuló energiaforrásokból fedezzék 2030-ra és ezáltal csökkentsék a szén-dioxid-kibocsátást; szorosabb együttműködésre hív fel a támogatók, a magánszektor és a fejlődő országok kormányai között a célkitűzések megvalósításának felgyorsítása érdekében; hangsúlyozza a karbantartás támogatásának szükségességét, kellő hozzáférést biztosítva pótalkatrész-ellátáshoz és helyben képzett műszaki szakértőkhöz;
15. támogatja a támogatásötvözést, amennyiben az a 7. fenntartható fejlesztési cél elérésére irányuló, fejlesztési támogatásokra szolgáló pénzeszközök leghatékonyabb felhasználását jelenti, kis projektekre összpontosít, és amennyiben a részt vevő vállalkozásoknak vállalati társadalmi felelősségvállalást kell gyakorolniuk; felhívja a Bizottságot, hogy gondosan kerülje el az olyan projektek támogatását, melyek – bár egy magánberuházó kérelmezte a finanszírozást – a támogatás nélkül is életképesek; úgy véli, hogy a támogatásötvözés során is követni kell a fejlesztéshatékonysági alapelveket, és megjegyzi, hogy fontos a kedvezményezett ország fejlesztési tervéhez való igazodás, a széles körű részvétel, az átláthatóság és az számonkérhetőség, a koordináció és a hatékonyság, valamint a mérhető és kézzelfogható eredmények;
16. felhív a fosszilis tüzelőanyagokra nyújtott támogatások fokozatos megszüntetésére, és ösztönzi az így felszabadult pénzeszközök hatékony szociális politikákra és a fejlődő országokban az energiaszegénység megszüntetését célzó fellépésekre fordítását;
17. hangsúlyozza, hogy az uniós fellépések eredményességének egyetlen végleges mércéje az, hogy mekkora mértékben járultak hozzá az energiához való egyetemes hozzáférés megvalósításához, minimális ÜHG-kibocsátás mellett, figyelembe véve a közös, de megkülönböztetett felelősség elvét;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtítkárnak, valamint az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja főtítkárnak.
-

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0481

Az európai fizetési meghagyásos eljárás alkalmazása**Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az európai fizetési meghagyásos eljárás alkalmazásáról (2016/2011(INI))**

(2018/C 224/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai fizetési meghagyásos eljárásról, valamint a kis értékű követelések elbírálásának egyszerűsítését és gyorsítását célzó intézkedésekről szóló bizottsági zöld könyvre (COM(2002)0746),
  - tekintettel az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾;
  - tekintettel az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet mellékleteinek módosításáról szóló, 2012. október 4-i 936/2012/EU bizottsági rendeletre ⁽²⁾,
  - tekintettel az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2015)0495),
  - tekintettel a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások Főigazgatósága által készített, az európai fizetési meghagyásos eljárásról szóló európai végrehajtási értékelésre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0299/2016),
- A. mivel a Bizottság az 1896/2006/EK rendelet 32. cikkével összhangban benyújtotta az európai fizetési meghagyásos eljárás működésének felülvizsgálatáról szóló jelentését;
- B. mivel a jelentés közel két évet késett és nem tartalmazza az előírt, az egyes tagállamokra vonatkozó kibővített és naprakész hatásvizsgálatot, amely kitér minden tagállam különböző jogi rendelkezéseire és azok interoperabilitására, csupán egy hiányos, túlnyomórészt 2012-ből származó információkat tartalmazó statisztikai táblázatot; mivel az európai fizetési meghagyás egy választható eljárás, amely a határokon átnyúló ügyekben a nemzeti fizetési meghagyások alternatívájaként alkalmazható;
- C. mivel az eljárást az olyan adósságokból fakadó összegek gyors, könnyített és olcsó behajtásának lehetővé tétele érdekében hozták létre, amelyek biztosak, meghatározott összegűek és a kötelezett nem vitatja őket; és mivel az eljárás működése nagyjából kielégítőnek tűnik a statisztikák szerint, de alkalmazási szintje mélyen alulmarad a lehetőségek teljes kihasználásához képest, mivel főleg olyan tagállamokban alkalmazzák, amelyek joga hasonló nemzeti eljárást tartalmaz;
- D. mivel az európai fizetési meghagyás a határokon átnyúló polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén hozott, és a belső piac megfelelő működéséhez szükséges intézkedések kategóriájába esik;
- E. mivel a késedelmes fizetések alapvető okai a fizetésképtelenségnek, amely a vállalkozások túlélését veszélyezteti, különösen kis- és középvállalkozások esetében, és számos elveszített munkahelyet eredményez;

⁽¹⁾ HL L 399., 2006.12.30., 1. o.⁽²⁾ HL L 283., 2012.10.16., 1. o.

2016. december 1., csütörtök

- F. mivel konkrét intézkedéseket, többek között célzott figyelemfelkeltő kampányokat kell megvalósítani az uniós polgároknak, a vállalkozásoknak, a jogi szakembereknek és más releváns feleknek az eljárás rendelkezésre állásáról, működéséről, alkalmazásáról és előnyeiről való tájékoztatása érdekében;
- G. mivel bizonyos tagállamokban, ahol az európai fizetési meghagyásos eljárást nem alkalmazzák a jelen rendeletnek megfelelően, ott gyorsabban, és minden esetben a rendeletben meghatározott 30 napos határidővel összhangban kell a fizetési meghagyásokat kiadni, szem előtt tartva, hogy a meghagyások csak a nem vitatott követelésekre érvényesíthetők;
- H. mivel az e-Codex rendszernek a kérelmek online benyújtását lehetővé tevő fejlesztését további, az eljárást hatékonyabbá tévő rendelkezések révén kell ösztönözni;
- I. mivel több tagállamnak kellene Franciaország, Csehország, Észtország, Ciprus és Svédország példáját követnie és lehetővé tennie a felperesek számára, hogy további nyelveken is benyújthassák kérelmeiket, és általánosságban támogatási intézkedéseket kellene ösztönözni, az idegen nyelv alkalmazásából fakadó hibaarány minimalizálása érdekében;
- J. mivel az eljárás egyszerűsített jellege nem jelenti azt, hogy helytelenül, tisztességtelen szerződési feltételek kikényszerítésére használhatják, mivel az 1896/2006/EK rendelet 8. cikke felhívja a Bíróságot a rendelkezésre álló információk alapján annak vizsgálatára, hogy a követelés megalapozott-e, ezzel biztosítva a Bíróság vonatkozó ítélezési gyakorlatával való összeegyeztethetőséget; mivel továbbá minden érintett felet tájékoztatni kell a jogokról és az eljárásokról;
- K. mivel a formanyomtatványok jelenlegi és jövőbeni rendszeres felülvizsgálatára van szükség az uniós tagállamok listájának és pénznemeinek frissítése, valamint a követelésekre fizetendő kamatokra vonatkozó rendelkezések jobb megfogalmazása érdekében, beleértve a behajtandó kamat megfelelő leírását is;
- L. mivel a Bizottság fontolóra vehetné, hogy javasolja az eljárás hatályára és a fizetési meghagyások rendkívüli felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezések felülvizsgálatát;
1. üdvözli az európai fizetési meghagyásos eljárás sikeres működését az összes tagállamban, amely polgári és kereskedelmi ügyekben, nem vitatott követelésekre alkalmazandó olyan eljárás, amelynek célja a hitelezők jogainak határokon átnyúló elismerésére és érvényesítésére szolgáló eljárás egyszerűsítése és felgyorsítása az Unióban;
  2. helyteleníti, hogy az 1896/2006/EK rendelet végrehajtásáról szóló bizottsági jelentés benyújtására jelentős, majdnem kétéves késéssel került sor;
  3. sajnálja az egyes tagállamokra vonatkozó – az 1896/2006/EK rendelet 32. cikkében előírt – kibővített hatásvizsgálat hiányát a bizottsági jelentésben; sajnálja, hogy a jelentés nem tartalmaz aktualizált adatokat az európai fizetési meghagyásos eljárás működésének és végrehajtásának helyzetéről a tagállamokban; ezért felhívja a Bizottságot, hogy készítse kibővített, naprakész és részletes hatásvizsgálatot;
  4. hasonlóképpen sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárás használata jelentősen eltér az egyes tagállamokban; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az uniós jogszabályok által kínált egyszerűsített korszerű eljárás ellenére a tagállami szinten történő végrehajtásban mutatkozó eltérések, valamint amiatt, hogy az európai fizetési meghagyásos eljárás helyett sokan a nemzeti jogszabályokat részesítik előnyben, az 1896/2006/EK rendelet végrehajtásának eredményeit nem sikerült maximalizálni, ezért az európai polgárok nem gyakorolhatják jogaikat határokon átnyúló szinten, ami az uniós jogszabályokba vetett bizalom csökkenésének kockázatát eredményezheti;
  5. rámutat, hogy a polgárok azokban a tagállamokban használják a leggyakrabban az eljárást, és ott rendelkeznek a legtöbb információval róla, ahol hasonló eszközök állnak rendelkezésre nemzeti szinten;

2016. december 1., csütörtök

6. úgy véli, hogy gyakorlati lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy jobban tájékoztassuk az uniós polgárokat, a vállalkozásokat, a jogi szakembereket és minden más érdekelt felet az európai fizetési meghagyásos eljárás rendelkezésre állásáról, működéséről, alkalmazásáról és előnyeiről a határokon átnyúló esetekben; hangsúlyozza továbbá, hogy támogatni kell a polgárokat és különösen a kkv-kat annak érdekében, hogy jobban igénybe vegyék és megértsék a hatályos jogi eszközöket, és hogy javuljanak az ezekre vonatkozó ismereteik, hogy ezáltal érvényre juttathassák a határokon átnyúló követeléseket a vonatkozó uniós jogszabályok értelmében;
  7. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a hatékony nyomon követés és értékelés céljából a tagállamok pontos, átfogó és naprakész adatokat nyújtsanak be a Bizottság számára;
  8. ösztönzi a tagállamokat, hogy törekedjenek a fizetési meghagyások 30 napon belüli kiadására, és a kérelmek – lehetőség szerint – idegen nyelveken történő elfogadására, figyelembe véve, hogy a fordítási követelmények negatív költségvonzattal járnak és növelik a feldolgozási időt;
  9. teljes mértékben támogatja az európai fizetési meghagyásra irányuló kérelmek – jövőbeni – elektronikus benyújtásának lehetővé tétele érdekében zajló munkát; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az e-Codex kísérleti projekt alkalmazását, és terjessze ki azt minden tagállamra az európai fizetési meghagyási kérelmek elektronikus benyújtásának kivitelezhetőségéről szóló bizottsági tanulmányt követően;
  10. felhívja a Bizottságot, hogy az előírtaknak megfelelően fogadjon el frissített formanyomtatványokat, többek között a követelésekre fizetendő kamat megfelelő leírására vonatkozó jobb rendelkezés érdekében;
  11. úgy véli, hogy a rendelet jövőbeni felülvizsgálata során meg kell fontolni az eljárás hatályára vonatkozó bizonyos kivételek eltörlését, és át kell dolgozni az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatáról szóló rendelkezéseket;
  12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2016. november 22., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0429

Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2016. november 22-i határozata a Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2016/2115(IMM))

(2018/C 224/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a francia igazságügyi miniszter által 2016. április 14-én a nanterre-i regionális bíróság előtt Jean-François Jalkh-kal szemben a „Maison des potes – Maison de l'égalité” egyesület kérelmére faji vagy vallási megkülönböztetésre való nyilvános uszítás miatt indult vizsgálattal (ügyszám: 14142000183) összefüggésben eljuttatott és 2016. június 8-án a plenáris ülésen bejelentett, a Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
- miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Jean-François Jalkh-ot,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Francia Köztársaság Alkotmányának 26. cikkére, annak az 1995. augusztus 4-i 95-880. sz. alkotmányerejű törvénnyel módosított formájában,
- tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0318/2016),

A. mivel a versailles-i fellebbviteli bíróság melletti ügyész egy feltételezett bűncselekménnyel kapcsolatos bírósági eljárással összefüggésben Jean-François Jalkh európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését kérte;

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016. november 22., kedd

- B. mivel a Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem ismeretlen személy vagy személyek általi szóbeli, írásbeli, képi vagy a nyilvánosságna szánt elektronikus közlés révén elkövetett, nemzeti, faji vagy vallási megkülönböztetésre való nyilvános uszítás bűncselekményének feltételezett elkövetésével függ össze, amely a francia jog szerinti bűncselekmény, amelyet az 1881. július 29-i törvény 24. cikkének (8) bekezdése, 23. cikkének (1) bekezdése és 42. cikke, valamint az 1982. július 29-i 82-652. sz. törvény 93. cikkének (3) bekezdése határoz meg, és amelyre vonatkozóan a kiszabható szankciókat az 1881. július 29-i törvény 24. cikkének (8), (10), (11) és (12) bekezdése, valamint a Büntető Törvénykönyv 131-26. cikkének (2) és (3) bekezdése tartalmazza;
- C. mivel Jean-François Jalkh-ot a „Maison des potes – Maison de l'égalité” egyesület a nanterre-i regionális bírósághoz 2014. május 22-én benyújtott kérelemben megvádolta;
- D. mivel a panasz tárgyát „A Front National helyi önkormányzati képviselőinek kézikönyve” című, 2013. szeptember 19-én kiadott és a Front National szövetség honlapján 2013. november 30-án közzétett brosúrában szereplő kijelentések képezik, amely kijelentések a Front National 2014. március 23-i és 30-i választásokon megválasztandó önkormányzati képviselőinek arra való ösztönzésére vonatkoznak, hogy az új önkormányzati képviselőtestületek első ülésén a szociális lakások kiosztása során javasolják, hogy a francia emberek számára biztosítsanak elsőbbséget („nemzeti elsőbbség”); mivel Jean-François Jalkh volt a Front National kiadványaiért felelős igazgató, és szerkesztői ellenőrzést gyakorolt a szövetség valamennyi honlapja tekintetében;
- E. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- F. mivel a francia alkotmány 26. cikke kimondja, hogy feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt a francia parlament egyetlen tagja sem vonható büntetőeljárás alá, ellene nem folytatható vizsgálat, nem tartóztatható le, nem vehető őrizetbe és nem indítható vele szemben bírósági eljárás;
- G. mivel a francia parlament képviselői számára biztosított mentelmi jog terjedelme ténylegesen megfelel az európai parlamenti képviselők számára az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikkében biztosított mentelmi jog terjedelmének; mivel a Bíróság megállapította, hogy ahhoz, hogy az európai parlamenti képviselő valamely véleményére vonatkozzék a mentelmi jog, a képviselőnek a feladata ellátása során kell azt kifejtenie, ez pedig magában foglalja azt a követelményt, hogy kapcsolatnak kell fennállnia a kifejtett vélemény és a parlamenti feladatok között; mivel ennek a kapcsolatnak közvetlennek és nyilvánvalónak kell lennie;
- H. mivel Jean-François Jalkh a bűncselekmény feltételezett elkövetésének időpontjában, azaz 2013. szeptember 19-én és november 30-án nem volt európai parlamenti képviselő, azonban az állítólagosan jogsértő anyagok 2014. június 23-án és október 2-án még mindig megtekinthetők voltak bárki számára, aki hozzájuk kívánt férni;
- I. mivel a vádak nyilvánvalóan nem függenek össze Jean-François Jalkh európai parlamenti képviselői tisztségével, hanem kizárólag nemzeti, illetve regionális jellegű tevékenységet érintenek, tekintettel arra, hogy a kijelentéseket a 2014. március 23-án és 30-án esetlegesen megválasztásra kerülő helyi önkormányzati képviselőknek szánták, és azok Jean-François Jalkh-nak a Front National kiadványaiért felelős és a szövetség honlapjai felett szerkesztői ellenőrzéssel rendelkező igazgatói tisztségével kapcsolatosak;
- J. mivel az állítólagos cselekmények nem függenek össze az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikke értelmében vett európai parlamenti képviselői feladat ellátása során kinyilvánított véleménnyel vagy leadott szavazattal;
- K. mivel nem áll fenn annak gyanúja, hogy Jean-François Jalkh parlamenti munkája akadályozásának szándéka állna a vizsgálat mögött (*fumus persecutionis*), amely a „Maison des potes – Maison de l'égalité” egyesület még azelőtt benyújtott kérelmére indult, hogy Jean-François Jalkh európai parlamenti képviselői helyét elfoglalta volna;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Jean-François Jalkh mentelmi jogát;
  2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését a Francia Köztársaság Igazságügyi Miniszterének és Jean-François Jalkh-nak.

2016. november 22., kedd

P8_TA(2016)0430

Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

Az Európai Parlament 2016. november 22-i határozata a Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2016/2107(IMM))

(2018/C 224/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a francia igazságügyi miniszter által 2016. április 14-én a párizsi kerületi bíróság előtt Jean-François Jalkh-kal szemben az „Antiszemitizmust Figyelő Nemzeti Iroda Egyesület (BNVCA)” szervezet kérelmére megkülönböztetésre, gyűlöletre vagy erőszakra való nyilvános uszítás miatt indult vizsgálattal (ügyszám: 1422400530) összefüggésben eljuttatott és 2016. június 8-án a plenáris ülésen bejelentett, a Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
  - miután eljárási szabályzata 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően meghallgatta Jean-François Jalkh-ot,
  - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Unió Bírósága által 1964. május 12-én, 1986. július 10-én, 2008. október 15-én és 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án és 2013. január 17-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Francia Köztársaság Alkotmányának 26. cikkére, annak az 1995. augusztus 4-i 95-880. sz. alkotmányerejű törvénnyel módosított formájában,
  - tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
  - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A8-0319/2016),
- A. mivel a párizsi fellebbviteli bíróság melletti ügyész egy feltételezett bűncselekménnyel kapcsolatos bírósági eljárással összefüggésben Jean-François Jalkh európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését kérte;
- B. mivel a Jean-François Jalkh mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem valamely személlyel vagy személyek csoportjával szemben származás vagy valamely adott etnikai csoporthoz, nemzethez, fajhoz vagy valláshoz tartozás vagy nem tartozás miatti megkülönböztetésre, gyűlöletre vagy erőszakra való nyilvános uszítás bűncselekményének feltételezett elkövetésével kapcsolatos, amely bűncselekményt a francia jogban az 1881. július 29-i törvény 24. cikkének (8) bekezdése és 23. cikkének (1) bekezdése határozza meg;
- C. mivel Jean-François Jalkh-ot az „Antiszemitizmust Figyelő Nemzeti Iroda Egyesület (BNVCA)” a párizsi vezető vizsgálóbíróhoz 2014. augusztus 12-én benyújtott kérelemben megvádolta;
- D. mivel a panasz Jean-Marie Le Pennek a www.frontnational.com honlapján, majd a www.jeanmarielepen.com blogon 2014. június 6-án közzétett interjújában foglalt azon kijelentéseivel kapcsolatos, hogy amikor a kérdező szóba hozta Patrick Bruel énekes nevét – aki kijelentette, hogy nem fog fellépni olyan városokban, ahol a Front Nationalhoz tartozó polgármestert választottak –, a következőket mondta: „Ez nem lep meg. Figyeljen, legközelebb majd begyűjtjük őket”; mivel Jean-François Jalkh volt a Front National hivatalos honlapjának a kiadásért felelős igazgatója;

⁽¹⁾ A Bíróság 1964. május 12-i ítélete, Wagner kontra Fohrmann és Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; a Bíróság 1986. július 10-i ítélete, Wybot kontra Faure és társai, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; a Törvényszék 2008. október 15-i ítélete, Mote kontra Európai Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; a Bíróság 2008. október 21-i ítélete, Marra kontra De Gregorio és Clemente, C-200/07. és C-201/07., ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, *Patriciello-ügy*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016. november 22., kedd

- E. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament képviselői saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- F. mivel a francia alkotmány 26. cikke kimondja, hogy feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt a parlament egyetlen tagja sem vonható büntetőeljárás alá, ellene nem folytatható vizsgálat, nem tartóztatható le, nem vehető őrizetbe és nem indítható vele szemben bírósági eljárás;
- G. mivel a francia parlament képviselői számára biztosított mentelmi jog terjedelme ténylegesen megfelel az európai parlamenti képviselők számára az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikkében biztosított mentelmi jog terjedelmének; mivel a Bíróság megállapította, hogy ahhoz, hogy az európai parlamenti képviselő valamely véleményére vonatkozzék a mentelmi jog, a képviselőnek a feladata ellátása során kell azt kifejtenie, ez pedig magában foglalja azt a követelményt, hogy kapcsolatnak kell fennállnia a kifejtett vélemény és a parlamenti feladatok között; mivel ennek a kapcsolatnak közvetlennek és nyilvánvalónak kell lennie;
- H. mivel Jean-François Jalkh a bűncselekmény feltételezett elkövetésének idején, azaz 2014. június 6-án még nem, hanem csak 2014. július 1-jén lépett európai parlamenti képviselőként hivatalba;
- I. mivel a vádak nyilvánvalóan nem függenek össze Jean-François Jalkh európai parlamenti képviselői tisztségével, hanem kizárólag nemzeti, illetve regionális jellegű tevékenységet érintenek, tekintettel arra, hogy a kijelentések a 2014. március 23-án és 30-án tartandó franciaországi önkormányzati választásokkal voltak kapcsolatosak, és azok Jean-François Jalkh-nak a Front National kiadványaiért felelős és a szövetség honlapjai felett szerkesztői ellenőrzéssel rendelkező igazgatói tisztségével függenek össze;
- J. mivel az állítólagos cselekmények nem függenek össze az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. cikke értelmében vett európai parlamenti képviselői feladat ellátása során kinyilvánított véleménnyel vagy leadott szavazattal;
- K. mivel nem áll fenn annak gyanúja, hogy Jean-François Jalkh parlamenti munkája akadályozásának szándéka állna a vizsgálat mögött (*fumus persecutionis*), amely az „Antiszemitizmust Figyelő Nemzeti Iroda Egyesület (BNVCA)” kérelme nyomán indult;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Jean-François Jalkh mentelmi jogát;
  2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését a Francia Köztársaság Igazságügyi Miniszterének és Jean-François Jalkh-nak.
-

2016. november 22., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2016)0428

Az Ukrajna és az Europol közötti operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás *

Az Európai Parlament 2016. november 22-i jogalkotási állásfoglalása az Ukrajna és az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) közötti operatív és stratégiai együttműködésről szóló megállapodás Europol általi megkötésének jóváhagyásáról szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló tervezetről (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))

(Konzultáció)

(2018/C 224/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (10345/2016),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0267/2016),
- tekintettel az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) létrehozásáról szóló, 2009. április 6-i 2009/371/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁾, és különösen annak 23. cikke (2) bekezdésére,
- tekintettel az Europolnak a partnerekkel fennálló kapcsolataira, többek közt a személyes adatok és minősített adatok cseréjére vonatkozó végrehajtási szabályok elfogadásáról szóló, 2009. november 30-i 2009/934/IB tanácsi határozatra ⁽²⁾, és különösen annak 5. és 6. cikkére,
- tekintettel az Europol részéről megkötendő megállapodások által érintett harmadik államok és szervezetek jegyzékének megállapításáról szóló, 2009. november 30-i 2009/935/IB tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0342/2016),

1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;

⁽¹⁾ HL L 121., 2009.5.15., 37. o.

⁽²⁾ HL L 325., 2009.12.11., 6. o.

⁽³⁾ HL L 325., 2009.12.11., 12. o.

2016. november 22., kedd

3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
4. felkéri a Bizottságot, hogy az új Europol-rendelet⁽¹⁾ alkalmazásának kezdőnapját követően értékelje az együttműködési megállapodásban foglalt rendelkezéseket; felszólítja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet és a Tanácsot ezen értékelés eredményéről és, adott esetben, nyújtson be ajánlást a megállapodás nemzetközi újratárgyalása megindításának engedélyezésére vonatkozóan;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Europolnak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniói Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

2016. november 22., kedd

P8_TA(2016)0431

A tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv ***II

Az Európai Parlament 2016. november 22-i jogalkotási állásfoglalása a tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó hosszú távú terv létrehozásáról szóló 1342/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából első olvasatban kialakított tanácsi álláspontról (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2018/C 224/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (11309/1/2016 – C8-0403/2016),
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. december 13-i véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2012)0498) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽²⁾,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A8-0325/2016),
1. egyetért a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjával;
  2. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
  3. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
  4. utasítja főtitkárát, hogy miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően lefolytattak, írja alá a jogalkotási aktust, és a Tanács főtitkárával egyetértésben gondoskodjon annak kihirdetéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 44., 2013.2.15., 125. o.

⁽²⁾ HL C 65., 2016.2.19., 193. o.

2016. november 22., kedd

P8_TA(2016)0432

A pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz való adóhatósági hozzáférés *

Az Európai Parlament 2016. november 22-i jogalkotási állásfoglalása a 2011/16/EU irányelvnek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz való adóhatósági hozzáférés tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás – konzultáció)

(2018/C 224/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0452),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. és 115. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0333/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0326/2016),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
  3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
  4. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, és a nemzeti parlamenteknek.

Módosítás 1**Irányelvre irányuló javaslat****-1 preambulumbekzdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (-1) *A járművek, a számlák és az adóparadicsomokban és az együttműködésre nem hajlandó jogrendszerekben székhellyel rendelkező társaságok szerepe a széles körű műveletek általában utólagosan észlelt közös nevezőjeként jelenik meg, amelyek adócsalási, tőkekimenekítési és pénzmosási gyakorlatokat lepleznek. Ennek a ténynek önmagában az offshore központok globális szintű eltörlését célzó politikai és diplomáciai cselekvésre kell indítania.*

2016. november 22., kedd

Módosítás 2

Irányelvre irányuló javaslat

1 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) A 2014/107/EU irányelvvel⁽¹⁾ módosított 2011/16/EU tanácsi irányelv⁽²⁾ 27 tagállamban 2016. január 1-jétől, Ausztriában pedig 2017. január 1-jétől alkalmazandó. Ez az irányelv hajtja végre az adózás területén a számlainformációk automatikus cseréjére vonatkozó nemzetközi standardot (a továbbiakban: nemzetközi standard) az **EU-ban**. Biztosítja, hogy a pénzügyi számlák tulajdonosairól szóló információkat bejelentsék annak a tagállamnak, amelyben a számlatulajdonos lakóhellyel rendelkezik.

⁽¹⁾ A Tanács 2011. február 15-i 2011/16/EU irányelve az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2014. december 9-i 2014/107/EU irányelve a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 359., 2014.12.16., 1. o.).

Módosítás

- (1) A 2014/107/EU **tanácsi** irányelvvel⁽¹⁾ módosított 2011/16/EU tanácsi irányelv⁽²⁾ 27 tagállamban 2016. január 1-jétől, Ausztriában pedig 2017. január 1-jétől alkalmazandó. Ez az irányelv hajtja végre az adózás területén a számlainformációk automatikus cseréjére vonatkozó nemzetközi standardot (a továbbiakban: nemzetközi standard) az **Unióban**. Biztosítja, hogy **az adókijátszás, az adókikerülés és az agresszív adótervezés elleni küzdelem céljából** a pénzügyi számlák tulajdonosairól szóló információkat bejelentsék annak a tagállamnak, amelyben a számlatulajdonos lakóhellyel rendelkezik.

⁽¹⁾ A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2014/107/EU irányelve (2014. december 9.) a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 359., 2014.12.16., 1. o.).

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat

1 a preambulumbekendés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1a) **Az adókijátszás és az adókikerülés elleni küzdelem, beleértve ezeknek a pénzmosással való kapcsolatát, az Unió elsőrendű prioritása.**

2016. november 22., kedd

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat

3 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (3) A 2011/16/EU irányelvben meghatározott átvilágítási eljárások pénzügyi intézmények általi végrehajtásának hatékony nyomon követése érdekében az adóhatóságoknak hozzá kell férniük az AML-információkhoz. Ilyen hozzáférés hiányában e hatóságok nem tudnák nyomon követni, megerősíteni és ellenőrizni, hogy a pénzügyi intézmények helyesen alkalmazzák-e a 2011/16/EU irányelvet azáltal, hogy megfelelően azonosítják és bejelentik a közvetítő szervezetek tényleges tulajdonosait.

Módosítás

- (3) A 2011/16/EU irányelvben meghatározott átvilágítási eljárások pénzügyi intézmények általi végrehajtásának hatékony nyomon követése érdekében az adóhatóságoknak **gyorsan és teljeskörűen** hozzá kell férniük az AML-információkhoz, **és e feladat végrehajtására rendelkezniük kell elegendő számú megfelelően képzett személyi állománnyal, valamint képesnek kell lenniük az említett információcserére. Ennek a hozzáférésnek kötelező automatikus információcsere eredményeképpen kell megvalósulnia.** Ilyen hozzáférés **és megfelelő személyi állomány** hiányában e hatóságok nem tudnák nyomon követni, megerősíteni és ellenőrizni, hogy a pénzügyi intézmények helyesen alkalmazzák-e a 2011/16/EU irányelvet azáltal, hogy megfelelően azonosítják a köztes szervezetek tényleges tulajdonosait, és adatokat szolgáltatnak róla.

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat

3 a preambulumbekendés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (3a) **Az adókijátszás, az adókikerülés és a pénzmosás között megfigyelt kapcsolat szükségessé teszi, hogy a lehető legnagyobb mértékben kihasználják az ilyen bűncselekmények és visszaélések elleni küzdelemben részt vevő különböző hatóságok közötti belföldi, uniós és nemzetközi együttműködésből eredő szinergiákat. Az olyan kérdések, mint a tényleges tulajdonosi szerkezet átláthatósága, illetve hogy a harmadik országokban az egyes szervezetekre, például a jogi szakmára milyen mértékben vonatkozik a pénzmosás elleni küzdelem jogi kerete, döntő fontossággal bírnak abban, hogy javítsák az uniós hatóságok képességét az adókikerülés és a pénzmosás kezelésére.**

Módosítás

2016. november 22., kedd

Módosítás 6

Irányelvre irányuló javaslat

3 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3b) *A Swissleaks, a Luxleaks, a Panama-papírok és a bahama-szigeteki kiszivárogtatások – mely események egy globális jelenség egyedi megnyilvánulásai – rávilágítottak, hogy feltétlenül nagyobb adóügyi átláthatóságra és sokkal szorosabb igazsáügyi koordinációra és együttműködésre van szükség.*

Módosítás 7

Irányelvre irányuló javaslat

3 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3c) *Az adózási információk kötelező automatikus cseréjét nemzetközileg – a G20-ak, az OECD és az Unió részéről – a nemzetközi adózási átláthatóság elérésének leghatékonyabb eszközeként ismerik el. A Bizottság az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az adózási átláthatóság, valamint az adókijátszás és az adókikerülés elleni küzdelem fokozása érdekében hozott további intézkedésekről szóló, 2016. július 5-i közleményében^(1a) úgy véli, hogy „nagy szükség van az adóhatóságok közötti igazgatási együttműködés további, tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkra való kiterjesztésére” és hogy „a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk automatikus cseréje beépíthető lenne az EU-ban már hatályban lévő kötelező adózási átláthatósági keretbe.” Továbbá, már valamennyi tagállam részt vesz a vállalatok és a vagyongezelők tényleges végső tulajdonosaira vonatkozó információk cseréjével kapcsolatos kísérleti projektben.*

^(1a) COM(2016)0451.

2016. november 22., kedd

Módosítás 8

Irányelvre irányuló javaslat

4 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4) Ezért szükséges gondoskodni arról, hogy a 2011/16/EU irányelv helyes végrehajtásának nyomon követéséhez kapcsolódó feladataik ellátása érdekében az adóhatóságok hozzáférjenek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz, eljárásokhoz, dokumentumokhoz és mechanizmusokhoz.

Módosítás

- (4) **A pénzmosás megelőzéséről és az ellene való küzdelemről szóló uniós jogszabályokból idővel módosítások épültek be a nemzetközi normákba a tagállami koordináció megerősítése és a globális szintű kihívásokra adandó válaszadás céljával, különösen a pénzmosás, a terrorizmus finanszírozása, a szervezett bűnözés, az adókijátszás és az adókikerülés közötti összefüggések miatt.** Ezért szükséges gondoskodni arról, hogy a 2011/16/EU irányelv helyes végrehajtásának nyomon követéséhez kapcsolódó feladataik ellátása, **valamint az említett irányelvben említett valamennyi igazgatási együttműködési forma működése érdekében** az adóhatóságok **közvetlenül és könnyen** hozzáférjenek a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos információkhoz, eljárásokhoz, dokumentumokhoz és mechanizmusokhoz, **továbbá hogy ezeket az információkat adott esetben beépítsék a tagállamok közötti automatikus csererendszerbe, valamint a Bizottság is hozzáférést kapjon hozzájuk, azok bizalmas kezelése mellett.**

Módosítás 10

Irányelvre irányuló javaslat

4 b preambulumbekendés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4b) **Emellett az is fontos, hogy az adóhatóságok megfelelő információs és kommunikációs technológiai (ikt) rendszerekkel rendelkezzenek, amelyek korai szakaszban fel tudják fedni a pénzmosási tevékenységeket. E tekintetben az adóhatóságoknak megfelelő ikt- és személyzeti erőforrásokkal kell rendelkezniük, amelyek kezelni tudják a tagállamok között kicserélendő nagy mennyiségű AML-információkat.**

Módosítás

2016. november 22., kedd

Módosítás 11**Irányelvre irányuló javaslat
4 c preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4c) *Továbbá, mivel a továbbfejlesztett információcsere és az információk kiszivárogtatása növelte az információk spontán cseréjét és elérhetőségét, nagyon fontos, hogy a tagállamok kivizsgálják a lehetséges törvénysértéseket, és fellépjenek azokkal szemben.*

Módosítás 12**Irányelvre irányuló javaslat
4 d preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4d) *Mivel az AML- információk sok esetben határokon átnyúló jellegűek, ezeket adott esetben be kell vonni a tagállamok közötti automatikus információcserébe, és kérésre az állami támogatásokra vonatkozó szabályok érvényesítésére vonatkozó hatáskörének keretében a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani. Emellett ezen információk – mint például a tényleges tulajdonosi szerkezetre vonatkozó adatok – összetettségéből és azok megbízhatósága ellenőrzésének szükségességéből adódóan az adóhatóságoknak együtt kell működniük a határokon átnyúló megkeresések során.*

Módosítás 13**Irányelvre irányuló javaslat
4 e preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4e) *Alapvető fontosságú az adóügyekkel kapcsolatos információk különböző illetékes hatóságok közötti automatikus, kötelező és folyamatos cseréje a lehető legnagyobb átláthatóság biztosítása, illetve annak érdekében, hogy alapvető eszköze legyen minden típusú csalárd magatartás megelőzésének és leküzdésének.*

2016. november 22., kedd

Módosítás 14

Irányelvre irányuló javaslat
4 f preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4f) **A pénzmosási tevékenységek globális jellege miatt az ilyen tevékenységek elleni eredményes és hatékony küzdelem kulcsa a nemzetközi együttműködés.**

Módosítás 15

Irányelvre irányuló javaslat
6 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (6) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a tagállamok közötti hatékony közigazgatási együttműködést és annak a belső piac megfelelő működésével összeegyeztethető feltételek melletti hatékony nyomon követését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e célok – a szükséges egységesség és hatékonyság miatt – az Unió szintjén jobban elérhetők, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

- (6) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a tagállamok közötti hatékony közigazgatási együttműködést és annak a belső piac megfelelő működésével összeegyeztethető feltételek melletti hatékony nyomon követését **az adócsalás elleni küzdelem érdekében**, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e célok – a szükséges egységesség és hatékonyság miatt – az Unió szintjén jobban elérhetők, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

Módosítás 16

Irányelvre irányuló javaslat
7 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (7) A 2011/16/EU irányelv hatálya alá tartozó pénzügyi intézmények által végzendő ügyfél-átvilágítás már kezdetét vette, és az első információcseréket 2017 szeptemberére kell lezárni. Ezért annak érdekében, hogy az alkalmazás hatékony nyomon követése ne szenvedjen késedelmet, indokolt előírni, hogy e módosító irányelv **2017. január 1-jére** hatályba lépjen és átültetésre kerüljön.

- (7) A 2011/16/EU irányelv hatálya alá tartozó pénzügyi intézmények által végzendő ügyfél-átvilágítás már kezdetét vette, és az első információcseréket 2017 szeptemberére kell lezárni. Ezért annak érdekében, hogy az alkalmazás hatékony nyomon követése ne szenvedjen késedelmet, indokolt előírni, hogy e módosító irányelv **2018. január 1-jére** hatályba lépjen és átültetésre kerüljön.

2016. november 22., kedd

Módosítás 17

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – - 1 pont (új)

2011/16/EU irányelv

2 cikk – 1 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

-1. A 2. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(1) Ezt az irányelvet alkalmazni kell minden, a tagállamok által vagy nevében, vagy a tagállamok területi vagy közigazgatási alegységei – beleértve az önkormányzatokat is – által vagy nevében kivetett, bármilyen típusú adóra.

(1) Ezt az irányelvet alkalmazni kell minden, a tagállamok által vagy nevében, vagy a tagállamok területi vagy közigazgatási alegységei – beleértve az önkormányzatokat is – által vagy nevében kivetett, bármilyen típusú adóra, **valamint a virtuális valutaátváltási szolgáltatásokra és a letétkezelő pénztárca-szolgáltatókra.**

Módosítás 18

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – - 1 a pont (új)

2011/16/EU irányelv

8 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

-1. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Az egyes tagállamok adóügyi hatóságai a begyűjtésüket követő három hónapon belül végrehajtják az ezen irányelv 22. cikkében említett dokumentumok és információk automatikus cseréjét valamennyi más tagállammal, amennyiben egy vállalat tényleges tulajdonosa, vagy vagyongazdálkodó esetében a vagyongazdálkodó, valamely kezelő, az alapító (adott esetben), a meghatalmazott vagyongazdálkodó gondnok vagy bármely más, a vagyongazdálkodó felett tényleges ellenőrzést gyakorló személy, vagy, végül, az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkében említett számla tulajdonosa az adott tagállam adófizetője. Feladatai teljesítése érdekében a Bizottság számára bizalmas jelleggel hozzáférést kell biztosítani.”

2016. november 22., kedd

Módosítás 19

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés

2011/16/EU irányelv

22 cikk – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1a) Az ezen irányelvet végrehajtó tagállami jogszabályok végrehajtása és érvényesítése céljából, valamint az irányelv által létrehozott közigazgatási együttműködés működésének biztosítására a tagállamok jogszabályban rögzítik, hogy az adóhatóságok hozzáférhetnek az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 13., 30., 31., 32a. és 40. **cikke szerinti** mechanizmusokhoz, eljárásokhoz, dokumentumokhoz és információkhoz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

Módosítás

(1a) Az ezen irányelvet végrehajtó tagállami jogszabályok végrehajtása és érvényesítése céljából, valamint az irányelv által létrehozott közigazgatási együttműködés működésének biztosítására a tagállamok jogszabályban rögzítik, hogy az **adóhatóságok hozzáférhetnek** az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv 7., 13., **18., 18a., 19., 27.,** 30., 31., 32a., 40., **44. és 48. cikkében említett központi nyilvántartásokhoz**, mechanizmusokhoz, eljárásokhoz, dokumentumokhoz és információkhoz (*). **Az ilyen a hozzáférésnek kötelező automatikus információcsere eredményeképpen kell megvalósulnia. Emellett a tagállamok a társaságok és a vagyonekezők, illetve a jellegüknek fogva vagy céljukat tekintve hasonló vagy egyenértékű struktúrák központosított nyilvános nyilvántartásán keresztül biztosítják az említett információkhoz való hozzáférést.**

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

2016. november 22., kedd

Módosítás 20

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés – 1 a pont (új)

2011/16/EU irányelv

22 cikk – 1 b albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

1a. Az 22. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1b) A kicserélt adatok hatékony felhasználása céljából a tagállamok biztosítják, hogy minden kicserélt és megszerzett információt megfelelő időben megvizsgálják, függetlenül attól, hogy ezt az információt a hatóságok kérésre, egy másik tagállam spontán információcseréjén keresztül, vagy az információ nyilvános kiszivárogtatása útján szerezték meg. Amennyiben egy tagállam a nemzeti jogban előírt időtartamon belül ezt elmulasztja megtenni, nyilvánosan közölnie kell e mulasztás okait a Bizottsággal.”

Módosítás 21

Irányelvre irányuló javaslat

2 cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A tagállamok legkésőbb **2016.** december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

(1) A tagállamok legkésőbb **2017.** december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Módosítás 22

Irányelvre irányuló javaslat

2 cikk – 1 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Ezeket a rendelkezéseket **2017.** január 1-jétől alkalmazzák.

Ezeket a rendelkezéseket **2018.** január 1-jétől alkalmazzák.

2016. november 23., szerda

P8_TA(2016)0438

Egyes léghőri szennyezőanyagok kibocsátásai ***I

Az Európai Parlament 2016. november 23-i jogalkotási állásfoglalása az egyes léghőri szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről és a 2003/35/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 224/34)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0920),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 192. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0004/2014),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. július 10-i véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Régiók Bizottsága 2014. október 7-i véleményére ⁽²⁾,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. június 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A8-0249/2015),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽³⁾;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2013)0443

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. november 23-án került elfogadásra az egyes léghőri szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről, a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2016/2284 irányelvel.)

⁽¹⁾ HL C 451., 2014.12.16., 134. o.

⁽²⁾ HL C 415., 2014.11.20., 23. o.

⁽³⁾ Ezen állásfoglalás a 2015. október 28-án elfogadott módosítások helyébe lép (Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0381).

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0447

A Jordániának nyújtandó makroszintű pénzügyi támogatás ***I

Az Európai Parlament 2016. november 24-i jogalkotási állásfoglalása a Jordán Hásimita Királyságnak nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 224/35)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0431),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 212. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0242/2016),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Parlament és Tanács közös nyilatkozatára, amelyet a Grúziának nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról szóló, 2013. augusztus 12-i 778/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽¹⁾ együtt fogadtak el,
- tekintettel a Külügyi Bizottság levelére és a Költségvetési Bizottság levelére,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. november 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A8-0296/2016),
  1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatát;
  3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2016)0197

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. november 24-én került elfogadásra a Jordán Hásimita Királyságnak nyújtandó további makroszintű pénzügyi támogatásról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, az (EU) 2016/2371 határozattal.)

⁽¹⁾ HL L 218., 2013.8.14., 15. o.

2016. november 24., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata

Tekintettel a költségvetési kihívásokra és a több mint 1,3 millió szíriai befogadása nyomán kialakult rendkívüli körülményekre, amelyekkel Jordánia szembesül, a Bizottság 2017-ben adott esetben a Jordániának nyújtott makroszintű pénzügyi támogatás kiterjesztésére és megnövelésére irányuló új javaslatot fog előterjeszteni, a második makroszintű pénzügyi támogatás sikeres lezárását követően és feltéve, hogy teljesülnek az ilyen jellegű támogatás szokásos előfeltételei, ideértve a Bizottság frissített értékelését Jordánia külső finanszírozási igényeiről. Ez a Jordánia számára meghatározó jelentőségű támogatás hozzájárulna ahhoz, hogy az ország megőrizze makrogazdasági stabilitását, ugyanakkor fenntartsa a fejlődés terén tett előrelépéseket, és folytassa reformtervét.

2016. november 24., csütörtök

P8_TA(2016)0448

A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenysége és felügyelete ***I

Az Európai Parlament 2016. november 24-i jogalkotási állásfoglalása a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás – átdolgozás)

(2018/C 224/36)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2014)0167),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 53. és 62. cikkére, valamint 114. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0112/2014),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel a Hollandia Képviselőháza által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján benyújtott, indokolt véleményre, amely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2014. július 10-i véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 104. cikkének (3) bekezdése alapján a Jogi Bizottság által az Gazdasági és Monetáris Bizottságnak küldött, 2014. szeptember 4-i levélre,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. június 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 104. és 59. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0011/2016),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a Bizottság javaslata a benne akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő jogszabályok változatlanul hagyott rendelkezései és e módosítások egységes szerkezetbe foglalása tekintetében a javaslat a meglévő jogszabályok érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot, figyelembe véve az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásait;

⁽¹⁾ HL C 451., 2014.12.16., 109. o.

⁽²⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2016. november 24., csütörtök

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2014)0091

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. november 24-én került elfogadásra a foglalkoztatási nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (átdolgozás) szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2016/2341 irányelvvel.)

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0457

Uniós Vámkódex: az Unió vámterületét tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk ***I

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendeletnek az Unió vámterületét tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 224/37)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0477),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0328/2016),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
  - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A8-0329/2016),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2016)0229

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. december 1-jén került elfogadásra az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendeletnek az Unió vámterületét tengeri vagy légi úton ideiglenesen elhagyó áruk tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2016/2339 rendelettel.)

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0458

Az alkalmazás kezdőnapja: a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok ***I

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az alkalmazása kezdőnapjának tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 224/38)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0709),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0457/2016),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kiemelt információkat tartalmazó dokumentumok megjelenítése, tartalma, felülvizsgálata és módosítása, valamint az ilyen dokumentumok rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség teljesítése tekintetében meghatározott szabályozástechnikai standardok megállapítása révén történő kiegészítéséről szóló, 2016. június 30-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (C(2016)03999 – 2016/2816(DEA)) szóló, 2016. szeptember 14-i állásfoglalására és különösen annak (4) bekezdésére ⁽¹⁾,
  - az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően,
  - az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. november 23-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0356/2016),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0347.

2016. december 1., csütörtök

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2016)0355

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2016. december 1-jén került elfogadásra a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról szóló 1286/2014/EU rendeletnek az alkalmazása kezdőnapjának tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2016/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2016/2340 rendelettel.)

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0459

EU–Kiribati-megállapodás a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről ***

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Kiribati Köztársaság közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 224/39)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12092/2015),
  - tekintettel az Európai Unió és a Kiribati Köztársaság közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodás tervezetére (12091/2015),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikkének (2) bekezdése a) pontjával és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0253/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A8-0334/2016),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Kiribati Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0460

EU-Salamon-szigetek-megállapodás a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről ***

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Salamon-szigetek közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 224/40)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (09785/2016),
  - tekintettel az Európai Unió és a Salamon-szigetek közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodás tervezetére (09783/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikkének (2) bekezdése a) pontjával és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0422/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A8-0336/2016),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Salamon-szigetek kormányainak és parlamentjeinek.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0461

EU-Mikronézia-megállapodás a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről
***

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Mikronéziai Szövetségi Államok közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 224/41)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (09780/2016),
  - tekintettel az Európai Unió és a Mikronéziai Szövetségi Államok közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodás tervezetére (09779/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikkének (2) bekezdése a) pontjával és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0388/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A8-0337/2016),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Mikronéziai Szövetségi Államok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0462

EU–Tuvalu-megállapodás a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről ***

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Tuvalu közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09764/2016– C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 224/42)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (09764/2016),
  - tekintettel az Európai Unió és Tuvalu közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodás tervezetére (09760/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikkének (2) bekezdése a) pontjával és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0268/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A8-0333/2016),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és Tuvalu kormányainak és parlamentjeinek.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0463

EU–Marshall-szigetek-megállapodás a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről ***

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Marshall-szigeteki Köztársaság közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 224/43)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (09775/2016),
  - tekintettel az Európai Unió és a Marshall-szigeteki Köztársaság közötti, a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességről szóló megállapodás tervezetére (09774/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikkének (2) bekezdése a) pontjával és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0252/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A8-0335/2016),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Marshall-szigeteki Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.
-

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0465

USA-EU-megállapodás a bűncselekményekkel kapcsolatban a személyes adatok védelméről *******

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió közötti, a bűncselekmények megelőzésével, nyomozásával, felderítésével és a vádeljárás lefolytatásával kapcsolatos személyes adatok védelméről szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 224/44)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (08523/2016),
  - tekintettel az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió közötti, a bűncselekmények megelőzésével, nyomozásával, felderítésével és a vádeljárás lefolytatásával kapcsolatos személyes adatok védelméről szóló megállapodás tervezetére (08557/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikkével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0329/2016),
  - tekintettel a Külügyi Bizottság levelére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére és 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására és a Jogi Bizottság véleményére (A8-0354/2016),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és az Amerikai Egyesült Államok kormányainak és parlamentjeinek.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0466

EU–Ghána átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás ***

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása az egyrészről Ghána, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 224/45)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12396/2016),
  - tekintettel az egyrészről Ghána, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás tervezetére (12130/2008),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (3) bekezdésével, 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével, valamint 209. cikkének (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdésének második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0406/2016),
  - tekintettel az egyrészről Ghána, másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról szóló, 2009. március 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) bekezdésének első és harmadik albekezdésére, 99. cikkének (2) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A8-0328/2016),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és Ghána kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 112. o.

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0467

A rendkívüli tartalék 2016. évi igénybevétele

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a rendkívüli tartalék 2016. évi igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD))

(2018/C 224/46)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0624 – C8-0399/2016),
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 10. cikkére,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 14. pontjára,
  - tekintettel az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2015. november 25-én fogadtak el véglegesen ⁽³⁾,
  - tekintettel a Bizottság által 2016. szeptember 30-án javasolt, 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2016)0623),
  - tekintettel a Tanács által 2016. november 8-án elfogadott, a 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (13583/2016 – C8-0459/2016),
  - tekintettel a 2016. december 1-jén elfogadott, 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontjára ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0347/2016),
- A. mivel a Bizottság a 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervvel együtt javasolta a rendkívüli tartalék 240,1 millió EUR összegű igénybevételét 2016 vonatkozásában az Európai Unió 2016. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetése 3. fejezetének (Biztonság és uniós polgárság) kiadásaihoz kapcsolódó kötelezettségvállalási előirányzatok kiegészítése céljából;
1. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
  2. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, valamint gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽²⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 48., 2016.2.24., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0468.

2016. december 1., csütörtök

MELLÉKLET

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA
a rendkívüli tartalék 2016. évi igénybevételéről**

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2017/339 határozattal.)

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0468

4/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet: Az előirányzatok aktualizálása a migrációs és a biztonsági kérdésekkel kapcsolatos legutóbbi fejlemények figyelembevétele céljából, kifizetési és kötelezettségvállalási előirányzatok csökkentése

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre vonatkozó, 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról: Előirányzatok aktualizálása a migrációs és a biztonsági kérdésekkel kapcsolatos legutóbbi fejlemények figyelembevétele céljából, kifizetési és kötelezettségvállalási előirányzatok csökkentése a globális átcsoportosítás eredményeként, az ESBA meghosszabbítása, a Frontex létszámtervének módosítása és a bevételi előirányzatok aktualizálása (saját források) (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))

(2018/C 224/47)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 41. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2015. november 25-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelméről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság által 2016. szeptember 30-án elfogadott, 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2016)0623),
- tekintettel a Tanács által 2016. november 8-án elfogadott, és az Európai Parlamentnek ugyanazon a napon továbbított, a 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (13583/2016 – C8-0459/2016),
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság levelére,
- tekintettel eljárási szabályzata 88. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0350/2016),

⁽¹⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1.o.

⁽²⁾ HL L 48., 2016.2.24.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁴⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

2016. december 1., csütörtök

- A. mivel a 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervezet 7 284,3 millió EUR összeggel csökkenti a kifizetési előirányzatok szintjét, elsősorban az 1b. alfejezet (*Gazdasági, társadalmi és területi kohézió*) költségvetési soraiban, és ezért ennek megfelelően csökkenti a nemzeti hozzájárulásokat;
- B. mivel a 4/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet az Unión belüli szükséghelyzeti támogatásnyújtás eszköze javára 50 millió EUR-val, a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap javára 130 millió EUR-val, a Belső Biztonsági Alap javára pedig 70 millió EUR-val növeli a 3. fejezet (*Biztonság és uniós polgárság*) kötelezettségvállalási előirányzatait, ami így a rendkívüli tartalék összesen 240,1 millió EUR összegben történő igénybevételét kívánja meg, figyelembe véve 9,9 millió EUR összeg átcsoportosítását;
- C. mivel a 4/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz energetika ágából (CEF-Energetika) 73,9 millió EUR kötelezettségvállalási előirányzat 2018-ban ellentételezendő átcsoportosításával ütemezi előre az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) finanszírozását;
- D. mivel a 4/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet az (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ hatálybalépését szem előtt tartva módosítja a Frontex létszámtervét;
- E. mivel a 2. fejezeten (*Fenntartható növekedés: természeti erőforrások*) belül több költségvetési sorra kiterjedően 14,7 millió EUR-val csökkennek a kötelezettségvállalási előirányzatok, és így a 4/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezetnek a 2016. évi költségvetés kiadási oldalára gyakorolt nettó hatása eredményeképpen a kötelezettségvállalási előirányzatok 225,4 millió EUR-val növekednek;
- F. mivel a bevételi oldalt illetően a 4/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet tartalmazza a tradicionális saját forrásokra (vagyis a vámokra és a cukorilletékre), valamint a hozzáadottérték-adón (héa) és a bruttó nemzeti jövedelmen (GNI) alapuló forrásokra vonatkozó előrejelzés felülvizsgálatát, valamint az érintett brit korrekciók elszámolását és azok finanszírozását is;
1. súlyos aggodalmának ad hangot a 7 284,3 millió EUR összegű többletkifizetés miatt, ami a megosztott igazgatás hatálya alá eső uniós programok jelentős késedelemmel történő végrehajtásának eredménye, és arra enged következtetni, hogy a jelenlegi többéves pénzügyi keret vége felé jelentősen fel fognak halmozódni a kifizetési kérelmek; emlékeztet a Bizottság azon következtetésére, hogy a jelenlegi előrejelzések szerint a módosított, 2020-ig felmerülő kifizetési szükségletek csak akkor elégíthetők ki a jelenlegi felső határokon belül, ha a kifizetésekre vonatkozó összesített tartalékot teljesen felhasználják (és elővigyázatosságból megszüntetik az éves korlátokat), és ha a speciális eszközök javára történő kifizetéseket a felső határok fölött veszik figyelembe; felszólít ezért az utóbbi kérdésnek a többéves pénzügyi keret felülvizsgálata keretében történő végleges és egyértelmű rendezésére;
2. egyetért azzal, hogy a 3. fejezetet a rendkívüli tartalék igénybevételével megerősítsék, valamint azzal, hogy a Frontex létszámtervének megerősítését előreütemezzék; üdvözlí különösen a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap részleges feltöltését, de aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a tagállamok nemzeti programjain alapuló magas arányú költségvetési végrehajtás ellenére eddig csak kevés tényleges menekültáthelyezésre került sor;
3. egyetért az ESBA előreütemezésével, amennyiben a CEF-től történő átcsoportosítást 2018-ban megfelelően ellentételezik; egyértelműsíti, hogy ez az előreütemezés nem előlegezi meg az ESBA meghosszabbítására irányuló új javaslat végleges finanszírozási tervét, amelyről a rendes jogalkotási eljárással összhangban határoznak;
4. aggodalommal állapítja meg az 1,8 milliárd EUR-ra becsült, az angol font euróval szembeni leértékelődése miatt várható bevételkiesést; tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy a kiegészítő büntetésekből származó bevételeket használja fel e kiesés pótlására;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.) az Európai Határ- és Parti Őrségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 251., 2016.9.16., 1. o.).

2016. december 1., csütörtök

5. jóváhagyja a 4/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi állásponcot;
  6. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 4/2016. számú költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0469

5/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet: A saját forrásokról szóló határozat végrehajtása

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre vonatkozó, 5/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról: A saját forrásokról szóló 2014/335/EU, Euratom határozat végrehajtása a megerősítési folyamat lezárását és a határozat 2016. október 1-jei hatálybalépését követően (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))

(2018/C 224/48)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 41. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2015. november 25-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottság által 2016. október 7-én elfogadott, 5/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2016)0660),
- tekintettel a Tanács által 2016. november 8-án elfogadott, és az Európai Parlamentnek ugyanazon a napon továbbított, az 5/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (13584/2016 – C8-0462/2016),
- tekintettel eljárási szabályzata 88. és 91. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0348/2016),

A. mivel az 5/2016. számú költségvetés-módosítási tervezet a 2014/335/EU, Euratom határozat megerősítési folyamatának lezárásából és hatálybalépéséből következik, mely határozat korlátozott mértékű változtatásokat tartalmaz, úgymint a tradicionális saját források beszedési költségeinek csökkentése, a heaalapú forrás lehívási mértékének csökkentése egyes tagállamok esetében és a GNI-alapú hozzájárulás bruttó csökkentése néhány tagállam esetében;

⁽¹⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽²⁾ HL L 48., 2016.2.24.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁴⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

2016. december 1., csütörtök

- B. mivel az 5/2016. számú költségvetés-módosítási tervezet célja a 2014-es, a 2015-ös és a 2016-os pénzügyi évekre visszamenőleges hatállyal a 2014/335/EU, Euratom határozat végrehajtásából eredő sajátforrás-kiigazítások hatásának a 2016-os uniós költségvetés bevételi oldalába való beépítése;
- C. mivel ezért az 5/2016. számú költségvetés-módosítási tervezet valamennyi tagállam egyéni hozzájárulásának módosulását eredményezi, ugyanakkor nem változtat az uniós költségvetés teljes bevételi és kiadási oldalán sem;
1. jóváhagyja az 5/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot;
  2. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy az 5/2016. számú költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0470

Az EU Szolidaritási Alapjának igénybevétele a Németországnak szóló segítségnyújtás céljából**Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a Németországnak szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))**

(2018/C 224/49)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0681 – C8-0423/2016),
  - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikkére,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 11. pontjára,
  - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0352/2016),
1. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
  2. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, valamint gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2016. december 1., csütörtök

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a Németországnak szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2017/340 határozattal.)

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0471

6/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet, amely az EU Szolidaritási Alapjának a Németországnak szóló támogatás céljából történő igénybevételére irányuló javaslatot kíséri

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre vonatkozó, 6/2016. számú az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a Németországnak szóló támogatás céljából történő igénybevételére irányuló javaslatot kísérő költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontról (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))

(2018/C 224/50)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
  - tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
  - tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 41. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2015. november 25-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁴⁾,
  - tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a Németországnak szóló támogatás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatra, amelyet a Bizottság 2016. október 19-én fogadott el (COM(2016)0681),
  - tekintettel a Bizottság által 2016. október 19-én elfogadott, 6/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2016)0680),
  - tekintettel a Tanács által 2016. november 15-én elfogadott, és az Európai Parlamentnek ugyanazon a napon továbbított, a 6/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (13852/2016 – C8-0473/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 88. és 91. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0349/2016),
- A. mivel a 6/2016. számú költségvetés-módosítási tervezet az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a 2016. májusi és júniusi németországi árvizekkel kapcsolatban javasolt igénybevételét fedezi;

⁽¹⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽²⁾ HL L 48., 2016.2.24.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁴⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

2016. december 1., csütörtök

- B. mivel ennek következtében a Bizottság javasolja a 2016. évi költségvetés módosítását és a 13 06 01. költségvetési jogcím (Segítségnyújtás a tagállamoknak jelentős természeti katasztrófák esetén, amelyek komoly következményekkel járnak az életkörülményekre, a természeti környezetre vagy a gazdaságra) kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatainak egyaránt 31 475 125 EUR-val történő megemelését;
- C. mivel az Európai Unió Szolidaritási Alapja a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott speciális eszköz, és a megfelelő kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokat a többéves pénzügyi keret felső határai felett kell szerepeltetni a költségvetésben;
1. jóváhagyja a 6/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot;
  2. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 6/2016. számú költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0472

A rendkívüli tartalék 2017. évi igénybevétele

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása a rendkívüli tartalék 2017. évi igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))

(2018/C 224/51)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0678 – C8-0420/2016),
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 13. cikkére,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 14. pontjára,
  - tekintettel az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre szóló, az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal (COM(2016)0679) módosított általános költségvetési tervezetére, amelyet a Bizottság 2016. július 18-án fogadott el (COM(2016)0300),
  - tekintettel a Tanács által 2016. szeptember 12-én elfogadott és a Parlamentnek 2016. szeptember 14-én megküldött, az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéről szóló álláspontra (11900/2016 – C8-0373/2016),
  - tekintettel a 2017-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének tervezetéről szóló, 2016. október 26-i állásponjtára ⁽³⁾,
  - tekintettel az egyeztetőbizottság által 2016. november 17-én jóváhagyott közös szövegtervezetre (14635/2016 – C8-0470/2016),
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A8-0346/2016),
- A. mivel a Bizottság a további és előre nem látott kötelezettségvállalási igények összes finanszírozási lehetőségének megvizsgálását követően az általa készített költségvetési tervezetben javasolta a rendkívüli tartalék 1 164,4 millió EUR összegű igénybevételét, az Európai Unió 2017. évi pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetése 3. fejezetének kiadásaihoz kapcsolódó kötelezettségvállalási előirányzatoknak a folyó árakon 2 578 millió eurós kifizetési felső határ feletti kiegészítése céljából;
- B. mivel 2017-ben valószínűleg fel fognak merülni további finanszírozási szükségletek a belső biztonsági válságokkal és a jelenlegi humanitárius, migrációs és menekültügyi kihívásokkal kapcsolatban; elismeri, hogy ezek a szükségletek jelentősen meghaladhatják a 3. fejezet alatt rendelkezésre álló forrásokat; emlékeztet arra, hogy a 3. fejezet felső határa alatt nem áll rendelkezésre további tartalék; ennélfogva felvilágosítást kér a Bizottságtól arra vonatkozóan, hogy lehet-e és hogyan lehetséges további forrásokat igénybe venni a rendkívüli tartalékból, ha 2017 folyamán a 3. fejezet vonatkozásában esetleg további finanszírozási igények merülnek fel;
- C. mivel a Bizottság az 1/2017 sz. módosító indítvány keretében felülvizsgálta a rendkívüli tartalék fent nevezett igénybevételére vonatkozó javaslatát annak érdekében, hogy az kiterjedjen a 4. fejezet alá tartozó kiadásokra is;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽²⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0411.

2016. december 1., csütörtök

D. mivel a 2016. évi költségvetés tárgyában összehívott egyeztetőbizottság egyetértett a rendkívüli tartaléknak a 3. és 4. fejezet céljaira történő 1 906,2 millió EUR összegű igénybevételével, valamint a 2. fejezet (*Fenntartható növekedés: természeti erőforrások*) alatt rendelkezésre álló mozgástérből 2016-ban 575,0 millió EUR összeg ellentételezéseként történő igénybevételével, valamint az 5. fejezet (*Igazgatás*) alatt rendelkezésre álló mozgástérből 2017-ben 507,3 millió EUR, 2018-ban 570,0 millió EUR, 2019-ben pedig 253,9 millió EUR ellentételezéseként történő igénybevételével;

1. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
  2. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, valamint gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2016. december 1., csütörtök

MELLÉKLET

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA
a rendkívüli tartalék 2017. évi igénybevételéről**

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2017/344 határozattal.)

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0473

A Rugalmassági Eszköz igénybevétele a jelenlegi migrációs, menekültügyi és biztonsági válság kezelésére szolgáló azonnali költségvetési intézkedések finanszírozására

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása a Rugalmassági Eszköznek a jelenlegi migrációs, menekültügyi és biztonsági válság kezelésére szolgáló azonnali költségvetési intézkedések finanszírozása céljából történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))

(2018/C 224/52)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0313 – C8-0246/2016),
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikkére,
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom rendelet ⁽²⁾ módosításáról szóló, 2015. április 21-i EU, Euratom 2015/623 tanácsi rendeletre,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 12. pontjára,
  - tekintettel az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre szóló, az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal (COM(2016)0679) módosított általános költségvetési tervezetére, amelyet a Bizottság 2016. július 18-án fogadott el (COM(2016)0300),
  - tekintettel a Tanács által 2016. szeptember 12-én elfogadott és a Parlamentnek 2016. szeptember 14-én megküldött, az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéről szóló álláspontra (11900/2016 – C8-0373/2016),
  - tekintettel a 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetési tervezettel kapcsolatos, 2016. október 26-i álláspontjára ⁽⁴⁾,
  - tekintettel az egyeztetőbizottság által 2016. november 17-én jóváhagyott közös szövegtervezetre (14635/2016 – C8-0470/2016),
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A8-0351/2016),
- A. mivel a kötelezettségvállalási előirányzatok 3. fejezetén belüli átcsoportosításával kapcsolatos valamennyi lehetőség mérlegelését követően szükségesnek tűnik a Rugalmassági Eszköz kötelezettségvállalási előirányzatok javára történő igénybevétele;
- B. mivel a Bizottság javasolta a Rugalmassági Eszköz igénybevételét annak érdekében, hogy a 3. fejezet felső határértékén felül 530 millió euróval egészítsék ki az Európai Unió 2017. évi általános költségvetésében szereplő forrásokat a migráció, a menekültügy és a biztonság területén hozott intézkedések finanszírozására;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽²⁾ HL L 103., 2015.4.22., 1. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0411.

2016. december 1., csütörtök

C. mivel ezért a Rugalmassági Eszköz 2017. pénzügyi évre biztosított valamennyi forrása kimerül;

1. megállapítja, hogy a 3. fejezet 2017-es felső határértékei nem biztosítanak elegendő forrást a migrációval, a menekültüggyel és biztonsággal kapcsolatos sürgős intézkedések finanszírozására;
2. ezért egyetért a Rugalmassági Eszköz 530 millió EUR összegű, kötelezettségvállalási előirányzatok formájában történő igénybevitelével;
3. egyetért továbbá azzal, hogy 2017-ben 238,3 millió EUR, 2018-ban 91 millió EUR, 2019-ben 141,9 millió EUR, 2020-ban pedig 58,8 millió EUR összegű kifizetési előirányzatot állítsanak be e célból;
4. megismétli, hogy ezen eszköznek a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet 11. cikke szerinti igénybevétele újra kiemeli azt a döntő fontosságú igényt, hogy az uniós költségvetésnek rugalmasabbnak kell lennie, továbbá megismétli a többéves pénzügyi keret félidős értékelése/felülvizsgálata keretében kifejtett álláspontját, miszerint a Rugalmassági Eszköz éves összegét 2 milliárd euróra kell növelni;
5. megismétli azt a régóta hangoztatott álláspontját, hogy – azon lehetőség sérelme nélkül, hogy a Rugalmassági Eszköz révén egyes költségvetési sorok finanszírozására úgy vegyenek igénybe kifizetési előirányzatokat, hogy még maradnak felhasználatlan kötelezettségvállalási előirányzatok – a Rugalmassági Eszköz révén korábban igénybe vett kötelezettségvállalásokból származó kifizetéseket csak a felső határérték fölött lehessen számolni;
6. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
7. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, valamint gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2016. december 1., csütörtök

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a Rugalmassági Eszköznek a jelenlegi migrációs, menekültügyi és biztonsági válság kezelésére szolgáló azonnali költségvetési intézkedések finanszírozása céljából történő igénybeviteléről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2017/342 határozattal.)

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0474

Az EU Szolidaritási Alapjának igénybevétele a 2017. évi költségvetésből folyósítandó előlegfizetések biztosítása céljára

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei állásfoglalása az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Unió 2017. évi általános költségvetéséből folyósítandó előlegfizetések biztosítása céljára történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))

(2018/C 224/53)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0312 – C8-0245/2016),
  - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikkére,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 11. pontjára,
  - tekintettel a 2016. november 17-i háromoldalú egyeztetés eredményére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0323/2016),
- A. mivel a 661/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁴⁾ összhangban 50 000 000 EUR összeg érhető el az előlegek kifizetésére az Unió általános költségvetésének előirányzatai révén;
1. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
  2. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, valamint gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 661/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló 2012/2002/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 189., 2014.6.27., 143. o.).

2016. december 1., csütörtök

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió Szolidaritási Alapjának az Unió 2017. évi általános költségvetéséből folyósítandó előlegfizetések biztosítása céljára történő igénybeviteléről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2017/343 határozattal.)

2016. december 1., csütörtök

P8_TA(2016)0475

2017-es költségvetési eljárás: közös szöveg

Az Európai Parlament 2016. december 1-jei jogalkotási állásfoglalása a költségvetési eljárás keretében az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének közös szövegtervezetéről (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))

(2018/C 224/54)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetre és az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottságvonatkozó nyilatkozataira (14635/2016 – C8-0470/2016),
- tekintettel az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetére, amelyet a Bizottság 2016. július 18-án fogadott el (COM(2016)0300),
- tekintettel a Tanács által 2016. szeptember 12-én elfogadott és a Parlamentnek 2016. szeptember 14-én megküldött, az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéről szóló álláspontra (11900/2016 – C8-0373/2016),
- tekintettel az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéhez fűzött 1/2017. számú módosító indítványra, amelyet a Bizottság 2016. október 17-én nyújtott be,
- tekintettel az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéről szóló tanácsi álláspontról szóló, 2016. október 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾, és az abban szereplő költségvetési módosításokra,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
- tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 90. és 91. cikkére,
- tekintettel az egyeztetőbizottsághoz delegált küldöttségének jelentésére (A8-0353/2016),

⁽¹⁾ Ezen a napon elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0411.

⁽²⁾ HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

⁽³⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁵⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2016. december 1., csütörtök

1. jóváhagyja az egyeztetőbizottság által elfogadott közös szöveget, amely az alábbi dokumentumok együtteséből áll:
    - a költségvetési tervezethez, illetve a tanácsi állásponthoz képest nem módosított költségvetési sorok jegyzéke;
    - összefoglaló számadatok a pénzügyi keret fejezetei szerinti bontásban;
    - valamennyi költségvetési tétel soronkénti számadatai;
    - egy egységes szerkezetbe foglalt dokumentum, amely tartalmazza az egyeztetés során módosított valamennyi költségvetési sor számadatait és végleges szövegét;
  2. megerősíti az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatait;
  3. megállapítja, hogy a Parlament személyzetének létszáma ezen egyeztetés egyik kiemelkedő kérdése volt; emlékeztet arra, hogy az informális megállapodás alapján a költségvetési hatóság mindkét ága kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a költségvetés rá vonatkozó szakasza tekintetében, és emlékeztet azon politikai döntésére, miszerint a képviselőcsoportok mentesülnek az 5 %-os létszámcsökkentési cél alól, amint azt a 2014., 2015., 2016. és 2017. évi költségvetésről szóló állásfoglalásaiban is hangsúlyozta; újra fogja értékelni azt, hogy a költségvetési döntések milyen következményekkel járnak az intézmény működése tekintetében;
  4. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy az Európai Unió 2017-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetését véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a jogalkotási állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a többi érintett intézménynek és szervnek, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2016. december 1., csütörtök

MELLÉKLET

2016.11.17.

VÉGLEGES

2017. évi költségvetés – **Az együttes következtetések elemei**

Jelen együttes következtetések a következő szakaszokat foglalják magukban:

1. 2017. évi költségvetés
2. 2016. évi költségvetés – 4, 5 és 6/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezetek
3. Együttes nyilatkozatok

Összefoglaló áttekintés**A. 2017. évi költségvetés**

Az együttes következtetések elemei értelmében:

- A kötelezettségvállalási előirányzatok teljes összege a 2017. évi költségvetésben 157 857,8 millió EUR. A többéves pénzügyi keret 2017-re vonatkozó felső határai alatt így összesen 1 100,1 millió EUR mozgástér marad a kötelezettségvállalási előirányzatok tekintetében.
- A kifizetési előirányzatok teljes összege a 2017. évi költségvetésben 134 490,4 millió EUR.
- A Rugalmassági Eszközből 530 millió EUR összegű kötelezettségvállalási előirányzat igénybevételére kerül sor 2017-re a 3. fejezetre (*Biztonság és uniós polgárság*).
- A kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalékból 1 439,1 millió EUR összeg igénybevételére kerül sor az 1a. alfejezetre (*Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért*).
- A rendkívüli tartalékból 1 906,2 millió EUR összeg igénybevételére kerül sor a 3. és 4. fejezetre. Ezt ellentételezi 2017-ben a 2. fejezet (*Fenntartható növekedés: természeti erőforrások*) alatt rendelkezésre álló mozgástérből 575,0 millió EUR, míg az 5. fejezet (*Igazgatás*) alatt rendelkezésre álló mozgástérből 2017-ben 507,3 millió EUR, 2018-ban 570,0 millió EUR, 2019-ben pedig 253,9 millió EUR igénybevétele.
- A Rugalmassági Eszköz 2014-es, 2015-ös és 2016-os igénybevételéhez kapcsolódó 2017-es kifizetési előirányzatokat a Bizottság 981,1 millió euróra becsüli.

B. 2016. évi költségvetés

Az együttes következtetések elemei értelmében:

- A 4/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet és a rendkívüli tartalék ehhez kapcsolódó igénybevétele a Bizottság javaslatának megfelelően elfogadásra kerül.
- Az 5/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet a Bizottság javaslatának megfelelően elfogadásra kerül.
- A 6/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet és az Európai Unió Szolidaritási Alapjának ehhez kapcsolódó igénybevétele a Bizottság javaslatának megfelelően elfogadásra kerül.

2016. december 1., csütörtök

1. 2017. évi költségvetés

1.1. „Lezárt” sorok

Amennyiben az alábbi következtetések másként nem rendelkeznek, megerősítésre került valamennyi, sem a Tanács, sem a Parlament által nem módosított költségvetési sor, illetve azok a sorok, amelyekre vonatkozóan a megfelelő olvasat során a Parlament elfogadta a Tanács módosításait.

A többi költségvetési sor vonatkozásában az egyeztetőbizottság az alábbi, 1.2.–1.8. szakaszokban foglalt következtetésekben állapodott meg.

1.2. Horizontális kérdések

Decentralizált ügynökségek

A valamennyi decentralizált ügynökség költségvetéséhez való uniós hozzájárulás (kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban) és álláshelyeik száma a Bizottság által az 1/2017. számú módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten került megállapításra, az alábbiak kivételével:

- Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol, 18 02 04 jogcímcsoport), amely 10 további álláshellyel bővül, további 675 000 EUR összegű kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzat elkülönítésével.
- Az Európai Unió Igazságügyi Együttműködési Egysége (Eurojust, 33 03 04 jogcímcsoport), amely 10 további álláshellyel bővül, további 675 000 EUR összegű kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzat elkülönítésével.
- Az Európai Bankhatóság (EBH, 12 02 04 jogcímcsoport), amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok 500 000 euróval csökkennek.
- Az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO, 18 03 02 jogcímcsoport), amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok 3 000 000 euróval növekednek.
- Az Európai Gyógyszerügynökség (EMA, 17 03 12 01 jogcím), amely esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok 8 350 000 euróval csökkennek.

Végrehajtó ügynökségek

A végrehajtó ügynökségek költségvetéséhez való uniós hozzájárulás (kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban) és álláshelyeik száma a Bizottság által a 2017. évi költségvetési tervezetben javasolt szinten került megállapításra.

Kísérleti projektek/előkészítő intézkedések

A 78 kísérleti projektből és előkészítő intézkedésből álló átfogó csomagot, összesen 76,9 millió EUR kötelezettségvállalási előirányzat értékben, a Parlament javaslata szerint elfogadták, a Bizottság által a 2017. évi költségvetési tervezetben javasolt előkészítő intézkedésen felül.

Amikor úgy tűnik, hogy egy kísérleti projektet vagy előkészítő intézkedést meglévő jogalap fedez, a Bizottság javasolhatja az előirányzatok átcsoportosítását a megfelelő jogalaphoz az intézkedés végrehajtásának megkönnyítése érdekében.

Ez a csomag teljes mértékben tiszteletben tartja a kísérleti projektek és előkészítő intézkedések vonatkozásában a költségvetési rendeletben foglalt felső határokat.

1.3. A pénzügyi keret kiadási fejezetei – kötelezettségvállalási előirányzatok

A „lezárt” költségvetési sorokról, ügynökségekről, valamint kísérleti projektekről és előkészítő intézkedésekről szóló fenti következtetések figyelembevételére után az egyeztetőbizottság az alábbi megállapodásra jutott:

2016. december 1., csütörtök

1a. alfejezet – Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért

A következő sorok kötelezettségvállalási előirányzatai a Bizottság által az 1/2017. számú módosító indítvánnyal módosított 2017. évi költségvetési tervezetben javasolt szinten kerültek megállapításra:

EUR-ban				
Költségvetési sor	Megnevezés	2017. évi költségvetési tervezet	2017. évi költségvetés	Különbség
02 02 02	A kis- és középvállalkozások (kkv-k) forráshoz jutásának javítása tőke- és hitelfinanszírozás formájában	167 030 000	217 030 000	50 000 000
06 02 01 03	A közlekedési módok integrációjának és összekapcsolódásának optimalizálása, valamint a közlekedés átjárhatóságának fejlesztése	360 321 493	410 321 493	50 000 000
08 02 01 01	A felderítő kutatás megerősítése az Európai Kutatási Tanács tevékenységén keresztül	1 736 471 644	1 753 136 644	16 665 000
08 02 04	A kiválóság terjesztése és a részvétel növelése	123 492 850	140 157 850	16 665 000
09 04 02 01	Vezető szerep az információs és kommunikációs technológiák területén	779 380 777	796 050 777	16 670 000
15 02 01 01	A kiválóság előmozdítása és együttműködés az európai oktatás, képzés és ifjúságügy területén, és annak jelentősége a munkaerőpiac szempontjából	1 701 963 700	1 725 463 700	23 500 000
15 02 01 02	A kiválóság előmozdítása és együttműködés az európai ifjúságügy területén és a fiatalok részvétele Európa demokratikus életében	201 400 000	227 900 000	26 500 000
	Összesen			200 000 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ezen összegek a többéves pénzügyi keret féldős értékelése/felülvizsgálata keretében az 1a. alfejezet 2020-ig történő átfogó növelésének részét képezik.

A Tanács és a Parlament megerősíti, hogy az 1a. alfejezet megállapodás szerinti, a 2017-es költségvetés részeként történő növelése teljes mértékben tiszteletben tartja a korábbi megállapodásokat, és nem érint hátrányosan folyamatban lévő jogalkotási eljárásokat.

2016. december 1., csütörtök

Az 1a. alfejezet minden egyéb kötelezettségvállalási előirányzatát a Bizottság által az 1/2017. számú módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten állapították meg, az egyeztetőbizottságban elfogadott kiigazítások alkalmazásával, amelyeket az alábbi táblázat részletez. Külön költségvetési jogcímcsoportot hoztak létre a „Különleges rendezvényekre”, a Parlament olvasatában előirányzottak szerint.

EUR-ban

Költségvetési sor	Megnevezés	2017. évi költségvetési tervezet (beleértve az 1. sz. módosító indítványt)	2017. évi költségvetés	Különbség
32 02 01 01	A belső energiapiac további integrációja, a villamosenergia- és a gázhálózatok határon átnyúló átjárhatósága	217 403 954	206 508 927	- 10 895 027
32 02 01 02	Az uniós energiaellátás biztonságának javítása	217 403 954	207 441 809	- 9 962 145
32 02 01 03	Hozzájárulás a fenntartható fejlődéshez és a környezetvédelemhez	217 404 002	206 509 070	- 10 894 932
32 02 01 04	Vonzóbb környezet létrehozása az energiaágazatbeli projektek magánberuházása számára	85 227 000	77 291 975	- 7 935 025
15 02 10	Különleges éves rendezvények		6 000 000	6 000 000
04 03 02 01	PROGRESS – Támogatás az Unió foglalkoztatási és szociális politikájának és a munkakörülményekre vonatkozó jogszabályoknak a kidolgozásához, végrehajtásához, nyomon követéséhez és értékeléséhez	60 000 000	65 000 000	5 000 000
04 03 02 02	EURES – A munkavállalók önkéntes földrajzi mobilitásának előmozdítása és a munkalehetőségek ösztönzése	22 578 000	23 578 000	1 000 000
	Összesen			- 27 687 129

Ennek következtében, és az ügynökségek, a kísérleti projektek és az előkészítő intézkedések figyelembevételét követően a kötelezettségvállalások elfogadott szintje 21 312,2 millió euróban kerül megállapításra, 51,9 millió EUR mozgásteret hagyva az 1a. alfejezet kiadási felső határa alatt, míg a kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalék 1 439,1 millió euró összegben kerül igénybevétele.

1b. alfejezet — Gazdasági, társadalmi és területi kohézió

A kötelezettségvállalási előirányzatok a 2017. évi költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra.

Figyelembe véve a kísérleti projekteket és az előkészítő intézkedéseket, a kötelezettségvállalások elfogadott szintje 53 586,6 millió euróban kerül megállapításra, 0,4 millió eurós mozgásteret hagyva az 1b. alfejezet kiadási felső határa alatt.

2016. december 1., csütörtök

2. fejezet – Fenntartható növekedés: Természeti erőforrások

A kötelezettségvállalási előirányzatok a Bizottság által az 1/2017. számú módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra, amely magában foglalja a Bizottság 2016. november 7-i közleményében szereplő, az EMGA célhoz kötött bevételeinek növekedéséből adódó 325 millió eurós további csökkentést. Ennek következtében az egyzetetőbizottság az alábbi megállapodásra jutott:

EUR-ban

Költségvetési sor	Megnevezés	2017. évi költségvetési tervezet (beleértve az 1. sz. módosító indítványt)	2017. évi költségvetés	Különbség
05 03 01 10	Alaptámogatási rendszer	15 621 000 000	15 296 000 000	- 325 000 000

Figyelembe véve az ügynökségeket, a kísérleti projekteket és az előkészítő intézkedéseket, a kötelezettségvállalások elfogadott szintje 58 584,4 millió euróban kerül megállapításra, 1 031,6 millió eurós mozgásteret hagyva a 2. fejezet kiadási felső határa alatt, figyelembe véve, hogy 575 millió eurót a rendkívüli tartalék igénybevételének ellentételezésére használnak fel.

3. fejezet – Biztonság és uniós polgárság

A kötelezettségvállalási előirányzatok a Bizottság által az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra, de az egyzetetőbizottság által elfogadott kiigazításokkal, amelyeket a következő táblázat részletez:

EUR-ban

Költségvetési tétel	Elnevezés	2017-es KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2017. évi költségvetés	Különbség
09 05 05	Fellépések a multimédia területén	19 573 000	22 573 000	3 000 000
15 04 02	Kultúra alprogram – a határokon átnyúló fellépések támogatása, valamint a nemzetek közötti áramlás és mobilitás előmozdítása	54 350 000	55 350 000	1 000 000
	Összesen			4 000 000

A 09 05 05. jogcímcsoport költségvetési megjegyzései az alábbi mondat hozzáadásával módosulnak: „Adott esetben a közbeszerzési és a támogatási eljárások partnerségi keretmegállapodásokat is magukban foglalhatnak, az ezen előirányzattól támogatott páneurópai hálózatok stabil finanszírozásának előmozdítása érdekében.”

A 15 04 02. jogcímcsoport költségvetési megjegyzései az alábbi mondat hozzáadásával módosulnak: „Az előirányzattól támogatható a kulturális örökség európai évének előkészítése is.”

Ennek következtében és az ügynökségek, a kísérleti projektek és az előkészítő intézkedések figyelembevételével a kötelezettségvállalások elfogadott szintje 4 284,0 millió euróban kerül megállapításra, és nem marad mozgásteret a 3. fejezet kiadási felső határa alatt, a Rugalmassági Eszköz 530 millió EUR összegben kerül igénybevételre, míg a rendkívüli tartalék 1 176,0 millió EUR összegben.

2016. december 1., csütörtök

4. fejezet – Globális Európa

A kötelezettségvállalási előirányzatok a Bizottság által az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra, de az egyeztetőbizottság által elfogadott kiigazításokkal, amelyeket a következő táblázat részletez:

EUR-ban				
Költségvetési tétel	Elnevezés	2017-es KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2017. évi költségvetés	Különbség
01 03 02	Makroszintű pénzügyi támogatás	30 828 000	45 828 000	15 000 000
01 03 08	Az EFFA Garanciaalap feltöltése	275 000 000	p.m.	- 275 000 000
13 07 01	Pénzügyi támogatás a ciprusi török közösség gazdasági fejlődésének előmozdítására	31 836 240	34 836 240	3 000 000
19 03 01 05	Sürgősségi intézkedések	69 480 000	62 850 000	- 6 630 000
21 02 07 05	Migráció és menekültügy	448 273 912	404 973 912	- 43 300 000
22 04 01 04	A békefolyamat támogatása és pénzügyi támogatás Palesztina és az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala (UNRWA) számára	282 219 939	310 100 000	27 880 061
22 04 01 03	Mediterrán országok – Bizalomépítés, biztonság, valamint konfliktusmegelőzés és -rendezés	340 360 500	332 480 439	- 7 880 061
22 04 02 02	Keleti partnerség – Szegénységscsökkenés és fenntartható fejlődés	313 825 583	322 125 583	8 300 000
	Összesen			- 278 630 000

A 19 03 01 07. sz. költségvetési tétel (Az Európai Unió különleges képviselői (EUKK) esetében azonban az előirányzatok a 2017-es költségvetési tervezet szintjén kerülnek megállapításra.

Ennek következtében és az ügynökségek, a kísérleti projektek és az előkészítő intézkedések figyelembevételével a kötelezettségvállalások elfogadott szintje 10 162,1 millió EUR összegben kerül megállapításra, és nem marad mozgáster a 4. fejezet kiadási felső határa alatt, míg a rendkívüli tartalék 730,1 millió EUR összegben kerül igénybevétele.

2016. december 1., csütörtök

5. fejezet — Igazgatás

Az egyeztetőbizottság egyetért az intézmények létszámterveiben szereplő álláshelyek számával és a Bizottság által az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt előirányzatokkal, a következő kivételekkel:

- a Parlament, amelynek esetében olvasatát jóváhagyja azzal a kivétellel, hogy az álláshelyek képviselőcsoportoknál végrehajtandó 76 fős emelését teljes mértékben ellensúlyozni kell a Parlament igazgatásának létszámtervében, költségvetési szempontból semleges módon. Továbbá az egyeztetőbizottság megegyezik abban, hogy a 2017-es költségvetésben szerepelteti a 2016. július 1-től alkalmazandó automatikus fizetésiigazítás hatását (8 717 000 EUR);
- a Tanács, amelynek esetében olvasatát jóváhagyja azzal, hogy a 2017-es költségvetésben szerepelteti a 2016. július 1-től alkalmazandó automatikus fizetésiigazítás hatását (3 301 000 EUR);
- a Számvevőszék, amelynek esetében jóváhagyásra kerülnek a 2017-es költségvetési tervezethez képest a Parlament olvasatában foglalt csökkentések;
- az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ), amelynek esetében 560 250 EUR (1200. költségvetési jogcím) átkerül a szerződéses alkalmazottak sorára a 3003. költségvetési jogcím (*Épületek és kapcsolódó költségek*) ugyanilyen összegű csökkentése mellett. Az 1200. jogcím költségvetési megjegyzései az alábbi mondat hozzáadásával módosulnak: „Az előirányzat a stratégiai kommunikációs tevékenységekben részt vevő szerződéses alkalmazottakkal kapcsolatos költségeket is fedezi”. Továbbá az EKSZ szakaszában a következő költségvetési sorok kiigazításra kerülnek a kettős pozíciót betöltő EUKK-kkal kapcsolatban az 1. sz. módosító indítványban javasolt átcsoportosítás törlése érdekében.

EUR-ban

Költségvetési tétel	Elnevezés	Különbség
3001	Külső munkatársak és külső szolgáltatások	- 3 645 000
3002	Az alkalmazottakhoz kapcsolódó egyéb kiadások	- 1 980 000
3003	Épületek és kapcsolódó költségek	- 3 636 000
3004	Egyéb igazgatási kiadások	- 815 000
	Összesen	- 10 076 000

Ennek következtében, figyelembe véve az ügynökségeket, a kísérleti projekteket és az előkészítő intézkedéseket, a kötelezettségvállalások elfogadott szintje 9 394,5 millió euróban kerül megállapításra, 16,2 millió eurós mozgásteret hagyva az 5. fejezet kiadási felső határa alatt, a mozgástérből 507,3 millió eurónak a rendkívüli tartalék igénybevételének ellentételezésére való felhasználása után.

Speciális eszközök

A speciális eszközök kötelezettségvállalási előirányzatai a Bizottság által a 2017-es költségvetési tervezetben javasolt szinten kerülnek megállapításra, kivéve az Európai Unió Szolidaritási Alapjára képzett tartalékot (a 40 02 44. költségvetési jogcímcsoport), amely törlésre kerül.

2016. december 1., csütörtök

A rendkívüli tartalék ellentételezése 2018-ban és 2019-ben

A rendkívüli tartalék 2017-ben a 3. fejezetre összesen 1 176,0 millió EUR, a 4. fejezetre pedig 730,1 millió EUR, azaz összesen 1 906,2 millió EUR értékben kerül felhasználásra. Ezt ellentételezi 2017-ben a 2. fejezet alatt rendelkezésre álló mozgástérből 575,0 millió EUR, míg az 5. fejezet alatt rendelkezésre álló mozgástérből 2017-ben 507,3 millió EUR, 2018-ban 570,0 millió EUR, 2019-ben pedig 253,9 millió EUR igénybevétele. A rendkívüli tartalék 2017-re való igénybevételéről szóló, az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal együtt elfogadott határozat megfelelően kiigazításra kerül.

1.4. Kifizetési előirányzatok

A kifizetési előirányzatok átfogó szintje a 2017-es költségvetésben az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt szinten kerül megállapításra, az egyzetetbizottság által elfogadott következő kiigazításokkal:

1. Először is, figyelembe kell venni a nem differenciált kiadások kötelezettségvállalási előirányzatainak megállapodás szerinti szintjét, amelyek esetében a kifizetési előirányzatok szintje egyenlő a kötelezettségvállalási előirányzatok szintjével. Ez magában foglalja a mezőgazdasági kiadások 325 millió eurós csökkenését és az I., II., III., IV., V., VI., VII., IX. és X. szakasz igazgatási költségeinek kiigazítását (13,4 millió EUR), valamint a decentralizált ügynökségeket (amelyeknél az EU hozzájárulása a kifizetési előirányzatokhoz a fenti 1.2. szakaszban javasolt szinten kerül megállapításra). Az összesített hatás 332,3 millió eurós csökkenés.
2. A Parlament által javasolt minden új kísérleti projekt és előkészítő intézkedés kifizetési előirányzatai a megfelelő kötelezettségvállalási előirányzatok 50 %-ában kerülnek megállapításra, vagy a Parlament által javasolt szinten, amennyiben az alacsonyabb. A meglévő kísérleti projektek és előkészítő intézkedések meghosszabbítása esetén a kifizetési előirányzatok szintje megegyezik a költségvetési tervezetben meghatározottakkal, hozzáadva a megfelelő új kötelezettségvállalási előirányzatok 50 %-át, vagy a Parlament által javasolt szinten kerül megállapításra, amennyiben az alacsonyabb. Az összesített hatás 35,2 millió eurós növekedés.
3. A „különleges rendezvényekre” szánt kifizetési előirányzatok (15 02 10. költségvetési jogcímcsoport) a Parlament olvasatában megállapított összegnek felelnek meg (6 millió EUR).
4. „Az EFFA Garanciaalap feltöltése” (01 03 08. költségvetési jogcímcsoport) kifizetési előirányzatai „p.m.” bejegyzéssel szerepelnek.
5. A következő költségvetési tételek kiigazításáról született megállapodás a differenciált előirányzatok kötelezettségvállalási előirányzatainak alakulása eredményeként:

EUR-ban

Költségvetési tétel	Elnevezés	2017-es KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2017. évi költségvetés	Különbség
01 03 02	Makroszintű pénzügyi támogatás	30 828 000	45 828 000	15 000 000
04 03 02 01	PROGRESS – Támogatás az Unió foglalkoztatási és szociális politikájának és a munkakörülményekre vonatkozó jogszabályoknak a kidolgozásához, végrehajtásához, nyomon követéséhez és értékeléséhez	38 000 000	41 167 000	3 167 000

2016. december 1., csütörtök

EUR-ban

Költségvetési tétel	Elnevezés	2017-es KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2017. évi költségvetés	Különbség
04 03 02 02	EURES – A munkavállalók önkéntes földrajzi mobilitásának előmozdítása és a munkalehetőségek ösztönzése	17 000 000	17 753 000	753 000
09 05 05	Fellépések a multimédia területén	23 997 455	26 997 455	3 000 000
13 07 01	Pénzügyi támogatás a ciprusi török közösség gazdasági fejlődésének előmozdítására	36 031 865	39 031 865	3 000 000
15 04 02	Kultúra alprogram – a határokon átnyúló fellépések támogatása, valamint a nemzetek közötti áramlás és mobilitás előmozdítása	43 430 071	44 229 071	799 000
22 04 01 04	A békefolyamat támogatása és pénzügyi támogatás Palesztina és az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala (UNRWA) számára	280 000 000	307 661 000	27 661 000
22 04 02 02	Keleti partnerség – Szegénységcsökkentés és fenntartható fejlődés	167 700 000	172 135 000	4 435 000
19 03 01 05	Sürgősségi intézkedések	33 212 812	30 043 812	- 3 169 000
21 02 07 05	Migráció és menekültügy	155 000 000	115 722 000	- 39 278 000
22 04 01 03	Mediterrán országok – Bizalomépítés, biztonság, valamint konfliktusmegelőzés és -rendezés	138 000 000	134 805 000	- 3 195 000
32 02 01 01	A belső energiapiac további integrációja, a villamosenergia- és a gázhálózatok határokon átnyúló átjárhatósága	34 765 600	33 023 600	- 1 742 000
32 02 01 02	Az uniós energiaellátás biztonságának javítása	26 032 000	24 839 000	- 1 193 000
32 02 01 03	Hozzájárulás a fenntartható fejlődéshez és a környezetvédelemhez	26 531 000	25 201 000	- 1 330 000

2016. december 1., csütörtök

EUR-ban

Költségvetési tétel	Elnevezés	2017-es KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2017. évi költségvetés	Különbség
32 02 01 04	Vonzóbb környezet létrehozása az energia-ágazatbeli projektek magánberuházása számára	31 200 000	28 295 000	- 2 905 000
	Összesen			5 003 000

6. Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap kifizetési előirányzatai (40 02 43. költségvetési jogcímcsoport) nullában kerülnek megállapításra (30 millió eurós csökkenés), mivel a célhoz kötött bevételekből rendelkezésre álló kifizetési előirányzatok becslések szerint elegendők lesznek az egész 2017-es év fedezésére.
7. Az Európai Unió Szolidaritási Alapjára képzett tartalék (40 02 44. költségvetési jogcímcsoport) törülésre kerül.
8. A kifizetési előirányzatok további csökkentésére kerül sor a következő tételeknél:

EUR-ban

Költségvetési tétel	Elnevezés	2017-es KT (beleértve az 1. sz. MI-t is)	2017. évi költségvetés	Különbség
04 02 62	Európai Szociális Alap (ESZA) – Fejlettebb régiók – A növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházások	2 508 475 000	2 490 475 000	- 18 000 000
13 03 61	Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) – Átmeneti régiók – A „növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházás” célkitűzés	2 214 431 000	2 204 431 000	- 10 000 000
13 03 62	Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) – Fejlettebb régiók – A „növekedést és munkahelyteremtést szolgáló beruházás” célkitűzés	3 068 052 000	3 043 052 000	- 25 000 000
13 03 64 01	Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) – Európai területi együttműködés	884 299 000	783 299 000	- 101 000 000
	Összesen			- 154 000 000

Ezek az intézkedések biztosítják a kifizetési előirányzatok 134 490,4 millió eurós szintjét, ami 931,4 millió eurós csökkenést jelent az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezethez képest.

2016. december 1., csütörtök

1.5. Tartalék

Az 1/2017. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben szereplőkön kívül nincsenek tartalékok, kivéve a következőket:

- a 13 01 04 04. költségvetési jogcím (*Strukturálisreform-támogató program*) és a 13 08 01. költségvetési jogcímcsoport (*Strukturálisreform-támogató program – Az 1b. alfejezetből átcsoportosított operatív technikai segítségnyújtás (ESZA, ERFA és KA)*), amelyek esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok teljes összege tartalékba kerül a strukturálisreform-támogató program jogalapjának elfogadásáig;
- a 13 08 01. költségvetési jogcímcsoport (*Strukturálisreform-támogató program – A 2. fejezetből átcsoportosított operatív technikai segítségnyújtás (EMVA)*), amelynek esetében a kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatok teljes összege tartalékba kerül a strukturálisreform-támogató program jogalapjának elfogadásáig;
- a 18 02 01 03. költségvetési jogcím (*Az Unió külső határain a migrációs áramlások kezelését támogató új IT-rendszerek kialakítása*), amelynek esetében 40 000 000 EUR kötelezettségvállalási és 28 000 000 EUR kifizetési előirányzat tartalékba kerül a be- és kilépésre szolgáló rendszert kialakító jogalkotási eljárás lezárultáig.

1.6. Költségvetési megjegyzések

Amennyiben az előző bekezdésekben nem szerepelt kifejezetten eltérően, elfogadásra kerülnek az Európai Parlament vagy a Tanács által a költségvetési megjegyzések szövegében végrehajtott módosítások, kivéve az alábbi táblázatban felsorolt költségvetési sorok esetében, amelyeknél jóváhagyásra kerül az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt költségvetési megjegyzések szövege és az EMGA frissítése.

Ez annak tudomásulvételével történt, hogy az Európai Parlament vagy a Tanács által bevezetett módosítások nem módosíthatják vagy terjeszthetik ki a meglévő jogalap terjedelmét, illetve nem sérthetik az intézmények igazgatási autonómiáját, továbbá hogy az intézkedés fedezhető a rendelkezésre álló forrásokból.

Költségvetési tétel	Elnevezés
04 03 02 03	Mikrofinanszírozás és szociális vállalkozás – Jogi és természetes személyek finanszírozáshoz jutásának és a finanszírozás hozzáférhetőségének javítása, különösen a munkaerőpiactól legtávolabb került emberek és a szociális vállalkozások esetében
S 03 01 06 01	Európai Repülésbiztonsági Ügynökség (EASA)
05 02 11 99	Egyéb intézkedések (más növényi termékek/intézkedések)
05 04 60	Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap – EMVA (2014–2020)
05 04 60 02	Operatív technikai segítségnyújtás
18 04 01 01	Európa a polgárokért – A történelmi emlékezet és az uniós szintű polgári részvétel erősítése

2016. december 1., csütörtök

1.7. Új költségvetési sorok

A Bizottság által az 1/2017. sz. módosító indítvánnyal módosított költségvetési tervezetben javasolt költségvetési nomenklatúra a kísérleti projektek és az előkészítő intézkedések, valamint a különleges éves rendezvényekre szolgáló új költségvetési jogcímcsoport (15 02 10) bevonásával elfogadásra kerül.

1.8. Bevételek

A Bizottság 1/2017. sz. módosító indítványban szereplő javaslata, amely 1 milliárd euró összegű, bírságokból származó bevételnek a költségvetésbe való belefoglalására irányult, elfogadásra kerül.

2. 2016. évi költségvetés

A 4/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet és a rendkívüli tartalék ehhez kapcsolódó igénybevétele a Bizottság javaslatának megfelelően jóváhagyásra kerül.

Az 5/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet a Bizottság javaslatának megfelelően jóváhagyásra kerül.

A 6/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet és az Európai Unió Szolidaritási Alapjának ehhez kapcsolódó igénybevétele a Bizottság javaslatának megfelelően jóváhagyásra kerül.

3. Együttes nyilatkozatok

3.1. A Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésről

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság emlékeztet arra, hogy az ifjúsági munkanélküliség csökkentése továbbra is kiemelt politikai prioritás mindannyiuk számára, ezért újlag megerősítik azzal kapcsolatos elkötelezettségüket, hogy elsősorban az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés révén a lehető legjobban kihasználják az ifjúsági munkanélküliség problémájának megoldására rendelkezésre álló költségvetési erőforrásokat.

Emlékeztetnek arra, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet 14. cikkének (1) bekezdése értelmében „A többéves pénzügyi keret 2014–2017-es időszakra vonatkozó kötelezettségvállalási előirányzatainak felső határai alatt rendelkezésre álló [...] tartaléksávokból a többéves pénzügyi keretre vonatkozó összesített kötelezettségvállalási tartalékot kell képezni, és azt a 2016–2020-as időszakra vonatkozóan a többéves pénzügyi keretben megállapított összeghatárok felett, a növekedéssel és foglalkoztatással és különösen a fiatalok foglalkoztatásával kapcsolatos szakpolitikai célokra kell rendelkezésre bocsátani”.

A Tanács és az Európai Parlament felkéri a Bizottságot, hogy 2017-ben tegyen javaslatot költségvetés-módosításra, hogy a kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalékból 2017-ben 500 millió EUR összeget ⁽¹⁾ biztosítsanak az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés számára, amint a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet 6. cikkében előírt technikai kiigazításokat elfogadják.

A Tanács és az Európai Parlament vállalja a Bizottság által előterjesztett 2017. évi költségvetés-módosítási tervezet gyors feldolgozását.

3.2. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata a kifizetési előirányzatokról

Az Európai Parlament és a Tanács emlékeztet arra, hogy a végrehajtást tekintve biztosítani kell a kötelezettségvállalási előirányzatokhoz kapcsolódó kifizetések rendezett lebonyolítását, hogy elkerülhető legyen a kifizetetlen számlaállomány rendellenesen magas szintje.

Az Európai Parlament és a Tanács felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is szorosan és tevékenyen kísérje figyelemmel a 2014–2020-as időszak programjainak végrehajtását. Ennek érdekében felkéri a Bizottságot, hogy 2017 során kellő időben terjesszen elő aktualizált számadatokat a kifizetési előirányzatokra vonatkozó követelmények végrehajtásáról és tervezéséről.

⁽¹⁾ Ez az összeg a többéves pénzügyi keret féldős értékelése/felülvizsgálata keretében, az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés tekintetében 2020-ig megvalósítandó átfogó növelés részét képezi.

2016. december 1., csütörtök

A Tanács és az Európai Parlament a kifizetetlen számlák miatti túlzott összegű fizetési hátralék felhalmozódásának elkerülése, valamint a kifizetési igények megfelelő megtérítésének biztosítása érdekében kellő időben el fogja fogadni a szükséges határozatokat a jogos igényekre vonatkozóan.

3.3. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata a személyi állomány 5%-os csökkentéséről

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság emlékeztet arra a megállapodásra, amely szerint valamennyi intézmény, szerv és hivatal személyi állományát a 2013. január 1-jei létszámtervhez képest fokozatosan 5 %-kal leépítik; a létszámcsökkentés a költségvetési fegyverről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 27. pontjában foglaltak szerint történik.

A három intézmény emlékeztet arra, hogy a teljes 5 %-os létszámcsökkentést 2017-re kell elérni. Az intézmények megállapodnak abban, hogy a helyzet számbavételét célzó megfelelő nyomonkövetési intézkedéseket fognak hozni annak biztosítására, hogy minden lehető megtegyenek a valamennyi intézmény, szerv és hivatal számára kitűzött 5 %-os személyzeti létszámcsökkentési cél elérését érintő minden esetleges további késlekedés elkerülése érdekében.

Üdvözlük a Bizottság által a költségvetési rendelet 38. cikke (3) bekezdésének b) pontjával összhangban benyújtott, az intézmények által alkalmazott teljes külső személyzettel kapcsolatos konszolidált adatoknak a költségvetési tervezetben szereplő áttekintését. Felkéri a Bizottságot, hogy a következő évekre vonatkozó költségvetési tervezetek benyújtásakor is szolgálta ezeket az információkat.

A Tanács és a Parlament hangsúlyozza, hogy az 5 %-os létszámcsökkentési cél elérésének hozzá kell járulnia az intézmények igazgatási kiadásai terén jelentkező megtakarításokhoz. Ennek alapján felkéri a Bizottságot, hogy a jövőre szóló tanulságok levonása érdekében kezdje meg a létszámcsökkentési eljárás kimenetelének értékelését.

3.4. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata az Európai Fenntartható Fejlődési Alapról

A Bizottság a migráció kiváltó okainak kezelése céljából kezdeményezte az Európai Fenntartható Fejlődési Alap létrehozását, amely az EFFA-garancia és az EFFA Garanciaalap létrehozására épül. A Bizottság azt javasolja, hogy az EFFA Garanciaalap számára biztosítsanak 750 millió EUR összeget a 2017–2020-as időszakban; ebből a négy év során 400 millió EUR összeget az Európai Fejlesztési Alapból, 2017–2020-ig 100 millió EUR összeget az Európai Szomszédági Támogatási Eszközből (ebből 25 millió EUR összeget 2017-ben), illetve 250 millió EUR összeget kötelezettségvállalási (és kifizetési) előirányzat formájában 2017-ben.

A Tanács és az Európai Parlament felkéri a Bizottságot, hogy amint a jogalap elfogadásra kerül, költségvetés-módosításban kérje 2017-ben a szükséges előirányzatokat az EFFA uniós költségvetésből való finanszírozásának biztosítása céljából.

A Tanács és az Európai Parlament vállalja a Bizottság által előterjesztett 2017. évi költségvetés-módosítási tervezet gyors feldolgozását.

3.5. Együttes nyilatkozat az uniós vagyonkezelői alapokról és a törökországi menekülteket támogató eszközről

A Parlament, a Tanács és a Bizottság egyetért abban, hogy a vagyonkezelői alapok és a törökországi menekülteket támogató eszköz létrehozását átlátható és egyértelmű módon kell végezni összhangban az uniós költségvetés egységességének elvével, a költségvetési hatóságok előjogaival és a meglévő jogalapok célkitűzéseivel.

Az intézmények vállalják, hogy a költségvetési rendelet felülvizsgálatának részeként adott esetben foglalkoznak a felsoroltakkal, hogy kialakítsák a megfelelő egyensúlyt a rugalmasság és az elszámoltathatóság között.

2016. december 1., csütörtök

A Bizottság vállalja, hogy

- rendszeresen tájékoztatja a költségvetési hatóságot a folyamatban lévő és tervezett vagyonkezelői alapú (a tagállami hozzájárulásokat is magában foglaló) finanszírozásról és műveletekről;
- 2017-től kezdve munkadokumentumot terjeszt elő, amely a következő évre vonatkozó költségvetési tervezetet kíséri;
- javaslatokat nyújt be az Európai Parlament megfelelő bevonását célzó intézkedésekre.

3.6. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata a mezőgazdaságról

A 2017. évi költségvetés olyan sürgősségi intézkedéseket is tartalmaz, amelyek a mezőgazdasági termelők támogatására irányulnak a közelmúltban tapasztalt piaci nehézségek megoldásában. A Bizottság megerősíti, hogy a 2. fejezethez tartozó tartaléksáv elegendő az esetleges előre nem látható szükségletek kielégítéséhez. Az intézmény vállalja, hogy rendszerességgel nyomon követi a piaci helyzetet és szükség esetén előterjeszti a költségvetésben engedélyezett kötelezettségvállalásokkal nem teljesíthető igényeknek való megfelelést célzó helyénvaló intézkedéseket. Az Európai Parlament és a Tanács a vázolt esetben vállalja a vonatkozó költségvetési javaslat lehető leggyorsabb feldolgozását.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU